

9 770353 734051

ŠPORT

Kozjanski derbi v polnem Hruševcu

str. 16

INTERVJU

Kulturno središče in tudi strelivo za politiko

str. 31

arhivist dr. Aleksander Žizek

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK ČETRTEK

Št. 2 / Leto 70 / Celje, 15. januar 2015 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašić

novi tednik 70 LET za Vas!

AKCIJA
(S)hujšajmo
Z Novim tednikom in Radiem Celje
str. 45

MINAS KAVA
mleta
ZELENI MINAS
PONOVO V PRODAJI
CT KAVA d.o.o.
87/A 3310 ŽALEC

Terorizem v Sloveniji?!

Strokovnjaki za varnost so spregovorili o tem, da je varnostna situacija v državi obvladljiva. Iz Francije pa nam Janez Korpič, direktor trgovskega središča Velenjka med drugim sporoča: »Ne sme nas biti strah, živeti moramo naprej.« Aktualno vprašanje teh dni: koliko manj svobode za več varnosti? str. 2, 12-13

Foto: Grupa

GOSPODARSTVO

Kdo je skopal največjo luknjo v Banki Celje?

str. 5

CELJE

Na kongresu SD o dobri državi za vse

str. 7

RADEČE

Že več let iščejo pediatra

str. 8

Idi menoj!
z Relaxom v Egipt
str. 32

PREBOLD

Na dom le posijalo sonce

str. 9

KULTURA

Preplet galerije in džeza

str. 10

VELENJE

Izraelci v muzeju premogovništva

str. 14

BRALCI POROČEVALCI

Libojske mažorete pomagajo

str. 39

MLADI ZA MLADE

Tudi OŠ Hudinja ima talent

str. 41

ŽIVALSKI SVET

Velike oči, ki se jim ne moreš upreti

str. 42

UVODNIK

Quo vadis, svet? *

Prav v času, ko sem se po sistemu, da mi dobra knjiga praviloma vedno pade v roke, lotila prebiranja pridobitev francoske revolucije in vloge Napoleona v njej, je odjeknila teroristična akcija v Parizu, v kateri je bila na čisto prvi pogled utišana predvsem medijska ustvarjalna svoboda. Ob vsem nadaljnjem odstiranjju posledic in razsežnosti terorističnega dejanja na tleh republike, ki je utemeljena na svobodi, bratstvu, enakosti, so prišle na plan vse plasti globalizacije, v kateri živimo v vse bolj krvavih razsežnostih. Ne le padec meja in ne le enotna valuta, tudi nevarnostim, vključno z radikalizacijo zahtev in ravnanj skupin posameznikov in že kar celih držav, kot je islamska, smo izpostavljeni na tej Zemlji z vse manj meja v pretoku informacij, ljudi, idej. In po ameriškem 11. septembru zdaj tudi pariški 7. januar odpira predvsem vprašanje o tem, koliko svobode bomo državljani pripravljeno žrtvovati za več varnosti (vsaj navidezne). A ne le to: vsiljuje se nam še dilema o soodgovornosti za svet, ki ga s svojimi (ne)dejanji sooblikujemo tudi na naših ulicah, v vaseh in mestih.

Tehnologija omogoča različne odprte načine nadzora, od kamer, »ki so vsepovsod« v menda prav zato tako varnem Singapuru, do policistov in vojske na francoskih ulicah. Ali dejansko že živimo v času tretje svetovne vojne v duhu Huntingtonovega spopada civilizacij; le priznati si tega še ne želimo? Ali pa se bomo morali tako na ravni zasebnikov kot v vlogi državljanov soočiti, da pravljice ni. Varnost je bila izmišljotina nekega sistema in časa, ki ga že čisto na osebni ravni ni v izobilju oziroma je dobrin varnega preživetja vse manj za vse več ljudi. Živimo v nevarnem svetu. Od ravnanja vseh je odvisno, kako bo ta globalni svet postal še nevarnejši. Z demonstracijami proti agresivnemu islamu, ki naj bi ga utelešala islamska država z »vojaki« v samem osrčju evropskih držav, se verjetno ne bomo ubranili. S ksenofobijo, sovražnim zavračanjem vseh, ki so kakorkoli drugačni od nas, tudi ne. Kako naprej?!

Kako pripadniku sodobne civilizacije, razvajanemu z elektriko na stikalo, ogrevanjem na biomaso, s kopico potrošniške navlake pojasniti, da so naši nasprotniki vse številnejši posamezniki, ki jim totransko življenje ne pomeni nič. Naš boj proti takšnemu sovražniku je že vnaprej obsojen na propad. Preostane le, da se naučimo živeti v realnem svetu, ki torej ni več takšen, kot smo ga bili vajeni. In tudi, da morda razmislimo o tem, da ne ubijajo samo teroristi, tudi besede in svoboda poseganja v osebna prepričanja, tudi verske razžalitve ne bi smele biti dopustne in »umetnostno« sprejemljive. Meja svobode, tudi umetnikov, sega namreč do meje svobode drugače mislečega sočloveka. O tem, da z razčlovečenjem posameznikov, njihovimi obsodbami že vnaprej znajo »ubijati« tudi mediji, je v teh dneh pariške travme nekako nedostojno govoriti. A bi morali. Tudi beseda ubija, ne le terorist, čeprav so posledice tako ubitega posameznika manj krvave in zato medijsko manj odmevne.

Zazreti se bo treba vase in se vprašati, kdo in kako na vrhu spodbuja nesorazmerne teroristične reakcije?! Kaj je prinesel ameriški izvoz demokracije v arabski in afriški svet? Zakaj je kopica bogastva zgoščena v rokah peščice, čemu mi preštevamo tone zavržene hrane, kje drugje je že pest riža pravi prestiž? Svet ni pravičen. Dokler ne bomo spremenili sebe in sveta, bo varnosti vse manj ... Ali kot pravi zgodovinar Borut Batagelj: pariška zgodba je le opomin, da so skupaj trčili svetovi različnih kultur in različne zgodovine. Kako najti ključ sobivanja teh različnosti? Da, to utegne biti pravi izziv. Če ne bi obstajal še nekoliko večji problem. Kako najti ključ sobivanja z vojsko posameznikov, ki ji življenje ni sveto, njeno edino poslanstvo pa je uničenje zahoda, karkoli že ta simbolizira? Kako torej samomorilskim napadom, ki se z oddaljenih celin selijo na evropska tla, narediti konec?

Naša sogovornica Marija Tavčar Krajnc pravi: »Lahko rečem, da so me kot posameznico dogodki v Parizu globoko pretresli, hkrati pa kot sociologinja žal vem, da so tragični obračuni neke vrste nujno zlo v družbeni stvarnosti, v kateri živimo ...« Lahko se strinjamo z njo, a tudi z direktorjem velenjskega nakupovalnega centra Janezom Korpičem, ki pravi, da nas ne sme biti strah, da moramo živeti naprej, kajti obstajajo samo dobri in slabi ljudje, ne glede na vero.

Živimo torej v svetu, ko se ne bo več mogoče izogniti krvavim spremembam, ko bo množica tistih, ki razen življenja nimajo več kaj izgubiti vse večja, nestrpnost pa ob tem nevarno netivo v rokah tistih, ki jim bodo teroristične akcije predvsem izgovor za obračun z nasprotniki in strahovlado nad državljani, ker jim ne znajo ponuditi rešitev za konkretne probleme. Kam greš svet? * In kam Slovenija z njim?

BISERKA POVŠE
TAŠIČ

»Ne sme nas biti strah, živeti moramo naprej«

Janez Korpič, direktor nakupovalnega središča Velenjka

Poleg uredništva francoskega satiričnega časopisa v Parizu je bilo tarča nedavnih terorističnih napadov tudi nakupovalno središče na obrobju Pariza. Trgovska središča teroristi po svetu večkrat izkoristijo za napade in ugrabitve, temu smo bili priča že pred tragičnimi dogodki v Parizu. Ob tem se moramo tudi vprašati, ali bi se kaj podobnega lahko zgodilo tudi pri nas in ali bomo odslej v trgovska središča vstopali s strahom.

Janez Korpič, direktor nakupovalnega središča Velenjka v Velenju, je prav te dni v Franciji. Zmotili smo ga med dopustom na smučanju v Val Thorensu. Odmeve v francoski javnosti na tragične dogodke v Parizu tako doživlja iz prve roke. Na smučanje je odšel dva dni po napadih. Ali sta prisotna strah in tesnoba, da bi se podobni tragični dogodki lahko zgodili kjerkoli, nenazadnje tudi na smučišču? Poznamo namreč tudi primere, ko so bili tarča teroristov tudi turistična središča in turisti.

Čustveni odzivi
tujih turistov

»V Val Thorensu te na petosti in strahu ni, seveda

»Odmevi na napade v Parizu so številni, tukajšnja javnost je zelo vznemirjena in kritična do tega dogajanja. Zelo obsojam takšne napade in podpiram drugačnost, svobodo govora in razmišljanja,« pravi Janez Korpič, direktor trgovskega središča Velenjka.

pa lahko na vseh francoskih programih spremljamo zgodbe, povezane z napadi v Parizu in njegovi okolici. Zanimivo je, da lahko na smučišču opazimo ljudi, ki imajo na bundah prilepljen napis »Jaz sem Charlie« (Je suis Charlie). Ta je objavljen tudi na velikih zaslonih na smučiščih. Večine tujcev so se ti tragični dogodki zelo čustveno dotaknili,« vzdušje po tragičnih napadih v Franciji opisuje Janez Korpič. Dodaja, da po prestopu italijansko-francoske meje

na poti do smučarskega središča niso opazili posebnih varnostnih ukrepov, torej več policije, več vojske.

Samo dobri
ali slabi ljudje,
neodvisno od vere

In kako gleda na to, da so trgovski centri pogosto tarča terorističnih napadov? Ali bi se kaj podobnega lahko zgodilo tudi pri nas?

»Trgovska središča so pač mesta, kjer se zbira velika masa ljudi. Zaenkrat še nisem pomislil, da bi se lahko kaj podobnega zgodilo pri nas, na primer v našem trgovskem središču v Velenju. Tudi še nismo razmišljali, da bi zaradi tega poostriili varnostne ukrepe,« pravi Janez Korpič. Meni, da gre za samostojne akcije omejenih ljudi, ki jih ločuje na dobre in slabe, ne glede na to, katere veroizpovedi so. »Kaj podobnega se seveda lahko zgodi povsod po svetu. Vendar če bomo v vsakem trgovskem središču poostriili ukrepe, bomo še bolj dramtizirali vso tragično zgodbo, ki smo ji bili priča. Poznamo primere pobojev v šolah v ZDA, a zaradi tega pri nas nismo drastično poostriili varnostnih ukrepov v vseh

šolah,« še poudarja Janez Korpič.

Če se
obremenjujemo,
je še slabše

Ob takšnih dogodkih se spreminja pogled na svobodo in varnost našega vsakdanjega življenja, na primer pri običajnih opravilih, kot je tudi nakupovanje. Ali takšni tragični dogodki lahko spremenijo življenjske navede ljudi, tudi nakupovanje, zaradi česar vse to opravljajo z večjim strahom?

»Če gledam osebno, nisem človek, ki bi me zaradi tega zdaj bilo posebej strah. Je pa naša družba čedalje bolj napeta, odnosi se krhajo in vse to se odraža pri ljudeh. Menim, da še vedno ni potrebe, da bi zaradi tega naredili nek vsesplošni svetovni preplah. Vsekakor pa je treba podpreti ljudi, ki se zavzemajo za svobodo tiska, govora. Nekje v podzvesti moramo biti pripravljeni na takšne dogodke, kot smo verjetno tudi na različne elementarne nesreče. Ampak živeti moramo naprej, če se bomo s tem obremenjevali, bo samo še slabše,« še sklene Janez Korpič.

ROBERT GORJANC
Foto: CTRL

NE PREZRITE

Terorizem v Sloveniji

Strokovnjaka za varnost, zgodovinar, sociologinja in naključni mimoidoči na celjskih ulicah. Kje smo, kam gremo?

strani 12-13

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA	NEDELJA	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK
5	8 6	11 5	11 1	8 1	6 -2	4 -1	5 -2 3

Z delavnice Mladega vetra, ki so jo pripravili v osnovni šoli v Lučah. Z otroki, ki so pred pomembno življenjsko odločitvijo, so se pogovarjali o njihovih poklicnih pričakovanjih.

Na eni od delavnic Mladega vetra je svoje delo predstavil etno animator Nejc Slapnik iz Solčave. Med drugim nastopa v vlogi pastirja.

Na Ljubnem ob Savinji so pred nekaj tedni med delavnico Mladega vetra predstavili komaj 23-letnega podjetnika Andraža Gaveza. Uspel je z zelo uspešno spletno trgovino, kjer prodaja čokolado.

Z vetrom do delovnih mest

Mladi veter piha po vsej Zgornji Savinjski dolini

SOLČAVA - V Zgornji Savinjski dolini izvajajo od spomladi projekt Mladi veter, ki je namenjen spodbujanju zaposlovanja mladih. Pripravljajo različne delavnice, ki naj bi olajšale odločanje o izbiri poklica in in njihovem zaposlovanju. Delavnic se udeležujejo stako osnovnošolci kot mlajši odrasli do trideset let. V okviru projekta vzpostavljajo podporno mrežo nevladnih organizacij iz Zgornje Savinjske doline za pomoč mladim pri usposabljanju in zaposlovanju.

Zamisel za projekt je nastala na Solčavskem. »V Centru Rinka smo že precej časa želeli, da bi na področju spodbujanja zaposlovanja naredili več,« pravi direktor centra za trajnostni razvoj iz Solčave Marko Slapnik. V Solčavi imajo za podjetniški inkubator celo posebej namenjene prostore. »Želimo, da bi mladi lahko našli delo doma in bi se po končanem študiju lahko vrnili,« dodaja Slapnik, ki je v projektni skupini Mladega vetra. Ta projekt je sicer namenjen mladim iz celotne Zgornje Savinjske doline.

Eden od stebrov Mladega vetra so prav različne delavnice, ki se bodo vrstile še vse letošnje leto in v začetku leta 2016. »Delavnice naj bi mladim pomagale pri izbiri zaposlitve ali jih mogoče celo opogumile za samostojno poslovno pot,« načrtuje vodja projekta Roman Čretnik iz zavoda za medgeneracijsko povezovanje Zlata leta, ki je med partnerji projekta.

Nevladna podpora mreža

Drugi steber naj bi postala podpora mreža nevladnih organizacij Zgornje Savinjske doline, od društev do zavodov. Decembra je bil ustanovni sestanek članic te mreže, ki je zaenkrat povezala sedem takšnih organizacij. V teh dneh bo še prvi delovni sestanek članic mreže, ki naj bi imela še več članic. »Člani mreže bomo skušali čim bolj konkretno opredeliti, kakšne so naloge posamezne organizacije in kako bomo poskrbeli za večjo prepoznavnost projekta ter nudili podporo mladim,« omenja Čretnik. Iz mreže naj bi mlade napotili na prave naslove in jim pomagali pri navezovanju stikov.

Glavni partner projekta Mladi veter je Klub zgornjesavinjskih študentov, ostali partnerji so Občina Solčava ter zavoda Center Rinka in Zlata leta. Projekt je vreden osemdeset tisoč evrov, od tega je 90 odstotkov denarja iz norveškega sklada, preostanek so prispevali država in partnerji projekta. Tega so začeli izvajati spomladi 2014, trajal bo do februarja 2016.

Zanimivi dogodki

Različnih dogodkov v okviru projekta Mladi veter ne manjka. Decembra je bila med drugim na Ljubnem delavnica o komunikaciji, v prihodnje nameravajo predstaviti tudi uspešne domače podjetnike. Po delavnicah za odkrivanje talentov posameznikov bodo sledili še osebni pogovori s strokovnjakinjo. »Odziv mladih je bil sprva zelo ugoden. Pokazalo se je, da nekatere zanimajo ene in druge drugačne teme, tem željam se skušamo prilagoditi,« omenja Čretnik, ki pa si želi še večji odziv mladih, saj ti prav zaradi neuspešnega iskanja dela v domači dolini odhajajo v mesto ter celo v tujino. V želji, da bi spodbudili zaposlovanje v domačem kraju si v tem zgornjesavinjskem projektu prizadevajo za več zelenih delovnih mest. Možnosti zanje vidijo predvsem v lesni industriji, turizmu, kulinariki in celo v volni avtohtone solčavske ovce.

BRANE JERANKO

Foto: arhiv projekta Mladi veter

TEDEN NAKOLI

Nič več tako, kot je bilo?

Ne le terorizem v Franciji, tudi okrožnica šolskega ministrstva, privatizacija in evtanazija kličejo k razmisleku

LJUBLJANA – Napad na poslopje satiričnega časnika Charlie Hebdo v Parizu pred dobrim tednom, v katerem sta dva moška ubila 12 ljudi, ni zaznamoval le dogajanja minulih dni, temveč bo imel gotovo globoke posledice v vsej Evropi.

Po prvem šoku in zgroženosti zaradi krvavega terorističnega napada na uredništvo satiričnega časopisa, ki je večkrat razburil s svojimi karikaturami in sprožal polemike zaradi vsebine objav, so komentari govorili o najhujšem napadu v Franciji v zadnjih štirih desetletjih. »Gre za napad na svobodo tiska in svobodo kot tako,« je mogoče slišati iz evropskih in svetovnih držav, a tudi iz Slovenije. V znak solidarnosti z ubitimi sodelavci časnika so bila v številnih državah zborovanja, največje je bilo v nedeljo v Parizu, kjer so se zbrali tudi najvišji predstavniki iz petdesetih držav. Francoske oblasti so močno poostrele varnostne ukrepe, zastavlja pa se vprašanje, kaj ti dogodki pomenijo za širšo varnost prebivalcev Evrope in tudi Slovenije. Pri nas odgovorni zatrujejo, da je ogroženost zaradi terorizma za zdaj razmeroma majhna, da pa Slovenija ni imuna za globalno dogajanje, kar je po seji komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb dejal njen predsednik Branko Grims. »Zaradi njenega položaja tranzitne države je izpostavljenost še toliko večja,« je povedal Grims.

Je to konec načina življenja, kot smo ga poznali doslej, ko smo lahko brez strahu šli kamorkoli in počeli vse, kar smo želeli, ne da bi razmišljali, ali je to morda naš zadnji dan? Kako neprecenljiv je občutek varnosti, spoznaš šele, ko ti ga lepega dne vzamejo.

Pri nas se medtem še vedno vrstijo pozivi, da vlada ne sme dovoliti privatizacije 15 državnih podjetij, čeprav ta proces traja že nekaj mesecev. Peticijo Mladine proti privatizaciji je podpisalo več kot 10 tisoč ljudi, med njimi tudi številni ekonomisti.

»Prodaja ni poštena,« je dejal vodja poslancev Združene leveice (ZL) Luka Mesec, saj po njegovih besedah ceno postavljajo kupci, ki bodo imeli koristi. Predsednik SD Dejan Židan pa želi to vprašanje znova odpreti na vrhu vladne koalicije. Po njegovem mnenju je bil seznam 15 podjetij v državnem zboru sprejet, ko so bile okoliščine takšne, da je bila Slovenija v veliki krizi, zdaj pa so razmere boljše. V NSi so prepričani, da je Slovenija dala določene zaveze Evropski komisiji in da mora izpeljati privatizacijo, sicer bodo Slovenijo doletele hude sankcije. V SDS pa menijo, da je privatizacija potrebna zaradi zakonskih obveznosti Kapitalske družbe in Slovenskega državnega holdinga ter zaradi stanja javnih financ. Tudi stališče premierja Mira Cerarja je pri tem neomajno – proces se bo nadaljeval.

Tretji val privatizacije bo usodno določil razvoj države v prihodnjih desetletjih, ker gre za »kokoši, ki nesejo zlata jajca«. Zato bi bila nujna še en

razmislek in poenotenje mnenj o tako pomembni temi.

Učitelje pa je prve dni po počitnicah razburila okrožnica ministrstva za izobraževanje, ki je ravnatelje osnovnih šol obvestilo o začasni ukinitvi financiranja učne pomoči. Pomoč naj bi učitelji kljub vsemu zagotavljali otrokom, saj imajo za njo odločbe.

Takemu ukrepu nasprotujejo ne samo v Sindikatu vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture Slovenije (Sviz), temveč tudi različne organizacije in društva, ki opozarjajo, da bodo s tem prikrajšani dolgotrajno bolni otroci. Učna pomoč ne spada med delovne obveznosti učitelja, zato je plačana glede na dejansko izvedbo, ločeno od redne plače. »Od zaposlenih ni mogoče pričakovati, da bi naloge, za katere niso plačani, tudi opravili,« so poudarili v Svizu. Na ministrstvu pa pravijo, da je omenjeni ukrep zgolj začasen in da bodo učiteljem ure za dodatno strokovno pomoč učencem, ki imajo t. i. odločbe, znova začeli plačevati takoj, ko bodo imeli za to zagotovljen denar. Z ukrepom naj bi na letni ravni privarčevali za malo več kot 3,3 milijona evrov.

Skoraj istočasno je ustavno sodišče odločilo, da je različno financiranje osnovnošolskih programov javnih in zasebnih šol (te dobijo 85 odstotkov sredstev, ki jih prejemajo javne šole), kot ga določa zakon, protiustavno. Ustava zagotavlja pravico do brezplačnega obiskovanja osnovnošolskega programa ne glede na to, ali ga izvaja javna ali zasebna šola, so zapisali v odločbi.

Odločba je bila presenečenje za vse, ki so doslej verjeli, da je naloga države, da zagotavlja kakovostno javno šolstvo, medtem ko naj bi bilo zasebno stvar zasebne pobude in finančnih zmoglosti staršev. Toda glede na vse, kar se dogaja, je tudi zagotavljanje kakovostnega javnega šolstva vse bolj vprašljivo.

Se je pa minule dni razprava vrtele še okrog ene aktualne teme, ki jo je sprožila vest o zdravniku v UKC Ljubljana, ki naj bi konec preteklega leta na intenzivnem oddelku nevrološke klinike na željo svojcev neozdravljivo bolnemu nevrološkemu bolniku opravil nedovoljeno evtanazijo.

Zaradi tega dogodka so v UKC Ljubljana sprožili notranji nadzor, prav tako je dogodek pod drobnogled vzela policija. Razmišljanja, ki jih je sprožil dogodek, se vrtijo okrog medicinsko-etičnih in pravnih vprašanj, ki jih odpirajo predlogi o zakonitvi evtanazije pri nas. V Evropi jo dovoljujejo v Belgiji, na Nizozemskem, v Luksemburgu in Švici in povsod so znani tudi primeri zlorab. Gre torej za zelo občutljivo temo, kjer tudi zakonsko ureditev področja ne izključuje možnosti zlorab.

V razmislek ob tem le misel, ki jo je izrekel prof. Igor Pribac: »Ali ni nenevarno, da velja evtanaziranje hišnega ljubljencega za visoko človečno dejanje, zagovarjanje evtanazije za ljudi pa za zavržno dejanje?«

TATJANA CVIRN

Nekoč v vrhu, danes v stečaju

Na zahtevo slabe banke se je med bankrotiranimi podjetji znašlo tudi podjetje Avto Celje

Propadlo je še eno podjetje, ki je bilo nekoč pomemben stebler celjskega gospodarstva in znana blagovna znamka ne samo v Sloveniji, ampak tudi na širšem balkanskem prostoru. Sredi lanskega decembra je Okrožno sodišče v Celju izdalo sklep o uvedbi stečaja v Avtu Celje. Agonija podjetja je trajala kar nekaj časa – na kolena ga niso spravile le slabe gospodarske razmere in padec standarda, ampak tudi mnoge slabo premišljene odločitve vodstva in lastnikov. Ob stečaju je bilo v Avtu Celje, kjer je konec osemdesetih let prejšnjega stoletja delalo več kot 400 ljudi, pred slabim desetletjem pa 240, zaposlenih le še 21 ljudi.

Da so razmere v podjetju vse prej kot rožnate, so že v začetku preteklega leta opozorili zaposleni. Ker so bili že nekaj mesecev brez plač, so marca na sodišče vložili predlog za stečaj, vendar jih je direktor podjetja Branko Šibakovski »povozil« s svojim predlogom za prisilno poravnavo. Delavci so bili zaradi tega ogorčeni, saj so bili že takrat prepričani, da prisilna poravnava podjetja ne bo rešila, ampak bo samo podaljšala njihovo agonijo. Poleg visokih obveznosti do bank je namreč Avto Celje imel tudi visoko čisto izgubo,

leto 2013 je zaključil s kar 6,3 milijona evrov minusa.

Prezrli več kot polovico terjatev

Že kmalu po uvedbi prisilne poravnave je stečaj Avta Celje zahtevala tudi Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB), ki sicer ni neposredna upnica celjske družbe, ampak slednja s svojimi nepremičninami jamči za posojila, ki jih je pri NLB najel njen največji lastnik holding PSZ. Banka je terjatve do PSZ prenesla na slabo banko. Kot so navedli v DUTB, bi bila stopnja verjetnosti, da bo Avto Celje po izvedbi načrta finančnega prestrukturiranja postal spet plačilno sposoben, manjša od 50 odstotkov. Opozorili so tudi, da načrt finančnega prestrukturiranja

Vodstvo Avta Celje je že pred prisilno poravnavo edino še donosno dejavnost tehničnih pregledov preneslo na hčerinsko družbo. V matičnem podjetju, ki je bilo še pred desetimi leti eden najuspešnejših trgovcev z avtomobili v Sloveniji, sta ostala le prodaja rezervnih delov in opravljanje nekaterih servisnih storitev. V novembru je na primer podjetje imelo le 47 tisoč evrov čistih prihodkov od prodaje.

Avto Celje je bilo najstarejše podjetje s področja avtomobilizma v Savinjski regiji. Ustanovljeno je bilo leta 1948 z imenom Avtoobnova, leta 1964 je svojo dejavnost razširilo na trgovino.

ni realen, saj je dolg Avta Celje bistveno večji. Na seznamu upnikov, navedenih v načrtu, namreč ni bilo njihovih terjatev, ki znašajo približno 15 milijonov evrov in jih je prisilni upravitelj Matija Vičar tudi priznal. Upniki so v postopku prisilne poravnave prijavili za skoraj 29 milijonov evrov terjatev in so torej dolgovi do slabe banke višji od skupnega zneska terjatev vseh ostalih upnikov. Terjatev slabe banke vodstvo Avta Celje, ko je pripravljalo načrt finančnega prestrukturiranja, sploh ni upoštevalo.

Stečaj PSZ dodatna oteževalna okoliščina

Narok, na katerem so obravnavali ugovor Družbe za upravljanje terjatev bank zoper vodenje prisilne poravnave, je bil šele decembra. Sodišče, ki je v celoti ugodilo slabi banki, je ocenilo, da ni potrebe za zaslišanje finančnega izvedenca, čeprav je direktor Avta Celje

Slovo po 37 letih

Anton Pepelnak iz Ponkvice je v kolektivu podjetja Avto Celje preživel 37 let. »Najprej sem bil tri leta vajenec, potem sem bil kot avtoklepar zaposlen polnih 34 let,« pravi in dodaja, da je bil zato 22. december zanj – tako kot še za preostalih 21 sodelavcev, ki so v podjetju ostali do zadnjega – eden najbolj žalostnih dni v življenju.

O tem, kako grenko je bilo slovo, vodja avtokleparskega oddelka v letih 1994–2006 razmišlja tudi januarja, ko si je z nekdanjimi sodelavci uredil prijavo na zavodu za zaposlovanje. V njem tli kanček upanja, da se bo zanj delo, pri katerem je vsa leta doslej resnično užival, spet našlo prav v »starem« podjetju, saj je bilo v zadnjih dneh pred vročitvijo odpovedi pogodb o zaposlitvi mogoče slišati, da bi bilo morda to mogoče. Da bi se mu v množici drugih iskalcev zaposlitve kaj hitro ponudila nova priložnost, namreč ne verjame. »Saj veste, kako je. Ko delodajalec vidi moj emšo, ga ne zanimam več,« opozori, kako je kljub bogatim izkušnjam težko najti zaposlitev starejšim od 50 let. Da Anton Pepelnak tudi sicer

Za Antona Pepelnaka je bil 22. december, ko se je posloval od Avta Celja, eden najbolj žalostnih dni v življenju. »Za poseben pozdrav s titovko na glavi sem se odločil zato, ker je bilo to podjetje v nekdanji skupni državi močan avtomobilistični center. K nam v Celje so se hodili učiti kolegi iz različnih krajev Jugoslavije.«

»živi« za avtomobile, kaže tudi s tem, ko sede za volan svoje zastave 128, letnik 1989. Na pogled namreč prav

nič ne kaže, da je za njo že več kot četrto stoletja vožnje po slovenskih cestah.

IS

Branko Šibakovski trditve slabe banke označil kot pavšalne, češ da niso podprte z ekonomsko analizo ali izvedeniškim mnenjem. Kot je sodnik Matevž Žugelj zapisal v razlagi sklepa, je iz načrta finančnega prestrukturiranja Avta Celje razvidno, da naj bi po poplačilu vseh upnikov družba lahko imela pozitiven

denarni tok leta 2020. vendar ker v Avtu Celje niso upoštevali terjatev slabe banke, bi se takšen načrt podrl, saj bi jim leta 2020 spet zmanjkalo denarja za poplačilo teh obveznosti. Dodatna oteževalna okoliščina za Avto Celje je bil tudi stečaj skupine PSZ. Sodnik je pri svoji odločitvi sledil tudi navedbam slabe

banke, da Avto Celje v času prisilne poravnave ne dosega zastavljenih ciljev, saj naj bi do konca leta 2014 izguba iz poslovanja znašala že 1,5 milijona evrov, kar pomeni še dodatno odstopanje od načrta finančnega prestrukturiranja.

JJ
SŠol

NA KRATKO

Več kot 600 osebnih stečajev

Lani je na Celjskem šlo v stečaj 130 gospodarskih družb, kar je le malo manj kot v letu 2013. Večinoma je šlo za manjše družbe.

Med najbolj odmevnimi je bil vsekakor stečaj skupine PSZ in nato še njene družbe Avto Celje, bankrotirali pa so tudi nekdanja gazela Kapis, Acer Furnirnica iz Šentjurja, žalska Sigmanova in Caffè Tropic, Gostinstvo Celje ter Zgornje-savinska kmetijska zadruga. Več kot leta 2013 je bilo lani navadnih in poenostavljenih prisilnih poravnav. Navadna prisilna poravnava se je začela v desetih podjetjih – med drugim tudi v laški Thermani, Secaplastu, Meji in Vilkogradu ter v Polzeli in Nivoju.

V zadnjih letih se je na Celjskem zelo povečalo število osebnih stečajev samostojnih podjetnikov. Predlani je bilo takšnih stečajev osem, lani pa kar 34. Med najbolj odmevnimi je bil stečaj Gostinstva Štorman. Še bolj kot število osebnih stečajev malih podjetnikov se je v regiji lani povečalo število osebnih stečajev posameznikov. Za osebni bankrot se je namreč v letu 2014 odločilo malo več kot 600 ljudi. Trend se očitno nadaljuje tudi letos, saj je sodišče od 5. januarja do sredine tega tedna razglasilo že 15 osebnih stečajev.

JJ

Nakup Cetis-Grafa pod drobnogledom revizorja

Na zahtevo Slovenskega državnega holdinga in Kapitalne družbe se bodo jutri (petek) na izredni skupščini zbrali delničarji celjskega Cetisa. Odločali bodo o imenovanju posebnega revizorja.

Po predlogu bo to družba Deloitte revizija, katere naloga bo preveriti ozadje Cetisove prodaje delnic Hita družbi Cetis-Graf ter nakup Cetis-Grafa od največjega lastnika Cetisa Gorenjskega tiska. Ozadje tega nakupa je že na lanski redni skupščini zahtevalo podjetje Kovinoplastika Lož, ki ima v lasti približno 9 odstotkov Cetisa, vendar predlog kljub temu, da ga je podprl tudi Slovenski državni holding, ni bil sprejet. Gorenjski tisk oziroma družba MSIN, ki je prav tako v lasti Marka Moharja in Matjaža Satlerja, obvladuje namreč 64 odstotkov celjskega podjetja.

Slovenski državni holding, Kapitalska družba in Kovinoplastika Lož so edini večji lastniki Cetisa, ki prevzemne ponudbe Gorenjskega tiska leta 2013 niso sprejeli, saj so jo ocenili kot bistveno prenizko. Za celotno skupino Cetis sta namreč Mohar in Satler ponudila pet milijonov evrov, kar je le slab milijon evrov več, kot je Cetis kasneje plačal za nekajkrat manjše invalidsko podjetje Cetis-Graf.

JJ

Dat-Con si ogleduje Garant

Stečajni upravitelj polzelskega Garanta Tomaž Kos bo v kratkem objavil razpis, s katerim bo spet zbiral ponudbe za nakup tovarniškega kompleksa. Gre za skoraj šest hektarjev veliko površino, na kateri je za štiri hektarje pokritih hal in proizvodnih prostorov.

Kos je nepremičnine Garanta, ki je v stečaju od avgusta leta 2012, poskušal prodati že dvakrat, vendar zanje do zdaj ni bilo zanimanja. Del skladiščnih prostorov zato oddaja v najem, trenutno je na območju Garanta šest najemnikov. Stečajni upravitelj za zdaj še ne ve, ali bo kompleks prodajal kot celoto ali po delih, tudi cene še ne želi javno razkriti, saj banke upnice še niso sporočile, ali se z njo strinjajo. Pravi pa, da je za nakup kar nekaj zanimanja. Med drugim se kot eden resnejših kupcev omenja uspešno polzelsko podjetje Dat-Con, ki se ukvarja z elektroniko, prostore pa ima v neposredni bližini Garanta, utesnjeno med stanovanjskimi zgradbami. Nekoliko več uspeha kot z nepremičninami je upravitelj do zdaj imel s prodajo strojev. Zato je bivšim delavcem Garanta lani lahko poplačal del terjatev, ki so jih na račun neizplačanih plač in odpravnin prijavili ob stečaju podjetja.

JJ, ŠO

ENERGETIKA CELJE

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki **080 16 17** | www.energetika-ce.si

Nostalgija Radia Celje

VSAKO SREDO od 5. do 9. ure

105.1 | 95.9 | MHz
100.3 | 90.6 MHz

Včeraj najlepše
pesmi petdesetih, šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih let
danes najlepše...

www.radiocelje.com

Največja dolžnika Alpos in Vegrad

Od podjetij s Celjskega sta največjo luknjo v Banki Celje skopala Finetol in SGP Nova – Na DUTB iz šestih bank prenesenih 70 milijonov evrov terjatev do Alposa

Te dni je Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB) objavila še seznam terjatev, ki jih je odkupila od Banke Celje. Ta je na slabo banko decembra lani prenesla 94 terjatev v nominalni vrednosti malo manj kot 400 milijonov evrov, za katere je DUTB plačala 125 milijonov evrov v obveznicah. Zdaj je slika, kakšne dolgove so za sabo pustile tudi uprave številnih danes že propadlih podjetij s Celjskega, nekoliko bolj jasna. Večinoma gre za terjatve podjetij, ki so v stečaju, le peščica med njimi je še delujočih. Prvi po višini terjatev je na seznamu šentjurski Alpos, ki je v NLB, Novi KBM, Abanki, Banki Celje ter Factor banki in Probanki pustil za dobrih 70 milijonov evrov posojil.

Največji štirje dolžniki na seznamu Banke Celje so

Cimos s 43 milijoni evrov terjatev, holding CG Invest z 20 milijoni evrov terjatev ter oba cerkvena holdinga, ki sta skupaj samo v celjski banki pustila za približno 30 milijonov evrov dolga. Od podjetij s Celjskega, teh je na seznamu 37, je po višini terjatev na prvem mestu finančnih holding Finetol, ki je nastal leta 2006 po razdelitvi Etola, že šest let kasneje pa je propadel. Prenesena terjatev do te družbe znaša 13,7 milijona evrov.

Precejšnjo luknjo so poleg finančnih holdingov v Banki Celje skopali tudi celjski gradbinci. Med njimi je na prvem mestu gradbeno podjetje SGP Nova. Terjatev do te celjske družbe, ki je bila v lasti Stanka Božičnika in je zdaj v stečaju, znaša 10 milijonov evrov. Poleg tega je banka imela še za 1,7 milijona evrov terjatev do Božičnikovega s.p.

Vendar s tem dolgov, ki jih je pustil v banki pred leti »prvi občinski gradbinec«, še ni konec. Banka Celje je namreč na slabo banko prenesla še 2,7 milijona evrov terjatev do propadlega podjetja Arhinvest, njegova ustanovitelj pa sta po podatkih Ajpesa Stanko Božičnik in Simon Erjavec, slednji je v javnosti bolj znan kot lastnik družbe Simer.

Od ostalih gradbincev je celjska banka na slabo banko prenesla tudi 6,5 milijona evrov terjatev do Vegrada, 5,5 milijona terjatev do Nivoja, 1,3 milijona do Ingrad Gramata in 1,2 milijona evrov do Gradisa.

Večina podjetijh že v stečaju

Med večjimi prenesenimi slabimi posojili Banke Celje izstopa še 5 milijonov evrov terjatev do Alposa, 4,6 milio-

na do vranskega Kiva, približno toliko tudi do Thermane ter skoraj 4,3 milijona evrov do podjetja IBT IME, ki se je ukvarjalo z inženirskim svetovanjem in je imelo sedež v bivšem Tehnopolisu. Po javno dostopnih podatkih je podjetje delovalo le slabi dve leti, njegov lastnik pa je bil Trboveljčan Matjaž Odlazek.

Banko Celje so v težave spravila tudi posojila, ki jih je dala velenjski Eri, žalski Sigmanovi, Rimskim termam, Garantu, Polzeli, Meji, finančni družbi CBH, Tehnopolisu in Aeru. Aero je ena redkih družb na seznamu prenesenih terjatev Banke Celje, ki ni v stečaju ali kakšnem drugem insolventnem postopku. Med 37 podjetij s Celjskega jih je namreč 25 v stečaju, pet v prisilni poravnavi, v dveh pa se je pred kratkim končal postopek poenostavljene prisilne poravnave.

Terjatve vseh šestih bank

Ker ima DUTB v svojem portfelju že prenesene terjatve z NLB, Nove KBM, Abanke, Factor banke in Probanke, je po prenosih z Banke Celje slika o tem, kdo so največji dolžniki slabe banke s Celjskega, postala bolj jasna. Med podjetji iz regije je poleg Vegrada največjo luknjo v slovenskih bankah skopal šentjurski Alpos, do katerega je imelo terjatve vseh šest bank. Na tretjem mestu seznama desetih največjih terjatev je Finetol, sledijo PSZ, Thermana, Gradis, Rimske terme, Radeče papir, Nivo in Era. Visoko na lestvici prenesenih posojil je tudi 10 milijonov evrov konjiškega Gradirja, ki je v lasti podjetnika Franca Riemerja, približno toliko terjatev se je nabralo tudi do CBH in že omenjene Božičnikove družbe.

Prenesene terjatve na DUTB

10 največjih, v milijonih evrov

Podjetje	Višina terjatve
Alpos	75,1
Vegrad*	68,0
Finetol	28,8
PSZ	27,8
Thermana	27,3
Gradis	17,9
Rimske terme	14,0
Radeče papir	13,9
Nivo	11,4
Era	10,5

Vir: DUTB, lastni izračun

*Upoštevali smo samo delniško družbo, skupaj s terjatvami do hčerinskih družb je DUTB do Vegrada izpostavljena za 160 milijonov evrov.

Med dolžniki sta z več kot 6 milijoni evrov še podjetji Finstar, preko katerega je škofjeloški podjetnik Bojan Starman v Vojniku gradil stanovaljsko naselje, ter velenjska družba Toming Consulting, ki je v lasti poslovneža Tomaža Ročnika.

JANJA INTIHAR

Ključno zniževanje stroškov

Rezultati poslovanja družbe Elektro Celje Energija (ECE) v letu 2014 še niso znani, a direktor mag. Mitja Terče ocenjuje, da bo ob 90-milijonskem prometu dobiček presegal milijon evrov, kar je malo več od načrtovanega.

Letni promet bo sicer za slabo petino manjši kot leta 2013, kar v podjetju pripisujejo znižanim cenam energentov. Te

»Verjamemo, da so državljani naši lastniki in ne država. Račune namreč pošiljamo državljanom in ti se obračajo na nas, vsi tisti, ki na naš račun dodajajo svoje, pa so skriti v ozadju in pametujejo. Mi moramo reševati stvari z našimi kupci, zato želimo, da so računi res čisti. Pri povprečnem računu 50 do 60 evrov, ki ga izdamo, je našega zaslužka samo za evro,« pravi Mitja Terče.

nižje cene se doslej na položnicah niso poznale, saj predstavlja cena porabljene energije na povprečni položnici le približno tretjino končnega stroška, preostanek pa pripada s prispevki in z dajatvami državi ter z omrežnino distributerju. Odslej naj bi bili računi za energente bolj pregledni in za potrošnike razumljivi.

V ECE so se na podlagi ankete med odjemalci namreč odločili za uvedbo novega informacijskega sistema. Posledično bodo odjemalci konec tega meseca in v začetku prihodnjega prejeli tudi nove račune za energente. Znesek na položnici sicer ne bo manjši, bodo pa prihranili pri proviziji tisti, ki zdaj plačujejo račune za več merilnih mest in ob elektriki še za zemeljski plin ali lesne pelete, saj bodo prejeli enotno položnico.

Položnica z grafiko

Družba ECE je doslej mesečno izdajala 165 tisoč računov svojim odjemalcem, z uvedbo enotnega računa pa bo izdanih za petino manj položnic, prav tako jih bo na letni ravni 15 odstotkov

manj tudi na račun pošiljanja opominov. Enotno položnico bosta spremljala še grafični prikaz porabe energentov v preteklih 12 mesecih ter razrez, kolikšen del končnega zneska pomeni cena energenta, kolikšna deleža pa pripadata s prispevki in dajatvami državi ter z omrežnino distributerju. Z uvedbo novega računa in informacijskega sistema bodo po besedah direktorja družbe ECE Mitje Terčeta letos izboljšali strokovno učinkovitost, saj pričakujejo, da se bodo stroški zmanjšali za petino. Decembra so se stroški pošiljanja računov namreč že izenačili s stroški dela približno 50 zaposlenih v podjetju.

Ob združevanju ECE in EGP se v Sloveniji povezujejo še trije prodajalci energentov. Namero po združitvi so namreč že izrazila tudi podjetja Elektro Energija, Petrol in Gen I.

Še večje izboljšanje stroškovne učinkovitosti podjetja pa pričakujejo po združitvi s podjetjem Elektro Gorenjska Prodaja (EGP). Združitev z Gorenjci, za katero je urad

za varstvo konkurence že izdal soglasje, bi namreč pomenila še približno 70 do 80 tisoč novih odjemalcev. To bi pozitivno vplivalo na optimizacijo stroškov poslo-

vanja, končni cilj skupnega podjetja pa je odjemalcem zagotavljati najcenejšo energijo v državi.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

MESTNA TRŽNICA CELJE
domače dobrote sredi mesta

Vabljeni, da nas obiščete:
Pon.-pet. 7.00-16.00 / Sob. 7.00-13.00 / Ned. 7.00-11.00

Občine in vlada še vsaksebi

Koliko bodo morale in so pripravljene varčevati občine, je še vprašanje, čeprav je mogoče čutiti rahlo zblizanje obeh bregov

Po dveh krogih pogajanj v novem letu o višini sredstev, ki bodo pripadla občinam v letu 2015, so predstavniki vlade in reprezentativna združenja občin še vedno na različnih bregovih. Stališča se razhajajo glede načina izplačila deleža dohodnine, ki pripada občinam, višine povprečnine in višine prihrankov, ki naj bi jih vlada dosegla z interventnimi ukrepi za uravnoteženje javnih financ občin. A po ponedeljkovih pogajanjih se zdi, da bi stališča v prihodnjih dneh morda lahko tudi zblížali.

Na prvih pogajanjih minuli petek so predstavniki vseh treh skupnosti občin (občine iz celjske regije zastopa Skupnost občin Slovenije – SOS) izrazili protest zaradi zmanjšanih nakazil iz naslova dohodnine, ki so jih občine prejele v minulem tednu. Zneske iz naslova dohodnine za januar in februar 2015, ki pripadajo občinam (prejemajo jih v obliki tedenskih akontacij), je ministrstvo za finance izračunalo na podlagi povprečnine predvidene v

zakonu o izvrševanju proračunov za leto 2014 in 2015, in sicer v višini 525 evrov, pri čemer ni upoštevalo finančne izravnave, ki jo vlada mora zagotoviti iz državnega proračuna. V nekaterih občinah se zaradi tega že lahko pojavijo finančne težave.

Predstavniki skupnosti občin so odločno zavrnilo nov način tolmačenja zakonodaje ministrstva za finance, ki ni v skladu s sprejeto in z veljavno metodologijo za izračun financiranja občin. Prav tako so zavrnilo tudi pojasnilo ministrstva, ki da bo opravilo poračune po končanih pogajanjih s predstavniki občin. Na ponedeljkovem sestanku so predstavniki občin dobili zagotovilo, da bodo 20. januarja občine prejele tudi poplačilo finančne izravnave, ki ga ob prvih letošnjih nakazilih še ni bilo.

Za manj denarja manj nalog?

Vlada želi zmanjšati stroške za delovanje občin tudi s predlogom zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženja javnih financ in na ta način prihraniti do 40 mi-

lijonov evrov. Občine načelno pristajajo na zmanjšanje sredstev, a pod pogojem, da jim država tudi zmanjša z zakonom predpisane naloge, ki jih morajo izvajati. Pri naboru ukrepov so zato sodelovale tudi občine, njihove ocene o finančnih učinkih predvidenih interventnih ukrepov pa se od vlade precej razlikujejo.

»Ukrepi, zajeti v predlogu interventnega zakona, res lahko zmanjšujejo birokratske obveznosti občinam, ne prinašajo pa občutnega nižanja stroškov občinam. Ocena učinka ukrepov v višini 40 milijonov evrov, kot ga vidi vlada, je daleč od realnosti. V občinah učinek teh rešitev, ki olajšujejo delovanje občin, ocenjujemo kvečjemu na 4 milijone evrov, kar pa je v teh razmerah zanemarljivo,« pravi Jasmina Vidmar, generalna sekretarka Skupnosti občin Slovenije (SOS).

Sporno ukinjanja četrtnih skupnosti

Za občine je med predlaganimi interventnimi ukrepi najbolj sporno ukinjanje mestnih ali vaških četrtnih

skupnosti. »V občinah, ki so prostorsko zelo razvejane, ki imajo zaselke v hribih, dolinah, med katerimi so velike razdalje (kot je na primer občina Slovenska Bistrica), bi ukinitve povzročila precej težav kot prihranke. V mestnih občinah, na primer v Mariboru, bi kakšno mesto četrt morda tudi lahko pogrešali. A ker to ni mogoče urediti kar tako enoznačno in počez, temu nasprotujemo,« še poudarja Jasmina Vidmar iz SOS.

So si pa z vlado na primer enotni glede zniževanja stroškov pri vodenju zemljiške knjige, saj občine na primer morajo plačevati notarske storitve za pretvorbo dokumentov v elektronsko obliko. Dogovor o tem so z vlado dosegli že pred tremi leti, niso ga pa še uresničili. Ob tem Jasmina Vidmar še dodaja, da če bodo želeli resnično zmanjšati stroške delovanja občin, bo treba spremeniti nekatere zakone, ki zadevajo številne normative in standarde na različnih področjih, okoljskem, pri družbenih dejavnostih ... Kot poudarja, so nujne sistemske spremembe, ne le interventni ukrepi.

Kompromisni predlog SOS

Kar zadeva povprečnino za leto 2015, SOS predlaga, naj se ta določi v višini 536 evrov na prebivalca in je lahko pogojno znižana za dogovorjene prihranke iz naslova interventnega zakona za znižanje stroškov občinam. Ko bi se uspeli dogovoriti o sistemskih spremembah zakonodaje, ki bi zmanjšala stroške občin, pa bi se lahko povprečnina spet na novo določila. Državna sekretarka na ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar temu predlogu v ponedeljek načelno ni nasprotovala, kot je povedala, pa nima mandata za pogajanja o tem.

Pogajanja med predstavniki skupnosti občin in vlade se bodo znova nadaljevala jutri, ko se bodo pogovarjali o finančnih ocenah prihrankov predlaganega interventnega zakona.

ROBERT GORJANC

NA KRATKO

Obnovljen Glavni trg pred koncem

CELJE – Kljub temu da je bila obnova starega mestnega jedra končana že pred nekaj meseci, vsa dela še niso opravljena.

V naslednjih mesecih bo namreč prišla na vrsto še ureditev predstavitev bogatih arheoloških najdb, ki so jih pred približno letom odkrili med obnovo Glavnega trga. Župan **Bojan Šrot** pravi, da imajo za vsa ta dela v občinskem proračunu predvidenih približno 500 tisoč evrov. Tako naj bi meščani in drugi obiskovalci Celja odkrite najdbe spoznavali ob priložnostni razstavi zbrane dokumentacije v prostorih na Glavnem trgu. V neposredni bližini odkrit originalni mozaik bo shranjen v muzeju. Na mestu, kjer je bil odkrit, bodo mojstri iz partnerskega turškega mesta Gaziantep repliko mozaika izdelovali v prihodnjih mesecih, ko bodo vremenske razmere to dopuščale. IS

Oršanič ostaja direktor

KOZJE – Teo Hrvoje Oršanič bo še naprej vodil Javni zavod Kozjanski park. Vlada je namreč sprejela sklep, s katerim je Oršaniča s 3. januarjem imenovala za direktorja parka za mandatno dobo štirih let.

Vodenje javnega zavoda v javnem sektorju nenaklonjenih časih je zelo zahtevno, treba se je nenehno prilagajati in zmanjševati stroške, pravi Oršanič. Kljub temu jim je v Kozjanskem parku uspelo ohraniti vse dobre parkovne prakse in dodati še kakšno novo. V parku se je v štirih letih močno povečal tudi obisk. V novem mandatu bodo v ospredju skrb za poslovanje zavoda, izvajanje ukrepov po programu upravljanja Nature 2000 in nadaljevanje izvajanja dosedanjih dobrih parkovnih praks in razvoj novih, še dodaja Oršanič. JP

Urejajo medgeneracijski center

REČICA OB SAVINJI – Na trgu urejajo medgeneracijski center, za katerega načrtujejo različne dejavnosti. Urejajo ga v spodnjih prostorih stavbe, kjer sta bili pred tem trgovina in hranilnica.

Dela so začeli opravljati prejšnji mesec, med drugim so prostore preuredili. Trenutno opravljajo hidroizolacijo te stavbe. Obrtniki naj bi se poslovili konec januarja, prve dejavnosti v novem medgeneracijskem centru naj bi bile konec prihodnjega meseca. Vsak teden naj bi bila vsaj po ena prireditev, med drugimi načrtujejo različne delavnice, od delavnic na temo zdravja do etnografsko obarvanih.

Vrednost projekta na Rečici znaša 259 tisoč evrov, od česar je večina evropskega denarja. Ureditev mladinskega centra na Rečici je del širšega projekta krepitve medgeneracijske pomoči, ki je to občino povezal z občino Loška dolina in še z dvema hrvaškima občinama. BJ

Zapleta se pri gradbenem dovoljenju

RADEČE – Občina je pred časom obnovila več kot sto let star večnamenski dom v kraju Jagnjenica. A zapleta se pri pridobivanju gradbenega dovoljenja.

Občina je med obnovo dozidala stavbo, in sicer v delu, ki je manjši od desetih odstotkov celotnega tlorisa večnamenskega objekta. Eden od sosedov se s takšno obnovo ne strinja, saj je odmik do njegovega zemljišča po dozidavi večnamenskega doma manjši od tistega, ki je predviden z zakonodajo. Upravna enota je zato konec minulega leta zavrnila izdajo gradbenega dovoljenja občini. Mnenje upravne enote je različno od mnenja projektanta in občine, slednja pa še išče rešitve za nastalo situacijo, je povedala direktorica radeške občinske uprave Brigita Stopar. TV

V coni prodali skoraj vse

NAZARJE – V občini jim je kljub splošni gospodarski krizi uspelo prodati skoraj vsa zemljišča nove industrijsko obrtne cone Prihova. V njej so uredili devet gradbenih zemljišč, ki so jih pozneje razdelili v več manjših. Zadnje predpogodbe za nakup zemljišč so bile sklenjene pred kratkim.

V občinski lasti ostaja neprodano le eno manjše zemljišče, za katero želijo, da bi ga kupila družba BSH Hišni aparati Nazarje. Gre za parcelo, ki meji na to tovarno, zato si v občini želijo, da bi jo uporabili za širitev tega uspešnega podjetja. Če se v BSH za njen nakup ne bodo odločili, jo bodo prav tako ponudili na trgu.

Industrijsko obrtno cono Prihova v Nazarjah so začeli urejati leta 2009. V prvem delu so poskrbeli za večino komunalne ureditve cone, v drugem delu so med drugim asfaltirali, zdaj izvajajo še dodatne protipoplavne ukrepe. Poskrbeti morajo še za dokončni videz cone. Podjetniki, ki so zemljišča kupili, se ukvarjajo z različnimi dejavnostmi, od prevažanja lesa do izvajanja gradbenih del.

BJ

ČISTI RAČUNI, DOBRI PRIJATELJI!

Uvajamo nov, sodoben račun za energente!

www.ece.si

⚡ Električna energija

🔥 Plin

🌿 Bio masa

Za državo, ki bo dobra za vse ljudi

SD zadnja leta izgubljala, zdaj je čas za spremembe – Bojanu Kontiču »zmanj-kalo« 6 glasov za podpredsedniški položaj

CELJE – »Želimo si državo, ki bo dobra za vse ljudi, ne le za elito,« je po izvolitvi za predsednika Socialnih demokratov na sobotnem kongresu dejal dotlej predsedujoči stranki Dejan Židan. Druga gibanja in stranke je povabil, naj se jim v tem programu pridružijo. Ob tem je poudaril, da cilj SD ni eksplozivna rast, temveč pridobivanje vedno več članov in simpatizerjev, kar bo pomenilo trdno bazo in stabilno volilno telo. Že na prihodnjih volitvah v državni zbor naj bi to stranki povrnilo deset poslancev, saj jih ima zdaj le šest.

Dejana Židana so delegati na 10. kongresu izvolili z 252 glasovi za in 11 proti. Bil je edini kandidat za predsednika in že v svojem nagovoru je poudaril skrb za ljudi, ki ji mora SD vsekakor slediti v prihodnje. »Kongres je priložnost za nov začetek,« je izpostavil nujnost sprememb, ki naj bi stranki povrnila podporo. To je namreč stranka po letu 2008 med volivci le izgubljala.

Bolj napeto za podpredsedniška položaja

Precej bolj napeta kot za predsedniški položaj je bila tekma za podpredsedniški mesti. Po novem ima stranka le po enega podpredsednika in podpredsednico in izid je bil tesen. Izvoljena sta bila evropska poslanka in dosedanja podpredsednica **Tanja Fajon**, za katero je glasovalo 142 delegatov oziroma le 9 več kot za protikandidatko in nekdanjo evropsko poslanko Mojco Kleva Kekuš. Še tesneje, z le 6 glasovi razlike, je minister za obrambo **Janko Veber** s 141 glasovi premagal velenjskega župana in dosedanega podpredsednika stranke Bojana Kontiča. Židan je ob tesnih izidih podpredsedniških

Z leve: v drugi vrsti kandidat za generalnega sekretarja Branko Verdev, v prvi vrsti Janko Veber, Bojan Kontič, Tanja Fajon, Dejan Židan in Igor Lukšič, ki je kot predsednik SD odstopil po neuspehu na evropskih volitvah lani spomladi.

volitev poudaril, da so bili za dve mesti štirje izjemno močni kandidati, obenem pa izjavil, da bi stranka morda lahko razmislila tudi o tem, ali je bila odločitev, da zmanjša število podpredsednikov s štiri na dva, pravilna.

Skrb za delo na terenu in finance

Za generalnega sekretarja stranke je bil prepričljivo izvoljen Dejan Levanič. Z 227 glasovi je premagal protikandidata, Celjana **Branka Verdeva**, za katerega je glasovalo 50 delegatov. Kot je poudaril Verdev, je za eno pomembnejših političnih funkcij v

V predsedstvo stranke so bili s Celjskega izvoljeni Celjana Olga Bezenšek Lalić in Primož Brvar, Laščanka Neva Grašič in Velenjčan Jan Škoberne.

stranki, ki terja tudi veliko operativnega dela, kandidiral zato, ker »sem po srcu socialni demokrat, izhajam pa iz baze in prepričan sem, da moramo centrala, predsedstvo in vsi na terenu delati v mreži«. SD se sicer z mrežo in s kompetentnimi ljudmi na terenu lahko pohvali, a je

bilo to v zadnjem času zastavljeno. »Če govorim iz lokalnih izkušenj, smo v Celju delali drugače. Sam izhajam iz okolja, kjer prej stranka sploh ni bila prisotna, na zadnjih volitvah za mestnega svetnika pa sem prejel kar 88 preferenčnih glasov,« je še poudaril.

Novoizvoljeni generalni sekretar Dejan Levanič je obljubil obiske lokalnih odborov po Sloveniji. Ker ima stranka precejšnje finančne težave in zato prodaja svoje prostore v Ljubljani, pa bo med ključnimi nalogami, ki ga čakajo, tudi ureditev finančnega poslovanja.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Na kongresu je izstopala potreba po jasnem stališču o privatizaciji državnih podjetij. Slišati je bilo mogoče več pozivov proti privatizaciji in k temu, da stranka zavzame jasno stališče. Predsednik Židan je dejal, da v SD ne pristajajo več na razpravo o razprodaji državnega premoženja, zavzemajo pa se za razpravo o strategiji upravljanja premoženja. Ob tem je zagotovil, da koalicija ni ogrožena, saj je to stališče skladno s koalicijsko pogodbo. »V državi smo razprodajo končali,« je še dejal.

Odločitev v naslednjih dneh

Pred razglasitvijo volilnih rezultatov je bilo mogoče slišati, da ima Bojan Kontič za podpredsedniški položaj nekaj prednosti pred Jankom Vebrom, a številke so pokazale drugače. Vladni lobi je očitno premagal županskega.

»Nič hudega. Stranka se je odločila tako, kot se je. Mi smo si želeli velenjske izkušnje prenesti na državno raven, a tako pač je. Sam čestitam vsem, ki so izvoljeni, ki so znali lobirati in so prepričali delegatke in delegate ter uspeli. To seveda pomeni, da se bodo zdaj s stranko ukvarjali tisti, ki so dobili zaupanje, vsi ostali pa bomo po svojih močeh pomagali, vsekakor pa ne na odgovornih funkcijah, kot smo si želeli,« ni skrival razočaranja **Bojan Kontič**.

Ste kandidirali tudi zato, ker pogrešate politiko na državni ravni?

Ne, sam sem vpet v politiko na državni ravni kot državni svetnik, ne bom pa več v politiko stranke na državni ravni. Morda je to celo razbremenitev zame.

Slišati je bilo mogoče, da se vaše candidature drži madež Teševega bloka šest. Da gre za šaleški lobi ...

Verjetno je tudi blok šest prispeval kakšen glas manj. Vendar če stranka ne zaupa kandidatu za podpredsednika in če misli, da smo obremenjeni s korupcijo, potem je morda celo čas, da se umaknemo in damo priložnost tistim, ki mislijo, da lahko bolje delajo. To bo njihova priložnost.

Šlo je na tesno, le šest glasov razlike. Tako zelo enotno stranka tudi ne misli, kajne?

Glasovi so bili razdeljeni približno na pol. A vseeno – na volitvah šteje vsak glas. Pomemben je rezultat in ta je jasno sporočilo stranke, kaj si želi in po kateri poti bo šla.

Ostajate aktivni na lokalni ravni, na državni ravni pa v delo stranke ne boste več vpeti?

Ostajam član stranke, vse ostalo pa bo odvisno od razmisleka v naslednjih dneh.

IS

NA KRATKO

Spomin na padle borce

ZREČE – Planinsko društvo Zreče je v soboto organiziralo 37. tradicionalni pohod po poteh Pohorskega bataljona. Pohod je bil posvečen padlim borcem.

Bataljon je bil ustanovljen 11. septembra 1942 v Dobrovljah. Sestavljen je bil s preureditvijo partizanskih enot na Štajerskem, vključeval pa je Savinjsko in Šaleško četo Prvega štajerskega bataljona ter borce Kranjčevega bataljona, ki so poleti 1942 prišli z Dolenjskega. Bataljon je v treh mesecih na Pohorju, v Mislinjski in Šaleški dolini izvedel 105 napadov, 6 večjih akcij in požgal 9 objektov. V začetku januarja 1943 je nemškemu okupatorju uspelo izslediti partizanski tabor. 8. januarja so Nemci z več kot 2 tisoč možmi obkolili 70 partizanov Pohorskega bataljona. Padlo je 69 bork in borcev bataljona. Julija 1959 so na tem območju postavili spominsko znamenje z imeni vseh padlih borcev.

JP

Energetsko svetovanje občanom

VOJNIK – V občini je bilo prvo redno letošnje energetsko svetovanje za občane. Občani namreč lahko dobijo vsak četrtek brezplačne nasvete s področja učinkovite rabe in obnovljivih virov energije.

V občini Vojnik zagotavljajo energetsko svetovanje že od leta 2012, ko so se povezali z energetsko svetovalno službo En svet ter z njo sklenili pogodbo. Brezplačne nasvete poišče od dvajset do trideset občanov na leto, najbolj jih zanima, kako najbolj učinkovito in cenovno ugodno izolirati fasado in streho. Kot je povedal energetski svetovalec **Nikolaj Torkar**, ki Vojničanom redno svetuje, je na področju obnovljivih virov največ zanimanja za toplotne črpalke. Največ zanimanja občanov je v času ugodnih razpisov za sofinanciranje. Torkar pričakuje novega marca. Občanom svetuje po predhodni najavi.

Za nudenje energetskega svetovanja občina zgolj zagotavlja prostor v občinski stavbi in plača stroške prevoza energetskega svetovalca.

BJ

Pozornost kanalizaciji

ŠTORE – V občini, kjer so jeseni zgradili kanalizacijo na Lipi, načrtujejo še gradnjo odsekov kanalizacije v spodnjih Štorah, Prožinski vasi, Laški vasi ter na Pečovju. V proračunu za leto 2015, ki so ga že sprejeli, je tudi denar za pripravo projektne dokumentacije za odseke kanalizacije v teh naseljih.

V njem sta za pridobitev te projektne dokumentacije na voljo dve postavki v skupni vrednost 35 tisoč evrov. V občini Štore so v preteklih letih zgradili že večino kanalizacije v Kompolah, prav tako so poskrbeli za povezovalni kanal med obrtnima conama Štore-vzhod in Štore-zahod.

BJ

Stara šola v temi

DOBJE – Svetniki so na zadnji seji sklenili, da bodo stavbo stare šole začasno izključili iz električnega omrežja. Kot so bili enotni, gre za nepotreben strošek, stavba pa je za uporabnike – za druženje so kletne prostore uporabljali mladi – nevarna.

Stara šola statično ni varna, zato je načeloma predvidena za rušenje. Potem ko je propadel evropski projekt kulturnoturističnega objekta, je namembnost te lokacije ostala odprta. Svetniki upajo, da se bo našel zasebni investitor, ki bi na tem mestu začel kakšno gospodarsko aktivnost. Kletne prostore so v vmesnem času uporabljali mladi za druženje in zabave ter glasbena skupina na vaje. Slednja si je medtem že našla druge prostore, mladinske zabave pa so domačine motile predvsem zaradi velikega nereda, ki so ga udeleženci puščali za seboj. Svetniki so predvsem iz varnostnih razlogov sklenili, da bodo stavbo do nadaljnjega zaprli, elektriko izključili, mladim pa za kulturno druženje ponudili nadomestni prostor.

StO

Dobrodelni koncert

PODČETRTEK – Rdeči križ Bistrica ob Sotli in Kulturno društvo Bistrica ob Sotli sta prejšnji teden v Večnamenski dvorani Podčetrtek pripravila dobrodelni koncert za invalida Boštjana Kuneja.

Osrednji gost koncerta je bil Oto Pestner, za smeh pa je poskrbel komik Tilen Artač. Nastopili so tudi številni lokalni pevci in skupine. S prodanimi vstopnicami in prostovoljnimi prispevki so zbrali 2.700 evrov. Denar je namenjen za delavo osebnega vozila invalida Boštjana Kuneja iz Bistrice ob Sotli, ki ima mišično distrofijo in se lahko giblje samo s pomočjo invalidskega vozička.

JP

Že več let iščejo pediatra

Vrzeli pomaga reševati upokojena pediatriinja

RADEČE - Medtem ko je bil Zdravstveni dom Radeče v zadnjih letih uspešen pri zagonu referenčne ambulan-
te, eno dodatno naj bi zagotovil še v tem letu, v tem mesecu pa bo z novim zaposlenim zdravnikom okrepil še ambulantno splošne medicine, se že vrsto let sooča s težavo pri iskanju pediatra.

V radeškem zdravstvenem domu za zdravje malčkov trenutno skrbi upokojena pediatriinja Irena Kolman Krapež, ki je bila prej zaposlena v Zdravstvenem domu Sevnica. Omenjena zdrav-
nica redno dela v otroškem dispanzerju, pregleduje dojenčke in otroke ter vodi sistematiko.

Direktorica Zdravstvenega doma (ZD) Radeče **Ingrid Kus Sotošek**, doktorica medicine, je povedala, da ta javni zavod že približno sedem let s pomočjo zdravniške zbornice išče kandidate za specializacijo iz pediatrije, vendar pri pridobivanju želenega kadra doslej ni bil uspešen. Vzroke za to vidi direktorica v precejšnji oddaljenosti radeške občine. »Najverjetneje se mladim zdravnikom ne zdi zanimivo, da bi prišli delat na

obrobje. Težava je tudi trenutni sistem specializacije. ZD Radeče spada pod celjsko regijo. Zdravniki, ki se tukaj specializirajo, se lahko zaposlijo v vseh zdravstvenih domovih in bolnišnicah omenjene regije.«

Starši zaupajo oskrbi

Kljub temu da radeški zdravstveni dom nima svojega pediatra, je po besedah direktorice tega javnega zavoda za malčke in otroke dobro poskrbljeno. Prav zaradi sodelovanja upokojene pediatriinje se vse več staršev odloča za oskrbo svojih otrok v domačem kraju. Prej so starši, kljub temu da bi lahko tudi zdravniki splošne medicine poskrbeli za njihove otroke, skrb za zdravje svojih potomcev raje zaupali pediatrom v drugih zdravstvenih domovih.

Spodbude za iskanje kadre

ZD Radeče in tamkajšnja občina bi zato, da bi pritegnila pediatra, morebitnim kandidatom skušala ponuditi tudi različne spodbude v mejah zakonskih okvirjev. Direktorica radeške občinske uprave

ZD Radeče sicer skrbi za zdravstveno varstvo približno pet tisoč ljudi, večinoma gre za občane Radeč, nekaj uporabnikov prihaja tudi iz občin Hrastnik in Laško. Direktorica je pojasnila, da javni zavod, ki ga vodi, veliko pozornosti posveča kadrom. Zaposluje specializante, pripravnike za tehnike zdravstvene nege in zobozdravnike. Že vrsto let v svoji sredini pogreša pediatra.

Brigita Stopar je pojasnila, da je občina tudi ob minulih potrebah skušala priskočiti na pomoč ZD. Tako je bilo na primer, ko so iskali zobozdravnike. Enemu je občina nudila službeno stanovanje, drugemu je odplačala štipendijo pri nekdanjemu deloda-

jalcu. »Tudi v prihodnje bomo pomagali, če se bo le dalo,« je pojasnila Brigita Stopar.

Drugačna narava dela

Sama kot vzrok za težave pri zaposlovanju pediatra vidi predvsem v različni

naravi dela glede na značaj zdravstve ustanove. »V manjšem in nekoliko odročnem zdravstvenem domu je po moji oceni treba imeti večjo širino znanja, saj je tudi več primerov in več vsakodnevnih najrazličnejših dogodkov. Medtem ko se lahko v

večjih ustanovah zdravniki podrobneje specializirajo le za eno vrsto del oziroma za eno področje.«

Uspešni pri novih programih

Ingrid Kus Sotošek ZD Radeče vodi zadnje desetletje, konec minulega leta pa je bila ponovno imenovana na mesto direktorice za naslednje štiriletno obdobje. Pojasnila je, da se lahko radeški zdravstveni dom v zadnjem obdobju pohvali z nekaj novimi programi.

Med njimi je antikoagulantna ambulanta. Ta je bolniškom, ki potrebujejo antikoagulantno zaščito in redne preglede krvi, prihranila vožnjo v Celje. Ambulanta Ingrid Kus Sotošek je že nekaj let referenčna ambulanta, ZD Radeče pa je dal tudi prošnjo za odobritev še ene dodatne referenčne ambulan-
te. Odobritev pričakuje v letošnjem letu. Zdravstveni dom Radeče bo v tem mesecu za določen čas zaposlil še eno zdravnico, ki bo zaposlena v še eni ambulanti splošne medicine.

TINA VENGUST

Foto: Kulturno turistični rekreacijski center Radeče

NA KRATKO

Soglasno za dosedanje ravnateljico

SLOVENSKE KONJICE – Osnovno šolo Pod goro bo še naprej vodila dosedanja ravnateljica Darja Ravnik. Na razpis za mesto ravnatelja oziroma ravnateljice se je sicer prijavilo pet kandidatov.

Od tega je bila ena vloga nepopolna in je bila zato takoj izločena. Popolne vloge so posredovali Bojan Horvat, Branko Lah, Natalija Majcen in dosedanja ravnateljica Darja Ravnik, ki ji bo mandat potekel 30. junija letos. Svet zavoda se je za Ravnikovo odločil na podlagi mnenja staršev, lokalne skupnosti, ki je dala pozitivno mnenje za vse kandidate, ter kolektiva, ki je z večino podprl Ravnikovo, je povedala predsednica sveta zavoda Mateja Slapnik. Pred dokončnim imenovanjem ravnateljice bo moral svet zavoda počakati še na mnenje ministra, ki sicer ni obvezujoče.

JP

Nakup vozila oddaljen

VITANJE – V občini si že nekaj let prizadevajo, da bi kupili novo gasilsko vozilo s cisterno. Oktobra lani so se prijavili na razpis za dodeljevanje ugodnih posojil, toda ni precej verjetno, da bodo uspešni.

V občinskem proračunu za letošnje leto je predvidenih dobrih 2,1 milijona evrov prihodkov in 2,3 milijona evrov odhodkov. Odhodki so višji, ker so vanje všteti stroški za nakup novega gasilskega vozila, za katerega naj bi se občina zadolžila pri Slovenskem regionalnem razvojnem skladu. Če ne bo uspešna na razpisu, dodatnega zadolževanja ne bo. Občinski svet se sicer strinja, da potrebujejo

novo vozilo, vendar se občina ob trenutnih varčevalnih ukrepih vlade ne more dodatno zadolževati, pravi župan Mirko Polutnik.

JP

O zdravem prehranjevanju

BISTRICA OB SOTLI – Turistično društvo Bistrica ob Sotli je v predavalnici kulturnega doma organiziralo brezplačno predavanje o prehrani, njenem vplivu na zdravje ter o pridelavi lastnega sadja in zelenjave na ekološki način.

Predavanje – udeležilo presenetljivo veliko domačinov in obiskovalcev iz sosednjih občin – je pripravil Milan Hervol, ki že več kot 20 let živi izključno od presne hrane. Namen predavanj je bil predvsem osveščanje o zdravem načinu prehranjevanja. Udeleženci predavanj so z veseljem poskusili presne dobrote, nad katerimi so bili precej navdušeni, je povedala Nika Šarlah, predsednica Turističnega društva Bistrica ob Sotli.

JP

Izbirajo novega ravnatelja

ŠMARJE PRI JELŠAH – Osnovna šola čaka na novo vodstvo. Ravnateljsko mesto se je sprostilo, ko je bil dolgoletni ravnatelj Stanko Šket izvoljen za župana šmarske občine.

Na razpis za delovno mesto ravnatelja Osnovne šole Šmarje pri Jelšah se je prijavilo sedem kandidatov, od tega jih je šest izpolnjevalo pogoje. Ti so se minuli torek predstavili kolektivu šole in svetu staršev. Svoje mnenje bo o izbranem

kandidatu v naslednjih dneh podal še občinski svet. 30 dni pa ima za potrditev imenovanja ravnatelja nato na voljo še minister za izobraževanje, znanost in šport. Od novembra lani je šolo kot vršilka dolžnosti ravnateljice sicer vodila Greta Stiplošek Pajk, ki sicer opravlja tudi delo svetovalne delavke. Na razpis za delovno mesto ravnateljice se ni prijavila.

TV

novi tednik

70 LET za Vas!

*Snyalnik Sanyo iz obdobja, ko sta bili časopisno in radijsko uredništvo ločeni. Radijski novinarji so imeli profesionalne reporterske snyalnike, ki so dosegali kakovost posnetka za predvajanje v radijskem programu, časopisni pa so si zvečine iz svojih plač ali honorarjev kupili cenejše, a nepogrešljive »pomočnike« pri pripravi intervjujev, člankov in reportaž. Slogan »Pameten pišec« pri novinarskem delu pač ne vzdrži vselej.

VSAK ČETRTEK ob 12.15

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

www.radiocelje.com

Odmiev POGLED z vseh strani

Na dom le posijalo sonce

Dom starejših občanov Prebold je vedno bolj poln – Z novim letom pridobil dodatne postelje zdravstvenega evra

PREBOLD – Potem ko je bil Dom starejših občanov Prebold pred dvema letoma zaradi finančnih težav tik pred zaprtjem, je v njem z vsakim mesecem bolj živahno. Pred približno letom ga je pod svoje okrilje vzel javni zavod Dom upokojencev Franca Salamona iz Trbovelj. V tem času je preboldska dislocirana enota uspela skoraj podvojiti število stanovalcev.

Dom upokojencev Franca Salamona iz Trbovelj je preboldski dom prevzel 14. februarja lani na pobudo ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. »Oskrbovanci so si želeli ostati v preboldski enoti. Ker je ministrstvo predlagalo, da bi se enota združila z našim domom, smo pristali na njegovo pobudo. Danes lahko z velikim veseljem ugotovimo, da je bil projekt širjenja dejavnosti trboveljskega doma v preboldsko enoto uspešen,« pojasnjuje direktorica trboveljskega doma **Dani Hren**. Lastnik zgradbe ostaja Raiffeisen Leasing, s katerim ima trboveljski zavod sklenjeno pogodbo o najemu zgradbe, opreme in drobnega inventarja.

Vedno več oskrbovancev

Lani v začetku leta je v preboldskem domu starejših, v katerem je na razpolago 155 postelj, bivalo 63 oskrbovancev, letos že kar

V Domu starejših občanov Prebold, kjer so prav vse sobe nadstandardne, je zasedenih 115 od 155 postelj.

115. Prav vse postelje sodijo v kategorijo nadstandardnih, kar pomeni, da ima vsaka soba svojo kopalnico s straniščem in tušem, sobe pa so v primerjavi z »navadnimi« nekoliko večje. V trboveljski enoti cena dvoja posteljne sobe s sanitarijami znaša malo več kot 16 evrov, medtem ko v Preboldu malo več kot 23 evrov. Stanovalci preboldskega doma prihajajo iz vse Slovenije, Hrenovo pa veseli, da se v zadnjem času vedno bolj povečuje tudi število oskrbovancev iz Spodnje Savinjske doline. S stanovalci narašča število zaposlenih v preboldski enoti. Potem ko je bilo lani v njej zaposlenih 27 oseb, jih je letos po besedah direktorice že skoraj 40.

Že sto postelj zdravstvenega evra

Trboveljski dom je del javne mreže socialno-varstvenih zavodov in ima urejeno financiranje zdravstvene nege oziroma zdravstveni evro. Z združitvijo z domom v Preboldu so se mu povečale zmogljivosti, preboldska enota pa je kot enota trboveljskega doma rešila financiranje zdravstvene nege za svoje stanovalce. S 14. februarjem lani, ko je trboveljski dom razširil svojo dejavnost tudi v Prebold, je pridobil 60 postelj zdravstvenega evra in s tem s pomočjo Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije oskrbovancem zagotovil boljšo oskrbo. V

okviru zdravstvenega evra zavod financira zaposlene in storitve zdravstvene nege, ki je odvisna od zdravstvenega stanja posameznika.

»Glede na to, da se je število stanovalcev v tem času povečevalo, smo si prizadevali še za dodatno povečanje tudi števila postelj zdravstvenega evra, kar nam je tudi uspelo,« še dodaja direktorica. Z novim letom je namreč trboveljski javni zavod pridobil še dodatnih 40 postelj zdravstvenega evra za preboldsko enoto, ki jih je zdaj skupaj sto. Dom skupaj s trboveljskimi posteljami letos tako zagotavlja boljšo zdravstveno oskrbo več kot tristo starostnikom.

ŠPELA OŽIR

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Stanovanj, kolikor hočeš

GORNJI GRAD – Na občinski javni poziv za dodelitev dveh neprofitnih stanovanj je prišla samo ena vloga. Občina želi oddati dvosobno in veliko trisobno stanovanje. Vlagatelj se zanima za dvosobno stanovanje.

Po predpisanem postopku bo komisija za stanovanjsko področje vlogo v teh dneh točkovala in vlagatelja uvrstila v enega od dveh razredov, in sicer glede na višino njegovega dohodka. Kot smo že poročali, je za najem stanovanj tudi v tej občini vse manj zanimanja, saj stanovanja oddajo vse težje. Lani so za nekatera stanovanja objavili več pozivov za dodelitev, skušali so jih oddati tako kot neprofitna in tudi kot profitna. Občini je nato uspelo decembra oddati garsonjero, enosobnemu stanovanju se je vlagatelj, prav tako decembra, odpovedal tik pred podpisom pogodbe.

BJ

Srečanje nekdanjih svetnikov

ŠMARTNO OB PAKI – Ob dvajsetletnici delovanja občine so v prvih dneh novega leta pripravili srečanje nekdanjih občinskih svetnikov.

Ker so nekateri nekdanji občinski funkcionarji že umrli, je bila najprej maša za bivša župana Ivana Rakuna in Alojza Podgorška ter umrle svetnike.

Župan Janko Kopušar je v svojem nagovoru nekdanjim svetnikom povedal, da je bilo pomembno delo vseh svetnikov v prejšnjih mandatih in da je vsak prispeval svoj delež k razvoju občine. »Predvsem je bilo pomembno, da smo bili pri najpomembnejših odločitvah enotni,« je še poudaril Janko Kopušar.

RG

»Da« na neobičajnih mestih

MOZIRJE – V upravni enoti so zabeležili, da je bilo leta 2014 devetindevetdeset sklenitev zakonske zveze, kar je deset več kot leto prej. Število porok iz leta v leto niha, v zadnjih letih jih je bilo najmanj leta 2010, ko so jih naštehi komaj 65.

V Zgornji Savinjski dolini se poroča veliko mladoporočencev od drugod, posamezniki se odločajo za slovesno sklenitev zakonske zveze na prostem, v naravi. Tako se je lani med cvetličnimi nasadi Mozirskega gaja poročilo šest parov, eden par si je obljubil večno zvestobo na Golteh, devet se jih je poročilo pri slapu Palenk v Logarski dolini. Predlani je bila poroka tudi na kinološkem vadišču v Varpolju. Namestnica načelnice Uprave enote Mozirje **Nada Fužir** pravi, da skušajo parom, ki se želijo poročiti na neobičajnih lokacijah prisluhniti, če le morejo.

BJ

Zadružnik v najemu

SOLČAVA – Gostilna Zadružnik, ki je del premoženja stečajnega dolžnika Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, je oddana v najem.

Okrožno sodišče v Celju je stečajni upraviteljici **Alenki Krivec Nabernik** dovolilo, da odda gostilno v najem za eno leto, saj je stečajni postopek šele na začetku. Z najemom se vrednost premoženja ohranja, plačuje se redne stroške ter tako oblikuje dodatna stečajna masa. Gostilno, ki je v pritličju zadružnega doma, je vzela v najem nekdanja zaposlena.

BJ

NA KRATKO

Z dražbo slik do mladinskega centra

PREBOLD – V petek je bila pod okriljem turističnega društva in Preboldske mladine v dvorani tamkajšnje knjižnice dražba risb.

Na prodaj so bile risbe, ki jih je za letošnji občinski koledar narisal mlad preboldski umetnik Žiga Hriberšek. Na dvanajstih risbah je upodobil pestro društveno dogajanje v občini. Na dražbo je uvrstil tudi risbo z naslovnice koledarja. Ta je bila na koncu prodana za najvišji znesek, 110 evrov. Celoten izkupiček dražbe, 825 evrov, bo namenjen ustanovitvi mladinskega centra v Preboldu in ponovni oživitvi mladinskega gibanja.

ŠO

Uporabniki plačujejo enako

ROGAŠKA SLATINA – Od začetka letošnjega leta velja spremenjena cena socialnovarstvene storitve pomoč družini na domu. Kljub temu da je cena nekoliko višja, uporabniki tega ne občutijo. Razliko namreč plača občina.

Cena na delovni dan za uporabnika znaša približno 5 evrov, ob nedeljah skoraj 8 evrov, malo več kot osem evrov pa ob praznikih in dela prostih dnevih. Občina Rogaška Slatina zagotavlja višje financiranje storitve pomoč družini na domu, kot ga določa zakon. Ta predvideva 50-odstotno udeležbo občine, v Rogaški Slatini pa sofinanciranje povprečno znaša 65 odstotkov ekonomske cene. Storitve pomoči na domu v Rogaški Slatini kot koncesionar od leta 2008 opravlja podjetje Comet domovi, katerega del je tudi slatinska podružnica Pegazov dom. Ta v tem letu sicer načrtuje zmanjšanje obsega storitev pomoči na domu s 490 ur na 470 ur mesečno.

TV

Med najboljšimi mladimi planinci

BRASLOVČE – V soboto je bilo v Idriji 26. državno tekmovanje Mladina in gore, najbolj uveljavljeno planinsko tekmovanje za mlade iz znanj, veščin in izkušenj z vseh področij planinskega delovanja.

Za naslov državnih prvakov se je letos pomerilo 27 ekip iz vse Slovenije. Te so veliko gorniškega znanja pokazale že na regijskih tekmovanjih lani novembra v Kanalu, Šoštanju in Cerkljah ob Krki, ki se jih je udeležilo več kot 200 udeležencev. V Idriji se je v soboto pomerilo osem najboljših ekip, med njimi tudi Nepredvidljivi iz Osnovne šole Braslovče. V hudi konkurenci so zasedli šesto mesto.

ŠO

Sanirali plaz Brusnjak

ŠOŠTANJ – Občini je pred koncem leta uspelo sanirati plaz Brusnjak v Florjanu, največjega med številnimi, ki so se lani sprožili med vodnimi ujmani.

»Za sanacijo plazu smo porabili 900 tisoč evrov, pri čemer je polovico denarja namenila država,« je povedal šoštanski župan Darko Menih. Na poplavnem območju v Pohrastniku so tudi uredili nasip, poglobili reko in uredili dodaten propust pod železnico. »Tako smo delno že izpolnili usmeritve poplavne študije in verjamem, da bodo lahko ljudje na tem območju mirneje spali,« je še povedal **Darko Menih**.

Poplavna študija predvideva tudi urejanje zadrževalnikov v občini, kar bo prišlo na vrsto v tem letu, vse pa bo odvisno od denarja, ki bo na voljo, je še dodal šoštanski župan.

RG

Zgodbe uporabnikov

DOBRNA – V knjižnici v ljubljanskih Jaršah so predvajali dokumentarni film Moja zgodba, ki so ga ustvarili v Centru za usposabljanje, delo in varstvo Dobrna. V filmu, ki je bil posnet lani, je predstavljenih šest zgodb sedmih uporabnikov tega centra.

V filmu, ki traja 35 minut, pripovedujejo uporabniki svoje zgodbe: od tega, kakšno je življenje z gibalno oviro ter prizadevanje za zdravo življenje, do ljubezenske zgodbe dveh uporabnikov ter navdušenja nad adrenalinskim športom. Film so v celoti ustvarili v centru za usposabljanje, delo in varstvo. V teh dneh ga bodo predvajali še v knjižnici v Hrastniku in v eni od velenjskih osnovnih šol. V Ljubljani so pripravili tudi razstavo izdelkov uporabnikov iz gline, ročno izdelanega papirja in zelišč.

BJ

radio celje

Galerijsko dogajanje odeto v džez glasbo

V Celju zaživela nova galerija Barbiton

V celjskem Jazz pubu so decembra v kletnih prostorih uredili novo galerijo Barbiton in s tem zakorakali v novo obdobje delovanja tega nekoč priljubljenega celjskega lokala, ki bo po novem dvakrat mesečno tudi prizorišče koncertov džez glasbe.

Zapuščeni Jazz pub je konec lanskega leta prevzelo celjsko Kulturno društvo Cisterna in s tem vanj vneslo novo vsebino. »Društvo, ki je v Celju delovalo že pred leti, ko je pripravljalo različne umetniške projekte, je iskalo primerne prostore za delovanje. Ker občina zanj ni imela na razpolago primernih prostorov, smo sami našli takrat še zaprt Jazz pub,« pojasnjuje predsednik društva Črt Lipovšek, ki je kletne prostore, nedavno še namenjene skladiščenju starih odsluženih gostilniških predmetov, preuredil v galerijo in jo poimenoval Barbiton.

Namenjena je najrazličnejšim domačin in tujim ustvarjalcem različnih umetniških zvrsti. Poleg vizualnih projektov bo Barbiton priložnost za predstavitev tudi različnih solo performansov. »Veliko zanimanje za razstavljanje in glasbene nastope v galeriji sta pokazali Gimnazija Celje – Center, program umetniške gimnazije, in I. gimnazija v

Predsednik celjskega Kulturnega društva Cisterna Črt Lipovšek je galerijo Barbiton v kletnih prostorih celjskega Jazz puba uredil konec lanskega leta.

Celju. Društvo Cisterna bo vsekakor dalo možnost za razstavljanje in koncertiranje srednješolcem ter s tem podpiralo in spodbujalo mlade kreativne posameznike iz naše regije,« še dodaja Lipovšek.

Razstave in koncerti z roko v roki

Kot prva je bila konec leta v galeriji na ogled razstava fotografij lastnika založbe Klopotec Iztoka Zupana, ki

jih je posnel na različnih džez koncertih po Evropi, ta petek pa ji je sledilo odprtje razstave fotografij Andraža Muljavca, na katerih je ujel člana glasbene zasedbe Borghesia Alda Ivančiča in Daria Seravala.

Razstavno dogajanje bodo pospremili tudi redni koncerti džez glasbe. Z njimi želi Lipovšek po vseh teh letih v Jazz pubu obuditi džezovsko sceno. V petek se je ob odprtju razstave predstavila zasedba Skarabej. Mlada

glasbenika, violinist in bobnar, sta se predstavila z nekakšno etno glasbo, v kateri se prepletajo različnih ritmi, od afriških do indijskih. Koncertni niz se bo nadaljeval tudi prihodnji mesec. Na začetku februarja bo društvo gostilo zagrebško džez vokalistko Melito Lovričević in ob koncu še perspektivno džez glasbenico Kajo Draksler skupaj z Joštom Drakslerjem in glasbeno zasedbo.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Mona Liza na sodoben način

Oblikovalec in slikar Zoran Jošić se predstavlja v celjski Kvartirni hiši

V Kvartirni hiši je od petka na ogled zanimiva razstava slik celjskega vsestranskega umetnika Zorana Jošića. Na ogled je postavil približno 40 slik iz slikarskih ciklov Mona Liza, Madona in Marija Magdalena ter Fasade in dvorišča.

Jošić se je cikla Mona Liza, Madona in Marija Magdalena lotil na zanimiv in izviren način. V njem namreč prepleta dela različnih slikarjev, od renesančnih do sodobnih. Cikel Fasade in dvorišča na drugi strani zajema abstraktne slike, pri katerih gre za nekakšno reciklažo materialov. Umetnik je namreč pri njihovem ustvarjanju uporabljal najrazličnejše odpadne materiale, od palčk za ušesa do koščkov platna. Idejo zanj je dobil ob sprehajanju po celjskih in beograjskih mestnih ulicah, kjer je opazoval propadajoče fasade.

Od oblikovanja do karikature

Zoran Jošić, rojen leta 1949 v Beogradu, je po končani oblikovni šoli študij nadaljeval na beograjski likovni aka-

demiji, leta 1972 se je preselil v Celje, kjer živi še danes. Ustvarja v tehniki olja, akrila, akvarela in grafike, ukvarja se z oblikovanjem, od leta 2004 pa se posveča tudi karikaturam, ki jih objavljajo v različnih revijah in časopisih na območju nekdanje Jugoslavije. Do zdaj je razstavljal na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini, prejel pa je številna priznanja in nagrade za ustvarjanje na področju likovnega upodabljanja, oblikovanja in opravljanja kulturnega poslanstva.

Njegovi tudi predlogi za evrske kovance

Na natečaju Banke Slovenije za osnutke slovenskih evrskih kovancev so od njegovih osmih predlogov prišli v končni izbor kar štirje, za kar je kot priznanje prejel zbirko prvih slovanskih evrskih kovancev. Nenazadnje je bil tudi finalist na natečaju revije Ona za izdelavo najboljših družbeno kritičnih majice. Dobro se je odrezal tudi na ex-temporu v italijan-

Celjski umetnik Zoran Jošić trenutno svoja dela razstavlja v galeriji v Kvartirni hiši v Celju.

skem mestecu Coseano, kjer je med več kot 300 udeleženci iz 15 evropskih držav za svojo sliko prejel tretjo odkupno nagrado. Še posebej veliko mu je pomenilo, da je

bila pozneje nagrajena slika objavljena v publikaciji, ki pokriva celotno umetniško dogajanje v Italiji.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Zapeli v čast treh kraljev

POLZELA – V župnijski cerkvi sv. Marjete je bil v nedeljo trikraljevski koncert domačih pevskih zborov in glasbenih skupin, s katerim so Polzelani že tradicionalno sklenili koledovanje.

Na koncertu so se predstavili prav vsi domači glasbeni sestavi. Pod vodstvom Mije Novak so nastopili tamburaški zbor, mladinski pevski zbor Osnovne šole Polzela, cerkveni mešani in moški pevski zbor. Cerkevni otroški pevski zbor Cekinčki je zapel pod vodstvom Jana Moguja. Manjkali nista niti vokalno-inštrumentalni skupini Marpole, ki jo vodi Monika Rakun in Katja Novak, in Margareta pod vodstvom Sabine Florjanc Dolinšek. V čast treh kraljev sta zapela tudi vokalni kvintet Lastovka pod vodstvom Francija Ogrisa in mešani pevski zbor Oljka z zborovodjem Markom Slokarjem na čelu. Polzelskim kolegom so se pridružili tudi člani andraškega cerkvenega mešanega pevskega zbora, ki ga vodi Jože Kužnik. Za konec so vsi skupaj zapeli Sveto noč ob orgelski spremljavi Anite Kovačec. ŠO

V čast Antonu Aškercu

LAŠKO – Kulturno društvo Antona Aškerc Rimske toplice je minuli petek na Aškerčevi domačiji na Senožetah priredilo literarni večer. Ta je bil posvečen rojstvu pesnika balad in romanc, ki je bil rojen pred 159 leti in po katerem društvo nosi ime.

Društvo je tokrat v goste povabilo Mileno Miklavčič, pisateljico, raziskovalko, kolumnistko in novinarko. Pogovor je minil v znamenju književnosti, etnologije in drugih zanimivih tem. Letos mineva tudi 20 let, odkar omenjeno kulturno društvo prireja pohod po Aškerčevi poti. Letos bo ta sredi junija. Organizatorji razmišljajo o obsežnejši zaključni kulturni prireditvi, med drugim bodo najverjetneje znova gostili kakšnega zanimivega gosta s področja književnosti.

TV

Prihaja BUMfest!

ŽALEC – V torek so ustvarjalci mednarodnega tolkalskega festivala BUMfest z Dejanom Tamšetom na čelu predstavili letošnje tolkalsko dogajanje, ki bo med 23. in 25. januarjem v Žalcu.

V treh dneh bo na odru doma II. slovenskega tabora nastopilo več kot 20 tolkalcev iz petih različnih držav: Francije, Hrvaške, Belgije, Avstrije in Slovenije. Novost letošnjega festivala, ki še vedno ostaja edini mednarodni festival tolkalnih skupin v državi, je, da se letos prvič dogajanje širi tudi na druge umetniške zvrsti. Vzporedno s koncerti bosta na temo festivalskega dogajanja ustvarjala likovnika Sašo Vrabčič in Bori Zupančič. Njuna dela bodo na ogled v galeriji Savinove hiše v Žalcu. Letos prvič ima festival tudi svojega ambasadorja, Blaža Švaba iz ansambla Modrijani. ŠO

Navdušila gospel glasba

VRANSKO – Na povabilo vranskega kulturnega društva je v cerkvi sv. Mihaela v soboto zvečer nastopil a cappella zbor Bee Geesus, ki deluje pod umetniškim vodstvom Matjeja Vrtiča.

Člani zbora so se predstavili z a cappello izvedbo in izvirno interpretacijo tradicionalne črnske duhovne pesmi. Namesto inštrumentalne spremljave zbor v svoje aranžmaje vključuje beatbox in druge elemente vocal playa – avtentične zvoke bobnov, električnih kitar, različnih trobil, inštrumentalnih basov in raznih zvočnih učinkov.

ŠO

Z besedami podali roko

ŠENTJUR – Literarno društvo Šentjur je konec leta predstavilo 14. zbornik, ki so ga tokrat naslovili Z besedami podamo roko. Svoje literarne dosežke je v zborniku predstavilo 39 ustvarjalcev. Tokrat so na straneh publikacije gostili tudi goste iz Grčije, Ukrajine, Alžirije in z Malte.

Zadnji dve leti društvo vodi Lučka Palir Mavrič. Po lanskem zborniku, ki ni imel teme, so letos znova potegnili rdečo nit. »Da z besedami podamo roko je izvrstno sporočilo celotne tematike ustvarjalnega opusa, je prepričana predsednica, ki dodaja: »nazadnje podajamo roke in ustvarjamo odnose z vsakim našim delom, s pesmijo, z aktivnostjo.« Kot urednica se je poleg Palir Mavričeve podpisala še Katja Gorečan, ki je zbornik tudi likovno opremila. Literarno društvo Šentjur je eno bolj aktivnih v naši regiji, vsako leto izda več literarnih publikacij. Vse, ki ustvarjajo z besedami, pa ponovno vabijo medse. Še posebej so namreč ponosni, da njihov vsakoletni zbornik združuje najrazličnejše avtorje tako po starosti, spolu, izobrazbi kot razmišljanju.

StO

Blizu mu je narava

Ljubiteljski fotograf in slikar Rudi Friškovec po razstavi na Polzeli svoja dela na ogled postavil še v Preboldu

Občinska knjižnica Prebold je prejšnjo sredo pokala po šivih. Domačin Rudi Friškovec je v njej odprl samostojno likovno in fotografsko razstavo z naslovom **Moj pogled na barviti svet**. Odprtje razstave je pospremil pogovor o umetnosti v regiji, udeležili pa so se ga znani kulturniki.

Friškovec je pod okriljem različnih likovnih društev do sedaj razstavljal v številnih krajih po Sloveniji, v 75. letu starosti pa se s samostojno razstavo prvič predstavlja tudi v svojem domačem kraju. Njegova likovna dela zajemajo v največji meri motive slovenskih gora in cvetja, fotografska dela pa predstavljajo utrinke iz vsakdanjega življenja. »Slikam kraje in hribe, ki jih dobro poznam in tako ohranjam spomin na počitniške dni, ki smo jih preživeli po različnih delih Slovenije, medtem ko so motivi na fotografijah odvisni od trenutnega navdiha,« pravi.

Zanimivo je, da se je s fotografiranjem začel resneje ukvarjate veliko prej kot s slikanjem, z obema zvrstema vizualne umetnosti pa se je poglobljeval že v srednji šoli. Že v gimnaziji je obiskoval fotografski krožek, kjer se je naučil osnove fotografiranja in razvijanja črno-belih fotografij. Tehniko fotografiranja je neprestano nadgrajeval in dopolnjeval. Ko je digitalna tehnika izpodrinila analogni, se je celo včlanil v celjsko Društvo fotografov Svít, kjer se je naučil računalniške obdelave fotografij in fotomontaže.

Spodbudila ga je družina

Njegova slikarska pot je bila nekoliko drugačna. Že kot deček je nadvse rad risal, zato se je vpisal v risarski krožek. Po nekaj letih je obiskovanje zaradi vedno večje ljubezni do nogometa opustil. Ponovno je za svinčnik oziroma čopič poprijel v času služenja vojaškega roka, kjer je imel, kot se še danes spominja, idealne pogoje za ustvarjanje. Ena slika, nastala v tem obdobju, pa je celo na ogled na tokratni razstavi. Zaradi službe in družine je slikarstvo kasneje zopet opustil, dokler mu njegovi najbližji niso za njegov 60. rojstni dan podarili celotne opreme za slikanje, od stojala do barvic in čopičev. Ni mu preostala drugega, kot da je zopet poprijel zanje. Danes sodeluje v različnih društvih. »Prednost tega je, da se seznanim z različnimi smermi likovnega ustvarjanja,« prvi Preboldčan, ki je včlanjen v likovne sekcije Kulturnega društva Polzela in Kulturnega društva Tabor ter v Društvo šaleških likovnikov Velenje.

Konec lanskega leta je njegova družina poskrbela še za eno veliko presenečenje. Kot darilo za zlato poroko mu je podarila organizacijo razstave v gradu Komenda na Polzeli, kar je bila tudi njegova prva samostojna razstava.

SPELA OŽIR
Foto: TATJANA ŠTINEK

Ob razstavi so poleg Friškovca (tretji z leve) spregovorili Lidija Tamše, članica Upravnega odbora Univerze za tretje življenjsko obdobje Žalec, Marko Slokar, predsednik Kulturno-umetniškega društva Polzela, Salih Bišćić, predsednik Društva šaleških likovnikov Velenje, in Jure Kravanja, fotograf in član Društva fotografov Svít.

Celjski zbor upokoencev, v katerem trenutno prepeva 43 pevcev, deluje neprekinjeno že 54 let.

Najraje imajo ljudske pesmi

Mešani pevski zbor Pevskega društva upokoencev Celje, ki ga vodi Milan Kasesnik, vsako leto zapoje na dveh osrednjih koncertih. Prvega pripravi ob zaključku pevske sezone v začetku poletja in drugega na prelomu koledarskega leta. Na letošnjem je zapel v petek v Narodnem domu v Celju.

Rdeča nit programa so bile praznične skladbe, pevcem pa so se že tradicionalno pridružili tudi gostje. Tokrat so to bili vokalna skupina Cvet in učenci Glasbene šole Celje. Celjski zbor upokoencev ima za seboj veliko celovečernih koncertov, več sto nastopov ob različnih dogodkih, pevskih revij in tradicionalnih prireditvah. V njihovem repertoarju so še vedno na prvem mestu slovenske ljudske pesmi. Spogledujejo se tudi z drugimi zvrstmi, kot so domoljubne in narodne pesmi, v zadnjem času se navdušujejo celo na filmsko glasbo. Predsednica društva Olga Nezman pravi, da se v zadnjih letih trudijo razvijati aktivno medgeneracijsko sodelovanje in v zbor vključevati nove pevke in pevce ter s tem upokojencem nuditi možnost kakovostnega poustvarjanja tudi v tretjem življenjskem obdobju.

ŠO, foto: SHERPA

Podelili častni prstan

Tretji abonmajski koncert Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje, že tradicionalni novoletni koncert, je v soboto do zadnjega kotička napolnil veliko dvorano Doma kultura Velenje.

Večer je poleg osrednjega gosta Mojmirja Sepeta zaznamovala podelitev častnega prstana Zveze slovenskih godb mag. Ivanu Marinu. Pika na i programa, ki so ga velenjski godbeniki izvedli pod taktirko Matjaža Emeršiča, so bili odlični solisti, med njimi tudi Sara Beriša na saksofonu in Domen Jeraša na trombonu.

V drugem delu koncerta je obiskovalce navduševali skladatelj in dirigent Mojmir Sepe s svojimi zimzelenimi uspešnicami, kot je Zemlja pleše. Pri polki Janžev vrh pa je celo sam prevzel dirigentsko palico. V programu so godbeniki – poleg vrste drugih skladb – izvedli tudi dve skladbi, nastali izpod peresa Franeta Milčinskega – Ježka, in sicer Glažek vinčka in Stari lajnar, ki ju je zapel sam Sepe.

ŠO, foto: METKA MARIČ

Izvrstnemu programu, ki so ga velenjski godbeniki izvedli pod taktirko Matjaža Emeršiča, so dali posebno noto legenda slovenske glasbe Mojmir Sepe in drugi odlični solisti.

NA KRATKO

Razstavljali pri sosedih Literarno valovanje

ROGATEC – Društvo likovnikov je minulo soboto odprlo slikarsko in kiparsko razstavo v Mestni galeriji v Kulturnem centru Rogaška Slatina.

Člani društva so razstavo pred meseci na ogled že ponudili v domačem Rogatcu, zdaj pa svoja dela predstavljajo še v sosednji Rogaški Slatini. Predsednica omenjenega društva Verica Esih je povedala, da so dela nastala v različnih tehnikah, in sicer gre za olja na platnu, akril, izdelke iz keramike in skulpture iz lesa. Razstava ni tematsko opredeljena, postavila pa jo je Milica Koštrun, ki je tudi mentorica članom društva.

TV

TABOR – Prejšnji četrtek je bilo v knjižnici januarsko Literarno valovanje po Spodnji Savinjski dolini, ki deluje v okviru študijsko-bralnega projekta Beremo z Manco Košir.

V prvem delu je bibliotekarka Irena Štusej predstavila literarne ustvarjalce iz taborske občine, med katerimi je najbolj znan Mare Cestnik. Sledil je pogovor o potopisih, ki so jih prebirali člani kluba. Obiskovalci so prav tako prisluhnili predavanju popotnic, bibliotekarke Karmen Kreže in članice bralnega kluba Sonje Kronovšek, ki sta vsaka zase prehodili Jakobovo pot do svetišča svetega Jakoba v Komposteli.

ŠO

Priporočamo

V Občinski knjižnici Prebold se bo v sredo, 21. januarja, nadaljeval pogovorni niz, imenovan Večer na zofi. Tokratni gost novinarja Janeza Vedenika bo 36-letni Mitja Duh iz Trbovelj, ki je pred dobrim mesecem izdal avtobiografsko knjigo **Steci za življenjem**.

Mitja Duh je že kot 15-letnik postal narkoman. Zaradi kraj in ropov je moral za skoraj pet let v zapor na Dob, kjer se je povsem sam odvadil jemanja drog in opravil celo srednjo šolo. Danes je ugleden Zasavec, zaposlen, pobudnik številnih dobrodelnih akcij in tudi ultramaratonec. Spomladi je v Trbovljah na štadionu dobrodelno pretekel sto kilometrov oziroma 250 krogov. S tekom je zbral kar nekaj tisoč evrov za revne otroke. Podobne akcije se sedaj kar vrstijo.

ŠO

Terorističnim napadom so po svetu – in verjetno ne bi bilo drugače niti pri nas, če bi do njih prišlo – še posebej izpostavljeni kraji, ki imajo simbolni pomen, predvsem vladna in vojaška poslopja, prometna infrastruktura (zlasti letalski, železniški in ladijski promet), gospodarska in turistična središča, hoteli, tržnice, verska zbirališča in kraji javnih zborovanj.

Tarče napadov so pogostejše tiste države in regije, v katerih so se teroristična dejanja kdaj že zgodila in kjer imajo teroristi podporo prebivalstva oziroma kjer napade omogočajo splošno slabši varnostni ukrepi krajevnih oblasti.

O teroristični ogroženosti Slovenije smo se med drugim pogovarjali s strokovnjakoma z Generalne

policijske uprave in iz Uprave kriminalistične policije.

V Naši temi predstavljamo tudi poglede nekaterih sogovornikov s Celjskega o tem, kako »razumejo« in »občutijo« nedavna teroristična dejanja v Parizu ter kakšen je njihov pogled na (ne)ogroženost razmerja med več varnosti na račun manj svobode.

Terorizem in Slovenija: napadi niso verjetni, a je možna logistična podpora

Generalna policijska uprava: »Varnostna situacija je v Sloveniji obvladljiva.«

Več kot očitno je teroristični napad, ki se je pretekli teden zgodil v Franciji, zatresel Evropo vse od mednarodne do lokalne ravni. Slovenija je velikokrat v policijskem izrazoslovju »tranzitna država«. To pomeni, da lahko potencialni storilci raznovrstnih hudih kaznivih dejanj, tudi terorističnih, izkoristijo našo državo za prehod v druge države, ki so tarče napada. V tem primeru bi bila na ta način prehodna tudi naša, celjska regija.

Zato ni skrivnost, da so policisti tudi na Celjskem pozorni na vsako odstopanje, kadar imajo opravka s tujim državljanom, če le obstaja sum, da bi lahko bil del kakršne koli mednarodno organizirane

združbe. Toda na Generalni policijski upravi mirijo in pravijo, da neposredne nevarnosti, da bi se terorističen napad zgodil pri nas, ni. Toda ali obstaja posredna nevarnost in kaj pomeni?

Slovenija je varna

»Glede na trenutne pojave oblike terorizma in z njim povezanih kaznivih dejanj v drugih državah Evropske unije sicer ne moremo izključiti možnosti, da bi bili Slovenija, njeni prebivalci ali tuja predstavništva, organizacije v Sloveniji cilj takšnega napada. Tovrstne napade, kjer so storilci največkrat samoradikalizirani in izdvojeni iz večjih skupin oziroma organizacij, je izredno težko napovedati,« je javnosti pretekli teden pojasnil

vodja Sektorja za organizirano kriminaliteto na Generalni policijski upravi **Tomaž Peršolja**. Kljub temu na policiji zaenkrat ne ocenjujejo, da bi bila tuja predstavništva pri nas možne tarče teroristov, je še dodal. Toda kadar govorimo o teroristični mreži, je v ozadju takšne izjave mogoče čutiti previdnost, zadržanost in kljub vsemu – povečano pozornost. Četudi javnost dnevno o tem ni obveščena, saj gre za občutljive, predvsem pa skrbno varovane

podatke, policija vsak dan preverja vse informacije, če vsaj malo »dišijo« po terorizmu.

»V skladu s svojimi pooblastili podrobno in z zakonom preverimo vsak sum, ki bi lahko kazal na javno spodbujanje ali povečevanje terorizma oziroma novačenja ter usposabljanja za teroristične dejavnosti. Do zdaj pri svojem delu nismo zaznali namere posameznikov ali skupin, ki bi načrtovali kaj takšnega,« nam je pojasnil **Miran Ozebek** iz Uprave krimi-

nalistične policije Generalne policijske uprave.

Logistična podpora teroristom?

Zadnjo oceno ogroženosti, ki velja za Slovenijo, je policija izdelala pred tremi tedni. Ta kaže, da je stopnja ogroženosti pri nas nizka. A kljub temu ogroženost obstaja. Toda brez panike! Nizka stopnja ogroženosti z drugimi besedami pomeni, da verjetno ni možnosti, da bi teroristi v Sloveniji udarili

Doc. dr. Marina Tavčar Krajnc: »Kot sociologinja žal vem, da so tragični obračuni neke vrste nujno zlo v družbeni stvarnosti, v kateri živimo.«

Kaj podobnega se lahko zgodi tudi v Celju

Medijska sporočila, sporočila politikov, javnih osebnosti, javni odziv množic in vsakega posameznika po besedah doc. dr. Marine Tavčar Krajnc, profesorice na Filozofski fakulteti v Mariboru, izkazujejo, da smo kot ljudje nad nedavnim tragičnim dogajanjem v Parizu resnično globoko prizadeti.

»Preteseni smo, čutimo ogroženost, strah, nemoč in nelagodje. Ti občutki Evropejcem že dolgo niso znani od blizu. Spremljali smo in razumsko pojasnjevali dogodke v Afganistanu, Pakistanu, Nigeriji, Iraku, Iranu, vendar so se zdeli oddaljeni od naših osebnih majhnih svetov. Morda smo doslej živeli v iluziji urejenega, nedotakljivega ter zavarovanega sveta, v katerem bomo lepo in dovolj bogato lahko živeli tudi v prihodnje,« pojasnjuje sociologinja in dodaja, da so sorodna občutja – in vendar hkrati drugačna – prežela ljudi ob Breivikovem pokolu v Oslu na Norveškem leta 2011, ki je za razliko od tokratne tragedije terjal več smrtnih žrtev, vendar z manj poudarjeno multikulturalno razsežnostjo. In prav zaradi tega, kot še dodaja, je tokratno nelagodje drugačno, ker se izraziteje opozarja ne prepletenost globaliziranega sveta, na katerega zelo očitno niti družbeno niti posamično nismo pripravljeni.

Prejemamo račun za pretekle zablode

Tragični pokol v Parizu nikogar ne pušča hladnega.

Doc. dr. Marina Tavčar Krajnc

»Pozabljena solidarnost, pozabljene vrednote odprtosti, človečnosti, sočutja do diskriminiranih, segregiranih in getoiziranih so pripeljale do nenadzorovanega nasilja, ki se počasi plazi in širi v evropski prostor. Nobena moderna ali postmoderna družba, tudi slovenska ne, ne more svojega razvoja dolgoročno zastaviti na izkoriščanju drugih in drugačnih,« še pravi Celjanka. Če se je Evropejcem kdajkoli zdelo, da lahko svoj napredek zastavijo najprej na kolonizaciji in kasneje na neokolonizaciji, potem na uvozu cenene delovne sile od drugih, se s tem tragičnim pariškim dogodkom v celoti izkazuje, da ni tako, še dodaja v nadaljevanju. »Prejemamo račun za lastne pretekle in sedanje zablode – za zgrešen razvojni koncept, ki smo ga zahodnjaki začrtali in uživali njegove

rezultate. Kjerkoli se tovrstni antagonizmi povezujejo z religioznimi dimenzijami, sežejo v polje iracionalnega, kar je po definiciji neobvladljivo ali najtežje obvladljivo.«

Varujejo nas majhnost in obrobnost

Na vprašanje, ali se lahko podoben dogodek zgodi tudi v Celju, Marina Tavčar Krajnc odgovarja pritrdilno. Ob tem dodaja, da težko v takšnem obsegu, kot smo mu bili priča v Parizu, saj nas objektivno pred tem varujejo majhnost, nepomembnost in obrobnost. Hkrati več neenakosti, revščine, socialne nepravilnosti in več občutkov prikrajšanosti in spremljevalnih nelagodij vedno in povsod pomeni tudi večjo ogroženost – za vse. Povečanje nadzora in strožji varnostni ukrepi na »nevarnih« točkah po njenih besedah sicer lahko preprečijo posamične tragedije, a ne morejo odpraviti vzrokov za nastale probleme. Prepričana je, da bodo nujni dolgoročni in spremenjeni razvojni koncepti tistih družb, ki jim sami pripadamo in ki so danes ranjene. »Pokazalo se je, da boj proti terorizmu kot strategija, ki so jo izbrale ZDA po napadu na WTO-center v New Yorku leta 2001, ne daje zelenih sadov. Zgolj pogloblja probleme in seli trke civilizacij na druge točke,« ob koncu še dodaja.

ŠPELA OŽIR
Foto: osebni arhiv

ANKETA

Kako varno se počutimo?

Novinarka **Simona Šolinič** in fotograf **Andraž Purg (Grupa)** sta o občutku varnosti poklepeta tudi z naključno mimoidočimi na celjskih ulicah.

Pomembno je tudi ozadje dogodkov

Sonja Oblak, Vojnik: »Ko opazujem, kaj se dogaja, bi rekla, da smo v Sloveniji še dokaj varni, kljub temu pa bi morali biti pozorni predvsem na ozadje določenih dogodkov. Pogosto gledamo preveč v tujino, medtem ko je med nami samimi veliko neenotnosti. Zato me je bolj strah, ker ne vem, kam ravno ta neenotnost vodi. Toliko smo si različni, da morda premalo pomislimo, kaj se dogaja tu, pri nas, v središču. V preteklosti sem veliko potovala, priznam pa, da bi me bilo zdaj nekoliko strah, če bi šla v tujino.«

Smo sorazmerno varni

Ivo Teržan, Žalec: »Naša država je pred takšnimi napadi zaenkrat sorazmerno varna. Vendar varnost ni odvisna samo od policije, ampak tudi od ljudi. Saj smo še kar strpni v naši družbi, a je treba hkrati vedeti, da smo si ljudje zelo različni. To, kar se je zgodilo v Parizu, je vsekakor slab znak in resnično upam, da se kaj takšnega pri nas ne more zgoditi. Mislim, da je v Sloveniji sicer dobro poskrbljeno za varnost ljudi. A tudi, če bi zdaj moral na kakšno pot v Francijo, bi se odločil. Ne bi je zaradi strahu odpovedal.«

Vznemirjena da, prestrašena ne

Darinka Hochkraut, Celje: »Vse to dogajanje v povezavi s terorističnimi napadi me je vznemirilo, ne morem pa reči, da me je preveč prestrašilo. Res je, da se je to zgodilo daleč od nas in da bi se lahko kaj takšnega zgodilo tudi v Sloveniji, vendar je malo verjetno. Recimo, da verjamem policiji, ko reče, da je ogroženost pri nas nizka. Mislim, da moramo biti bolj optimistični. Če bomo strpni drug do drugega in ne toliko naperjeni proti nekomu. Opažam to netoleranco v določenih krogih. Manjka nam optimizma.«

To je sicer fotografija povečane stopnice ulic zaradi terorizma si ne želijo n

pnje varnosti na eni od športnih tekem. Takšnega uniformiranega in do zob oboroženega nadzora na slovenskih niti policisti niti državljani.

na način, ki bi zahteval smrtno žrtve ali hude poškodbe ljudi in objektov. Gre predvsem za to, da upoštevajo ravno to dejstvo, ki smo ga navedli v začetku: da je Slovenija lahko prehodna država za storilce. »Ocenjujem, da naša država ni cilj terorističnih napadov, a je »primerna« za logistično podporo storilcem v tujini. Vendar podatkov ali kakršnih koli informacij, da bi se zgodil takšen primer, povezan s Slovenijo, do zdaj nimamo,« je dodal Ozebek.

Seznam oseb obstaja

Policija torej vsakodnevno spremlja dogajanje v tujini in je s tujimi policijami, kadar se pokažeta potreba ali sum, da bi bile lovke teroristov ali njihovim pomagačev, razpredene v našo državo, v stiku. S pridružitvijo in z izvajanjem ukrepov, sprejetih v okviru OZN, EU, Nato in Ovse, se Slovenija trdno postavlja v protiteroristični tabor. Podpisani dokumenti in konvencije že tako ali tako

našo državo zavezujejo k temu, da izvaja vse ukrepe, s katerimi se odkriva že najmanjše sume o morebitnih storilcih tovrstnih hudih kaznivih dejanj, je še razložil Ozebek.

Kaj pomenijo vsi ukrepi, o katerih ponavadi govori policija, je skoraj nemogoče izvedeti, saj gre za različne načine zbiranja in pridobivanja informacij, obvestil in podatkov s terena. Tudi o različnih osebah in tudi za prikriti metode dela. Imena tistih, ki bi zaradi svojih prete-

klih kriminalnih dejanj morda lahko bili povezani s teroristično mrežo po svetu, imajo mednarodne varnostne organizacije in posledično ima dostop do njih tudi slovenska policija. Če bi se zgodilo, da bi posameznika morda izsledili pri legalnem ali ilegalnem prehodu Slovenije, bi sledila temeljita preiskava in pridržanje. Ampak do zdaj takšnega primera še ni bilo. Ozebek pravi, da sicer Slovenija v tem delu Evrope še zdaleč ni edina prehodna država. Storilci kaznivih dejanj lahko za prehod na zahod izkoristijo tudi Nemčijo, Italijo, Avstrijo in Madžarsko.

Birokracija ni ovira

Velikokrat je tako iz vrst policije, tožilstev in sodišč mogoče slišati, kadar se govori o preiskavah mednarodnih združb, da je pretok informacij med državami slab in da se pogosto zatakne pri birokraciji, ki preiskave samo še podaljša. Toda s tem v primerih preverjanja sumov, ki nakazujejo na terorizem, ni težav. »Države članice Evropske unije so podpisnice različnih sporazumov, ki veljajo za te primere, in pri tem velja poseben način komunikacije. Informacije se izmenjujejo takoj in nemudoma. Pri tem biro-

kracija ni ovira,« pravi Ozebek. Je pa res, da je Slovenija nekoliko bolj pod drobnogledom tudi v tujini, predvsem zato, ker je »z eno nogo« geografsko še vedno na Balkanu, kjer je pred leti divjala vojna. Obdobje nemirnosti jugoslovanskih tal je morda res že zapisano v zgodovino, a kljub temu se s tega območja v zahodne države še vedno uspe pretihotapiti kar nekaj orožja, ki je še ostanek vojne. »Ravno zato poskušamo to območje še bolj nadzorovati in zbirati informacije tudi o takšnih kaznivih dejanjih, predvsem torej o tihotapljenju orožja, celo ljudi v zahodne države,« še pojasnjuje Ozebek.

Varnostni načrt enak za vso državo

Ocena stanja ogroženosti se nanaša ravno na podatke, do katerih pridejo policisti pri svojem delu ali jim jih sporoči kdo s terena. Pri tem je treba vedeti, da ima policija ali vsaka varnostna služba v državi svoje vire, takšne in drugačne, od katerih dobi morebiten namig, da bi kdo iz Slovenije lahko bil vpet v mednarodno teroristično združbo. Ključnega pomena so tudi obvestila iz sosednjih držav, predvsem sodelovanje

pri prenosu informacij iz držav zahodnega Balkana. Na podlagi zbranih podatkov se za določeno obdobje pripravi ocena stanja ogroženosti. Ker policija o podrobnostih varnostnega načrta, če bi do kakršnega koli napada vendarle prišlo, razumljivo ne more javno govoriti, smo Ozebka vseeno vprašali, kako se ta varnostni načrt razlikuje glede na regije ali mesta v državi. Varnostni problem v primeru terorizma verjetno nima enakih razsežnosti v Celju, kot bi ga imel v Ljubljani. Je torej celotna Slovenija enako varna?

»Varnostni načrt je izdelan za celotno območje Slovenije enako. Za nekatera mesta veljajo dodatni ukrepi, in to zaradi objektov. Na primer zaradi ambasad, tujih predstavništev, stavb ali sedežev predsedstva. Ti so večinoma v Ljubljani,« pojasnjuje Ozebek. Zaključuje pa s tem, da v Sloveniji ni več kriminala v primerjavi s preteklostjo. »Varnostna situacija je povsem obvladljiva. Posamezni dogodki oziroma hujša kazniva dejanja, ki se zgodijo pri nas, so bolj odraz nekega trenutka kot tega, da bi bilo stanje varnosti slabše.«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Slovenija je doslej že sprejela številne ukrepe pri nadzoru mej, izmenjavi obveščevalnih informacij ter z diplomatskimi in drugimi sredstvi podprla boj proti terorizmu. Policija in kriminalistična služba sta že pred leti dobili posebna navodila, s katerimi izvajata poostren nadzor na mejnih prehodih, pri preverjanju prosilcev za vize za prosilce iz rizičnih držav. Slovenija je kot prva med kandidatkami za vstop v Evropsko unijo podpisala sporazum o sodelovanju z Evropskim policijskim uradom (Europol).

»Krivi so zločinci, ki so vero vzeli za talko,« meni dr. Borut Batagelj, ki kot »evropski aborigin« in ateist težko razume, da bi lahko koga karikatura privedla do zločina.

Bog za obrambo ne potrebuje teroristov

Kot pravi direktor Zgodovinskega arhiva Celje in doktor zgodovinskih znanosti Borut Batagelj, kljub temu da v zadnjem času ni redno spremljal informativnih vsebin, ni mogel spregledati poplave informacij, ki jih je sprožil teroristični zločin v Parizu. »Sploh pa posledic, ki jih je rodila akcija »Jaz sem Charlie«. Predvsem po družabnih omrežjih so se razpasle objave, ki so posredovale raznolike vsebine.«

Pravi, da je prav to še en dokaz, kakšen naboj imajo splet in družabna omrežja. »Prav ta orodja povzročajo, da sta oseba svoboda in pravica do nedotakljivosti posameznika vedno manj sveti. Živimo v vedno bolj kontroverznem svetu. Če odmislim vse podrobnosti okrog atentata in množične kampanje, se mi zdi ob znanih dejstvih prav ta kontroverznost ključna za razumevanje dogodkov. Potem ko se uresničujejo napovedi, da je svet postal globalna vas, se v tej vasi niso zgostili le prebivalci s svojimi osebnimi zgodbami, ampak so skupaj trčili svetovi različnih kultur in tudi različne zgodovine.« Kot še meni dr. Batagelj, so očitno posredi tudi različne vrednote oziroma vsaj njihove prioritete niso vselej v istem vrstnem redu. »Jasno, da atentat niso krivi muslimani. Krivi so zločinci, ki so si v resnici vzeli za talko vero. Kot »evropski aborigin« in tudi ateist težko razumem še

Dr. Borut Batagelj pred skrbno razvrščenim arhivskim gradivom

tako globoko vernega muslimana, da ga užali karikatura pre-roka Mohameda do te mere, da sproži zločin. Verjel bi, da tudi vsi muslimani, ki jih poznam, mislijo podobno.«

Se tanke črte sploh zavedamo?

»Bog je vsemočen, kot se rado ponavlja, in kot takšen najbrž ne potrebuje nikogar, da ga brani, še najmanj teroriste,« pravi dr. Batagelj in dodaja, da zato ne sme biti niti kančka dvoma, da se zločin obsodi. »Prav sta ravnala Pariz in cel svet, ki mu je sledil, ko sta zločin množično obsodila. Pridružili so se tudi številni Slovenci, vsepovsod. Eno ključnih vlog je odigral novinarski ceh in politika, ki si skozi medije vselej želi trobiti v rog, je temu sledila,« pojasnjuje, da je bilo to v tem primeru tudi edino pravilno in pričakovano

dejanje. »Dejstvo pa je, da te kontroverznosti globalne vasi kažejo na tanko linijo, ki se ob takšnih dogodkih sproža. Kje je meja med človekovo osebno svobodo in po drugi strani nadzorom njenega izvajanja in izražanja?« se sprašuje ob tem, da se v globalni vasi s tem vprašanjem vedno večkrat srečujemo. »11. september je povzročil le enega bolj vidnih premikov v posegih varnostne politike na področje osebne svobode. V vsakdanjiku večkrat trčimo ob te dileme, problem in nevarnost pa postaja, da se jih sploh ne zavedamo več.«

Izgubljam vsi

Pariški primer nas je v teh dneh na vse to spomnil, a kot pravi dr. Batagelj, bo tako kot drugi kmalu postal le še del zgodovine. »Dejstvo je, da posameznik v globaliziranem svetu postopoma izgublja osebno svobodo. To izgubljanje gre tudi na račun varnosti v globalni vasi, še pogostejše pa ga nezavedno in celo z veliko vnemo in veseljem sami ustvarjamo kot aktiven član informacijske družbe, ki iz nas s karticami, pametnimi telefoni, registriranimi spletnimi aktivnostmi ... ustvarja posameznike, za katere se vselej da predvideti naslednji korak. Kar strašljiva se mi zdi ugotovitev, da ob tem, ko smo seveda vsi Charlie, v marsikom od nas tli tudi kanček upornika, da ne rečem terorista. Se motim?«

IS, foto: arhiv NT (SHERPA)

Pogrešal celjski shod podpore

Ivan Janez Domitrovič, upokojeni ravnatelj in predsednik Celjskega literarnega društva, je po nedavnih dogodkih v Parizu razdvojen. V osnovi zavrača vsak fanatizem in vse oblike nestrpnosti, vendar je na drugi strani prepričan, da je potreba po sprejetosti ena temeljnih človekovih potreb.

Dogodki v Parizu so se ga močno dotaknili in ga globoko pretresli. »A ob ogroženosti in besu me navdaja zadovoljstvo, da je »Charlie« Evropejce povezal in poetil. To mi daje občutek

moči,« pravi. Prepričan je, da ima toleranca svoje meje in Evropa mora sprejeti zakonodajo, ki bo znala temeljito ločiti seme od plevla in nam bo omogočala, da bomo

Ivan Janez Domitrovič je ob nedavnih dogodkih v Parizu razdvojen. V osnovi zavrača vse oblike nestrpnosti, na drugi strani je prepričan, da je osnovna človekova pravica sprejetost.

ŠPELA OŽIR
Foto: arhiv NT (SHERPA)

ZADNJA NOVIC

Informacijska pooblaščenka za premišljeno ravnanje

V luči zadnjih zahtev po zaostrojitvi protiterorističnih ukrepov, ki globoko posegajo tudi v svoboščine posameznikov, informacijska pooblaščenka Mojca Prelesnik poziva k premišljene-mu ravnanju.

V sporočilu za javnost je Prelesnikova zapisala, da je treba ravnati tako, da bo doseženo primerno ravnotežje med zagotavljanjem varnosti in varstvom temeljnih člove-

kovih pravic. V zvezi s tem poziva, da se kakršenkoli ukrep oblasti, ki posega v zasebnost posameznikov, sprejme po preglednem postopku, v katerega bo pravočasno vključena zainteresirana javnost. Ob tem je Mojca Prelesnik spomnila na izredno zasedanje notranjih ministrov Evropske unije, ki so se po napadu na francoski satirični tednik Charlie Hebdo, zavzeli za utrjeva-

nje zunanjih meja unije ter za izmenjavo podatkov o potnikih, ki za prihod v Evropo uporabljajo letalski prevoz. Informacijska pooblaščenka poudarja, da se zaveda pomena zagotavljanja varnosti posameznikov, opozarja pa na nujnost tehtnega premisleka pred sprejemom ukrepov, ki bi pomembno posegli v temeljne človekove pravice.

BPT

Med tujimi obiskovalci največ Izraelcev

V velenjskem muzeju premogovništva tudi prireditve

VELENJE – V Muzeju premogovništva Slovenije v Velenju so minulo leto v okviru decembrskih prazničnih prireditev sklenili s tradicionalnim nočnim ogledom muzeja in z obiskom dedka Mraza. Zaradi vzdrževalnih del je muzej trenutno zaprt, ponovno ga bodo odprli 15. januarja. Lani ga je sicer obiskalo 19 tisoč obiskovalcev.

Praznične prireditve v zadnjem mesecu lanskega leta so uvedli z literarnim večerom Ta veseli dan kulture – jezikovna pestrost Velenja, na katerem so nastopajoči predstavljali dela v sedemnajstih različnih svetovnih jezikih. Za ta projekt so se odločili, kot je povedal Stojan Špegel, vodja muzeja, ker so si lani muzej ogledali obiskovalci iz 35 držav.

Pod zemljo razprodani Laibachi

Ob tem so decembra v Ligi-jevem salonu 160 metrov pod zemljo pripravili še koncert godbe veteranov univerze za tretje življenjsko obdobje iz Velenja in otroško predstavo Kako je Oskar postal detektiv, ki je posvečena problemu disleksije, v njej pa je nastopil priljubljeni Andrej Rozman Roza. Ob tem so oba dogodka povezali še s tradicionalnim nočnim ogledom muzeja in z obiskom dedka Mraza.

»Podzemni prostor ponuja posebno doživetje. V njem je mogoče pripraviti številne glasbene in druge prireditve.

Stojan Špegel, vodja Muzeja premogovništva Slovenije v Velenju, v Črni garderobi ob delih labinskih slikarjev na razstavi Od rudarskega jaška do umetnosti.

Na Ligijevem odru sta pred časom nastopili skupina Laibach, ki je imela vse tri koncerte razprodane, in skupina Katalena. Pripravili so že stand-up komedije in celo tekmo v pokru (PokerStars), ki je bila verjetno najgloblja doslej na svetu,« primernost nekdanjega opustelga rudnika, ki je zdaj muzej, za organizacijo prireditev opiše Stojan Špegel.

Obiskovalci ne občutijo krize v PV

Na vprašanje, kako se kri-za v premogovniku pozna pri delovanju muzeja, Stojan Špegel odgovarja: »Vsekakor

se pozna, prireditev je nekoliko manj, zato jih izbiramo še bolj premišljeno. Nekoliko smo tudi racionalizirali poslovanje, kar med drugim tudi pomeni, da imamo manj vodičev, ampak naši obiskovalci tega ne občutijo. Sploh pa ne, kar se tiče varnosti,« še pravi vodja velenjskega premogovniškega muzeja.

Lani je tako muzej obiskalo skoraj 20 tisoč obiskovalcev, največ jih je prišlo z Nizozemske, iz Izraela in Nemčije ter sosednjih držav. V zadnjih letih je predvsem opazen porast izraelskih gostov, po sklenitvi dogovorov z agencijami na Madžarskem in Češkem več

organiziranih skupin prihaja tudi iz teh držav. Individualnih gostov in družinskih obiskov je največ poleti, še niza podatke Stojan Špegel.

V muzeju so lani pripravili tudi tri razstave, in sicer v prostoru nekdanje rudarske kopalnice, razstavo Industrijska umetnost sveta, v beli garderobi pa so svoja dela na temo rudarskega motiva na ogled postavili štirje zaposleni v PV. V Črni garderobi pa so na isto temo v okviru partnerskega projekta petih rudarskih mest Minhher razstavljali akademski slikarji iz Labina.

ROBERT GORJANC

NA KRATKO

Jubilejno leto tudi na filmu

VELENJE – Ob številnih projektih, s katerimi so obeležili dva pomembna jubileja v mestu, 55 let od uradnega odprtja novega mestnega središča in 750 let od prve posredne pisne omembe trga, je velenjsko jubilejno leto vidno tudi na filmu.

Mestna občina Velenje je naročila izdelavo promocijskega filma, ki ga je pripravil domačin Matej Vranič s sodelavci, občina je zanj plačala malo več kot 16.500 evrov. Kot je povedal avtor, so snemali približno pol leta, bolj intenzivno pa štiri mesece, pri tem jim je precej nagajalo vreme. Poleg glavnih znamenitosti Velenja so v filmu zajeti tudi številni dogodki, s katerimi so lani obeležili jubilejno leto.

Film si je mogoče ogledati tudi na Youtubeu, to je doslej storilo več kot 13 tisoč uporabnikov. RG

Na smučišču tečaji

LUČE – Na umetno zasneženem lučkem smučišču, ki je odprto od novega leta, so pripravili za otroke začetni in nadaljevalni tečaj smučanja. Udeležilo se ga je štiriindvajset otrok, ki so ga obiskovali v popoldanskem času, po pouku.

Od torka imajo smučarski začetni tečaj za ženske. Upravljavac smučišča je Smučarsko tekaško društvo Luče. Med tednom je odprto popoldne, ob koncu tedna tudi v dopoldanskem času. Največ ga uporabljajo domačini, prav tako je precej smučarjev iz drugih krajev Zgornje Savinjske doline. Smučišče je dolgo tristo metrov, na njem sta dve vlečnici. BJ

Priprave na svetovni pokal

LJUBNO OB SAVINJI – Pred izvedbo svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske, ki bo v tem kraju 14. in 15. februarja, sta bila v preteklih dneh pomembna sestanka. V Ljubljani je bil sestanek organizacijskega odbora prireditve, na Ljubnem je sledil še sestanek tekmovalnega odbora.

Organizacijski odbor, ki ga vodi Rajko Pintar z Ljubnega, se je sestal zadnjič pred prireditvijo, dogovorili so se o zadnjih podrobnostih. Odbor sestavljajo člani Smučarske zveze Slovenije, vojske in policije ter različnih drugih služb, ki morajo sodelovati pri izvedbi tako velikega tekmovanja. Vse pogodbe za sofinanciranje svetovnega pokala so podpisane, od bronastega in srebrnega do bronastega pokrovitelja, enako tudi druge pogodbe. Na sestanku tekmovalnega odbora pod vodstvom Jožeta Ograjenška iz Velenja so preverili pripravljenost posameznih služb, od štarterjev in teptačev do varnostnikov. Pri izvedbi svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske, ki bo na 95-metrski skakalnici, bo sodelovalo kar 250 ljudi.

Pomerile se bodo skakalke iz štirinajstih držav, vsak dan prireditve pričakujejo do devet tisoč gledalcev. Lani tekme svetovnega pokala na Ljubnem niso mogli izvesti, vzrok je bila odjuga, ki je višino umetnega snega preveč znižala. BJ

DARILO

ZA NAROČNIKE

V JANUARJU

novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

v sodelovanju s **CUISINE by Skaza**

ORGANKO ENOJNI

EXCLUSIVE SET SOLO
Linija Solo izpopolni vaše vsakodnevno kulinarično ustvarjanje. Narejeni iz PET plastenk – reciklirano.

SET ORGANKOV
Organko – več kot koš za biološke odpadke, uporaba vse dni v letu, brez gnitja in nadležnega mrčesa, za odlično kompost 1. razreda

VIVA SET 9/1
Zelen ali roza
Brez melamina in bisfenola

Naročilnica:

☐ Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem darilo 1 oz. darilo 2

☐ Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem darilo 3 oz. darilo 4

Ime in priimek: _____

Naslov, kraj: _____

Telefonska številka: _____

E-poštni naslov: _____

Datum rojstva: _____ Podpis: _____

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.

novi tednik

70

LET
za Vas!

*Ostanek pisalnega stroja smo obdržali kot simbol neuničljivosti medijske hiše, ki je kot feniks vstala iz pepela po uničujočem požaru oktobra 1990.

Kmalu nova policijska postaja

V njej bo posebna enota policistov, ki odkriva kazniva dejanja na avtocesti

V okviru Policijske uprave Celje bo kmalu začela delovati nova policijska postaja. Imenovala se bo PP za izravnalne ukrepe, v njej pa bo skupina policistov in kriminalistov, ki že od decembra predlani več kot uspešno odkriva kazniva dejanja predvsem s področja čezmejnega kriminala na avtocesti in ob njej.

Z ekipo, ki je od dneva nastanka do danes »polovila« že kar nekaj hudih tujih kriminalcev in preprečila marsikatero tihotapljenje predmetov in droge skozi Slovenijo, je bila na terenu pred časom tudi naša ekipa, o čemer smo že poročali. V skupini dela 8 policistov z vodjo. Odprte meje Evropske unije so države resda morda bolj povezale, a hkrati so odprle nove možnosti za tuje državljane, ki svoja kazniva dejanja izvršujejo pri nas, nato pa z njimi nadaljujejo v drugih državah. Znano je, da ravno na avtocesti predstavljajo največji varnostni problem državljani Ukrajine, Moldavije, Romunije, Bolgarije, Madžarske in Slovaške. Vedno več je državljanov najrevnejših afriških

držav, ki jih na poti v boljše življenje najdejo največkrat skrite v tovornih vozilih. Tako se poskušajo pretihotapiti v zahodne države. Delo skupine je namenjeno predvsem odkrivanju tihotapljenja ljudi in ukradenega blaga ter vozil predvsem iz smeri Italije proti Madžarski ter z ilegalnimi prehodi Slovenije.

Vedno več mamil

Med kaznivimi dejanji, ki jih policisti posebne skupine največkrat zaznajo, so potovanja s ponarejenimi dokumenti, nekateri posamezniki imajo pri sebi celo več ponaredkov osebnih dokumentov. Veliko je tudi prometa z mamili. Pred časom so v tovornem vozilu Ukrajinca našli večjo količino anaboličnih androgenih steroidov. Dogaja se tudi, da nekateri sploh ne vedo, kaj prevažajo, saj pakete prejmejo od znanec v tujini, češ da jih bodo prepeljali v tuje države med svojo redno potjo. Kasneje, ko jih policisti ustavijo, se izkaže, da nevede prevažajo mamila. Ravno zaradi pogostosti najdb drog je v delo policistov te skupine večkrat

Pri tujih državljanih je največ primerov ponarejenih dokumentov.

vklučen tudi služben pes, ki je za iskanje tovrstnih substanc posebej izurjen.

Do zdaj so izsledili že kar nekaj vozil, za katera se je pri preverjanju dokumentov izkazalo, da so bila predhodno ukradena v različnih državah Evrope. Med ustaljenimi vozniki na avtocesti se najdejo tudi takšni, ki imajo v drugih državah na

vesti huda kazniva dejanja, kot so različne hude goljufije ali celo umori.

Nevarni predmeti in živčni zlom

Pri tujih državljanih, ki uporabljajo našo avtocesto za prehod v druge države, policisti najdejo še nevarne predmete, pri čemer občasno posredujejo tudi v čisto

življenjskih situacijah. Na počivališču Lopata so naprimer enkrat umirjali voznika, ki je doživel živčni zlom in poskušal zbežati na avtocesto. Nadzor prometa sicer na avtocesti izvaja druga policijska enota, kljub temu pa policisti iz skupine oziroma kmalu policijske postaje za izravnalne ukrepe ne morejo spregledati kršitev

v prometu. Največkrat kaznujejo voznike, ki vozijo z neregistriranimi vozili. Med njimi je ogromno Romunov in Bolgarov, ki imajo ob tem na vozilu nameščene še ponarejene nalepke za tehnični pregled. Ogromno je primerov, ko so vozila preveč naložena oziroma je v njih več potnikov, kot bi jih lahko bilo. Policisti te posebne enote vsakodnevno sodelujejo z ostalimi policijskimi enotami. Tesno je njihovo delo povezano predvsem s cestninskimi nadzorniki in z mobilnimi enotami carine. Včasih svoje akcije nadzora opravljajo istočasno. Da gre za uspešen projekt policije, kažejo vsi podatki o številu kaznivih dejanj na avtocesti in ob njej. In če že kršitelji ali storilci kaznivih dejanj menijo, da se je dobro prehodu čez Slovenijo izogniti na način, da ne uporabijo avtoceste, se motijo. Nadzor posebna enota opravlja tudi na ostalih vidnejših prometnicah, po katerih največkrat poteka mednarodna kriminalna pot.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

IZ SODNIH DVORAN

Uvedba sodne preiskave razveljavljena

Preiskovalni sodnik mora še enkrat pretehtati okoliščine

Zatem ko je pred tedni odjeknila vest, da je **Uroš Rotnika** in ga s tem označilo kot nezakonitega, je te dni presenetila še druga novica. Izvenobravnavni senat Okrožnega sodišča v Celju je namreč razveljavil sklep o uvedbi sodne preiskave zoper nekdanjega direktorja Termoelektrarne Šoštanj **Uroša Rotnika**, davčnega svetovalca **Darka Končana** in borznega posrednika **Bogdana Pušnika**. Kot je znano, trojici očitajo kaznivo dejanje domnevnega pranja denarja in pomoči.

Takšna odločitev izvenobravnavnega senata pomeni, da mora preiskovalni sodnik ponovno pretehtati vse okoliščine primera in ponovno odločiti, ali resnično obstajajo utemeljeni dokazi, ki jih je predložilo tožilstvo, za ponovno uvedbo sodne preiskave in ali so dovolj tehtni. Lani jeseni, ko je bila sodna preiskava uvedena, je bil Rotnik v priporu. Njegov pripor je hkrati pomenil, da je imel ta primer glede na ostale sodne spise, kjer obtoženci niso v priporu, prednost. Drugače povedano, preiskovalni sodnik je – glede na sodno prakso – sodno preiskavo že začel. Po zaslišanju prič so Rotnika na predvečer božiča iz pripora izpustili, ker je takrat prenehal pripori razlog, in sicer možnost vplivanja na priče, ki so jih morali še zaslišati

v sodni preiskavi. Torej ne glede na to, da je izvenobravnavni senat zdaj sprejel sklep o razveljavitvi uvedbe sodne preiskave, so priče že zaslišane.

Če se bo preiskovalni sodnik pri ponovnem presojanju dokazov ponovno odločil za sodno preiskavo, bodo veljali vsi zapisi že zaslišanih prič, torej jih ne bo treba še enkrat zasliševati. Uroš Rotnik sklepa senata ne komentira, tudi zato ne, saj pravi, da je treba zdaj počakati na ponovno odločitev sodišča. Je pa za Novi tednik povedal: »Ves čas razlagam, da nisem nikoli od nikogar dobil nobene provizije in da nikjer in nikoli ne bo nikakršnih dokazov za to.«

Rotniku namreč očitajo, da je pridobil 870 tisoč evrov protipravne koristi pri projektu šestega bloka Teša, kar ta ves čas zanika in trdi, da izvira denar iz poslov z vrednostnimi papirji. Redkobeseden pri komentarju je tudi njegov odvetnik Mitja Jelenič Novak, ki pravi le, da želi, naj sodišče v miru odloči, kako naprej. Še vedno vztraja, da ni nobenih dokazov za vse, kar očitajo Rotniku. Sicer pa ima Rotnik zaradi nezakonitega pripora možnost zahtevati odškodnino, a tudi tu ne želi govoriti o morebitnem razpletu nadaljnjih postopkov, dodaja samo: »V priporu sem bil 50 dni in 50 noči. Nobena odškodnina tega ne odtehta.«

SŠol

(Ne)delujoči semafor zapleta sojenje

Na celjskem okrožnem sodišču se je ta teden nadaljevalo tudi sojenje **Boru Petrušiču**, ki je pred osmimi leti v križišču Čopove ulice in zahodne obvoznice v Celju povzročil smrtno prometno nesrečo. V njej je umrl **Veljko Popovič**, sopotnik v vozilu, v katerega je Petrušič trčil.

Zaradi domnevnega kaznivega dejanja povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti mu grozi večletna zaporna kazen, pri čemer obtoženi krivde ne prizna. Že od

začetka namreč trdi, da so na semaforju v križišču takrat delovale samo rumene utripajoče luči. V križišču je bil namreč postavljen nadomestni semafor zaradi prometne nesreče, ki se je v tem križišču zgodila samo dva dni pred tragedijo. Vendar nadomestni semafor naj ne bi deloval pravilno oziroma kot bi moral, na kar so opozorile tudi nekatere zaslišane priče. V okviru sodnega postopka so opravili tudi rekonstrukcijo dogodka, zaslišali so tudi izvedenca elektro stroke, ved-

nar se obramba obtoženega z njegovim podanim mnenjem ne strinja. Izvedenec namreč trdi, da bi moral biti Petrušič, preden je zapeljal v križišče, bolj previden, obtoženi pa trdi, da je v križišču zapeljal pri zeleni luči. Po zaslišanju drugega izvedenca, prav tako elektro stroke, se je sodišče odločilo, da bo naročilo še tretje izvedensko mnenje, saj sta si prvi popolnoma nasprotovali, na podlagi takšnih razlik pa sodišče ne more razsoditi brez dvoma. Sojenje se bo nadaljevalo 5. marca.

Priče tokrat niso obremenile Lidije Žagar

Na nadaljevanju sojenja nekdanji predsednici uprave **Gradiša Lidiji Žagar** v Celju so v tork zaslišali še nekaj dodatnih prič. Kot smo poročali, Žagarjevi obtožnica očita poslovno goljufijo, s katero naj bi oškodovala dva upnika za več kot 60 tisoč evrov. Izvajalca, ki sta delo opravljala za Gradiš, nikoli nista bila plačana, družba pa je nato šla v stečaj. Žagarjeva krivde ni priznala, zato se je decembra začel sodni postopek z dokazovanjem.

Žagarjeva trdi, da so obtožbe predvsem posledica tega, da je predlagala stečaj Gradiša. Rav-

no zaradi tega upniki niso dobili poplačanih terjatev. Do zdaj so na obravnavah že zaslišali nekaj prič. Žagarjevi grozi celo do deset let zaporne kazni, če bi jo na koncu sodnega postopka spoznali za krivo.

Vse v tork zaslišane priče so bile v letu 2009, ko naj bi Žagarjeva kazniva dejanja storila, zaposlene v Gradišu. Podrobnosti o poslih z oškodovanimi upniki priče niso poznale. Sodnici **Barbari Žumer Kuc** so pojasnile predvsem določene okoliščine o načinu dela, dobave in plačila naročenih del na gradbiščih. Nobena od zaslišanih

prič niti ni obremenila Žagarjeve, nasprotno, nekatere so dejale, da pri podpisu naročilnic oziroma pri odobritvah plačila opravljenih del sploh niso komunicirale z Žagarjevo, ko je ta vodila podjetje.

Sojenje se bo nadaljevalo sredi februarja, ko bo sodnica zaslišala še eno zaposleno v taktatnem Gradišu, ki naj bi v sodni preiskavi dejala, da so se plačila izvajalcem izvrševala »selekcioniirano in ne po vrstnem redu«. Šele po njenem zaslišanju se bo sodnica odločila, ali bo k pričanju povabila še nekatere osebe, ki jih je predlagal odvetnik Lidije Žagar **Tomaž Bromše**.

Odvetnica na sodišču kot obtoženka

V ponedeljek je morala na zahtevno klop celjskega okrožnega sodišča sesti nekdanja žalska odvetnica **Breda Kovač**. Obtožena je kaznivega dejanja izneverjanja strank. To naj bi storila s tem, da je izrabila pooblastila strank in ni storila tistega, kar bi kot odvetnica morala.

Strankam naj bi dejala, da so bile vložene njihove tožbe, vendar se je kasneje izkazalo, da njene na-

vedbe niso držale. Pri tem naj bi celo ponaredila uradni dokument sodišča. Zatem ko Kovačeve na predobravnavne naroke večkrat ni bilo, je v ponedeljek na sodišče vendarle prišla. Pripeljali so jo iz Psihiatrične bolnišnice Vojnik, kjer je že dlje na zdravljenju. Obtožena je na obravnavi ves čas jokala, sodnici pa je dejala, da se počuti slabo. Zaslišali so psihiatrinjo, ki je izdelala izvedensko mnenje o sta-

nju Kovačeve, zato je bila v času zaslišanja izvedenke obravnava zaprta za javnost. Je pa sodišče po njenem zaslišanju odločilo, da mora psihiatrinja svoje mnenje še dopolniti, predvsem o tem, ali je obtožena odvetnica sploh sposobna spremljati sojenje. Obravnava je sodnica zatem razpisala za vsak ponedeljek do sredine marca, ko naj bi se sojenje tudi končalo.

SIMONA ŠOLINIČ

Kozjanski derbi v polnem Hruševcu

Šentjurčani slavili, Slatinčani niso žalovali

Predstavitve igralcev v dvorani Hruševac je minila v soju žarometov. Po njej je uradni napovedovalec obveščal gledalce, kje je še nekaj praznih sedežev in rotit tiste ob vhodu, naj se pomaknejo v notranjost. Nekaj ljudi je stalo pred vhodoma in čakalo na priložnost, če je kdo od gledalcev zapustil dvorano. Priložnostna darila so svojim bivšim košarkarjem Mladenu Primorcu, Anžetu Pelcu in Tadeju Fermetu izročili predstavniki KK Tajfun Izток Špan, Jože Palčnik in Dušan Debenak.

Potem pa se je začelo, silovito z domače strani. Rdeči so bili neustavljivi, povedli so z 12:5, po minuti odmora pa niso prav nič zastali in prvo četrtino dobili s 25:9!

Daleč od preobrata

Tudi po 13. krogu 1. slovenske lige so ostali igralci Tajfuna neporaženi. V Šentjurju so pred 600 gledalci ugnali Slatinčane s 76:65. Gostje so po uvodnem visokem zaostanku sicer vzpostavili ravnotežje, 2. četrtino celo dobili, a visoke prednosti tekmecev do odmora niso ogrozili. Očitna je bila domača prednost v hitrosti. Trener gostov Damjan Novakovič je prisilil svoje varovance k še bolj zavzeti igri, tvegali so z obrambo po celotnem igrišču in se v zadnji četrtini po trojki Tadeja Fermeta približali na osem točk zaostanka. **Sandi Čebular** je imel z metom za tri točke celo priložnost, da razliko še zniža. Ni zmozel vsega sam; bilo je očitno, da je edini pri Rogaški, ki lahko s posamično

V špalirju so zmagovalce pozdravili tudi znani Celjani. Levo in desno od košarkarjev sta bivša igralca KK Celje, Stevica Čeko in Miče Mijač.

kakovostjo spremeni potek tekme.

Največ gledalcev

V domači vrsti je izstopal **Đorđe Lelić** (tako kot Čebular je dosegel 22 točk), z racionalnostjo in učinkovitostjo: »Sladko je zmagati v tem derbiju. Igrali smo odlično. Zelo dobra predstava v obrambi nam je omogočila, da smo bili sproščeni v napadu. Z občinstvom sem bil navdušen. Trudili se bomo, da bomo ostali neporaženi tudi po tekmi v Domžalah.« 28-letni **Milan Sebić** je doslej igral le za šentjursko moštvo. Poleg Lelića je bil edini z dvomestnim številom točk. Dosegel je odločilne koše oziroma tiste, ki so dokončno določili zmagovalca: »Vse do konca je bilo zanimivo, kajti gostje so nas s pritiskom prisilili, da smo

storili nekaj napak. A smo bili dovolj zbrani v končnici. Vsekakor se spomnim prvenstvenih tekem, ko je bila naša dvorana polna, a menim, da je bilo tokrat največ ljudi v njej.«

»Bravo, mi«

Iztok Špan, lastnik podjetja, ki je glavni pokrovitelj kluba, je tekmo spremljal v družbi vrhunske atletinje **Martine Ratej** in njenega trenerja **Andreja Hajnška**. Metalko kopja že dlje časa finančno podpira. Ko je po začetku sezone postal predsednik KK Tajfun, se je poslalil, da njegov predhodnik **Igor Jecl** v zanj idealnem trenutku zapuša vodilni položaj, ko ima klub tri zmage po treh krogih. S Španom kot predsednikom pa je moštvo dodalo še devet zmag brez poraza ... »Bravo, mi! Prava

tekma, pravi rival in prav je, da je dvorana polna,« je bil kratek Špan in nadaljeval pogovor z Ratejevo, bržkone glede nadaljnega sponzoriranja.

Okrepitve?

Trenerju **Dejanu Mihevcu** gre delo v Šentjurju odlično od rok: »Med nami in Rogaško ni bistvenih razlik. Zdaj lahko še z večjo gotovostjo zatrdim, da smo se zelo dobro pripravili na tekmo. Praktično smo si že zagotovili nastop v ligi za prvaka. Verjamem, da ima naša ekipa še precej rezerv in da bo najbolje pripravljena ob koncu sezone. Novincev ne iščemo. Moja filozofija je, da dober posel opraviš avgusta, ko ustrezno selekcioniraš ekipo in nato z njo napreduješ.«

Sandi Čebular je nazadnje v šentjurskem dresu navduševal v sezoni 2009/10, zdaj pa teče njegovo drugo leto pri Rogaški.

Gostujoči strateg **Damjan Novakovič** je pojasnjeval: »Poraz je posledica slabših treningov v tednu pred tekmo. Ob odsotnosti Mijovića so nam preostali le trije visoki igralci. Tekma za nas ni bila usodna, kajti naš položaj je stabilen. Naš cilj je zmaga proti Mariboru, ki bi nas utrdila na tretjem mestu. Druga naloga pa je poiskati okrepitev oziroma nadomestilo za Mijovića in tudi Nikolića.«

Brez pike na i

Ob prepričljivem vodstvu Tajfuna je vendarle vseskozi v zraku visela možnost ponovitve scenarija s pokalne tekme Rogaška – Zlatorog, ko so Slatinčani odlično z igrali v zadnji četrtini. **Tadej Ferme**, ki se je uveljavil v

Šentjurju, se je ustavil pri desetih točkah: »Domača ekipa je imela že v uvodu mirnejšo roko. Dokazala je, da je najboljša v ligi. Toda če bi nam stekel met, bi bila tekma precej drugačna. Odsotnost Mijovića se nam zelo pozna, on nam je vlivlval energijo, boril se je za vsako žogo.« Center **Žiga Dimec** je bil s 14 točkami drugi najboljši strelec Rogaške: »Vse smo dali od sebe, dolgo lovili tekmece, ko pa smo se približali na osem točk zaostanka, nismo bili sposobni postaviti pike na i. Zdaj se moramo oddolžiti Mariborčanom za poraz v prvem delu tekmovalja.« V tej sezoni bomo videli še vsaj dva kozjanska derbija ...

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Zadnja četrtina je bila zelo bojovita, na tleh sta Ceola Clark (z žogo, Tajfun) in Tadej Ferme.

Panorama

KOŠARKA

1. SL. 13. krog: *Maribor - Elektra* 72:67; *Čebašek* 22; *Bukovič* 22, *Malus* 13, *Tajfun - Rogaška* 76:65; *Lelić* 22, *M. Sebić* 11; *Čebular* 22, *Dimec* 12, *Portorož - Zlatorog* 77:86; *Markič* 13; *Zagorac* 29, *Jova-*

novič 14. **Vrstni red:** Tajfun 24, Zlatorog 21, Rogaška 20, Grosbasket 19, Krka, Šenčur 18, Helios, Portorož, Maribor 16, Hopsi 15, Elektra 12.

2. SL. 10. krog: *Lastovka - ECE Celje* 87:75; *Mihalič* 19; *Babič*, *Hajdaraj* 15, *Ajdo-*

vščina - Terme Olimia 59:79; *Magušar* 18; *Štruc* 17, *Kavgič* 13. **Vrstni red:** Lastovka 19, LTH Castings, Terme Olimia 18, Parklji 17, Črnomelj 16, Slovan, Triglav 15, Litija, Plasma Pur, Celje 13, Ajdovščina 12, Hrastnik 11. (MiK)

Oslabljene tudi v Beogradu

Letošnji ženski all-stars, praznik, na katerem se zberejo najboljše košarkarice domačega prvenstva, je bil v Novem mestu. Na tekmi članic je zmago slavila Ekipa Eve Lisec, ki je s 108:86 premagala Ekipo Marice Gajić.

Obe sta članici celjskega Athleta. Na žalost Gajićeve nismo videli na parketu, saj je poškodovana in bo z igrišč odsotna dva meseca, manjkala je tudi **Maja Erkić** (bolezen).

Trojke raje na tekmah

Zmagovalno ekipo je vodil trener Athleta **Damir Grgič**. Za najkoristnejšo igalko tekme je bila izbrana Maša Piršič iz Triglava, ki je dosegla 26 točk. Pravega naboja pričakovano ni bilo, gledalci pa so tokrat ob številnih nagradnih igrah in humorističnih vložkih prišli na svoj račun. V metanju trojk je zmagovala Katja Špacapan, ki je v finalu

premagala članico celjskega kluba **Rebeka Abramovič**. »V predtekmovalju sem bila dobra, tudi na začetku finala sem imela prednost, a sem pri metu zadnjih trojk popustila. Nič hudega, šlo je le za igro. Pomembno je, da bom na tekmah zadevala ključne trojke. Sicer pa je bil dan košarke spet zelo zanimiv, veliko se je dogajalo. Igralke smo se lahko malce družile,« je dejala Abramovičeva.

V pokalu štajerski obračun

Celjske košarkarice so nato misli usmerile k Jadranski ligi, v kateri so sinoči gostovale v Beogradu pri Radivoju Koraću, ki so ga v svoji dvorani premagale kar za 32 točk, na gostovanje pa so se zaradi številnih poškodb in boleznih odpravile zelo oslabljene. Celjanke so po žrebu na sedežu Košarkarske zveze Slovenije dobile nasprotnice v polfinalu pokalnega tek-

movanja. Pomerile se bodo z Mariborčankami. Preostali par je Grosbasket – Triglav. »Po lanskoletnem izpadu v polfinalu smo v tej sezoni še toliko bolj motivirani in osredotočeni, da pokalni naslov vrnemo tja, kamor spada. Zavedamo se, da ekipa Maribora iz meseca v mesec dviguje pripravljenost, vendar je naš cilj jasen. Naredili bomo vse, da najprej zmagamo v polfinalu in nato še v finalu,« je dejal **Damir Grgič**. Polfinalni tekmi bosta v nedeljo, 15. februarja, finale pa bo dan kasneje. Gostitelj turnirja še ni znan.

MITJA KNEZ

Za Ekipo Marice Gajić je Rebeka Abramovič (Athlete) dosegla 4 točke, Tina Bastašič (Rogaška) pa eno, za Ekipo Eve Lisec pa Tina Jakovina 2 in Eva Lisec 12 (8 skokov, 5 podaj; obe Athlete).

Želji: Verbič tu, v pokalu Domžale

Ponudbi Maribora in Olimpije nista zadovoljili celjskega vodstva

Na prvem treningu Nogometnega kluba Celje je vadilo 28 igralcev, med katerimi je bilo tudi nekaj morebitnih novincev, ki bodo skozi natančna testiranja skušali prepričati strokovni štab celjskega moštva. V ekipi v spomladanskem delu ne bo več Mislava Oršića, Dejana Djermanovića in tudi Aneja Lovrečiča, ki bo igral za srbskega prvoligaša Voždovac.

Trener **Simon Rožman** bo lahko računal na nogometaša, ki doslej ni imel pravice nastopa. Gre za člana reprezentance Bosne in Hercegovine do 19 let **Adnana Bašića**, ki se je sicer že v poletnem prestopnem roku preselil v Celje. Z dopolnjenim 18. letom starosti je obetavni napadalec dokončno prejel pravico nastopa. Prvi trening je bil v ponedeljek na stadionu Olimp.

Jutri znan pokalni tekme

Prvi vtisi športnega direktorja **Ambroža Krajnc**a so bili zelo dobri: »Vesel sem bil vseh videnih obrazov na prvem zboru. Vsi igralci, na katere trenutno računamo, so se dobre volje udeležili uvodnega treninga. Očitno so pogrešali skupinsko delo na igrišču. Razmere za vadbo so pričakovane. V dopoldanskem terminu je igrišče še zelo trdo,

popoldan je boljše.« Žreb polfinalnih parov pokala Nogometne zveze Slovenije bo jutri, možni tekme Celja pa so Maribor, Domžale in Koper. »Čeprav si vsi v klubu nismo povsem enotni, pa se glede želja najbolj nagibamo k Domžalam,« je dodal Krajnc.

Še naprej z Benijem?

V torek bodo Celjani odpotovali v Wolfsburg in proti avstrijskemu tretjeligašu odigrali prvo pripravljalno tekmo. Dva tekmeča od devetih še nista znana. Želijo se dogovoriti z zelo kakovostnima kluboma. Po dveh tednih priprav na umetni travi se bodo preselili v Novigrad, kasneje bodo vadili tudi v Umagu. Vodstvo kluba – izbira na tržišču je manjša kot poleti – išče igralce z dodano vrednostjo na položajih napadalca, krilnega napadalca in vezista. Na drugi strani pa največ zanimanja vlada za **Benjamina Verbiča**. Ponudbi sta poslala tudi Maribor in ljubljanska Olimpija. »Drži, prejeli smo tudi ti ponudbi. Bilo jih je še nekaj. Mislim, da je bolj ali manj jasno, da bo Benjamin ponosno in uspešno nosil celjski dres tudi v spomladanskem delu prvenstva,« meni Krajnc.

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

Anej Lovrečič (v objemu soigralcev s št. 25) ne bo več zabijal golov za celjsko moštvo.

Laško bo gostilo zaključni turnir pokala

Laški košarkarji so v 13. krogu državnega prvenstva vpisali deveto zmago. S 86:77 so zmagali na gostovanju pri moštvu Portoroža. Zlatorog, ki je bil izbran za gostitelja zaključnega turnirja osmih klubov v pokalu Košarkarske zveze Slovenije, je ob vodilnem Tajfunu z eno nogo že uvrščen v ligo za prvaka, saj na lestvici zaseda drugo mesto.

V Portorožu je bil v zasedbi trenerja Predraga Milovića najučinkovitejši **Saša Zagorac**, eden izmed ključnih »pivovarjev« v letošnji ekipi. 1. januarja je dopolnil 30 let.

Po dveh porazih ste prišli do nove zmage. Kako je bilo na Obali?

Portorož ima zelo dobro in izkušeno ekipo, mi pa smo vedeli, da se bomo z njim pomerili po dveh porazih, zato je bil cilj jasen. Igrali smo zavzeto. Izkazalo se je, da če igramo drug za drugega, potem nas je težko ustaviti. Razlika na koncu ni realen pokazatelj dogajanja na igrišču, saj smo vodili že za 25 točk, nato pa so priložnost za dokazovanje dobili tudi mlajši igralci. Vse-li smo te zmage.

Se je bilo po dveh porazih težko pripraviti na Portorož?

Ne, saj imamo izkušeno

ekipo in zadržkov v glavi ni bilo. Zavedamo se, da smo na povratni tekmi pokalnega tekmovanja v Rogaški Slatini odigrali zelo dobrih 30 minut, na Polzeli pa smo imeli slab dan. Tekma s Portorožem je bila priložnost, da navijačem dokažemo, da smo še naprej pravi in da smo imeli na zadnjih gostovanjih le nekaj malce slabših trenutkov.

Pogled na lestvico je za vas razveseljiv. Ste tik pod vrhom in na pragu lige za prvaka. Kakšna je vaša ocena trenutne situacije?

Mogoče je res, da smo skoraj že v ligi za prvaka, a moramo zmagovati še naprej, saj nikoli ne veš kdaj, lahko padeš v krizo. Optimalno moramo odigrati vse tekme. Tiste prave bodo prišle v marcu in aprilu. V boljši formi jih dočakaš, bolje boš potem igral. Zdaj je pred nami sobotna tekma z ekipo Šenčurja, ki je tudi zelo izkušena. Imamo svoja orožja proti tekmeču, ki igra lepo košarko. Razmišljamo samo o sebi. Ne bojimo se tekme, šteje pa le zmaga.

V preteklem tednu se je vse vrtelo okrog pokalnega tekmovanja. Sprva ste se uvrstili na zaključni turnir. Sledila je potrditev, da

Saša Zagorac je pri svojih 205 cm višine hiter in iznajdljiv košarkar.

ga boste gostili. Ste se tega razveselili?

Da. Mislim, da turnir prihaja v pravem času, saj tudi mi prav zdaj prihajamo v pravo formo. Prej bo še nekaj tekem, a čas nam gre na roko. Tudi novinec Aleksandar Ponjavić bo še imel do takrat nekaj časa, da se dokončno seznani z igro naše ekipe. Pokalno tekmovanje je sicer specifično. Mi bomo iskali svoje priložnosti, lahko se zgodi marsikaj.

Dvorana Tri lilije bo gostitelj turnirja med 18. in 21.

februarjem. Ali nestrpnost pričakujete žreb četrtfinala?

Zagotovo. Lepo bo igrati doma. To je velika prednost. Laško si s svojo tradicijo omenjeni turnir zasluži in vsekar je to nagrada za vse nas in tudi za mesto. Prav so se odločili. Nasprotnik? Nikogar se ne bojimo. Šteje le naslov. Ni pomembno, če igraš v četrtfinalu ali finalu. Letos dobro igramo, priložnost se nam bo ponudila v naši dvorani. Zanimivo bo.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

NA KRATKO

»Imeli« Olimpijo

Celje: Hokejisti Celja so v svoji dvorani šele v podaljšku izgubili z Olimpijo s 5:4 in ohranili možnosti za osvojitev 3. mesta v rednem delu DP. Zaostajali so s 4:1, nato pa v tretji tretjini dosegli tri gole, zadnjega 14 sekund pred koncem tekme ob veselju 300 gledalcev. V podaljšku je imel Aljaž Ogrizek izjemno priložnost za zmago, a je žal ni izkoristil. V prvem delu lige so Celjani Olimpijo premagali v gosteh po kazenskih strelh s 3:2. Triglav bo v torek igral z Olimpijo in če izgubi, potem morajo varovanci trenerja Roka Rojška visoko premagati Mariborčane, da bi imeli boljšo skupno razliko v zadetkih od Gorenjcev. Po zaključku rednega dela bo sledil četrtfinale ekip od tretjega do šestega mesta, Olimpija in Jesenice pa se bosta pomerila z zmagovalcema.

Neobetavno pred SP

Bad Gastein: Trije deskarji s Celjskega niso bili uspešni na tekmi svetovnega pokala v Avstriji. Celjana Rok Marguč (30. čas) in Tim Mastnak (34.) ter Velenjčanka Gloria Kotnik (26.) so obtičali v kvalifikacijah. Danes se bo v avstrijskem Kreischbergu začelo svetovno prvenstvo.

Lep obet za Švedsko

Torun: Najboljša slovenska umetnostna drsalka Daša Grm je na tekmovanju pod pokroviteljstvom Mednarodne drsalne zveze na Poljskem osvojila tretje mesto. Z rezultatom 141,09 je Celjanka potrdila zelo dobro pripravljenost pred evropskim prvenstvom, ki bo konec meseca v Stockholmu.

Jutri štart

Ljubljana: Slovenska rokometna reprezentanca je včeraj odpotovala na svetovno prvenstvo v Katar. S selektorjevega seznama sta kot zadnja izpadla »pivovarja« Matevž Skok in David Miklavčič. Med potniki sta zgolj dva rokometša Celja Pivovarne Laško, Luka Žvižej in Blaž Blagotinšek. V selekciji ni nobenega člana Gorenja. Slovenija bo uvodno tekmo v skupini odigrala jutri s Čilom (15.00), z Belorusijo se bo pomerila v soboto, s Katarjem v ponedeljek, z Brazilijo v sredo, s Španijo pa v petek, 23. januarja.

Slovo Kasala

Celje: Rokometni klub Celje Pivovarna Laško in Michal Kasal sta se dogovorila za prekinitev pogodbe. Čeh bo kariero nadaljeval pri portugalskem Portu. 20-letni levi zunanji napadalec je v Celje prispel pred začetkom sezone kot posojen igralec Barcelone, a ni dobil dovolj priložnosti.

Novi upi

Prešov: Mlajši selekciji RK Celje Pivovarna Laško sta osvojili prvi mesti na kakovostnem turnirju na Slovaškem. Kadete je vodil Blaž Cizej, za najboljšega igralca pa je bil izbran Ejub Alagić. Tudi starejši dečki – vodil jih je Robi Šafarić – so imeli najboljšega igralca, Domna Makuca. (DŠ)

Športni koledar

Petek, 16. 1.

MALI NOGOMET

1. SL, 11. krog, Škofije: Bronx - Dobovec Pivovarna Kozel (20.30).

ODBOJKA

Polfinale pokala OZS: Šempeter - Salonit Anhovo (20).

Sobota, 17. 1.

KOŠARKA

1. SL, 14. krog, Polzela: Hopsi - Portorož (16.30), Laško: Zlatorog - Šenčur, Rogaška - Maribor (19).

2. SL, 11. krog, Podčetrtek: Terme Olimia - Lastovka (19), ECE Celje - Plama Pur (19.30).

1. SL (Ž), 11. krog: Konjice - Athlete Celje (16.30).

ROKOMET

1. SL (Ž), 10. krog: Velenje - Koper (19).

ODBOJKA

Polfinale pokala OZS (Ž): Braslovče - Nova KBM Branik (17).

Sreda, 21. 1.

KOŠARKA

Jadranska liga (Ž), 11. krog, Celje: Athlete - Badel Skopje (19).

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2015 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti. Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

MOTORN VOZILA

KUPIM

OSEBNO vozilo, od letnika 1995 naprej, v kakršnem koli stanju, kupim. Telefon 031 687-477. 17

AVTO, od letnika 2000, lahko je poškodovan ali v okvari, kupim. Telefon 041 567-747. 20

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

STROJI

PRODAM

PLUG Regent, dvobrazdni, obračalni in 10-colski navadni plug prodam. Telefon 041 656-078. 61

KUPIM

TRAKTOR Zetor, Imt, Ursus, Deutz, Universal, Štore, Tomo Vinkovič, Fiat, letnik traktorja ni pomemben, in motokultivator, kupim. Telefon 041 678-130. p

TRAKTOR, do 90 KM, lahko poškodovan ali v okvari, dobro ali slabše ohranjen, kupim. Telefon 040 507-060. 20

POSEST

KUPIM

ZEMLIŠČA za prodajo brunaric in vikendov kupim na območju Celja in okolice. Telefon 041 622-700, Andrej; www.alp-les.com. 111

STANOVANJE

ODDAM

V CENTRU mesta oddamo 68 m², delno opremljeno stanovanje. Telefon 041 730-720. 10

POPOLNOMA opremljeno garsonjero v Novi vasi, vseljivo 1. 2. 2015, oddam v najem. Telefon 031 354-344, Irena. 58

SOBE za najem, popolno opremljene, svoj TV, internet, skupna kuhinja z vso opremo in kopalnica, po ugodni ceni. Uredimo tudi subvencijo stanovanja. Lokacija: Lešer, Lopata pri Celju. Telefon 051 379-031, 041 763-800, (03) 5471-244. p

GARSONJERO, opremljeno, v bloku, v Celju, Lava, oddam v najem samski osebi. Telefon 031 896-523. 80

OPREMLJENO stanovanje za eno ali dve osebi in stanovanje do štiri osebe oddam po EZ I zakonu, člen 333 in 334. Telefon 041 650-737, 070 418-525. 114

AKUSTIKA

PRODAM

DVE starejši manjši diatonični harmoniki z registri prodam. Telefon 070 213-960, 734-0470. L 5

DIATONIČNO harmoniko Melodija, Be, Es, As, prodam. Telefon 041 910-466. 116

KUPIM

DIATONIČNO harmoniko, lahko je nekoliko starejša, kupim. Telefon 030 414-476. 20

DOLORES
astrologinja
090 64 30

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

Veš, da je vse tako, kot je bilo, v vsaki stvari si, ki je v hiši, v mislih si, besedah naših, da, celo v sanjah, le da korak se tvoj nič več ne sliši ...

(J. Medvešek)

ZAHVALA

Za vedno se je od nas poslovil mož, oče, dedi in pradedi

FRANCI GRUŠOVNIK

iz Polž pri Novi Cerkvi
(23. 12. 1936 – 22. 12. 2014)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znanecem, sosedom in sodelavcem, ki ste nam izrekli sožalja, za tople stiske rok, ker ste darovali cvetje, sveče in za svete maše ter se v tako velikem številu poslovili od njega. Zahvaljujemo se, ker ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani.

Žalujoči: žena Alojzija in otroci z družinami

66

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice – jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 040 130-979. p

PRAŠIČA, težkega približno 200 kg, hranjenega z domačo hrano, prodam. Telefon 041 823-707. 8

PRAŠIČE, težke od 120 do 140 kg in izločene svinje, težke do 300 kg, ugodno prodamo. Možnost dostave. Telefon 041 455-732. 6

PRAŠIČE domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, domača hrana, možna dostava, prodam. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 41

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost 090 66 17
BIOTERAPIJE GSM 041 404 935

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

PRAŠIČA, težkega 240 kg, prodam. Telefon 040 566-088. 2

PRAŠIČE, 50 kg in od 100 do 150 kg, prodam. Telefon 041 708-978. 19

TELIČKO sivko, stara 8 mesecev, za nadaljnjo rejo, prodam. Telefon (03) 5471-663, 041 855-228. 56

PRAŠIČE, težke 40 in 100 kg, prodam. Možen prevoz. Telefon 041 656-078. 60

DVA bikca simentalca, 190 in 260 kg, prodamo. Telefon 041 906-913. 65

PRAŠIČA za zakol, domače reje, teža 130 do 140 kg, prodam. Telefon 041 758-771. 82

DVA meseca stare črne labradorce prodam. Telefon 041 563-921. 77

PRAŠIČA za zakol, krmljenega z domačo kuhano hrano, težkega približno 180 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 829-772. 89

BIKCA simentalca, 300 kg, pašnega, eko reja, prodam. Telefon 070 866-657. 107

BIKCA simentalca, približno 200 kg, prodam. Telefon 040 479-159. 91

DVA bika, stara 6 mesecev, simentalci in limuzin, oba mesni tip, prodam. Telefon 041 298-397. 108

DVA bikca, stara 3 mesece in pol prodam. Telefon 041 283-075. 103

BIKCA sivca in teličko pasme cha prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 524-358. 90

BIKCA in teličko, stara 7 in 12 dni, oba simentalca in 3 mesece staro teličko, prodam. Telefon 070 250-441. 88

KRAVO simentalca, brejo, 2. tele, prodam. Telefon 031 535-046. 115

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. 295

TELICE in krave za zakol kupimo. Telefon 031 832-520. 3630

KOBILO, brejo, kmečko, kupim. Telefon 070 370-985. 39

DEBELE, suhe krave in telice kupim. Plačilo takoj. Telefon 041 653-286. 2

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

SVEŽA in vložena prepeličja jajčka prodam. Telefon 031 480-510. 44

VINSKO žganje, višnjevi in borovničevi liker prodam. Telefon 031 591-992. 64

SUHE jurčke prodam. Telefon 041 210-119. 63

SENO in otavo v kockah prodam. Telefon 070 758-739. 78

SUHE okrogle bale, možna dostava, prodam. Telefon 059 937-514. 113

SENO v kockah in nekaj bal prodam. Telefon 041 518-473. 113

SILAŽNE bale, kakovostne, prodam. Telefon 031 612-160. 112

KUPIM

FIŽOL, rumeno stročje in rumeno zrnje ter različen drug fižol kupim. Telefon 040 743-846. 94

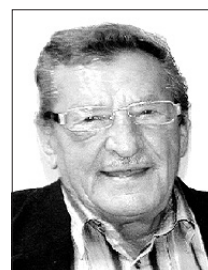
OSTALO

PRODAM

ZIMSKE gume, 175-65-14, motorno žago Stihl, štedilnik na drva in trajno gorečo peč, prodam. Telefon 051 344-245. 3622

SENO 1. in 2. košnje, v kockah ter suha bukova drva, možna dostava, prodam. Telefon 041 763-763. 3732

BIO krompir, seno v rinfuzi, jabolčni kis, 180 kg prašiča ali 2 polovici, hranjen z domačo hrano, prodam. Telefon 031 318-430. 3745

Vsi, ki radi jih imamo, nikdar ne umro, le v nas se preselijo in naprej, naprej živijo, so in tu ostanejo. (J. Medvešek)

ZAHVALA

Z bolečino v srcu še vedno ne moremo dojeti, da nas je prezgodaj zapustil dragi oče in dedi

MILAN DOLINŠEK

iz Celja
(29. 12. 1934 – 19. 12. 2014)

Iskreno se zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za izrečena sožalja in stisk roke.

Hvala sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Zahvala Združenju šoferjev in avtomehaničarjev Celje in Sekciji za promet pri Obrtno podjetniški zbornici Celje za šofersko slovo.

Hvala tudi Združenju borcev za vrednote NOB Celje, Krajevnomu odboru Lava – Ostrožno in govornici Marini za poslovilne besede.

Žalujoče: hči Tatjana, vnukinji Maruša in Nataša

128

Moja pesem ni končana, v vetru zdaj odmeva, z naravo in ljubeznijo obdana, moja duša nič več ne sameva.

V SPOMIN

NEŽIKI SMOLE

(6. 10. 1938 – 18. 1. 2012)

Mož Rudi, hčerki Damijana in Irena, vnukinji Vanesa in Alekseja

118

ZAPOSLOITEV

SENO v kockah in gozd prodam v okolici Šentjurja. Telefon 041 641-333. 14

ZIMSKE gume Sava, nove, velikost 145/80-13, prodam. Telefon 031 751-537. 47

PRAŠIČE, težke od 100 do 140 kg in koruzo v zrnju, plačilo po dogovoru, prodam. Telefon 041 876-978. p

SUHA bukova drva, možnost razreza in dostave, prodam. Telefon 031 709-745. 59

KRISTALNO blazino, malo rabljeno, ugodno prodam. Telefon 040 743-846. 55

SUHA bukova drva prodam. Telefon 031 823-820. 104

STOPNICE, hrastove ter dvojna notranja in ena vhodna vrata prodam. Telefon 031 612-160. 112

ŽENITNA posredovalnica ZAU PANJE Veliko osamljenih moških čaka na vas. Tel.: 031/836-378 031/505-495 Leopold Orešnik s. p., Dolenja vas 85, Prebold

ŽELEZNIŠKE pragove »švelarje« prodam. Telefon 041 204-553. p

KUPIM

LES na panju, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 506-958. 3490

MOTOKULTIVATOR, priključke, traktor, kolo, stroje, tovorno vozilo – kombi, lahko v okvari kupim. Telefon 041 407-130. p

IŠČEM šoferja za kategorije C, E za mednarodni prevoz. Primož Jančič, s. p., posredovanje prevozov, Trdinova ulica 6, Celje. Telefon: 041 746-601. 100

Zaposlimo samostojno kuharico/kuharja za kuhanje malic v dopoldanskem času. NEDELJA IN PRAZNIKI PROSTI. Tel: 041 639-602 | www.hochkraut.com

RAZNO

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup vseh vrst lesa. Telefon 040 211-346. Sima-les, Majda Bevc, s. p., Zagorje 31, Lesično. p

POSLOJILA za zaposlene in upokojence! Izplačilo gotovine takoj. Posojilo lahko vračate s položnicami (tudi za osebe z nižjimi dohodki). Info-kredit, d. o. o., Mariborska cesta 86, Celje, telefon 059 226-600, 051 886-600. n

GROB na celjskem pokopališču oddamo. Telefon 059 230-674. 57

GRADITELJI, pozor! Po zelo ugodnih cenah izdelujem peči in boilerje za centralno ogrevanje. Garancija za peči je 5 let. Anton Aplenc, s. p., Prekorje 29 a, telefon 541-5011, 041 531-976. 121

radio celje
95.1 95.9 100.3 90.6 MHz

TRAJNO DELO V ŠVICI – TAKOJ!

Za redno delo v bolnišnicah in elitnih klinikah za ostarele (kanton Zürich in okolica) iščemo kandidate z naslednjimi kvalifikacijami:

- dipl. medicinska sestra / dipl. zdravstvenik • diploma psihiatrične zdravstvene nege • diploma II. stopnje zdravstvene nege • diploma operacijsko-tehnične asistencije • zdravnik z zaključeno izobrazbo in z 2 do 3 leti izkušenj s področja somatskih ali geriatričnih bolezni ali z interesom za področje geriatrije.

Pričakujemo: • zaključeno izobrazbo vsaj VI. stopnje zdravstvene smeri • slovensko državljanstvo • osnovno znanje nemškega jezika (ali pridobljen certifikat nivo B2)

Prednosti za vas: • takojšen delovni vizum • pomoč pri iskanju stalne nastanitve (sobo dobite takoj) in urejanju administrativnih zadev • stabilna zaposlitev, zelo dobri delovni pogoji in okolje, dobro plačilo ter zavarovanje • smo vaš partner za vsakršna vprašanja tudi po začetku dela v Švici • vsi operativni in administrativni postopki na naši strani so naš strošek in so za vas seveda brezplačni

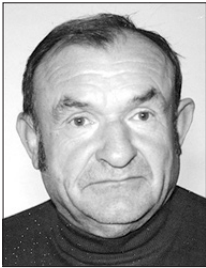
Za dodatna vprašanja ali prijave pišite ali pokličite:

info@staehlipersonal.ch * 0041 55 610 12 12

Govorimo tudi slovensko. Možen osebni termin v Sloveniji.

NAJBOLJŠI NASLOV ZA DELO V ŠVICI!

Stähli Personal / Iris Stähli - Dečko / dipl. vodja doma / študij za management v zdravstvu
www.staehlipersonal.ch

Tvoje srce je omagalo,
 tvoj dih je zastal,
 a spomin nate
 bo za vedno ostal.

V SPOMIN

ANTONU
 BOGOMIRJU
 KOŽELJU

19. januarja bo minilo eno leto, kar si nas zapustil.

Vsi tvoji domači

93

Bog bo obrisal vse solze
 iz njihovih oči
 in smrti ne bo več,
 tudi ne bo več
 ne žalovanja
 ne vpitja ne bolečine.
 Zakaj, kar je bilo prej,
 je minilo,
 glejte, nastalo je novo.
 (RAZ 21,4)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedija,
 brata in strica

ANTONA DEŽELAKA

z Ljubečne
 (12. 6. 1934 – 2. 1. 2015)

se želimo iskreno zahvaliti dr. Stevanu Đorđeviću in medicinski sestri Jani, za zelo lepo opravljen cerkveni obred g. Alojzu Kostanjšku, patru dr. Slavku Kranjcu, g. Pergerju, g. Orniku in g. Turku. Hvala govorniku Alešu Kolšku, cerkvenemu pevskeму zboru Vojnik, pogrebni službi Raj ter vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom. Zahvaljujemo se za darovane svete maše, cvetje in sveče. Vsem in vsakemu posebej, ki ste se poslovlili od našega dragega očeta in ga boste ohranili v lepem spominu, prisrčna hvala.

Žalujoči: žena, sin, hčerka z možem in vnukom

87

Minilo je leto, kar nas je zapustila
 dolgoletna sodelavka

BOJANA
 LAH

Ohranili te bomo v lepem spominu.

Turistično in kulturno društvo Celje

46

Smrti

Celje

Umrli so: Ernest RAMŠAK iz Žalca, 84 let, Franc ŠPES iz Vojnika, 87 let, Frančišek GRUŠOVNIK iz Vojnika, 78 let, Jožica VASTIČ iz Laškega, 55 let, Božena REBEUŠEK iz Celja, 89 let, Janja JUNC iz Žalca, 85 let, Stanislava STAMENKOVIČ iz Celja, 83 let, Jožefa FRIŠKOVEC iz Velenja, 63 let, Elizabeta POČIVALŠEK iz Celja, 76 let, Stanislav INTIHAR iz Žalca, 56 let, Cveta Ivana NOVAK iz Žalca, 68 let, Terezija JE-

LENC iz Laškega, 87 let, Vincencij KRAJNC iz Velenja, 86 let, Marjan VENEK iz Celja, 68 let.

Laško

Umrli je: Marija SREBOT iz Zgornje Rečice, 83 let.

Šentjur pri Celju

Umrli so: Rudolf VNUČEC s Ponikve, 60 let, Karel KOPRIVC s Planine pri Sevnici, 64 let, Ana MASTNAK iz Javorja, 88 let.

Mozirje

Umrli so: Srečko JAKOPIČ iz Domžal, 86 let, Franc REITER iz Poljan, 84 let, Rok BASTL iz Žlabra, 42 let.

V SPOMIN

dediju

KARLIJU

Ohranili te bomo v lepem spominu.

Luka, Tim, Špela

102

Srce je omagalo,
 tvoj dih je zastal,
 a nate spomin
 bo večno ostal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage
 mame, stare mame in
 prababice

MARIJE SREBOT

iz Zgornje Rečice 82, Laško
 (2. 5. 1931 – 31. 12. 2014)

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče in denarno pomoč ter darovane svete maše. Zahvala Domu starejših Laško, dr. Belejevi, Komunalni Laško s pevci in za odigrano Tišino. Hvala cerkvenim pevcem za odpeto mašo, zahvala tudi gospodu Stanku Domanjku za opravljen cerkveni obred.

Žalujoči: hči Silva z možem, vnuki Tanja, Jelka in Frenki ter pravnuki Kristjan, Patrik in Leja

L 9

V SPOMIN

13. januarja je minilo 10 let,
 kar nas je zapustil dragi mož,
 oče, stari oče in brat

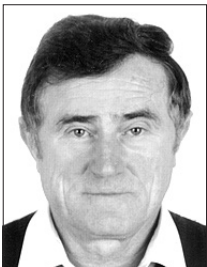
IVAN SKALE

iz Zagrada 32

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

70

Prehitro in tiho odšel si od nas,
 v žalostni dolini zapustil si nas.

ZAHVALA

Tako mirno, kot je živel, je v 65.
 letu tiho odšel naš ljubljeni mož,
 oče, dedi, brat, tast, stric in svak

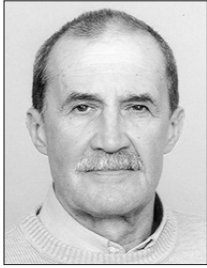
JOŽE KRAJNC

iz Šentjurja
 (13. 9. 1950 – 2. 1. 2015)

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tolikšnem številu pospremili na njegovi zadnji poti in ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani. Hvala za vaš stisk rok, izražena pisna in ustna sožalja ter podarjeno cvetje, sveče in svete maše.

Žalujoči vsi njegovi

92

Tvoje srce je omagalo,
 tvoj dih je zastal,
 a spomin nate
 bo za vedno ostal.

ZAHVALA

Ob izgubi očeta

KAROLA GORNIKA

iz Goriške ulice 8 v Celju
 (1949 – 2015)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše in cerkev ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala osebju celjske bolnišnice in osebju Doma starejših Laško. Zahvala tudi gospodu župniku Mateju Jakopiču za opravljen cerkveni obred.

Sinova Uroš in Miloš

102

Ti nisi umrla,
 ti med nami živiš,
 utrujena si in
 v grobu spiš.

ZAHVALA

Zapustila nas je draga
 mama, babica, prababica
 in sestra

CECILIJA
 VIDENŠEK

iz Zadobrove 117, Škofja vas
 (20. 11. 1938 – 3. 1. 2015)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti ter darovali cvetje, sveče in za svete maše.

Hvala gospodu župniku Antonu Pergerju in gospodu Antonu Vrisku za opravljen pogrebni obred ter pevcem in pogrebni službi Raj.

Žalujoči vsi njeni

96

Spet vigred bo prišla
 na polje in zelene trate,
 a nam ostala bo ljubeča
 misel, draga mama, nate,
 na tvoje dobro srce in
 delovne roke, ki ljubile
 so polje in zelene trate.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame,
 stare mame in tašče

MARIJE
 POZARŠEK

(22. 9. 1925 – 22. 12. 2014)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom za darove svetih maš ter za darovane sveče in cvetje. Hvala Martini Gorišek za pomoč v času njene bolezni. Iskrena hvala centru za socialno delo – pomoč družini na domu. Hvala celotnemu osebju Trubarjevega doma upokoјencev Loka pri Zidanem Mostu za vso strokovno in negovalno oskrbo v času njenega bivanja. Hvala gospodoma župnikoma Roku Metličarju in Francu Orniku, hvala moškemu in cerkvenemu pevskeму zboru Šmiklavž. Hvala Ivanu Jelencu za poslovlilne besede ob slovesu, hvala Komunalni Laško za organizacijo pogreba in trobentaču gospodu Mastnaku za odigrano Tišino.

Žalujoča družina Pozaršek

69

radiocelje

90.6
95.1
95.9
100.3
MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 15. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

PETEK, 16. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 14.10 Hit lista Radia Celje – s hiti prežeto popoldne, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, **20.00 Clubbing z DJ Teom**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

SOBOTA, 17. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

NEDELJA, 18. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Marjan Klepec, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **12.10 Pesem slovenske dežele**, **13.00 Čestitke in pozdravi**, 24.00 SNOP (Radio Univox)

PONEDELJEK, 19. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Marjan Klepec, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Univox)

TOREK, 20. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **9.15 Zdravo z naravo**, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Univox)

SREDA, 21. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC,

6.15 Časoplov, **6.30 Vaše mnenje šteje**, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, **14.15 Poudarjeno**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Celje)

Po slovensko s Katrco

1. Ans. Braneta Klavžarja: Divji kostanji

2. Vihar: Naj lepi bodo prazniki

3. Tapravi faloti: Poletna pravljica

4. Slovenski zvoki: Pozno v noč

5. Zapeljivke: Prvi je prvi

20 vročih Radia Celje

- TUJA LESTVICA

1. UPTOWN FUNK - MARK RONSON FEAT. BRUNO MARS (2)

2. THESE DAYS - TAKE THAT (4)

3. NOTHING REALLY MATTERS - MR. PROBZ (5)

4. NO GOOD IN GOODBYE - THE SCRIPT (4)

5. BANG BANG - JESSIE J, ARIANA GRANDE & NICKI MINJA (1)

6. CELEBRATE - PITBULL (3)

7. ALL ABOUT YOU - HILARY DUFF(3)

8. NIGHT CHANGES - ONE DIRECTION (6)

9. DANGEROUS - DAVID GUETTA FEAT.SAM MARTIN (1)

10. CLASSIC - THE KNOCKS FEAT. POWERS (2)

DOMAČA LESTVICA

1. REKLI SO (TIHO) - DAN D (4)

2. DECEMBER - BOHEM (5)

3. MOJ POGLED NA SVET - PETER LOVŠIN (3)

4. VISOKO NAD OBLAKI - NEISHA(2)

5. NEHI TEŽIT - KATARINA MALA (2)

6. STISN SE K MEN - GODEC ALENKA FEAT. MANOUCHE (1)

7. RESTART - ŠANK ROCK (4)

8. ČE BI VEDEL - ELEFANT (3)

9. PUNCA IZ TVOJE ULICE - ANJA BAŠ (5)

10. NAJBOLJŠA NAPAKA - ROCK THE POP (1)

- PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

TAKE ME TO CHURCH - HOZIER UP - OLLY MURS FEAT. DEMI LOVATO

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

OSTANIVA - SWEET PEAK FEAT. EVA HREN

SRCE IN RAZUM - ANDREJ ŠIFRER

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

KINO

CINEPLEXX

Spored od 15. 1. do 21. 1.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Annabelle – grozljivka od četrтка do srede: 21.10

Butec in butec DA – komedija četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 20.30

petek, sobota: 20.30, 22.45

Heker – triler, akcijski četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.15, 18.10, 20.45

petek, sobota: 16.15, 18.10, 20.45, 22.40

Hobit: Bitka petih vojska – pustolovski, fantazijski sobota, nedelja: 14.30

Hobit: Bitka petih vojska – pustolovski, fantazijski, 3D od četrтка do srede: 17.30, 20.20

John Wick – akcijski od četrтка do srede: 19.10

Neuklonljiv – drama od četrтка do srede: 17.20, 20.00

Noč v muzeju: Skrivnost grobnice – komedija, pustolovski četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.50

sobota, nedelja: 13.30, 15.50

Paddington – komedija, družinski četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.10, 17.10

sobota, nedelja: 14.15, 15.10, 17.10

Pingvini z Madagaskarja – animirani sobota, nedelja: 13.00

Pingvini z Madagaskarja – animirani, 3D sobota, nedelja: 14.00

Poročna priča – komedija četrtek: 17.50, 20.00

petek, sobota: 18.00, 20.10, 22.15

nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 18.00, 20.10

Ugrabljena 3 – kriminalni od četrтка do srede: 18.50, 21.00

Veliki hipohonder – komedija četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 16.10, 21.10

petek: 16.10, 21.40

sobota: 16.10

nedelja: 16.10, 21.30

Veličastnih 6 – animirani četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 16.30

petek: 17.00

sobota: 14.30, 16.45

nedelja: 14.45, 16.50

Veličastnih 6 – animirani, 3D četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 18.20

sobota, nedelja: 13.50, 16.00, 18.20

Vesela vdova – opera, prenos v živo sobota: 18.55

Zgodbe iz hoste – fantazijski četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 15.00, 18.45

petek: 15.00, 19.15

sobota:15.00, 22.10

nedelja 15.00, 19.00

metropol

ČETRTEK

19.00 Višja sila – komična drama

PETEK in NEDELJA

18.00 Višja sila – komična drama

20.00 V imenu – drama

SOBOTA

18.00 V imenu – drama

20.00 Višja sila – komična drama

SREDA

19.00 Ženska v kletki – kriminalna drama

KINO VELENJE

PETEK

18.00 Zgodbe iz hoste – družinska pustolovščina

18.30 20.000 dni na Zemlji – dokumentarec

20.15 Marina – glasbena biografska drama

20.30 Ugrabljena 3 – akcijski triler

SOBOTA

18.00 Zgodbe iz hoste – družinska pustolovščina

18.15 Marina – glasbena biografska drama

20.30 Neuklonljiv – športna drama

20.45 20.000 dni na Zemlji – dokumentarec

NEDELJA

16.00 Zgodbe iz hoste – družinska pustolovščina

18.20 Neuklonljiv – športna drama

19.00 Marina – glasbena biografska drama

20.00 Samba – komedija

PONEDELJEK

18.00 Ugrabljena 3 – akcijski triler

20.00 Višja sila – komična drama

PIREDITVE

ČETRTEK, 15. 1.

18.00 Muzej novejše zgodovine Celje

Klic k razumu predstavitev spominov Mirana Potrča; z avtorjem se bo pogovarjal dr. Tone Kregar

18.00 Galerija Velenje

Generacije predstavitev kataloga

17.00 Osrednja knjižnica Celje

Psihoanaliza in film predava dr. Dušan Rutar

17.00 Knjižnica Šentjur

Ura pravljic

18.00 Osrednja knjižnica Celje

Konec feminizma? predstavitev knjige Romana Vodeba

18.30 Večnamenska dvorana Hotela Planja na Rogli

Ponovitev božično-novoletnega koncerta gostje: Modrijani

19.00 Dom sv. Jožefa Celje

Vpliv spletnih socialnih omrežij na partnerski odnos predavateljica: Ines Vugrinec, univ. dipl. teolog, mag. zakonske in družinske terapije

19.19 Mestna knjižnica Velenje

Razdvojeno srce odprte razstave o Ivanu Pirečniku, šoštanjskem dečku, ukradenem med drugo svetovno vojno

19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec

Spev, Slovenski muzikantje, gostje Kvartopirci koncert za narodnozabavni abonma in izven

19.30 Glasbena šola Velenje

Učenci oddelka Šoštanj in dijaki Umetniške gimnazije Velenje koncert

20.00 AQ galerija Celje

Zatvoritev brskalnice prodajno-razstavni dogodek za sladokusce z razstavo celjskih vizualcev in z gosti iz tujine

20.00 Špital za prijatle Celje

Četrtek je dan za jam

PETEK, 16. 1.

17.00 Kulturni dom Šmarje pri Jelšah

Prižgimo luči zimska plesna produkcija; Plesna šola Zvončica

18.00 Občinska knjižnica Prebold

Simpozij o slovenski ljudski pesmi gostje: skupina ljudskih pevcev Prijatelji 6 še in dr. Engelbert Logar

18.00 Kulturno-gasilski dom Gorica pri Slivnici

Vse se vrti okoli ene stvari komedija; igra Dramska skupina Smeh ni greh

18.00 Glasbena šola Velenje

Združeni z glasbo koncert

18.00 Knjižnica Velenje

Cool knjiga bralni krožek za najstnike; pogovor bo vodila Andreja Kac

19.00 Cerkev sv. Jožefa Celje

Božje rojstvo – vez edinosti koncert: Oktet 9

19.00 Knjižnica Laško

Gora na najini poti potopisno predavanje Marije in Andreja Štremflja

19.00 POŠ Prevorje

Anin večer gosta večera: Ivanka Uduč in Saša Oberski

19.30 Kulturni dom Zarja Trnovlje

Triko ena dejanska burka v izvedbi gledališkega ansambla Zarja Trnovlje Celje

19.30 Dom kulture Velenje

Sto svečk za Ježka komorni kabaret ob 100. obletnici rojstva Franeta Milčinskega Ježka

20.00 Špital za prijatle Celje

Bo! Acoustic koncert

astro center

vedeževanje in astrologija

pogovor 090 77 77

zakup minut 080 35 97

www.astrocenter.si

Kugler d.o.o., 2,19 €/min., klic na zakup minut 080 35 97 je brezplačen

ARENA TV

SOBOTA, 17. 1.
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Leteči kovček otroški abonma Jurček
11.00 Otroški muzej Hermanov brlog Celje
Tradicionalne poljske otroške igrache voden ogled in igra po razstavi
18.00 Dvorana Prebold
Ljudska pesem v Preboldu koncert
19.00 Celjski mladinski center
Stand up večer s Perico Jerkovičem, Klemnom Bučanom in Klemnom Mauhlerjem
19.00 Kulturni dom Ljubno ob Savinji
Ni vse zlato, kar se sveti komedija
20.00 Dvorana Centra Nova Velenje
Čedahuči koncert
NEDELJA, 18. 1.
15.00 Kulturni dom Ljubno ob Savinji
Ni vse zlato, kar se sveti komedija

16.00 Dom sv. Jožefa Celje
Alma M. Karlin: Pod košatim očesom v izvedbi Ljubiteljskega gledališča Teharje Celje
17.00 Grajska Mega pri Dvorcu Novo Celje
Izidor Erazem Grafenauer, kitara in Janja Brlec, citre koncert za citrarski abonma in izven
17.00 Kulturni dom Zreče
Mož moje žene komedija v izvedbi KUD Šmartno v Rožni dolini
19.00 Dom krajanov Vrbje
Gospa poslančeva komedija, Gledališko društvo Radeče
PONEDELJEK, 19. 1.
17.00 Dom sv. Jožefa Celje
Pogovori o življenju in smrti voditeljici pogovorov: Metka Klevišar, dr. med. in Julka Žagar, dr. med.
17.00 Slovensko društvo Hospic Celje
Nasilje v družini predavateljica: upokojena kriminalistka Zdenka Jan

17.00 Knjižnica Velenje
Jelen Jarko otroška ustvarjalna delavnica
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Slovenski muzeji – zakladi dediščine ali ropotarnice predava Alenka Veber
19.30 Dom kulture Velenje
Ko ko komedija komedija Špas teatra
TOREK, 20. 1.
9.30 in 16.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Živeti v Celju predstavitve obrtnika čevljarja Antona Mužiča
17.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop dislociranega oddelka občine Štore
17.00 Knjižnica Šentjur
Ura pravljic
17.00 Knjižnica Velenje
Ura pravljic v angleškem jeziku namenjena otrokom od 5. leta starosti; pripovedovala bo Romana Bonno
18.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Pasti odrasčanja s telefonom, računalnikom in internetom predavanje za starše; s starši se bo pogovarjala Alenka Tacol, univ. dipl. psih

18.00 Knjižnica Šentjur
Povrnjen nasmeh literarno ustvarjanje Vide Hustič
19.19 Knjižnica Velenje
Dušan Benko: Hiša mojega očeta knjigo bo predstavil Franček Retko
19.30 Celjski dom
Duo Arparlando koncertni abonma; Tina Žerdin in Christine Leibbrand-Kügerl, harfi
SREDA, 21. 1.
16.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop učencev 1., 2., 3. in 4. razreda
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Rdeča kapica gledališka predstava; izvaja Vrtec Zarja
17.00 Knjižnica Velenje
Ura pravljic pripovedovala bo Vesna Gaber Podhovnik
18.00 Plesni forum Celje
Manca v svetu plesa premiera plesne predstave za otroke
18.30 Občinska knjižnica Prebold
Večer na zofi gost: Miha Duh, voditelj: Janez Vedenik
19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Kje smo si še daleč? ekumenski pogovori
19.00 Grajska Mega pri Dvorcu Novo Celje
Zimski Trianglov večer

19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Ekumenski pogovori – ekumenska okrogla miza Kje smo si še daleč? tradicionalni pogovor Sveta krščanskih cerkva v tednu edinosti
19.19 Knjižnica Velenje
Pot do duševne, fizične in razumske svobode delavnico bo vodila Sonja Auberšek
19.30 Celjski dom
Pihalni kvintet koncert GM oder

Društva vabijo
SOBOTA, 17. 1.
8.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica
Mestna tržnica Velenje
8.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica
PONEDELJEK, 19. 1.
14.00 Mladinski center Velenje

Središče mladih in otrok Velenje od ponedeljka do četrтка: interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice ...

Dobrodelne prireditve
SOBOTA, 17. 1.
19.00 Kulturni center Rogaška Slatina
Dobrodelni koncert Lions kluba Rogaška zbrana sredstva bodo namenjena slepim, slabovidnim in družini iz Rogaške Slatine

Razstave
Muzej novejše zgodovine Celje: Srčni pozdrav iz bojniga polja; Prva svetovna vojna in njen odmev na Celjskem, do 28. 2.; Zgodovinski arhiv Celje: ABC Arhivska razstava Barbara Celjska, do 31. 1. Galerijski prostor Celjskega mladinskega centra: fotografska razstava Ulica; razstavljajo Alja Antič, Verena Zorenč in Katja Dernovšek, do preklica. Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke olja na platno različnih avtorjev, do 31. 1. Galerija Nika Ignjatiča Celje: prodajna skupinska razstava likovnih del Mala zimska razstava – Little winter exhibition, do 31. 1. Osrednja knjižnica Celje: razstava Herman Potočnik No-ordung, ob 122-letnici rojstva, do 31. 1.; razstava Martina Branka Rupnika Tudi v zimi sije sonce, do 15. 2.

Stalne razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilago-

www.bumfest.si

BUMfest

9

9. MEDNARODNI FESTIVAL TOLKALNIH SKUPIN

Žalec, od 23. do 25. januarja 2015

Dom Il. slovenskega tabora Žalec

Vstopnice: TIC Žalec in www.zkst-zalec.kupikarto.si

www.bumfest.si

ZKŠT Žalec, Aškerčeva 9a, 3310 Žalec

jeno za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti

Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski

Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid

Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice

Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca

Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice

Planina pri Sevnici: Kozjansko žari

Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša

Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma

Muzej Laško: Laško – potovanja skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem

Muzej novejše zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka

Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev

Dvorec Strmol: Kuharica (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezene (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Javno vodstvo po razstavi

GROFJE CELJSKI

Sobota, 17. januar 2015, ob 11.00

Informacije in najave:
E: muzej@pokmuz-ce.si, info@pokmuz-ce.si;
T: 03 428 09 62, 03 428 09 50

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Srečko Šrot

Naročnine: Vera Gmajner. Telefon: (03) 4225 171. Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 060000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič

Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn

Oblikovanje: Minja Bajagič

Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja

Fotografija: Sherpa, Grupa

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič

Namestnica odg. ur.: Tina Vengust

E-mail: radio@nt-rc.si

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Jerica Potočnik, Ivana Stamejčić, Simona Šolinič, Dean Šuster, Tina Vengust

Tajnica uredništva: Tea Podpečan

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Vojko Grabar, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03) 54 41 032, (03) 54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Razmišljate o prenovi ali dobrem nakupu?

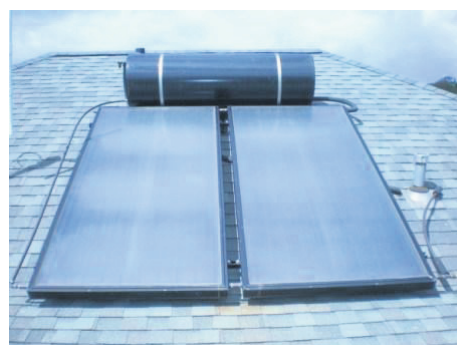
Preberite aktualno ponudbo!

Upravljanje ogrevalnega sistema

Osnovno upravljanje ogrevalnega sistema pomeni upravljanje temperature grelne vode v kotlu. Za optimalno delovanje sistema je poleg lokalnega upravljanja v prostoru nujna tudi centralno avtomatsko upravljanje, ki deluje v odvisnosti od zunanje temperature in v kombinaciji z notranjo temperaturo. Cenejša možnost je centralno upravljanje dovodne ogrevalne vode v odvisnosti od temperature v prostoru s sobnim termostatom z mešalnim ventilom ali brez njega. Tak ventil še uporabljajo predvsem v starejših objektih in stanovanjskih blokih s sistemi centralne kurjave.

Sodobni sistemi za upravljanje ogrevanja in pripravo vode s kotlom običajno predstavljajo skupno enoto, ki deluje v odvisnosti od zunanje temperature zraka. Takšna enota vsebuje programe časovnega delovanja sistema, shranjuje podatke o nastavljenih ogrevalnih krivuljah, krmili vhodne krmilne elemente za signale temperaturnih tipal in izhodne krmilne elemente za izvajanje nastavitev delovanja izvajalskih elementov, kot so avtomatski ventili, črpalke, gorilniki ... Navedeni sistemi imajo celo vrsto dodatnih kontrolnih in merilnih funkcij, na primer s časovnim programom za ogrevanje in za sanitarno toplo vodo in tudi za nočno znižanje temperature ali ob daljši odsotnosti za vzdrževanje določene minimalne temperature ogrevalnega sistema.

Prvi načini vzdrževanja temperature

V ogrevalnem sistemu vzdržujemo temperaturo ogrevalnega medija na tri načine. Prvi je, da vzdržujemo stalno temperaturo vode v kotlu, temperaturo ogrevalnega medija pa zagotovimo v odvisnosti od zunanje temperature ali temperature zraka v prostoru s kontroliranim primešanjem hladnejše povratne vode z uporabo mešalnega ventila s toplejšo dovodno vodo. Oba sistema (upravljanje dovoda v odvisnosti od zunanje temperature zraka in upravljanje dovoda v odvisnosti od temperature v prostoru) se uporabljata pri klasičnih toplovodnih kotlih, ki imajo omejitve spodnje temperature vode (več kot 65 stopinj Celzija). Za vzdrževanje stalne temperature vode v kotlu potrebujemo dodaten regulacijski krog, ki vzdržuje temperaturo vode s kontrolo delovanja gorilnika. Možen je tudi takšen sistem, kjer se upravljanje temperature dovoda izvaja v odvisnosti od

zunanje temperature s korekcijo glede na temperaturo zraka v prostoru. Temperaturo ogrevalnega medija v dovodu upravlja regulacijska enota z uporabo ogrevalne krivulje glede na temperaturo zunanjega zraka. Korekcija dobljene temperature se izvaja s pomočjo temperature zraka v referenčnem prostoru (ponavadi dnevni prostor), ki tako zagotavlja, da se ogrevalna temperatura prilagodi potrebam zgradbe.

Drugi način

Pri drugem načinu prilagajamo temperaturo vode v kotlu potrebni toploti, kar dosežemo s kontrolo delovanja gorilnika v odvisnosti od sprememb zunanje temperature. Takšen način omogoča znatne prihranke energije, zahteva pa vgradnjo nizkotemperaturnega ali kondenzacijskega kotla. Slabost obeh načinov je v tem, da ne moremo upravljanja temperature v posameznih prostorih. To nam omogoča lokalna regulacija ogrevanja, to je vgradnja ustreznih termostatskih ventilov. Lokalno upravljanje brez primerne centralnega upravljanja ni dovolj uspešna. Z vgradnjo lokalne regulacije oziroma termostatskih ventilov prilagodimo delovanje vgrajenih ogrevalnih naprav trenutnim potrebam po toploti v nekem prostoru. Razumljivo je, da v primeru, ko imamo vgrajeno upravljanje dovoda ogrevne vode v odvisnosti od temperature v prostoru, termostatskih ventilov ne namestimo v tistem prostoru, kjer je vgrajen običajno sobni termostat. Za optimalno delovanje ogrevalnega sistema je priporočljiva kombinacija centralnega in lokalnega upravljanja. Centralno upravljanje zagotavlja optimalno temperaturo vode v sistemu ogrevanja, lokalno pa zagotavlja želeno temperaturo zraka v prostoru.

Tretji način

Tretji način je upravljanje dovoda v odvisnosti od temperature v prostoru in je primerna za uporabo pri etažnem ogrevanju stanovanj ter jo pogosto uporabljamo v kombinaciji s plinskimi etažnimi stenskim grelniki. Slaba stran tega načina je, da pride v primeru povečanega vpliva sonca ali notranjih virov toplote v prostoru, kjer je temperaturno tipalo, do podhlajevanja sosednjih prostorov. Takšnega načina regulacije ne smemo uporabiti pri talnem ogrevanju zaradi njegove vztrajnosti. Pri talnem ogrevanju je primernejše izbrati centralni način upravljanja temperature v prostoru v odvisnosti od zunanje temperature. Sistem talnega ogrevanja varujemo pred visoko temperaturo z vgradnjo magnetnega ali termostatskega ventila. Ventil zapre dovod vode v sistem in izklopi obtočno črpalko, ko temperatura ogrevalnega medija prese-

že dovoljeno vrednost. Sistem lahko varujemo tudi s tropotnim mešalnim ventilom, ki zapre dotok vode v sistem oziroma presmeri vodo nazaj v kotel oziroma v povratni vod.

Sistemi za pripravo tople vode z energijo sonca

Delovanje sistema za pripravo tople vode je sledeče: sončni kolektorji zbirajo sončno energijo in z njo grejejo prenosni medij v ceveh toplotnega zbiralnika, ki ima dodano sredstvo proti zmrzovanju, običajno je to glikol, in delujejo pri temperaturah do -25 stopinj Celzija. Tako ogret medij poganja obtočna črpalka in ga vodi po dobro toplotno izolirani cevi do menjalnika toplote, kjer svojo toploto odda drugemu mediju, običajno vodi, ki kroži v hranilniku toplote.

Hranilnik toplote ali tako imenovani zalogovnik tople vode je velik rezervoar, napolnjen z vodo. Naloga zalogovnikov toplote je akumulacija toplote. Eden od bistvenih elementov solarnega sistema za shranjevanje toplote je zalogovnik, s katerimi premostimo dnevna neskladja med razpoložljivim sončnim obsevanjem in rabo toplotne energije za pripravo tople sanitarne vode in ogrevanje. Sistemi za izkoriščanje obnovljivih virov energije potrebujejo posebne hranilnike toplote, v katerih se hrani segreta voda, dokler se ne porabi za umivanje, pranje ali ogrevanje prostorov. Konstrukcija hranilnika toplote je takšna, da je voda v spodnjem delu hladnejša, kar zmanjšuje toplotne izgube. Toplotna energija se vedno dovaja najprej v vrhni del hranilnika, tako da je toplota za ogrevanje in sanitarno vodo na voljo v zelo kratkem času. V to vodo je potopljena spiralna zavita bakrena cev, v kateri je segret prenosni medij, ki odda energijo vodi in jo tako segreje. Ohlajena voda odteče nazaj do kolektorjev, kjer se ponovno segre-

je. Ta krožni proces se ponavlja, dokler je vklopljena obtočna črpalka solarnega sistema.

Ko je od sonca premalo energije

V zalogovniku je vdelana še ena bakrena cev, v kateri je prenosni medij, ki se segreva na drug način, na primer v kotlu na lesno biomaso ali s pomočjo toplotne črpalke. Ta dogreje vodo v času, ko je globalno sončno obsevanje premajhno za izkoriščanje in dobimo od sonca premalo energije. Vodo lahko dogrevamo tudi iz kotla na fosilna goriva ali s pomočjo vgrajenega grelnika na električno energijo. V zalogovniku je ponavadi potopljen tudi vodni grelec ali je v njem dograjen toplotni izmenjevalnik, ki omogoča, da segrevamo sanitarno vodo ločeno od vode za ogrevanje prostorov. To je potrebno zaradi zagotavljanja neoporečnosti čiste sanitarne vode.

Pri načrtovanju solarnega sistema in tudi v primeru vgradnje najboljših sprejemnikov sončne energije ne bomo dosegli želenega učinka, če bodo v sistemu prevelike toplotne izgube. Te niso odvisne samo od toplotnih izgub hranilnika toplote, temveč tudi od njegovih priključkov in izgub v ceveh in ostalih spojin elementih. Ključni elementi sistema so sprejemniki sončne energije, hranilnik toplote in upravljanje s temperaturno diferenčnim regulatorjem. Ostali elementi skrbijo predvsem za varno delovanje sistema.

Lahko pa sončnim kolektorjem dodamo tudi sončne celice za pridobivanje električne energije, kajti prenosni medij kroži po cevi, ker ga poganja električna črpalka, ki dobi energijo od sončnih celic, ki so za ta namen montirane poleg prej omenjenih sončnih kolektorjev. Kadar je zelo toplo, se prenosni medij hitro segreva in mora zato tudi hitreje krožiti, da odda energijo in ne zavre. Ker sovpadata čas, ko se prenosni medij hitro segreva, in čas, ko dobi črpalka največ energije od sončnih celic, se to ne zgodi. Poleg tega so sončne celice tudi ekonomične – prihranimo električno energijo iz omrežja.

Podrobno je sistem za pripravo tople vode z energijo sonca sestavljen iz naslednjih elementov: sprejemniki sončne energije, povezovalne cevi, polnjene s sredstvom proti zmrzovanju, hranilnik toplote, toplotni izmenjevalnik, električni grelnik za dogrevanje (dodatna možnost), obtočna črpalka, temperaturno diferenčni regulator, eden ali dva termomanometra, raztezna posoda, varnostni ventil, protipovratni ventil, odzračevalni lonček, polnilno-praznilna pipa, zaporni ventil.

Privoščite si najboljše!

Če želite oglaševati
v rubriki
Vsi naši mojstri,
pokličite:

031 692-860

DELOVNI ČAS
pon. - pet. 7. - 19. ure
sob. 7. - 12. ure
ned. in prazniki 7. - 8. ure
dežurstvo 24 ur

veterinarska**bolnica**šentjur

V ambulantni se vsakodnevno izvajajo:

- zdravstveni in laboratorijski pregledi živali
- preventivna cepljenja psov in mačk
- rtg slikanja skeleta in kolkov
- kirurški posegi na mehkih in trdih tkivih živali
- diagnostika notranjih organov in ostale storitve.

www.vb-sentjur.si

Cesta Leona Dobrotinška 12
3230 Šentjur, Slovenija

GSM: 041 618 772

Tel.: 03 749 32 10

Fax.: 03 749 32 11

E-mail:

veterinarstvo.sentjur@siol.net

NOVO!

VETERINARSKA BOLNICA
ŠENTJUR NUDI 24 URNO
NUJNO VETERINARSKO
POMOČ TUDI
V ENOTI LJUBLJANA
(Glonarjeva 2, Ljubljana)!

STROJEPLASTIKA

PRAŠNO BARVANJE
VSEH VRST KOVIN:

gsm:
041 741 094

www.strojeplastika.si

OSTEOPATSKA TERAPIJA

~~120,00 €~~
cena s popustom
v mesecu novembru
in decembru:
80,00 €

FITEX d.o.o.
Dunajska 120 a 1000 Ljubljana
tel. 01/568 40 91

Terapija traja eno uro.
Predhodno se je potrebno naročiti
na tel. 031 566 262
vsak dan med 17.00 in 20.00 uro.

www.centerzdravja.net | prodaja@centerzdravja.net

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje

Tel.: 031 843 029

www.siviljskiservisflicka.com

KRAŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH
IN USNjenih OBLACIL

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

**VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA**

KARTON
ZVESTOBE: **10. PRANJE ZASTONJ**

INSTALACIJE VERHOVŠEK

Z vami že 20 LET.

IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC

INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

Kupon za 25 EVROV

Pri naročilu storitev nad 500 evrov

AVTOMEHANIKA

- PRIPRAVA VOZILA ZA TEHNIČNI PREGLED

- SERVIS VOZIL - VULKANIZACIJA

- POPRAVILO IN ZAMENJAVA

IZPUŠNIH SISTEMOV

Bojan Kovač, s.p.

Cesta v Debro 1, 3270 Laško

040 22 30 95,

03/ 734 26 61

**HITRO, KVALITETNO
in UGODNO!**

AK
ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031

F: +386 3 7491 032

E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

MARJAN TERŽAN, s.p.

Mariborska 54

p.p. 1013, 3102 CELJE

Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu
korekcijskih in sončnih očal

CVETLIČARNA
IN DARILNI BUTIK

NATAŠA

Nataša Hribernik s.p.

Poslovne enote: Kalobje-Šentjur-Celje

Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666

03/ 746-13-80 in 03/ 995-99-64

PRI UREDITVI GROBOV, DELO BREZPLAČNO!

GROBELNIK, žaga in trgovina, d.o.o.,
Klanc 64, 3204 Dobrna, Telefon: - 041 341 599

- les za ostrešja
- prevozi in razrez lesa
- prodaja žagovine

Na zdravje najstarejši Celjanki

Marija Jakob je 6. januarja praznovala 106. rojstni dan, njena hči Zofka bo na občinski praznik, 11. aprila, slavila 80-letnico

V prostorih celjske Mestne četrti Savinja so na praznik Svetih treh kraljev pripravili posebno slovesnost ob 106. rojstnem dnevu Marije Jakob. Najstarejšo Celjanko že od njenega stotega rojstnega dne ob prazniku vedno pozdravijo predstavniki mestne četrti, letos ji je voščil tudi župan Bojan Šrot. Slovesnost pripravijo kar v sejni sobi mestne četrti, saj je ta v istem nadstropju bloka ob Ljubljanski cesti, v katerem živi tudi slavljenka s hčerjo Zofko.

Ker je Marija Jakob zaradi boleznih pri svojih stotih letih izgubila nogo, dneve preživlja na invalidskem vozičku in je zato najraje doma. Slavljenka je v Celje prišla kot mlado dekle, upokožitev pa je leta 1970 pričakala v gostinstvu, kjer je bilo »treba poprijeti za vsako delo«. In kot pravi, je skrivnost visoke starosti, ki jo je ućakala, prav v delu, ki se ga nikoli ni branila. Zdaj ga seveda ne zmore več, a zato toliko bolj pohvali hčer Zofko, ki zanjo res predano skrbi. »Le kaj bi brez nje? Tako skrbna in pridna je,« je tudi med praznovanjem velikokrat poudarila.

Klena Korošica prisega na potico

Najstarejša Celjanka je zelo vesela vsakogar, ki jo obišče. Med obiskovalci se najbolj razveseli sorodnikov s Koroške. Nečakom in nečakinjam, ki so se tudi minuli torek zbrali ob njej, in vsem, ki smo praznovali z njo, je nazdravljala, gostoljubno ponujala potico in tudi sama zagrizla vanjo. V slastno orehovo, kakršna je bila v njenih mladih letih na mizi le redko. Tudi pesmi, ki je ubrano zazvenela zlasti iz koroških grl, je pritegnila in hudomušno zmajevala z glavo ob napevu »... tristo kapljic, tristo let«. Toliko jih seveda ne bo, a Jakobovi oziroma Hladetovi, kot se je po domače reklo domačiji blizu Slovenj Gradca, v kateri se je 6. januarja 1909 kot edina hči rodila Marija, imajo visoko starost očitno v genih. Kljub težkim časom, ki jih je preživljalo pet Hladetovih otrok, so tudi Marijini bratje ućakali visoko starost.

Lepo je »na svojem«

Marija ni bila nikoli poročena, ves čas je sama vzgajala edinko Zofko. Kot sobarica si je najprej služila kruh pri Belem volu, ko so ga zaprli,

je šla k Ojstrici, kjer je delala vse do upokojitve. Ta je sovpadala s časom, ko sta se s hčerjo Zofko vselili v novo zgrajeno stolpnico ob Ljubljanski cesti, kjer je s privarčevanim denarjem kupila stanovanje. V njem za mamo zadnja leta ob pomoči socialnih oskrbovalk Doma ob Savinji požrtvovalno skrbi hči Zofka. Njihova pomoč je bila še posebej dobrodošla lani, ko si je Zofka ob padcu izpahnila ramo. »Lepo je biti na svojem. Nikjer drugje ne bi bilo tako,« se strinjata, pri čemer Zofka zaskrbljeno doda, da se mami leta vendarle že poznajo. Tako je »eden tistih slabih dni, ki ga je zvečine prespala«, prišel prav pred koncem leta, ko je Mariji kosilo med svojim delovnim obiskom v Domu ob Savinji postregel predsednik države Borut Pahor. »Kako vesela bi ga bila,« je še vedno žalostna pripovedovala Zofka, Marija pa je dvignila kozarec in nas povabila, da se srečamo spet 6. januarja prihodnje leto – na njen 107. rojstni dan. Še pred tem bosta 11. aprila z Zofko nazdravili za njenih 80 let. Vse najboljše obema!

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Najstarejša Celjanka Marija Jakob je 6. januarja dopolnila 106 let, njena hči Zofka bo 11. aprila praznovala 80-letnico.

FOTO TEDNA

Bo v novem letu bolje?

Foto: SHERPA

Javna dela: priložnost ali izkoriščanje?

strani 36-37

NOVI TEDNIK Zgodbe s Celjskega

Št. 2 15.1. 2015

Nič ni lepšega kot pomagati drugim

stran 27

ZGODBE, KI JIH PIŠE ŽIVLJENJE

Obe sta stari 31 let in sta bili pred vključitvijo v progam javnih del leto in pol iskalki zaposlitve. Prevzemanje nalog, ki jih imajo redno zaposleni, številne nadure, ki jih ne bi smela opravljati in še

marsikatero nepravilnost je med opravljanjem javnih del izkusila prva sogovornica. Ker se ne želi javno izpostavljati, njene podatke hranimo v uredništvu. Šentjurčanko Katjo Kladnik, univerzitetno

diplomirano prevajalko, pa so javna dela kljub skromnim pričakovanjem pripeljala celo do zaposlitve za nedoločen čas in je o svoji izkušnji spregovorila tudi javno.

»Javna dela prinašajo občutek, da si zaposlen, da nekaj prispevaš družbi. Ker imajo mladi danes tako malo priložnosti za službo, prej zapadejo v depresijo, poide jim volja. Zato jim priporočam sodelovanje pri nevladnih organizacijah, prostovoljnih društvih. Tudi tako lahko pridobijo dodatna znanja

in veščine. A če se bodo vključili v javna dela, naj se prej dobro pozanimajo, kaj bodo počeli,« je povedala sogovornica, ki ji je izkušnja pustila nekoliko grenak priokus in ne želi biti imenovana. Njeno podatke hranimo v uredništvu.

»Vsak naj poskusi. Vedno ima odprte možnosti. Delodajalci te po vsej verjetnosti ne bodo mogli zaposliti, a se zavedajo, da si kot dolgoletno brezposeln še vedno iskalec zaposlitve. Pripravljeni so na to, da iščeš priložnosti na svojem področju, če je to drugačno od področja

javnih del, kamor se vključuješ,« svetuje Katja Kladnik. Pravi, da je menila, da ji bo med javnim delom morda dolgčas, da ne bo imela veliko za početi in bo vmes prebrala kakšno knjigo. Pa ni bilo tako ...

Grenke in sladke izkušnje javnih delavcev

Dve sogovornici, dva različna pogleda – Ena je doživljala kršitve na dnevnem redu, druga je prišla do zaposlitve

Papir prenese vse

Prva sogovornica, ki je po izobrazbi gimnazijska maturantka in končuje študij na pedagoški fakulteti, je bila izbrana za opravljanje javnih del v enem od javnih zavodov. Na zavodu za zaposlovanje se, kot pravi, niso pretirano ukvarjali z razlago določil pogodbe o vključitvi v program.

»Mudilo se je, hitro je bilo treba podpisati pogodbo, iti na zdravniški pregled. Okvirno so me seznanili z mojim delom, ne pa tudi z vsemi pravicami in odgovornostmi. Svetovalka je bila predvsem vesela, da sem dobila delo, ni pa se poglobljala v podrobnosti.« Te so ji postale jasne šele v pogovoru z ostalimi, ki so bili kot javni delavci zaposleni pri istem izvajalcu. Skupaj so opazili, da so z večino tistega, kar so morali početi, kršili določila o opravljanju javnega dela.

Naša sogovornica je na svoja pleča prevzemala precej odgovorne naloge glede na svojo stopnjo izobrazbe in glede na to, da naj bi skrbela za dodatne storitve in ne za

dela, ki so v domeni redno zaposlenih. Kot nekakšna koordinatorka je bila odgovorna za nekatere zahtevne projekte. Kljub temu, da bi ves čas morala delati pod nadzorom nekoga, večino časa ni bilo tako. Jo je pa presenetilo tudi to, da ji v organizaciji za vse dodatne opravljene naloge niso izrazili nobene hvaležnosti. »Vodilni so se delali, kot da so to moje redne obveznosti, in niso priznali, da delam več, kot je dovoljeno,« je povedala.

Večno uvajanje

Kljub določilom, da lahko dela 40 ur na teden, je bila na delovnem mestu pogosto deset ur na dan, v službi so jo potrebovali tudi ob sobotah in nedeljah. Prostih ur, ki jih je nabrala z delom preko rednega delovnega časa, ni smela koristiti. Ko so na zavodu izvajali enega zahtevnejših projektov, je delala tudi po 18 ur dnevno, domov je hodila le spat. O tem, da bi kršitve prijavila na republiški zavod za zaposlovanje, ni razmišljala. Rada je imela svoje delo, je po-

udarila, zato je vso energijo in motivacijo usmerila vanj.

Opazila je, da redno zaposleni niso bili najbolj zadovoljni z javnimi delavci, saj so jih morali kljub polnim rokam svojega dela vsako leto znova in znova uvajati približno pet do šest. »Sodelavci so me sicer pohvalili, da sem pridna in da bi bilo dobro, da bi me zaposlili. Vendar so v isti sapi povedali, da vodstvo zagotovo ne bo za to, saj to stane. V tem oziru ni opravljanje javnih del nič drugega kot izkoriščanje, zato ker nočejo nekoga vzeti za stalno,« je prepričana.

Sogovornica sicer ne skriva, da je ob opravljanju javnega dela pridobila ogromno izkušenj. Zato tisto leto kljub vsemu jemlje kot nekaj pozitivnega. Postala je bolj samozavestna, po končanem programu javnega dela jo je iskalo veliko ljudi, s katerimi je prej sodelovala. Vrata so se ji odprla na različnih področjih. Projekte, ki jo zaposlujejo trenutno, je pridobila zgolj z lastnimi zanimanji in angažiranostjo, javna dela pri tem niso imela pomembne vloge.

Bolje od pričakovanj

Katja Kladnik je službo iskala na vse možne načine. V letu in pol je imela le en razgovor za delo, povezan s prevajanjem. Vsem drugim pogojem ni ustrezala, saj so vedno potrebovali na primer ekonomista, ki zna jezike, in ne prevajalca.

Seveda je izkoristila svoja poznanstva, se o možnostih pozanimala pri prijateljih, kolegih, prošnje je pošiljala tudi tistim podjetjem in organizacijam, ki niso objavili razpisa za nove zaposlene. Na srečo je lahko ta čas prevajala preko avtorske pogodbe. Kot se pošali, diploma torej ni bila čisto zaman. Sicer bi še globlje občutila praznino, v katero človeka pahne brezposelnost, pravi. »Toliko let sem bila v šolskem sistemu, le naprej in naprej sem šla, vedno sem imela pred seboj nek cilj, nato se je vse zaustavilo.«

Rada je hodila v službo

Na Zavod RS za zaposlovanje se je sprva prijavila, da bi postala samostojna podjetnica in da bi za to obliko samoza-

poslitve prejela subvencijo. Ponudba za opravljanje javnih del v šentjurski knjižnici jo je presenetila. Čeprav je menila, da bo najbrž ena mnogih kandidatov, je imela dober občutek že po razgovoru za delo. In ta je ni varal.

Ko je postala zaposlena preko javnih del, so jo sodelavke uvedle kot pomočnico pri izposoji. »Sproti so me učile, mi pokazale delo na oddelku. Čeprav sem točno vedela, kje so meje moje pristojnosti, so mi zaupale vedno več nalog, nisem bila obsojena le na pospravljanje knjig.« Presenečena je bila tudi nad spoštovanjem, ki ga je bila deležna na delovnem mestu. Sodelavke so jo vprašale za mnenje in se do nje niso vedle kot do nekoga, ki ga čez nekaj mesecev tako ali tako ne bo več na tem delovnem mestu. Katja je namreč javna dela opravljala od marca do decembra 2010.

Nadgradila je javna dela

Po devetih mesecih, kolikor je bila vključena v program javnih del, je nato sledila pre-

kinitev, saj program javnih del ni bil ponovno odobren. Ko se je sodelavka upokojila in so obstajale potrebe po zaposlitvi novega zaposlenega, je prišla na vrsto Katja. Najprej za krajši delovni čas, nato je postala zaposlena za nedoločen čas, njeno delo pa je nadgradnja tistega, kar je počela že v okviru javnih del. Kakršnih koli slabih izkušenj, ki bi izstopale, doslej ni občutila na lastni koži, je povedala.

Hvaležna je predvsem za to, da je pridobila občutek za delo z ljudmi. Tega prej ni bila vajena, saj je njen delavnik zajemal predvsem sedenje za računalnikom. Preteči je sicer moralo nekaj časa, a strah pred javnim nastopanjem je pri Katji Kladnik izpuhtel. Po drugi strani je že med opravljanjem javnih del dobila pregled nad dogajanjem v knjižnici, ki ni skladen z njenimi prvotnimi predstavami o tem delu. Opaža, da še zdaleč ni dolgočasno, od časa do časa pa lahko uporabi tudi svoje znanje prevajanja.

TINA VENGUST

V društvu so sicer zastopane tudi ženske, a koledujejo le moški. Med ljudmi je namreč še zakoreninjeno prepričanje, da mora za novo leto hišni prag prvi prestopiti močnejši spol. Tako je v domu veliko sreče. (Foto: Foto Fleš)

»Staro leto že odhaja, novo leto k nam prihaja. Dosti žita, dosti vina, zdrava bodi vam živina! Ljub'ga zdravja bog vam daj, pa še nam darujte kaj!« Tako v imenu društva želje vošči Valentin Deželak z Lahomnega. Spominja se, da je nagovore najprej bral, zdaj pa jih pogumno izstrelji iz spomina.

Veseli so jih pri vsaki hiši

Po laški občini dobre želje trosijo koledniki in »ofirovci« – Nekateri jih nagradijo z malico, drugi jim v žepe natrosijo kaj kovinskega

Po naših vaseh sta se nekoč v božičnem času, med 24. decembrom in 6. januarjem, pogosto razlegali pesem in dobra volja, ki so ju prenašali vaški fantje. Hodili so od hiše do hiše in prepevali pesmi kolednice. V Laškem staro tradicijo zadnje desetletje obuja tamkajšnje društvo kolednikov in »ofirovcev«. K hišam prinašajo blagoslov za letino in zaželijo zdravje ter srečo ljudem in živini. Zato so vedno in povsod dobrodošli ter vredni plačila.

S svojimi obhodi so koledniki nekoč povezovali vaščane ob skupnem prazniku. Po končanih obhodih so nabrane darove skupaj pojedli in popili ter prijateljsko skupaj stopili v novo leto. V Laškem to ljudsko izročilo danes obujajo tisti, ki so kot kmečki sinovi svojo mladost preživeli na vasi. Nemaokrat so takrat skupaj zapeli in opolnoči šli klicat dekleta.

Ko so leta nekdanje mladosti spremenila v upokojenke, so se prelevili v kolednike. Naslonili so se na delo Nika Kureta z naslovom Praznično leto Slovencev. Sprva so obiskovali le najbližje sosedo, danes na leto opravijo pribli-

Kariraste srajce, starejši površniki, šali in pokrivala, okrašena z vejico božjega drevca ali rožmarina, so zaščitni znak članov Društva kolednikov in ofirovcev Laško.

žno 50 nastopov. Pred leti, ko je bil njihov urnik najbolj zaseden, so jih naštel celo 90. Želje ob prehodu v novo leto delijo v vrtcih, šolah, domovih za starejše in seveda tudi na vasi. Doslej so jim še vsi na stečaj odprli vrata, povsod so bili dobrodošli. Ena občanka je čas, ko jo obiščejo in ji voščijo, razglasila celo za najlepši dan v letu.

Za prgišče orehov, pest suhega sadja

Koledovanje je bilo pri nas najbolj razširjeno v času Franca Jožefa, pojasnijo člani društva. Takrat je bilo za naš prostor značilno pomanjkanje hrane. Te so imeli v izobilju le veliki kmetje. »Taverharji«, kočarji in dtnarji so se čez poletje še nekako prebili, pozimi pa so mnogokrat občutili lakoto. Zato so koledovanje med drugim izkoristili za to, da so prosili za hrano. Kot vedo povedati Laščani, ki

danes ohranjajo njihovo zapuščino, so koledniki nekoč prosili za kos kruha, prgišče orehov, pest suhega sadja. Če jim je v žep padlo kaj denarja, so bili še toliko bolj veseli, saj so tako lahko doma nahranili svoje številce in lačne družine. Ko danes prosijo za darove, na ta način mlademu rodu pokažejo, kako neprecenljiva je bila hrana nekoč – v časih, ko hladilniki niso bili napolnjeni od zadnjega kotička, kot na srečo danes velja v marsikaterem gospodinjstvu.

Najbolj lušno je na kmetih

Skupina kolednikov iz Laškega najraje obišče družine na podeželju, kjer pod eno streho živi več generacij. Starim staršem vošči, da bi jim novo leto prineslo obilo zdravja. Ker starejše žal kdaj obišče tudi bolezen, jim koledniki zaželijo, naj jo čim bolj premagajo. Voščijo jim, da bi jim

mladi rod dal spoštovanje, ki ga zaslužijo po letih trdega in poštenega dela. Gospodinja in gospodarju voščijo ljubezen, spoštovanje in razumevanje v družini, sploh kadar se na nebu zakoncev zberejo oblaki. Dobre misli so namenjene tudi temu, da bi zakonci imeli srečno roko pri vzgoji svojih otrok in da bi bili njihovi potomci v ponos vsej družini. Najmlajšim na srce položijo, da bi srečno previharili najstniška leta in da bi prišli do svojega poklica. »In da bi si izbrali pravega življenjskega sopotnika, da bi nam nekoč rojevali nam tako drage zanamce, da bo na mestu, kjer stojimo danes, še živel naš rod, da se bo tukaj še slišala naša klena slovenska beseda in da bi tukaj še donela naša lepa slovenska pesem,« zaključuje Valentin Deželak, ki zbrane največkrat nagovori v imenu društva in je tudi njegov predsednik.

Kadar ne koledujejo, »ofirajo«

Čas koledovanja je omejen na konec decembra in začetek januarja, v preostalih mesecih pa člani društva »ofirajo« oziroma voščijo za god. V času njihove mladosti ljudje namreč niso praznovali rojstnega dne, temveč god. Na predvečer tega osebnega praznika so se pri slavljenju zbrali sorodniki, prijatelji, sosede. Pod oknom so ropotali s pokrovkami, če so imeli glasbila, so zaigrali nanje. Družina jih je nato povabila v hišo, v izbi se sta se vso noč razlegala vriskanje in prepevanje.

»Ofirovci« tudi danes skrbijo za veselje ob praznovanju godovnega dne, njihova zvesta spremljevalka je harmonika. Ko jih slavjenec povabi v hišo, mu podarijo šte-

Kot pravijo moški predstavniki društva, je koledovanje, ki ga obujajo, iz leta v leto bolj priljubljeno. Koledniki še posebej radi obiščejo družine, kjer skupaj prebiva več generacij. Ti so kolednikom hvaležni za dobre želje, zanje se oddolžijo tako, da gostom odrežejo kos kruha in jim podarijo še kakšen priboljšek, po zaslugi dobrih duš pa v žepih kolednikov tudi kaj zažvenketa.

fan vina, okrašen z venčkom, obvezno pa sledita voščilo in prepevanje ljudskih pesmi.

TINA VENČUST
Foto: SHERPA

Valentina Deželaka ljudska dediščina nasploh zelo privlači. Med drugim je uredil zbirko starin, ki šteje več kot sto primerkov. Je pa tudi med prejemniki letošnjega Aškerčevega priznanja za dolgoletno delo v ljubiteljski kulturi in ohranjanje kulturne dediščine. Priznanje podeljuje Občina Laško.

Nič ni lepšega kot pomagati drugim

Reševalec in prostovoljni gasilec v eni osebi

»Življenje je lepo, to je moj moto. Življenje zajemam z veliko žlico. Življenje dejansko živim in ne životarim,« strastno pove reševalec in prostovoljni gasilec iz Ži. Dorijan Zabukovšek je res poseben človek. Ima izjemno energijo in strast do življenja in svojega poklica. Leta 2013 je prejel priznanje prostovoljec leta, konec lanskega leta pa še srebrni grb Občine Slovenske Konjice za dejavnosti pri projektu Temeljni postopki oživljanja in uporaba AED-defibrilatorja.

Dorijan Zabukovšek je v reševalni postaji Celje zaposlen 18 let. Soproga Vesna prav tako dela v zdravstvu. Imata dve hčeri, ena je stara 9 in druga 11 let. Zaradi narave dela, ki ga opravlja Dorijan in Vesna, se bolj malo vidijo. A je zato čas, ki ga preživijo skupaj, toliko bolj kakovosten. »Medicinsko pot« je kot pripravnik začel pri nujni medicinski pomoči v Ljubljani. Po dveh letih se je vrnil v Celje. »Spoznal sem, da čisti asfalt ni zame, saj sem doma s podeželja,« pojasni Dorijan, magister zdravstvene nege.

Gasilstvo ima »v krvi«

Že kot »mulec« je vedel, kakšen poklic želi opravljati, ko bo odrasel. »Doma sem govoril, da bom poklicni gasilec ali reševalec. Starša sta to jemala malo z rezervo. Ko sem se odločil, da bom šel na srednjo zdravstveno šolo v Maribor, me je mama vprašala, če sploh vem, kaj vse prinaša ta poklic,« razloži Dorijan. Da je reševalec in gasilec, niti ni presenetljivo. Izhaja namreč iz družine, ki že od nekdaj pomaga drugim. Njegova babica in oče sta bila gasilca. Dorijan se je že kot otrok pridružil prostovoljnemu gasilcem. Nenazadnje mu je bilo gasilstvo položeno v zibelko. Zaveda se, da prostovoljni gasilci v Sloveniji ob takšnih in drugačnih naravnih nesrečah odigrajo izjemno pomembno

Dorijan Zabukovšek je reševalec in prostovoljni gasilec. Njegov konjiček, za katerega nima ravno veliko časa, je voznja z motorjem. Takrat odmisli vsakodnevne težave.

vlogo. »Hvala bogu, da imamo ljudje v Sloveniji močno razvit socialni čut, da pomagamo sočloveku. Glede države raje ne bi izgubljal besed. Če pogledamo zadnje naravne katastrofe, žled in poplave, vidimo, kaj vse smo brezplačno postorili gasilci. Mislim, da na Slovenskem ni organizacije, ki bi bila tako močna, kot je gasilska,« ponosno pove Zabukovšek.

Dorijan zase pravi, da je večni optimist. Kot pravi, je ponavadi nasmejan, a po naravi je veseljak z glavo. »Še vedno trdim, da mit o pijančevanju in gasilcih v današnjih časih ne drži več. Vemo, kakšna je zakonodaja. Če si pod vplivom alkohola, ne smeš iti na intervencijo. Ne trdim pa, da smo imuni na alkohol,« pojasni.

Nikoli ne veš, kaj bo

Poklic reševalca je nepredvidljiv in precej stresen. Na vprašanje, kakšen je običajen dan reševalca, Zabukovšek odgovarja, da nikoli ne moreš vedeti, kako se bo končal. Med tednom, če je le čas, zjutraj s sodelavci najprej popije kavo in razpravlja o intervencijah prejšnjega dne. Vodje izmen si izmenjajo poročila. »Pri nas ni nekega rednega ustaljenega delavnika, da bi vedeli, kaj nas čaka. Naša služba se deli na nujne in nenujne stvari. Dispečarstvo je srce reševalne postaje,« pove Dorijan. Čeprav se reševalci pri vsakdanjem delu srečujejo tudi s tragičnimi dogodki, država ni poskrbela za to, da bi imeli na voljo psiholo-

Dorijan ne razume, zakaj se ljudje »bojijo« oživljanja z avtomatskim defibrilatorjem. Kot pravi, se je težje naučiti rokovanja s prenosnim telefonom. »Avtomatski defibrilator ima samo en gumb. Pomembno je samo to, da se odzovete, začnete izvajati masažo srca, namestite elektrode, nato vas bo defibrilator glasovno v slovenskem jeziku vodil skozi vse postopke. Ta naprava rešuje življenja,« ponazori.

ga, s katerim bi se o tem lahko pogovorili. Kot pravi Dorijan, se o tragičnih dogodkih pogovori s sodelavci in z ženo, ki kot zdravstvena delavka v dežurni ambulanti dobro pozna njegovo delo. »Žena me pozna zelo dobro in me razume. Ko pridem domov, točno ve, kaj sem doživel. Točno ve, kakšen dan sem imel. Razumeta me tudi hčeri. Zanimivo je, da skoraj ni dneva, da me ne vprašata, koga sem tisti dan rešil, kaj smo delali in ali je bil kakšen otrok poškodovan,« o razumevanju družine pove Dorijan. Ob tem dodaja, da se z leti naučiš stres vsaj delno omejiti.

Izpostavljen nevarnostim

Večina ljudi je še vedno hvalježna, ko jim pomagaš, pravi Dorijan. »Je pa res, da odkar Slovenija vedno bolj tone v krizo, tone vse globlje tudi zdravstvo. Tako se tudi najdejo ljudje, ki niso zadovoljni z ničemer. Mogoče zaradi osebnih, socialnih stisk, bolezni,« o bolnikih pove Dorijan. Najbolj

»V Sloveniji z uporabo defibrilatorjev še močno zaostajamo, čeprav zakon jasno določa, da je vsak občan dolžan pomagati nenadno oboleli ali poškodovani osebi. Kazensko odgovoren si lahko samo, če opustiš pomoč,« je neposreden Zabukovšek.

ga jezi, da zaradi zakonov ne morejo zaposliti več ljudi, da ne morejo imeti boljše opreme, ki bi pripomogla k boljšemu reševanju. »Moramo se zavedati, da število intervencij narašča. Reševalcev pa je vedno manj. Zato se daljšajo čakalne vrste za nenujne prevoze, zavarovalnice ne plačujejo več vsega,« je kritičen. Čeprav je pri svojem delu pogosto izpostavljen nevarnostim, razume, zakaj so ljudje, kadar gre za njihovo zdravje, še posebej občutljivi. Se pa reševalci poleg psihičnega srečujejo tudi s fizičnim nasiljem, ki neposredno ogroža njihovo življenje. Pred časom je bil njegov sodelavec celo obstreljen, je zgrožen Dorijan.

Pozitivne izkušnje so navdih

Kljub vsem nevarnostim, ki spremljajo poklic reševalca, ga Dorijan ne bi zamenjal. Posebno zadovoljstvo mu namreč prinašajo primeri s srečnim koncem. »Najbolj mi je v spominu ostal primer, ko smo reševali fantka, ki je imel zelo obsežno opekline. Na srečo je preživel. Čez čas se mi je zahvalil, poslal mi je čestitko. Po drugi strani pa v spominu ostane tudi kakšen porod. Nič ni lepšega od tega, ko vidiš tisto majhno bitje. Takšni primeri mi predstavljajo navdih,« je iskren Dorijan. Zahvala človeka, ki mu je rešil življenje, mu pomeni več kot vsaka materialna dobrina. So pa seveda tudi dogodki, ki se žal končajo zelo tragično. Dorijan izpostavi primer, ko je zaradi nepazljivosti umrl otrok. Smrti otrok in mladih ga še posebej prizadenejo. »Recimo smrt dvestoletne punčke, ki je v prometni nesreči zletela iz naročja stare mame v vetrobransko steklo in umrla,« se spominja tragičnega dogodka.

Poučuje gasilce

Dorijan Zabukovšek si močno prizadeva, da bi čim več ljudi obvladalo temeljne postopke oživljanja. Zelo je dejaven pri projektu za vzpostavitev tako imenovanih AED-enot. »Vse raziskave in statistika kažejo, da ravno temeljni postopki oživljanja pripomorejo k večji možnosti za preživetje bolnikov, ki doživijo srčni zastoj,« izpostavlja Dorijan. Ker je v takšnih primerih nujen takojšen odziv, je začel predavati o različnih temah reševanja in pomoči, predvsem pa je dejaven pri projektu Temeljni postopki oživljanja in uporaba AED-defibrilatorja. »S tem želim lokalni skupnosti omogočiti čim hitrejšo pomoč. Ker sem tudi gasilec, sem v Žičah pred petimi leti ustanovil ekipo prve pomoči gasilcev.

Gasilci imamo že v osnovi čut za pomoč sočloveku. Imamo intervencijska vozila, opremo in sistem alarmiranja. K temu dodamo samo še znanje in imamo zelo dobro kombinacijo za pomoč pri zastoju srca,« pravi Zabukovšek. V prejšnjem letu so tudi po njegovih zaslugi v Slovenskih Konjicah ustanovili šest takšnih društev. Vsako prostovoljno gasilsko društvo ima svojo AED-enoto, ki jo sestavlja od sedem do deset članov, ki imajo ustrezno opremo in znanje. Vsi gasilci so opravili tečaj prve pomoči, temeljne postopke oživljanja z uporabo avtomatskega defibrilatorja, pridobili licenco in že hodijo na intervencije. Izobražuje pa tudi gasilce v Zrečah, in če bo po sreči, kot pravi Dorijan Zabukovšek, bo izobraževal tudi gasilce v Žalcu.

JERICA POTOČNIK
Foto: GrupA

Delo reševalca je nepredvidljivo, včasih veselo, drugič žalostno. A nikoli ni dolgočasno.

»Pri dobrem delu narediš dvojno veselje. Nekomu pomagaš in s tem zadovoljiš sebe ter tistega, ki mu pomagaš. Kaj je še lahko lepšega? Ko bomo enkrat razbili tabu, da oseba, ki leži na tleh, ni neka stvar, temveč je človek, ki je na primer od nekoga mama ali otrok, takrat bomo vsi pristopili in pomagali,« pravi Dorijan Zabukovšek.

Maksimilijan Golenač iz PP Celje (desno) poleg v. d. direktorja Generalne policijske uprave Marjana Fanka. (foto: GPU)

Martin Fevžer je policist skoraj 20 let. Še vedno ostaja prvo poslanstvo njegovega dela pomoč ljudem v stiski.

Urban Korošec je z nudenjem prve pomoči pomagal ohraniti mlado življenje. Idealizem ostaja del njegove ljubezni do uniforme.

Požrtvovalnost vredna medalje

V naši regiji so konec leta medalje za požrtvovalnost dobili policisti iz PP Šentjur Martin Fevžer in Urban Korošec ter iz PP Celje Maksimilijan Golenač

Zgodilo se je sredi poletja lani. Vse je kazalo, da bo tisti julijski dan v črnino zavil še eno družino. Policista Martin Fevžer in Urban Korošec sta bila poklicana na prizorišče samomora.

Na pragu hiše sta naletela na obupanega očeta. »Sin je mrtev,« jima je povedal. A na presenečenje obeh se je izkazalo, da v mlademu fantu sredi mlake krvi še tli življenje. Za požrtvovalnost, ki sta jo policista pokazala ob reševanju fanta, sta pred dnevi prejela medaljo.

»Fant si je poskušal vzeti življenje z rezanjem žil.

Kljub veliki izgubi krvi se je izkazalo, da je še pri zavestih,« zgodbo tistega dne začne starejši policist **Martin Fevžer**. Začela se je bitka s časom. Dvajset minut je bilo verjetno med najdaljšimi v njunem življenju. **Uroš Korošec** je poškodovanemu ustavil krvavitev in mu nudil prvo pomoč. Njegov kolega je medtem klical reševalce in

zdravnika. Zgodba se je srečno iztekla. Fant je preživel.

Idealizem, majhne zmage, velike tragedije

Martin Fevžer je policist že skoraj dvajset let. Dogodek, ki ga je za trenutek postavil v soj medijskih žarometov, je samo eden mnogih v policijski karieri, ki je polna stresnih trenutkov. »Za nas policiste je pomoč ljudem prvo poslanstvo. Vem, da nas mnogi vidijo predvsem

kot represivni organ. A naš cilj ni, da bi ljudi zastraševali, ampak da bi jim v prvi vrsti pomagali.« Vse, kar prinese policijski delavnik, je s človeškega psihičnega vidika seveda težko predelati. Zato je aktivnost sindikata in policijskih strokovnih služb pri tem več kot na mestu. »Konec koncev smo samo ljudje in velikokrat je najtežje situacije težko pustiti za seboj. Ampak v teh letih pri policiji se mi je vedno zdelo najpomembnejše pomagati ljudem,

ostati priseben, ko gre vse narobe, jih usmerjati, ko ne vedo, kam se obrniti. In to je tisto, zaradi česar je vredno opravljati ta poklic.«

Tudi Urban Korošec si je od nekdaj želel postati policist. Uniforma in ideal boja dobrega nad slabim ga še danes napolnjujeta z delovnim zanosom. Pri tem seveda vsak dan znova spoznava, da je cena za to visoka. »Ta medalja mi veliko pomeni. Predvsem zato, ker potrjuje, da si nekaj dobrega naredil v domačem kraju. To je tudi naše poslanstvo.« Po petih letih staža pri policiji je še vedno mlad, a dovolj zrel, da bi se idealizem že zdavnaj lahko razblinil. Kot pravi, ni ravno prijetno poslušati večnih razprav o javnem sektorju, a ob zgodbah, kot je tokratna, je jasno, da je vredno biti del tega poslanstva.

Tako njemu kot drugim policistom zahvala posameznika pomeni vsaj toliko kot medalja iz rok ministrice. »Seveda se ljudje zahvalijo. Nam napišejo, nas obiščejo osebno. Tudi oče tistega fanta nas je,« z nasmeškom zaključuje Fevžer.

Preprečil, da bi zgorelo stanovanje

Medaljo za požrtvovalnost je prejel tudi policist Policijske postaje Celje **Maksimilijan Golenač**. Maja lani je namreč je v večstanovanjskem objektu, mimo katerega se je peljal, preprečil, da bi požar povzročil tragedijo.

Golenač takrat ni bil v službi, odreagirajl je kot občan, saj je bil ravno na dopustu. Med vožnjo je opazil, da se iz hiše vali dim, in vstopil vanjo. Ko je ustavil avtomobil, je stekel do objekta, kjer je izvedel, da v stanovanju, v katerem je opazil dim, živi starejša občanka, ki pa je takrat ni bilo doma. Ker so bila vrata samo priprta, je vstopil v stanovanje. V njem je opazil dve šolski torbi, zato je zanj bilo še toliko

pomembno, da ukrepa hitro, saj ni vedel, ali je vseeno kdo v prostoru. Gost dim se je valil že po skupnih stanovanjskih hodnikih, vidnost pa je bila skoraj nična, pravi Golenač. Iz kuhinje je odstranil plinsko jeklenko, da ne bi prišlo do eksplozije, požar na štedilniku pa je v zadnjem trenutku, preden bi zajel celo stanovanje, pogasil z vodo. Kmalu so prispele gasilci in tudi reševalci, ki so morali pomagati policistu, saj se je nadihal ogljikovega monoksida, vendar hujših posledic ni dobil.

Pomoč kot rutina

Strahu ni čutil, pravi. »Ne gre za strah. Ukrepaš tako, kot moraš v takšnem primeru, ne glede na to, ali imaš na sebi policijsko uniformo ali ne.« A ne skriva tega, da o možnih razpletih in o tem, kaj bi se lahko zgodilo – nenazadnje, tvegati je tudi svoje življenje – o tem razmišlja kasneje. Toda policijsko delo je vedno vezano na nevarnost. Vnaprej je skoraj nemogoče predvideti razplet. In policistom je že samoumevno, da morajo pomagati. Na drugi strani ljudje mislijo enako. To se vidi predvsem po njihovih zahvalah. Kadar policisti po uradni dolžnosti nekomu pomagajo, ljudje to jemljejo drugače, kot če so v civilu. In ta razlika se čuti, pravi tudi Golenač.

»Pri našem delu so takšne in podobne situacije dokaj pogoste, zato se tudi hitro pozabi na takšne dogodke. Ne rešujemo vedno življenj in premoženja ostalim državljanom, včasih je veliko, da ukreneš nekaj in pomagaš ali rešiš sodelavca. Takšne in podobne situacije zato postanejo nekakšna vsakodnevna rutina,« še dodaja. In zaključuje, da ravna vedno tako, kot bi tudi sam želel, da bi pomagal njemu, če bi se znašel v enaki situaciji.

SAŠKA T. OCVRK
SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Grupa

DARILO

ZA NAROČNIKE

V JANUARJU

novi tednik

www.novitednik.com tednik@nt-rc.si

v sodelovanju s **CUISINE by Skaza**

ORGANKO ENOJNI

EXCLUSIVE SET SOLO
Linija Solo izpopolni vaše vsakodnevno kulinarčno ustvarjanje. Narejeni iz PET plastenk – reciklirano.

SET ORGANKOV
Organko – več kot koš za biološke odpadke, uporaba vse dni v letu, brez gnitja in nadležnega mrčesa, za odličen kompost 1. razreda.

VIVA SET 9/1
Zelen ali roza
Brez melamina in bisfenola

Naročilnica:

☐ Naročam Novi tednik za 6 mesecev in izberem darilo 1 oz. darilo 2

☐ Naročam Novi tednik za 12 mesecev in izberem darilo 3 oz. darilo 4

Ime in priimek: _____

Naslov, kraj: _____

Telefonska številka: _____

E-poštni naslov: _____

Datum rojstva: _____ Podpis: _____

Darilo pripada samo novim naročnikom, ki pred tem vsaj 6 mesecev niso bili naročeni na časopis Novi tednik in plačajo naročnino za pol leta oziroma leto dni. Darilo prevzamejo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje.

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.

Veliko je glasbenikov, malo je godcev

Mladinska folklorna skupina Lintvar iz Šentjurja stavi na svoje godce

Ko govorimo o interpretaciji ljudskega blaga in zvestem podajanju dediščine, je mnogo tistih, ki znajo po ljudsko zapeti, mnogo takšnih, ki znajo zaplesati, in veliko tistih, ki tudi v narečju pristno oživijo stare običaje. Godci, ki so v poplavi najrazličnejših glasbenih vplivov danes še ohranili pristen ljudski melos, pa so po pravilu precej redki. Zato so v Mladinski folklorni skupini Lintvar v Šentjurju na svoje godce še toliko bolj ponosni.

Žan Arzenšek je med tremi Žani, ki z glasbo spremljajo prijatelje pri plesu. Poleg njega, Žana Vodeba in Žana Trupeja sta med godci pri skupini še Klemen Filej in Jan Čater. Izkušnje kažejo, da je dandanes folklor stvar starejših generacij ali kvečjemu še osnovnošolskih otrok in kakšnih zavzetih mentor. Šentjurska mladinska skupina ostaja v bližnji in daljni okolici ena redkih, če ni kar edina, ki ob ljudskem petju, plesu in igranju združuje srednješolce in študente. Da pri folklori še vedno vztrajajo tudi godci, ki so sicer vsi zelo zasedeni člani različnih ansamblov, je še toliko bolj hvalevredno.

V soboto, 17. januarja, ob 19. uri bo Mladinska folklorna skupina Lintvar v Ipavčevem kulturnem centru Šentjur pripravila 5ko »zmajev«, kot je ob petletnici delovanja poimenovala svoj koncert mladostne igrivosti, plesa, pesmi in glasbe prednikov. Pri tem ima mladinska skupina že celo svoj podmladek. V goste so člani povabili še folkloriste iz skupine Klasje iz Črešnjevca, pevke Nežice s Ponikve in še koga.

Od otroškega navdušenja do mladih zmajev

»S folkloro sem se srečal v podružnični osnovni šoli na Blagovni, kjer smo imeli otroško skupino. Ko sem se prešolal v matično šolo v Šentjur, smo z mladimi iz Dramelj, Gorice pri Slivnici in drugod nadaljevali kot podmladek odrasle folklorne skupine,« pripoveduje Arzenšek. Vodila jih je Nina Gajšek, njihov repertoar pa je bil sestavljen iz otroških rajalnih iger in mladostnih spleto. Za Žana vztrajanje pri folkloristiki nikoli ni bilo tema osebnih dvomov. »Bil sem v prvem letniku, a sem že bil deležen tudi

Priložnostna zasedba mladih šentjurskih godcev je vedno drugačna. Žan Arzenšek igra na sto let star kontrabas, Žan Trupej na klarinet in Žan Vodeb na harmoniko.

njihovih zabav, druženja in vsega lepega, kar se jim je v prostem času dogajalo. Jasno, da mi je zlezlo pod kožo.« Večji del njegovih šolskih prijateljev je sčasoma prišla v obdobje, ko narodne noše in harmonika enostavno niso bile več »in«. Po nekaj letih premora se je večina teh otrok, zdaj

kaj nanj zaigrati. »V skupini si nekako izmenjujemo znanje. Jaz nekomu nekaj pokažem, on pa meni kaj drugega. In tako se vsi znajdemo na različnih področjih. Sam v ansamblu, ki smo ga ustanovili pred pol leta, igram tudi kitaro, bas kitaro, saksofon, klaviature ... Pri folkornikih pa »mehove igramo« skoraj vsi, sam igram na več kot sto let star kontrabas, imamo klarinetista, zadnje čase se spogledujemo tudi z violino.« Tako ni nobena težava, če kdo manjka. Za glasbeno spremljavo so pripravljeni tako kot v starih časih. Vsak poprime tam in tako, kot je treba.

Melodija na tisoč in en način

Žan in ostali fantje seveda niso nič drugačni kot vsi mladi ljudje. Poleg narodnozabavne glasbe jim niso tuje niti rok, pop in še kakšna zvrst. A kot pravi sogovornik, je ljudska glasba pri tem najbolj posebna. »Ljudske viže so se nekoč prenašale iz ušesa v uho. Vsak godec jih je potem poustvaril malo po svoje. To je bistvo narodne glasbe. V njej ni nič prav in nič narobe. Je le zelo drugače od vsega, kar danes slišimo. Ritem je počasen, tempo umirjen.« Je zelo, zelo daleč od filozofije sodobne glasbe, da o življenju nasploh sploh ne govorimo. Tisto, kar je v ljudski glasbi stalno, je melodija, rdeča nit. Godec mora ob njej splesti glasbo, ki pride v uho, ne da bi jo ukalupil s šolsko natančnostjo. »S starejšimi folklorniki sem se vedno izvrstno ujel, se veliko naučil. Je pa težko

shajati z obveznostmi na toliko različnih področjih. Mnogo poti se je v teh letih tudi razšlo. Za nas mladince pa se po petih letih zdi, da smo še bolj povezani.«

Ljudski godec ne more biti vsak

Za ljudske godce pri folkornikih je najbolj pomembno, da ne pomešajo vrstnega reda pri spletih. Včasih se namreč zdi, da so si melodije podobne kot jajce jajcu. A plesalci dobro vedo, da to ni res. »V bistvu je za ljudskega godca bolje, če ni obremenjen s šolskim znanjem. Še danes snamem klobuk pred kakšnim starim godcem. Mi mladi verjetno nikoli ne bomo tako igrali.« Prvinsko ljudske glasbe opisuje Žan. Sam se je izobraževal na različnih seminarjih in včasih se mu je zdelo, da se mu odpirajo povsem novi svetovi. »V skupini približno petih glasbenikov so nas naučili osnovno melodijo. Potem je vsak naredil variacijo nanjo. Dokler teh možnosti ne doživiš, se sploh ne zaveš, kaj vse je mogoče. Bil sem resnično navdušen.« Zdaj to znanje prenaša na mlajše fante. »Ni nam težko priti na vaje. V tem druženju, skupnem igranju in plesu, zabavah po vajah res uživamo. Tega ne nadomesti noben Facebook. In tudi denarja ni, ki bi to poplačal. Tudi na splošno je v glasbi tako. Resnično malo je takšne, za katero lahko verjameš, da je bila narejena s srcem,« zaključuje 20-letni Žan. Naziv ljudski godec mu z vsakim letom pomeni bolj prestižno lovoriko.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: TANJA GOBEC

novi tednik

70
LET
za Vas!

*Snemalnik Sanyo iz obdobja, ko sta bili časopisno in radijsko uredništvo ločeni. Radijski novinarji so imeli profesionalne reporterske snemalnike, ki so dosegali kakovost posnetka za predvajanje v radijskem programu, časopisni pa so si zvečine iz svojih plač ali honorarjev kupili cenejše, a nepogrešljive »pomočnike« pri pripravi intervjujev, člankov in reportaž. Slogan »Pameten piše« pri novinarskem delu pač ne vzdrži vselej.

Vabilo našim bralcem

V sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje bomo vse do sredine junija letos preleteli vsebinsko nekaterih naslovnih Novega tednika; časopisa, ki je izhajal pod različnimi imeni in bo 2. junija 2015 praznoval 70. rojstni dan.

Prav tako bomo poklepetali z dosedanjimi odgovornimi uredniki, direktorji in drugimi sodelavci, ki so na različne načine sooblikovali časopis, ki beleži različne sledi časa v Savinjski regiji.

Tako visok jubilej želimo obeležiti tudi v sodelovanju z našimi bralci in oglaševalci. Najprej vabilo bralcem, da se nam aktivno pridružite v brskanju po preteklosti, bližnji in daljni.

Pobrskejte po spominih ...

Zagotovo v kakšnem predalu ali babičini skrinji še vedno hranite izrezek iz časopisa, ki se vam je iz čisto posebnega razloga vtisnil v spomin. Morda si jutranjo kavico še vedno privoščite v lončku, ki ste ga prejeli ob kakšni nagradni akciji naše medijske hiše. In morda se jutranjega teka

lotite ravno v majici z našim logotipom. Ker zagotovo skrbno shranjujete tudi račune o poravnani naročnini imate med njimi zagotovo še kakšnega iz davnih časov. To je le nekaj idej o tem, kaj vse bi vas lahko v minulih 7 desetletjih povezovalo z Novim tednikom. Kakšna se zagotovo utrne še vam.

Vabimo vas, da vse to poslikate in nam fotografije s svojimi kontaktnimi podatki in zanimivim pripisom pošljete na naslov: tednik@nt-rc.si s pripisom Novi tednik 70 let ali po navadni pošti na naslov: Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje. Seveda ste prijazno vabljeni, da nam kakšnega od spominkov prinesete kar osebno.

... in spoznajte naš poklic

Zadnji četrtek v tekočem mesecu (torej 29. januarja, 26. februarja, 26. marca, 30. aprila, 28. maja 2015) bomo med vsemi prispelimi »spominki« na Novi tednik izžrebali po enega in lastnika povabili na četrtkovo redakcijsko kavico, ga oblekli v našo majico V troje je najboljši in ga povabili, da se kateremu izmed novinarjev tisti dan pridruži še pri delu na terenu ter tako kot bralec spozna še novinarski poklic bolj od blizu.

Vabljeni k sodelovanju UREDNIŠTVO

Lan in njegovi čari ter oživelo pravljično vreteno

Na Solčavskem učijo mlajše tretji lan in presti na kolovratu – Znanje, ki ga imajo le še zelo redki

»To ni turistična atrakcija!« poudarja Vida Matk s Solčavskega, kjer se ta mesec vrstijo zanimive delavnice. Ponekod po Sloveniji predstavljajo trenje lanu in predenje na kolovratu na turističnih prireditvah, na Solčavskem so korak dlje. Trenja lanu in predenja na kolovratu, ki ju obvladajo le še redki posamezniki, skušajo naučiti druge, mlajše.

»Z delavnicami želimo ohraniti izročila in stare ročne spretnosti, omogočiti druženje ter sodelovanje,« pravi organizatorka delavnic Vida Matk. Brezplačne delavnice so pripravili skupaj z Društvom rejcev ovc jezersko-solčavske pasme, Društvom Bicka, ki povezuje solčavske »filcarke«, in Centrom Rinka za trajnostni razvoj. Stare naprave za trenje lanu in predenje, ki ležijo po podstrešjih, bodo tako mlajši boljše razumeli.

Mlada Vida Matk, ki živi in dela na najvišji visokogorski kmetiji v Robanovem kotu, se je predenja na kolovratu naučila že lani od sorodnice iz Luč. »Privlači me vse, kar je povezano z vlakni, s tkaninami in teksturami,« omenja. V delavnicah, ki so vsako januarsko soboto v solčavskem združenem domu, tako stari in mladi pridno predejo, pletejo in kvačkajo. Ustvarjanje izdelkov iz volne je pritegnilo tudi osnovnošolskega sina Matkove, ki je med delavnico za mamno ročno spletel šal. In to s pomočjo posebne tehnike, kjer uporabljajo namesto petilk samo prste.

Po pol stoletja

Prva januarska delavnica, kjer so trli lan, je bila na Knežjem, na Matkovi kmetiji v Robanovem kotu. V starih

Trenje lanu po pol stoletja na najvišji kmetiji Robanovega kota. Med delavnico so se zbrali ob štirih trlicah za pridobivanje lanenega prediva.

časih so pridelovali lan seveda na številnih slovenskih kmetijah. Laneno platno so uporabljali za vse mogoče. Iz njega so izdelovali oblačila, brisače, posteljnino, laneno seme so uporabljali v ljudskem zdravilstvu ... Trdo laneno posteljnino so menda prali po dvakrat na leto z vročo vodo in s pepelom. Posteljnino je bilo treba toliko »žuliti« na roke, da se spominja ena starejših udeleženk delavnice, da ji je izza nohtov tekla kri. Oprano so nato sušili na vrtnem plotu.

Mentorica delavnice trenja lanu **Vera Ošep** iz Robanovega kota pravi, da so lan pri njih doma pridelovali še do leta 1966. Po pol stoletja so ga januarja letos znova trli pri sosedih na Knežjem. Izpuljen lan so morali najprej uležati na njivi, nato so ga povezali v snope. Lan so nato močno posušili in ga trli na trlicah. Pridobljeno lane-

no predivo služi za izdelovanje platna. Tako je bilo tudi letos na Knežjem, kjer so na trlicah predivo pogladili in ga zatem česali na grebenu. Posebej so pridobili »povesne«, to je nitke, ki služijo za tančice, za tanko platno.

Vsestranski lan

Ošepova se vsestranske uporabe lanu dobro spominja. »Močan laneni sukanec, tako imenovano hodno nit, so uporabljali čevljarji. Laneno seme je še danes cenjeno v prehrani, in to za boljšo prebavo. Z lanom so tudi zdravili, saj so jo uporabljali za odpravljanje bul in čirov,« se spominja. Nepogrešljiv je bil lan še pri izdelavi »žakljev«, to je vreč, celo pri izdelavi savinjskega želodca jim je koristil namesto mehurja. Statve za izdelavo lanenega platna so imeli doma redki. Na Pečovnikovi kmetiji so bile že slabe, zato

so klobčiče z laneno nitjo nazadnje nosili k tkalcu v Novo Štífto.

Dobra plat lanene posteljnine je bila, da je bila iz zdrave tkanine in da je bila močna, saj se zlepa ni strgala. Njena slabša stran je bila, da je takšna posteljnina pikala, bodla. In lanene brisače so bile tako zelo trde, da se je tisti, ki se je slabo umil, dokončno očistil še z brisačo. Na poljih je lan lepo modro cvetel in tako ni nič čudnega, da so jih Butalci zamenjali za morje in so se tam okopali, še znajo povedati na Solčavskem.

Vera Ošep lan še vedno poseje na domačem vrtu, predvsem za okras. Doma seveda še vedno skrbno hranijo vse pripomočke za trenje lanu.

Na kolovratih prah

»V redu ji gre,« je med delavnico pohvalila svojo učenko **Nežo Plesnik** iz Podvolavljeke mentorica predenja na kolovratu **Ida Slapnik**. »Doma imamo na podstrešju kolovrat, vendar se na njem nabira prah,« je povedala učenka. Predenje na kolovratu jo je namreč že dolgo mikalo, saj se ukvarja s »filcanjem«, polstenjem volne, in počne iz volne še marsikaj drugega.

Zanimivo je, da prenašanje znanja predenja na kolovratu

»Vsako zimo je mama spredla približno dvajset kilogramov volne. Stranke so nato doma pletle različne volnene izdelke,« se ob poučevanju dela na kolovratu spominja **Ida Slapnik**.

»Tanko in fino platno je na primer služilo za namizne prte, grobo hodno platno za oblačila, od moških srajc do moških hlač,« je povedala mentorica **Vera Ošep**, po domače **Pečovska iz Robanovega kota**.

idoči se ji čudijo, ker zelo rada plete tudi v poletnem času pred hišo. Opaža, da so izdelki iz domače volne znova zelo cenjeni, saj nekaj časa ni bilo tako. Še več, na Solčavskem znanje **Ide Slapnik** nasploh zelo cenijo. Predenje na kolovratu zato prikazuje na različnih solčavskih prireditvah skupaj z **Marijo Cigala**, ki je prav tako med mentoricami januarskih delavnic. Danes je predenje na kolovratu tako redko znanje, da so Slapnikovo povabili, naj jim ga pokaže tudi v Ilirski Bistrici.

BRANE JERANKO

Foto: Bernarda Prodnik, arhiv društva Bicka, BJ

Prenašanje znanja na najmlajše. Med krtačenjem ovčje volne z mentorico **Vero Ošep**.

Naravnost s podstrešja. Greben za česanje otrtega lanu.

Trlica za trenje lanu, za pridobivanje lanenega prediva, ki ga je nato treba počesati in mikati.

V Solčavi ta mesec vrtijo kolesa kolovratov. Na fotografiji od leve proti desni **Ida Slapnik**, **Neža Plesnik**, **Marija Cigala** in **Vera Ošep**.

Arhivi kot kulturna in znanstvena središča

Arhivist dr. Aleksander Žižek iz Zgodovinskega arhiva Celje: »Arhive vsaka štiri leta uporablja za nabiranje streliva druga politična stran.«

Zgodovinski arhiv Celje poleg opravljanja osnovnih funkcij – zbiranja, popisovanja in hranjenja najrazličnejših dokumentov – vse bolj postaja eno od kulturnih in znanstvenih središč regije. V njegovih razstaviščnih prostorih si je mogoče ogledati tako gostujoče kot domače razstave. Ključno vlogo pri vsem tem imajo arhivisti, ki v zadnjih letih ne opravljajo zgolj osnovnih zadolžitev, ampak se shranjeno gradivo z različnimi projekti trudijo približati širši javnosti.

Trenutno je v celjskem arhivu na ogled razstava ABC Arhivska Barbara Celjska avtorja dr. Aleksandra Žižka, ki je kot arhivist v Zgodovinskem arhivu Celje zaposlen že od konca študija zgodovine leta 1993. Tokrat se je lotil raziskovanja znane Celjanke. Pobrskal je po različnih evropskih arhivih in poiskal listine, povezane z njo. Nastala je zanimiva arhivska razstava, ki si jo je v razstaviščnih prostorih Zgodovinskega arhiva Celje mogoče ogledati še do slovenskega kulturnega praznika.

V Zgodovinskem arhivu Celje ste zaposleni že skoraj 22 let. Tako kot vsa ostala področja družbe se je najverjetneje spremenilo tudi delo v arhivu. Kakšno je bilo pred dvema desetletjema in kakšno je danes?

Leta 1993 je le redkokdo vedel, kje je v Celju zgodovinski arhiv, ki je imel takrat svoje prostore v bližini upravne enote in občine. Poznale so nas le stranke, ki so iskale gradivo, povezano z upravnimi postopki. Študentje, raziskovalci, predvsem pa šolske skupine vanj niso pogosto zahajali, morda tudi zato, ker ni bilo dovolj prostora, da bi jih lahko sprejeli in jim predstavili svoje delo. Razstave v arhivu so bile zelo redke, a smo se že takrat ukvarjali tudi z izdajanjem strokovnih publikacij in študij. V zadnjih letih se arhivi vse bolj uveljavljajo kot lokalna središča kulturnega in znanstvenega dogajanja.

In s tem verjetno privabljajo vedno več ljudi. Kdo so obiskovalci celjskega zgodovinskega arhiva?

Presek skozi starostno strukturo naših obiskovalcev je zelo zanimiv. Obiskujejo nas tako učenci prvega triletnega osnovne šole, ki jim predstavimo pravljico Miška Mica v arhivu, in tudi učenci predmetne stopnje ter srednješolci, katerih obisk je že bolj tematsko naravnan. Seveda ne manjka tudi drugih obiskovalcev, kot so študentje, ki iščejo gradivo za seminarske in diplomske naloge, raziskovalci, ki pripravljajo magisterije in doktorate, in nenazadnje tudi ljubiteljski zgodovinarji, ki se ukvarjajo z zgodovino domačega kraja ali pripravljajo družinsko drevo. Tem zadnjim lahko pomagamo le delno, saj ne hranimo matičnih knjig oziroma drugih zapisov o ljudeh, razen posestnih evidenc.

Zgodovinski arhiv Celje hrani malo manj kot 8 kilometrov gradiva. Poleg tega ima 75 tisoč fotografij v različnih oblikah in 35 tisoč diapozitivov ter nekaj filmov. Katero gradivo je najstarejše?

Med najstarejše gradivo sodijo rokopisi, med katerimi je najstarejša žička privilegij-ska knjiga iz sredine 13. stoletja. V njej so zapisani privilegiji, ki so jih pridobili žički

»Dandanes v arhivih ni problem, da propadajo listine, za katere znamo odlično poskrbeti, ampak da ujamemo korak osveževanja računalniških oblik zapisov.«

Bolj kot nad novejšim gradivom, pri katerem gre v prvi vrsti za dokumentacijo, nastalo v stečajnih postopkih, Žižka navdušuje gradivo, nastalo pred 200, 300 ali več leti. Dr. Aleksander Žižek je v Zgodovinskem arhivu Celje zaposlen od leta 1993. Pri svojem delu se je še posebej posvetil gradivu, povezanemu s cehi.

menihi od različnih mogočnejšev, kot so bili papeži, oglejski patriarhi, krški škofje, vojvode in grofje. Nekoliko mlajše so listine. Najstarejša med njimi je darovnica Jošta Soteškega minoritskemu samostanu iz leta 1428. Od Celjskih grofov so v arhivu shranjene tri listine Friderika II. Celjskega, s katerimi je obdaroval minoritski samostan, in ena listina Hermana II. Celjskega, s katero je podelil fevde svojemu vazalu Frideriku Schrotu.

In katero gradivo je najmlajše?

Najmlajši shranjeni dokumenti so stari samo pet ali deset let. V prvi vrsti gre za gradivo, povezano z gospodarskimi subjekti, ki so prenehali delovati. V arhivu je shranjeno gradivo, nastalo v podjetjih v stečajnih postopkih. Tovrstni dokumenti sicer ne sodijo k nam. Prevzeli in shranili smo jih na pobudo stečajnih upraviteljev in jih s tem zavarovali pred morebitnim uničenjem. V tem gradivu so tudi dokumenti iz kadrovskih evidenc, ki so še posebej zanimive za posameznike, ki uveljavljajo pravico do pokojnine, saj lahko na takšen način dobijo informacije in dokazila.

Dandanes se le težko izognemo vrednotenju in ocenjevanju predmetov, kar je najverjetneje še posebej težavno pri kulturni dediščini in umetnosti. Lahko govorimo o najvrednejšem gradivu v vašem arhivu?

Neprestano se srečujemo s problemom vrednotenja arhivskega gradiva. Vsaka listina je neponovljiva in za vsako bi bilo izredno škoda, da bi se izgubila. Vrednost arhivskega gradiva se razlikuje od posameznika do posameznika. Zame je gradivo, nastalo pred 200, 300 ali več leti (t. i. »mrtve duše«), vredno veliko več kot dokumentacija katerega od podjetij v stečaju. Za nekoga, ki tovrstne dokumente nujno potrebuje, saj sta od njih odvisna njegova eksistenca oziroma gmo-tni položaj, pa si lahko predstavljamo, da so veliko vrednejši prav ti. Vsakdo pa ima rad dokumente, ki lepo izgledajo. Mednje sodijo listine z debelimi in velikimi pečati v lesenih skledicah in rokopisi. Zanimivo je, da je ponavadi kakšna majhna nevpadljiva listina zaradi vsebine vredna veliko več.

Vaša poklicna pot je povezana prav s temi najstarejšimi listinami in rokopisi ter nekoliko manj z novejšim gradivom. Se vam zdi to prednost ali slabost?

Če se danes ozrem nazaj, vidim, da sem imel kar precej sreče, čeprav se mi na začetku poklicne poti ni zdelo tako. Diplomiral sem iz zgodovine Celja med drugo svetovno vojno. Potihem sem si predstavljal, da bo moja poklicna pot povezana s »partizani in z Nemci«. Kljub vsemu sem izkoristil priložnost, ko je ravno v tistem času celjski zgodovinski arhiv iskal pripravnika za delo s starejšim arhivskim gradivom, ki mi prav tako ni predstavljalo večjih težav, saj sem se v okviru študija dve leti intenzivno učil tako latinščino kot nemščino. S tem sem si nekako zakoličil arhivistično pot v celjskem zgodovinskem arhivu, kar pomeni, da se ukvarjam z gradivom do leta 1850.

Še posebej ste se usmerili v raziskovanje gradiva, povezanega s cehi ...

Cehi so podskupina tega starejšega gradiva do leta 1850, gradivo o njih pa je oblikovano kot samostojna zbirka cehovskih dokumentov. Pritegnilo me je zaradi svoje večplastnosti. Vanj so namreč vključeni cehovski privilegiji, kadrovske evidence, zapisniki, diplome in spričevala. Hkrati, ko sem urejal in popisoval tovrstne dokumente, sem o tej temi pripravljal tudi magistrsko nalogo in kasneje še doktorsko.

Potem ko ste pred dobrimi desetimi leti pripravili razstavo na temo cehov, ste se lani ob 600-letnici kronanja Barbare Celjske usmerili predvsem v dokumente, povezane s to znano Celjanko. Pripravili ste razstavo ABC Arhivska Barbara Celjska. Kako ste se je lotili?

»Maniji« o Barbari Celjski se lani nismo mogli izogniti niti v celjskem arhivu. Odločili smo se, da bomo postregli z arhivskimi dokumenti. Predstavili smo listine, v katerih Barbara Celjska nastopa kot njihova izdajateljica v vlogi soproge Sigismunda Luksemburškega, deželne kneginje in fevdalke, ki je skrbela za koristi svojih posesti. Listine,

»Zdi se mi, da so arhivi v Sloveniji kdaj tudi preveč odprti. Država bi morala postaviti jasno mejo, kaj je lahko s stališča nacionalne varnosti ter človekovih pravic dostopno javnosti in kaj ne.«

povezane z Barbaro Celjsko, zaradi svoje preproste oblike niso prava paša za oči, a so zato toliko bolj pomembne zaradi svoje vsebine, iz katere lahko razberemo, s čim se je ukvarjala. Našli smo najrazličnejše probleme, od nesoglasja med fevdalci do škodoželjnih podložnikov. Ena bolj pomembnih je listina o ustanovitvi zmajevega viteškega reda, kateremu so pripadali najvidnejši fevdalci tistega obdobja.

V celjskem zgodovinskem arhivu hranite relativno malo listin, povezanih s Celjskimi grofi. Se vam zdi prav, da je glavna tovrstnih slovenskih listin shranjena v državnem arhivu v Ljubljani?

V prvi vrsti se mi zdi čudno. Ljubljanski zgodovinarji so dolgo časa – kar me je precej motilo – Celjske grofe obravnavali skoraj kot vaše posebneže. Ko smo Celjani predlagali, da bi listine grofov in knezov Celjskih hranili v našem arhivu, pa so takoj udarili na bobne nacionalnega pomena Celjskih in teh dokumentov. Kadar govorimo o obstoju celjske kneževine, včasih raje navajajo argumente, zakaj to ni bila »čisto prava« kneževina. Spet drugič, ko govorimo o pomenu listin, spremenijo svoje kriterije, da bi jih lahko obdržali v Ljubljani.

So pogajanja glede premestitve končana? Ali so še odprte možnosti, da bi pridobili kakšno listino več?

Imamo maksimalen in minimalen cilj. Maksimalen je skoraj neuresničljiv, saj bi pri tem šlo za njihovo selitev, minimalen pa je, da bi dobili na stroške državnega arhiva njihovo celotno skenoteko. Spodobilo bi se, da bi preslikave listin za potrebe raziskovalcev, ki ne živijo v Ljubljani, hranili tudi v Celju.

V javnosti so bili v preteklem letu arhivi bolj kot kadarkoli v središču pozornosti. Kakšno je vaše stališče glede njihovega odpiranja in zapiranja za javnost?

Zdi se mi, da so arhivi v Sloveniji kdaj tudi preveč odprti. Govorim o arhivih, ki so v »normalnih« državah zaprti. V mislih imam arhive različnih služb, ki delujejo zato, da država normalno deluje. Slovenija dela z občutljivimi arhivi kot svinja z mehom. Postaviti bi morala jasno mejo, kaj je lahko s stališča nacionalne varnosti ter človekovih pravic dostopno javnosti in kaj ne. Arhive vsaka štiri leta uporablja za nabiranje streliva druga politična stran. Iz omar o nasprotnikih vlečejo takšne in drugačne podatke, ki ne vplivajo na pozitiven politični dialog. Glavni problem naše države danes ni odprtost oziroma zaprtost arhivov, ampak so v ospredju številni drugi – ki so zanjo in za njene državljane bistveno pomembnejši. Izgubili smo leta in leta, ko bi se lahko politika ukvarjala s temi problemi, da ne bi bili zdaj na repu primerljivih držav.

Danes so arhivi pred velikimi izzivi, kako trajno uspešno hraniti dokumente na sodobnih nosilcih informacij. Kako se sodobnim smernicam prilagajate pri vas?

Ni problem pri arhivskem gradivu na pergamentu in pisanim s posebnim črnilom, temveč pri dokumentih, ki so pisani z igličnimi tiskalniki in s tiskalniki, ki so delovali na trakce. Po dvajsetih letih so tovrstni dokumenti praktično neberljivi. Dokumente, stare med 20 in 30 let, moramo preslikati in jim s tem zagotoviti digitalne kopije. Druga problematična skupina so dokumenti, shranjeni na elektronskih nosilcih. Podvrženi so takšnemu tempu spreminjanja, da je treba kar precej pohiteti, da jih vedno znova pretvorimo na kakšen nov berljiv format. Dogaja se nam, da kakšnih dokumentov iz WordStara in drugih posebnih programov danes ne moremo več nikjer prebrati.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Relax® turizem

Največji slovenski organizator počitnic!

Z RADIEM CELJE IN RELAXOM V EGIPT!

Z vami bosta voditeljici Radia Celje Simona Brglez in Nena Lužar.

Odhod: 1. 9. 2015 | 7x ALL INCLUSIVE + BREZPLAČEN AVTOBUSNI PREVOZ + 2 IZLETA

hotel PICKALBATROS ALF LEILA WA LEILA 4*

LOKACIJA: Hurgada, 17 km do centra mesta, 12 km do letališča.

PLAŽA: hotel ni na obali! Gostje uporabljajo plažo sestrskega hotela Dana Beach Resort, ki je oddaljena 900 m. Večkrat dnevno brezplačen prevoz do plaže in nazaj.

BAZEN: sedem zunanjih bazenov, od tega dva otroška z več tobogani in manjši akvapark.

STORITVE: ALL INCLUSIVE (samopostrežni zajtrk od 7.00 do 10.00 • samopostrežno kosilo od 12.00 do 14.00 • samopostrežna večerja od 18.30 do 22.00 • pozna večerja od 22.00 do 24.00 • popoldanski prigrizki od 14.00 do 16.00 • lokalne brezalkoholne in alkoholne pijače od 10.00 do 24.00 • sendviči v lobby baru od 23.00 do 24.00 • prigrizki in pijača v baru na plaži (Dana Beach Resort htl) od 10.00 do 17.00 • sladoled od 12.00 do 21.00 • uporaba mini kluba in akvaparka od 10.00 do 17.00 • igranje mini golfa - 30 min na dan • uporaba fitnesa • ogled profesionalnih večernih šovov v romanskem gledališču v sklopu hotela • jahanje konj - 30 min na dan • uporaba tenis igrišč v dnevnem času - 30 min na dan ob predhodni rezervaciji • uporaba sefa v sobi • koriščenje ležalnikov in senčnikov ob bazenu in na plaži do zasedbe mest • izposoja kopalnih brisač ob plačilu depozita).

KLIMATIZIRANO: hotel je klimatiziran (klima se vklaplja in izklaplja po odločitvi hotelskega menedžmenta).

INTERNET: na voljo internetni kotiček in brezžična povezava (oboje z doplačilom).

OSTALO: kvaliteten in izjemno priljubljen tematski hotel v stilu 1001 noči. Recepcija, glavna samopostrežna restavracija Cave Du Roi, tri a la carte restavracije, sladoledni kotiček, špageterija, športna ponudba (fitnes, tenis, odbojka, večnamensko igrišče, mini golf, pikado, aerobika, gimnastika), otroški mini club in otroško igrišče, biljard, zdravniška oskrba in lekarna, spa center (masaže, jacuzzi, savna, parna kopel), frizer, romansko gledališče namenjeno profesionalnim večernim animacijskim programom, muzej egipčanske zgodovine.

OPOMBE: nekatere hotelske storitve zahtevajo depozit, ki ga ob koncu bivanja povrnejo. Opis ponudbe hotela se lahko v času do prihoda gostov spremeni, zato točen opis gostje prejmejo ob prihodu v hotel. Gostje lahko ob doplačilu koristijo izvenpenzijsko ponudbo sosednjega sestrskega hotela Jungle Aqua Park, enega največjih vodnih parkov Hurgade. Alkoholne pijače strežijo samo gostom, starejšim od 18 let. Hrana in pijača (postrežena v kozarcih) sta na voljo v posebej določenih barih in restavracijah po vnaprej določenem razporedi. Nekatere storitve, ki ne sodijo v ponudbo all inclusive (uvožene pijače, spa center, nekatera športna ponudba ...), so na voljo ob doplačilu. V restavracijah je predpisana spodobna toaleta. Obvezno je nošenje all inclusive zapetnice. Turisti so na prvem mestu in najpomembnejša je varnost!

HOTEL V STILU 1001 NOČI

BREZPLAČEN OGLED HURGADE

BREZPLAČEN IZLET - SHARM EL NAGA

HOTEL PICKALBATROS ALF LEILA WA LEILA

HURGADA (El Gharaka): živahno obmorsko letovišče je 500 km južno od Kaira in vzhodno od Luksorja. Ima približno 160.000 prebivalcev. V manj kot desetih letih se je iz majhne ribiške vasice spremenilo v eno najbolj priljubljenih egiptovskih počitniških letovišč, ki pa ne ponuja samo toplega morja in sonca, temveč še mnogo drugih dejavnosti za aktivni dopust. Mesto ima dva centra; Sakalla, ki je namenjen turistom in kjer najdemo vse od lokalnih do mednarodnih restavracij, bazarjev, barov in diskotek, ter stari center Dahar, kjer živi lokalno prebivalstvo. Poleg uradnih poslopij je v Daharju tudi mestni bazar, kjer je mogoče kupiti raznovrstne egipčanske izdelke.

Ahlan Wa Sahlan oz. dobrodošli!

že za 579 EUR
Pohitite, lani razprodano v 2 dneh!

Z EKIPO RADIA CELJE IN RELAXA LANI V TURČIJI

PAKETNA CENA 579 € VKLJUČUJE:

- avtobusni prevoz CELJE - ŽALEC - LETALIŠČE JOŽETA PUČNIKA - ŽALEC - CELJE
- letalski prevoz Ljubljana - Hurgada - Ljubljana
- letališko in varnostno pristojbino ter ekološko takso v Sloveniji in v Egiptu
- vstopni vizum
- manjši obrok na letalu
- avtobusni prevoz z letališča v Hurgadi do hotela in nazaj
- asistenco na letališčih
- pozdravno pijačo
- 7x NOČITEV s storitvijo ALL INCLUSIVE v hotelu PICKALBATROS ALF LEILA WA LEILA 4*
- uporabo bazenov, toboganov, kopalnih brisač, ležalnikov in senčnikov ob bazenu in na plaži sestrskega hotela Dana Beach (do zasedbe mest)
- hotelski animacijski program
- izlet z ladjico Sharm El Naga (možnost kopanja in snorkljanja)
- ogled mesta Hurgada
- slovenskega predstavnika
- turistično takso
- osnovno nezgodno zavarovanje

POPUSTI V SOBAH 1/2, 1/2+1 in 1/2+2: Otrok od 2. leta BREZPLAČNO (nima sedeža na letalu in ležišča v sobi), plača pavšal za vstopni vizum. Otrok od 2. do 14. leta na dodatnem ležišču brezplačno v hotelu (plača pavšal za prevoz). Otrok od 2. do 7. leta na drugem dodatnem ležišču brezplačno v hotelu (plača pavšal za prevoz). Otrok od 7. do 14. leta na drugem dodatnem ležišču 20%. Otrok od 2. do 14. leta na osnovnem ležišču 5%. Odrasla oseba na dodatnem ležišču 5%.

DOPLAČILA: Pavšal za otroka do 2. leta 20 EUR. Pavšal za otroka od 2. do 14. leta na dodatnem ležišču 359 EUR. Pavšal za otroka od 2. do 7. leta na drugem dodatnem ležišču 359 EUR. Za otroško posteljico BREZPLAČNO. Za enoposteljno sobo 50%. Za posredovanje 15 EUR na prijavnico (voucher).

OPOMBA: končno plačilo rezervacije mora biti izvedeno najkasneje 21 dni pred odhodom.

PRVI OTROK
od 2. do 14. leta
BREZPLAČNO

DRUGI OTROK
od 2. do 7. leta
BREZPLAČNO

V HOTELU, V SOBI Z DVEMA ODRASLIMA, otrok plača pavšal za prevoz. Glej popuste in doplačila.

HOTELSKI ANIMACIJSKI PROGRAM

TEMATSKI HOTEL, DEL PRIZNANE HOTELSKE VERIGE PICKALBATROS

EKSKLUZIVNO SAMO PRI RELAXU

BREZPLAČEN AVTOBUSNI PREVOZ IZ CELJA IN ŽALCA

Pohitite s prijavami! Za vse informacije in rezervacije pokličite:

RELAX CELJE, Stanetova 16, 03 428 83 20 | **RELAX CELJE - CITY CENTER**, 03 428 83 40 | **RELAX ŽALEC**, Ul. heroja Staneta 1, 03 712 13 30

Ni se prepustil usodi

Franci Horvat je v knjigi Timšel zbral zgodbe, ki jih je napisal v minulih štirih desetletjih

Konec minulega leta je pri celjski založbi Antika izšla knjiga z naslovom Timšel. Gre za delo fotografa, alpinista in svetovnega popotnika Francija Horvata, ki je v knjigi zbral avtobiografske zgodbe. V njih večinoma pripoveduje o svojih alpinističnih podvigih in planinskih vzponih ter potepanju po svetu, nekaj pa je tudi takšnih, ki segajo v ne preveč rožnato otroštvo in opisujejo nekatere kasnejše življenjske prelomnice. Ker je v prvi vrsti fotograf, je dodal tudi vrsto fotografij, zlasti prelepih motivov iz narave.

Nekatere zgodbe je v preteklih letih že objavil v različnih revijah in časopisih, nekaj je med njimi tudi takšnih, ki jih je hranil v domačem sefu in jih ni prebrala niti njegova žena. Pobudo za knjigo, ki je izšla v 500 izvodih, so dali celjski založniki, pri čemer je to njegova druga knjiga – za Vodnjaki na Slovenskem, ki ima povsem drugačno vsebino. Timšel je Horvatovo življenjsko delo, saj ga je pisal 40 let. »Odločitev za objavo nekaterih zgodb ni bila tako enostavna, saj se na nek način razgališ pred javnostjo,« pravi avtor.

Kakšni so bili odzivi bralcev, glede na to, da tudi nekaterih ljudi niste predstavili najbolj prijazno?

Doslej so bili odzivi zelo pozitivni, le pri nekaterih se je pokazala nevoščljivost, druge sem presenetil.

Zgodbe je veliko, vam je katera posebej pri srcu?

Vsaka je edinstvena, a izpostavil bi osebne zgodbe o rojstvu hčere Tine in njenih prvih korakih. Med alpinističnimi so v ospredju zgodbe o vzponu v Ledenki ali perujskih Andih 6 tisoč metrov visoko. Med novejšimi mi je ljuba Božanska komedija pod Krnom. Toliko nezdod, kot sem jih opisal v tej zgodbi, se redkokdaj zgodi v tako kratkem času.

Zgodba o zaročenki, ki ste jo našli mrtvo po vrnitvi iz hribov, je zagotovo med najbolj pretresljivimi ...

Medtem ko se je tuširala, ji je počila žilica v možganih in konec je bil neizbežen. Ko sem se vrnil s plezanja, sem jo našel ... Takšen dogodek te zaznamuje najmanj za dvajset let. Nobena ženska ni več dovolj dobra ...

Šele čez leta ste si ustvarili družino. Ima hči ime po njej?

Seveda! Nekateri so me malo obsojali, kako da sem dal hčeri to ime. Čez čas so v pogovoru ugotovili, da morda to le ni bilo napačno. Nekoga izgubiš, a pride nato nekdo drug v tvoje življenje.

Zgodbe so razvrščene kronološko, od spominov na otroštvo do potopisnih. Ste na poti vedno sproti beležili dogajanje, da so ostala vsa razmišljanja in podrobnosti?

Na vsakem potovanju pišem dnevnik. Če isti večer ne uspem zapisati, to naredim najkasneje čez dan ali dva, sicer se posebnosti hitro izgubijo. Zdaj ko bolj potujem in manj hodim po odpravah, so večeri tisti, ko pišem. Dovolj je že, če si narediš nekaj zaznamkov, da potem lahko sestaviš besedilo. Samo fotografija je premalo, da bi te spomnila na kakšne globlje občutke.

Zakaj tako nenavaden naslov knjige?

Timšel je hebrejska beseda, ki pomeni človekovo možnost izbire v življenju oziro-

59-letni Franci Horvat se je rodil v Celju. Opravil je več kot 500 plezalnih vzponov in obiskal več kot 30 držav sveta. Od leta 1999 je samostojni kulturni ustvarjalec na področju fotografije. Svoje prispevke je objavil v številnih revijah, s fotografijami je obogatil različne knjige, imel je več kot 50 samostojnih fotografskih razstav in več kot tisoč potopisnih predavanj. Leta 2005 je izšla njegova knjiga Vodnjaki na Slovenskem.

ma svobodne volje, ki odpira in širi obzorja. Zame je ta beseda kot neka mantra. Knjigo Vzhodno od raja Johna Steinbecka, kjer sem našel to besedo, sem bral že v osnovni šoli in me je pritegnila. Tudi sam sem se že zgodaj odločil, da bom našel neko svojo pot. Bolje je živeti en dan kot lev kot vse življenje kot ovca, je moje geslo. Nisem rad kot lupina, ki plava na morju in jo buta sem in tja. Timšel pomeni, da se ne prepustiš usodi, temveč da aktivno iščeš svojo pot.

Je to posledica otroštva, ko so vas malo sem in tja prestavljali, saj ste bili kar nekaj časa pri rejnikih?

Zagotovo! Razmere pri rejnikih in doma so me pripeljale do takšnih zaključkov in do tega, da sem se skušal sam postaviti na noge.

Zdi se, da ste bili kot otrok občutljivi, težko ste prenašali krivice.

Te so me sploh bolele. Kot nezakonski otrok sem slišal, da sta zame opekarna ali cinkarna. To je kar nekaj časa vplivalo name, a kljub temu sem hotel sebi in drugim dokazati, da zmorem več. Mama ni imela možnosti, da bi se šolal, ampak sem moral najprej končati poklicno šolo, ob delu pa nato še srednjo in višjo.

Kdo vas je prvi odpeljal na kakšen hrib in vas navdušil zanje?

Mama me je pri štirih letih peljala na Klemenčovo jamo nad Logarsko dolino in gore so se mi prikupile. To veselje sem nadgradil z alpinizmom.

Kaj je tisto, kar žene človeka, da se loteva tako zahtevnih preizkušenj, kot so ekstremni vzponi v gore?

»Če je moja odsotnost od gora daljša, pogosto opažam, da postanem razdražljiv in siten. Občasno se zgodi, da imam zdravstvene težave, ki pa čudežno izginejo, ko mestni smrad zamenjam za gorski zrak. Brez večjih težav lahko v gorah hodim ure in ure, tudi ponoči, česar ne morem trditi za urbana naselja. Bojim se, da bo, ko bom nekoč obnemogel in bom moral gore gledati samo od daleč, to zame zelo hudo.«

Gore so vedno nove preizkušnje. Vreme, pot, steno – vse to je treba premagati in to me bogati, dvigne. V gorah se počutim kot doma. Ni nevoščljivosti, trenj, zasmehovanja, povezan sem z naravo. Nakupovalna središča me na primer odbijajo.

So tudi alpinisti takšne vrste ljudje, da med njimi ni nevoščljivosti, trenj?

V glavnem sem se družil z alpinisti, ki so bili kolegi in prijatelji. Najti se morajo sorodne duše. Tu gre v veliki meri za zaupanje. Pri alpinizmu ni popravnih izpitov, to ni atletska steza, kjer lahko odstopiš. Treba je priti v dolino ali na vrh. Napake so lahko usodne, zato je zaupanje med dvema življenjskega pomena.

Med enim od vzponov ste se tudi močno poškodovali in v plezalni karieri doživeli kar nekaj neprijetnih dogodkov. Kako takšna nesreča človeka zaznamuje?

Ena najbolj trpkih izkušenj je bil padec na Mrzli gori leta 1977, ki me je zaznamoval za vedno. Trajalo je deset mesecev, da sem okrevljal. Kljub vsej tragiki me je nesreča na nek način obogatila in naučila, kako ravnati. Nekaj let je trajalo, da je delno popustil krč, ki človeka zagrabi po takšni nezdodi. 70-metrski padec bi lahko bil usoden. To je bila velika šola, pred tem sem imel občutek, da se mi ne more nič zgoditi. Je pa res, da z leti človek pridobi izkušnje, ki so pomembne pri tem konjičku.

Kdo od plezalcev vam je bil najbližje v teh letih? V zgodbah velikokrat omenjate Bineta ...

Najbližje mi je Bine Javernik, zelo sva se ujela in se dopolnjujeva. Praktično nikoli nisva imela resnih sporov. Če komu kaj ni bilo všeč, sva si to povedala. Zanimivo, da sva bila na dveh večjih odpravah, ki so trajale mesec in pol, v Južni Ameriki in Afriki. Če si z nekom toliko časa, lahko hitro pride do nasičenja, še doma, kaj šele v izrednih razmerah v hribi. Takrat spoznaš človeka. Občasno še greva kdaj skupaj na potep, plezala pa že kar nekaj časa nisva.

Zapisali ste svojo bojazen, da lepega dne ne boste več mogli osvajati vrhov in da boste morali ostati v dolini ...

Osvajanje visokih vrhov je verjetno končano, saj se bližam 60. letu, ko človek ni več tako eksploziven, pridejo težave s koleni in še kaj, čeprav je še volja. Hribi se »višajo«, zmožnosti pa manjšajo.

Bo čez leta tudi vzpon na Celjsko kočo dosežek?

Čez leta zagotovo, a bom skušal čim dlje vztrajati. Najti ustrezno mero, do kod lahko greš, je tudi pomembno, da se ne preceniš, ker si ti to lahko grdo maščuje. Velikokrat skušam sam sebe preseči pri kakšni stvari, a bo tega vse manj.

Vam je kdo rekel, da niste pri pravi, ko izzivate usodo? Se verjetno iz te zasvojenosti človek težko reši?

Res je to droga, ki se ji težko upreš. Še vedno se mi dogajajo stvari, ki so nekje na meji, težko se jim izognem. A vidim, da bo treba manj izzivati usodo.

Je to povezano tudi s tem, da imate družino, otroka? Zagotovo se spremeni pogled na tvegane podvige, ko človek ni več sam ...

Odkar imamo hčer, je vse drugače. Vedno pomislim na to, da je ne bi razočaral, saj še vedno potrebuje tudi očetovsko ljubezen, ne samo materinske.

Je pa njo tudi zagrabila strast do pohodov ...

Rada sva skupaj, v naravi, tudi ona rada pleza. Ni je bilo treba siliti, sama je to želela. Skušam jo le usmerjati.

Žena ni tako navdušena, se mi zdi ...

Nad alpinizmom res ne, zato to nama prepušča, a se rada potepa po svetu. Zato smo šli skupaj tudi na kakšno tako potovanje. Zadnje čase poskušam alpinistični del nadomestiti s fotografskim, ker vem, da se bo prvi počasi zmanjševal. Fotografiraš pa lahko vse življenje.

So ostale še neizpolnjene potovalne želje?

Ena od velikih poti je bila na Galapagos, vlečejo pa me še Kuba, Velikonočni otoki, Tajska. Sploh Južna Amerika se mi zdi zelo zanimiva, saj tam živijo Indijanci in imam občutek, kot da imam korenine pri njih, kot da bi v prejšnjem življenju že bil tam.

Ko ste pustili službo in se odločili za »svobodo«, so bili drugačni časi. Danes verjetno ni enostavno preživeti kot samostojni kulturni delavec?

Ko sem zapustil Sip in se odločil za samostojno pot, je bila moja glavna dejavnost fotografija. Ker sem že takrat potoval, sem rekel, zakaj ne bi združil obojega in imel predavanja. Še v boljših časih se je bilo treba pošteno potruditi za posel, danes je to še težje, kaj šele, da dobiš plačilo. Status ni enostaven, a je prednost. Nimam težav kot včasih, ko sem hodil s kamnom v želodcu v službo. Počnem to, kar me veseli. Ni šablonsko delo, ni vsak dan enak.

Ste kdaj, ko ste bili čisto na dnu, rekli, da se ne greste več? Sploh ob kakšnih izjemnih težavah v gorah?

Velikokrat. Rekel sem, da bom le še ribe lovil in bral časopis, a je bilo že naslednji dan mnogo bolje, ko je bilo vse hudo pozabljeno in so ostali le lepi spomini.

Pravite, da ne prenesete nakupovalnih središč. Se vam ne zdi, da v teh časih še bolj potrebujemo stik z naravo, da lažje prenašamo stresne trenutke?

Narava je še vedno naša učiteljica, čeprav je ne spoštujemo. V Sloveniji, ki je majhen biser, ljudje preveč hlastamo po eksotičnih krajih, namesto da bi spoznali svojo domovino. Zadnjih dvajset let intenzivno iščem takšne naravne kotičke in skušam prikazati lepote, ki nas obdajajo.

TATJANA CVIRN
Foto: TOMO JESENIČNIK

Kalejdoskop zvočne slike kulture

VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

www.radiocelje.com

José Saramago: Kameni splav

Povsem odcepljeni

Portugalski nobelovec José Saramago je svoj roman **Kameni splav** objavil leta 1986, v letu, ko sta se Španija in Portugalska priključili k Evropski uniji. In z njim na le sebi lasten način zapisal, kaj si o tem misli. Na ironičen, sarkastičen, na trenutke zelo duhovit način je ta ateist in neusmiljen kritik družbenih razmer kar z bralcem nekoliko kramljajoče zapisal zgodbo o petih posebnostih.

Ko je Joanna Carda z bre- črto, ki je ni mogoče izbrisati, stovo palico zarisala v pesek je Joaquim Sassa v morje zalu-

čal kamen, ki ni hotel pristati. Joseju Anaicu je začela slediti jata škorcev in Pedro Orce je začutil tresenje zemlje, ki ga je čutil le sam, niti seizmografi ga niso mogli potrditi. Takrat se je v Pirenejih začela delati razpoka. Rasla je in rasla, slednjič so se Pireneji odcepili od Evrope

in iz polotoka postali po morju ploveč otok. Štirje zgoraj ome-njeni se poiščejo in povežejo, saj menijo, da so prav njihova nerazložljiva dejanja povzročila neverjetne dogodke. Pridru-ži se jim še strašljiv, ogromen pes brez glasilk in z modro neskončno nitjo v zobeh.

In začne se neverjetno po-potovanje s spačkom po sledi psa in nitke, ki jih pripelje do Marie Guavaira. Izmenjajo si zgodbe, potem pa skupaj kre-nejo na pot. Sprva v spačku, ko ta (2CV – »dva konja«) dokonč-no omaga, vprežejo v voz dva konja in prepotujejo polotok, ki je zdaj ploveči otok – kame-ni splav – po dolgem in počez. Da se na lastne oči prepričajo, kako je, ko vidiš mimo svoje domovine pluti Gibraltar, kako je, ko vidiš, da najjužnejši po-lotok Portugalske pluje proti Azorom, zatem proti Kanadi in ZDA, in kako je videti morje s prepadnih sten razcepljenih Pirenejev ... Kje je konec sveta, kje konec njihovih ljubezni in povezanosti ...?

Zgodba petih ljudi (pa še psa in dveh konj) je izvirna in močna, da deluje tako na ravni pripovedništva – zgod-be same – kot tudi na ravni do konca sarkastičnega in ironičnega pogleda na Evro-po, svet in politiko dandanes. Za pokušino le kratek citat na to vižo večplastnega romana: » ... če pustimo ob strani, da ljudstvo ponavadi živi v zmo-ti, tolikokrat je že dalo svojim predstavnikom svoj glas za preboj na oblast, ko pa so jo

O avtorju

José de Sousa Saramago, portugalski pisatelj, dramatik, novinar in kolumnist, je leta 1998 prejel Nobelovo nagrado za književnost. Njegova dela so pretežno alegorije z izraženo kritično noto, a vselej v povezavi s »kmečko« pametjo in z zgod-bami o ljudeh. Doslej so samo na Portugalskem prodali več kot dva milijona izvodov njegovih knjig, ki so bile prevedene v 25 jezikov. Njegova dela je nenehno kritizirala katoliška cerkev, a tudi oblast (EU, Mednarodni denarni sklad ...). Kot ateist se je zavzemal za ljubezen kot pot do izboljšanja človeštva. Ko so njegovo delo Gospel po Jezusu Kristusu na zahtevo takra-tnega portugalskega predsednika kot žaljivo za verska čustva umaknili iz prodaje, je Saramago zapustil domovino in se preselil na španski otok Lanzarote, kjer je leta 2010 tudi umrl.

JAVNO PODJETJE ZA KOMUNALNE STORITVE ROGAŠKA SLATINA d.o.o.
3250 Rogaska Slatina, Celjska cesta 12, Tel.: (03) 81-21-400, TRR: 06000-0029105634, D. Š. 43438806

Na podlagi 26.in 42. člena Družbene pogodbe o ustanovitvi OKP javnega podjetja za komunalne storitve Rogaska Slatina, d. o. o., skupščina podjetja, na podlagi sklepa z dne 9. 1. 2015, objavlja javni razpis za delovno mesto

DIREKTORJA PODJETJA

Kandidat mora poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima najmanj univerzitetno izobrazbo tehnične smeri
- najmanj pet let delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih
- da predloži razvojni program dejavnosti
- da predloži izjavo po 255. členu Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1, Ur. l. RS, št. 65/09-UPB3, 83/09, 33/11, 91/11,100/11, 32/12, 57/12, 44/13 in 82 /13), da:

- ni član drugega organa vodenja ali nadzora te družbe;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine oz. da je v primeru obsodbe minilo pet let od pravnomočnosti sodbe in dve leti od prestane kazni zapora;
- mu ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, dokler traja prepoved;
- ni bil kot član organa vodenja ali nadzora družbe, nad katerim je bil začel stečajni postopek, pravnomočno obsojen na plačilo odškodnine upnikom v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje podjetij, o odškodninski odgovornosti, in sicer še dve leti po pravnomočnosti sodbe.

Mandat direktorja traja štiri (4) leta.

Prijave s potrebnimi dokazili, razvojni program dejavnosti podjetja za štiriletno mandatno obdobje in življenjepisom posredujejo na naslov: **OKP Javno podjetje za komunalne storitve Rogaska Slatina, d. o. o., Celjska cesta 12, Ro-gaška Slatina – razpisna komisija, v roku 8 dni po objavi razpisa, s pripisom (ne odpiraj – razpis za direktorja podjetja).**

Kandidate bomo o izbiri obvestili **v 30 dneh** po končanem izbirnem postopku.

V besedilu javnega natečaja so uporabljeni izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, uporabljeni kot nevtralni za ženske in moške.

Skupščina
OKP Javno podjetje za komunalne
storitve Rogaska Slatina, d. o. o.

Priporočamo knjige avtorjev iz naše regije

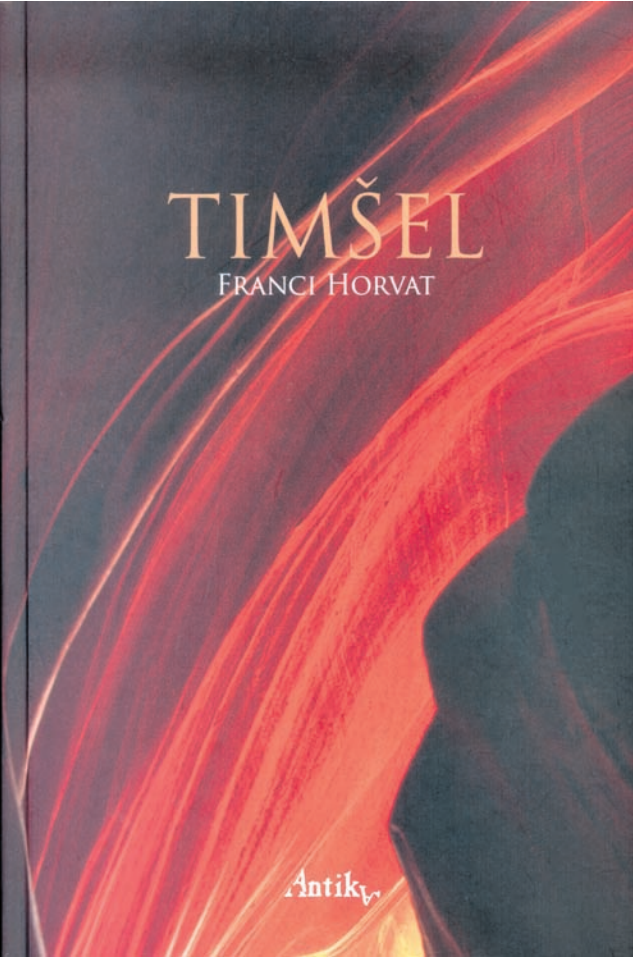
Prva zgodba iz knjige Francija Horvata Timšel

Mici – Marija Mirnik

Mici je bila dobrodušna in simpatična ženička, toda z vse-mi »Žavbami« namazana. Moje življenje v Trnovljah je bilo tesno povezano z njo, kajti večino časa sva preživela skupaj in mi je nadomeščala mamo. Ker ni hodila v službo, je skr-bela za hišo in manjšo njivo ob njej. Velikokrat je hodila v »tavr«, kot so nekoč dejali, če si šel pomagat k sosedu na polje ali travnik. Pogosto so to bili veliki kmetje, ki so imeli veliko obdelovalnih površin. Mici je običajno po zajtrku vzela motiko, mene pa je posadila na voziček in šla sva na polje. Če je bil v bližini grmiček ali drevo, sem čakal po nekaj ur v njegovi senci s svojim modrim medvedkom v naročju, če ga ni bilo, je voz pokrila s kartonom. Velikokrat sem se dolgočasil in jokal. V vročih poletnih dneh sva delo na polju končala že ob deseti uri, jeseni pri spravilu poljščin pa sva njivo zapuščala ob enih, kajti kosilo je moralo biti do druge ure, ko se je »ata« vrnil z dela.

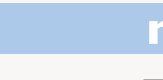
Sobotni večeri in nedelje so bile pogosto rezervirani za počitek. Z »atom« sta rada zavila na kakšen kozarček v bli-žnjo »oštarijo«, če je bil še dan, sem šel z njima, večkrat pa sem moral predčasno v posteljo. Zgodilo se je, da sem se po nekaj urah spanca zbudil in začel jokati zaradi osamljenosti in teme, zaradi česar sem menda dobil kilo. Že kot nekajletni fantič sem moral na operacijo, ki mi je ostala v zelo slabem spominu, mogoče je tudi to krivo, da še danes v bolnišnico sila nerad zahajam.

Najini izleti s kolesom v Celje so bili nekaj posebnega, kajti po nakupovanju osnovnih živil sem v pekarni vedno dobil žemljico, le v izjemnih primerih sva si privoščila krompirjev golaž v gostilni Branibor. V zakajeni jedilnici je vedno močno dišalo po hrani in cigaretah, ki so me že takrat zelo motile. Moje veliko veselje je bilo namakanje kruha v omako in opazo-vanje ljudi, kar je bilo v tej stari gostilni še posebno imenitno. Ko sva se tako podprla, je bila pot v Trnovlje precej hitreje za

nama. Mici se je ob vrnitvi rada oglasila pri svoji sestri Julijani (Milanez) v Spodnjih Trnovljah. »Julči«, kot so jo klicali, je bila poročena z uglajenim glasbenikom, kar se ji je tudi poznalo. Bila je sila bistrega duha in na vsako vprašanje, vsaj tako se mi je zdelo, je imela odgovor, zato sem jo rad poslušal.

Žal pa tudi moji rejniški dnevi niso bili vsi tako krasni, mo-tilo me je nedeljsko obiskovanje cerkve, saj sem bil pogosto oblečen kot punčka s »štrampeljci« in kratkimi hlačami in sem moral držati rejnico za roke. Zavidal sem sovrstnikom v vasi, ki so bili oblečeni v dolge hlače in so hodili z očet. Pri njej je bilo mogoče čutiti hudo bolečino ob izgubi hčere Marice in z mano je hotela to prekriti oziroma nadomestiti.

JAVNO PODJETJE ZA KOMUNALNE STORITVE ROGAŠKA SLATINA d.o.o.
3250 Rogaska Slatina, Celjska cesta 12, Tel.: (03) 81-21-400, TRR: 06000-0029105634, D. Š. 43438806

Na podlagi 26.in 42. člena Družbene pogodbe o ustanovitvi OKP javnega podjetja za komunalne storitve Rogaska Slatina, d. o. o., skupščina podjetja, na podlagi sklepa z dne 9. 1. 2015, objavlja javni razpis za delovno mesto

DIREKTORJA PODJETJA

Kandidat mora poleg splošnih zakonskih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima najmanj univerzitetno izobrazbo tehnične smeri
- najmanj pet let delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih
- da predloži razvojni program dejavnosti
- da predloži izjavo po 255. členu Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1, Ur. l. RS, št. 65/09-UPB3, 83/09, 33/11, 91/11,100/11, 32/12, 57/12, 44/13 in 82 /13), da:

- ni član drugega organa vodenja ali nadzora te družbe;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper delovno razmerje in socialno varnost, zoper pravni promet, zoper premoženje, zoper okolje, prostor in naravne dobrine oz. da je v primeru obsodbe minilo pet let od pravnomočnosti sodbe in dve leti od prestane kazni zapora;
- mu ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, dokler traja prepoved;
- ni bil kot član organa vodenja ali nadzora družbe, nad katerim je bil začel stečajni postopek, pravnomočno obsojen na plačilo odškodnine upnikom v skladu z določbami zakona, ki ureja finančno poslovanje podjetij, o odškodninski odgovornosti, in sicer še dve leti po pravnomočnosti sodbe.

Mandat direktorja traja štiri (4) leta.

Prijave s potrebnimi dokazili, razvojni program dejavnosti podjetja za štiriletno mandatno obdobje in življenjepisom posredujejo na naslov: **OKP Javno podjetje za komunalne storitve Rogaska Slatina, d. o. o., Celjska cesta 12, Ro-gaška Slatina – razpisna komisija, v roku 8 dni po objavi razpisa, s pripisom (ne odpiraj – razpis za direktorja podjetja).**

Kandidate bomo o izbiri obvestili **v 30 dneh** po končanem izbirnem postopku.

V besedilu javnega natečaja so uporabljeni izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, uporabljeni kot nevtralni za ženske in moške.

Skupščina
OKP Javno podjetje za komunalne
storitve Rogaska Slatina, d. o. o.

poslanci prevzeli, so zaradi ki so jih za to pooblastili ...« podkupnin ali groženj glaso- Zveni kaj znano? vali v nasprotju z voljo tistih, BRST

Starejši kot sem bil, vse manj sem te poskuse dopuščal, kar jo je zelo motilo, nekajkrat sem bil zaradi tega tudi tepen.

Med najine zanimivejše potepe sodi poletno romanje k sv. Ani na Teharje. Star sem bil približno pet let, ko sva se že kaj kmalu po zajtrku odpravila peš proti cerkvi. Na poti sva srečevala številne domačine, ki so bili prav tako namenjeni k sv. Ani. Malo pred Gajami sva dohitela Toneta Mirnika, »atovega« brata, ki je bil prav tako na romanju. Zelo sem se ga razveselil, kajti rad sem se potepal pri njem in bil je tudi moj zaveznik. Pokazal mi je veliko zanimivega v naravi in me je malo razvajal. Kot otrok sem rad jedel pečena jajca na oko, Tonetu jih ni bilo težko speči tudi deset zame. Mogoče mi zaradi prevelikih količin v preteklosti danes ne prija, sicer je pa tudi iz zdravstvenih razlogov bolje, da jih ne jem.

Po maši sva s Tonetom hodila od »štanta« do »štanta«, kjer ni manjkalo slaščic in igrač ter božjih podob. Na njegovo pobudo sem si lahko izbral spominek. Malo sem kolebal med slaščicami in lesenimi podobami, toda ko sem zagledal pisano vetrnico, je bila odločitev lahka. Nato sem z njo tekal okoli cerkve, da je bilo veselje, toda romanje se ni tako lepo končalo, kot se je začelo. Že kaj kmalu, ko smo se začeli spuščati od cerkve proti Gajam, sem zaradi prevelike hitrosti, ki je bila nujna, da se je vetrnica močno vrtela, grdo padel. Dlani in kolena so bili močno podrgnjeni, kar me najprej ni preveč motilo, precej huje mi je bilo za vetrnico, ki je šla na dvoje. Ves krvav sem nato počakal na Mici in Toneta, da sta vsaj za silo oskrbela moje rane. Doma so mi odrgnine raz-kužili kar z domačim žganjem in povili s povojem. Še dolgo po tem dogodku so me velike kraste spominjale na romanje, brazgotine na kolenih so vidne še danes.

Precej let kasneje, ko sem poleti prišel na počitnice v Tr-novlje, smo nekega dne pomagali Tonetu pri spravilu sena. Traktorji so bili redki, zato so bile krave ali konji tisti, ki so opravljali njihovo vlogo. Ker sem že hodil v osnovno šolo, so mi dodelili delovni prostor na vozu. Seno, ki so ga metali z vilami nanj, sem moral sprejeti z grabljami in ga enakomerno porazdeliti po vozu. Tisti dan je bilo vroče in soparno, muh-ter obadov ni manjkalo, kar je povzročalo vprežni kravi ne-malo preglavic. Ravno ko sem sprejemal večji zalogaj sena, se je krava premaknila, da bi odgnala nadležen mrčes, in s tem povzročila, da se je voz premaknil. Sunek je bil tako močan, da sem izgubil ravnotežje in se zapeljal po senu z glavo naprej z voza. Padec je bil sila nesrečen, kajti za nekaj trenutkov sem izgubil zavest. Ko so me spravili k sebi in sem normalno zadihal, so me odnesli k Tonetu na dom. Skuhali so mi žgance, ki so jih prelili z vročim mlekom, kar mi je vrnilo moči, da sem lahko šel k Mici v oskrbo.

ZGODBE
IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Spomini na konjičana (2. del)

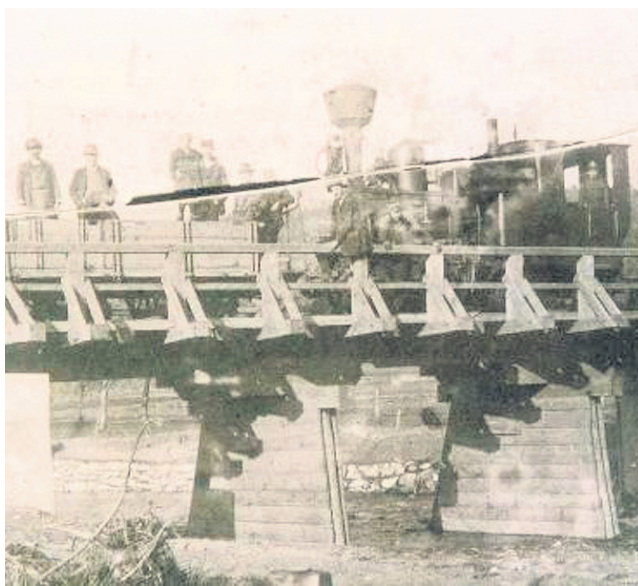
Lastnosti ozkotirne proge

Natančna dolžina prvotne proge je bila 14,96 kilometra (gradbena dolžina). Operativna dolžina proge pa je bila 14,7 kilometra.

Takratna hitrost vlaka je dosegala 25 km/h, tirna širina je štela 760 mm, dolžina tirnic je bila 9 metrov. Najmanjši polmer krivin je meril v dolžino 60 m, teža tirnic pa je bila 18 kg/m.

Gradnja

Prvotna proga je potekala od Poljčan do Slovenskih Konjic. Gradbena dela je izvajalo podjetje ing. Ludvika F. Miglitscha, sodeloval je pogleški graščak Franc Posek. Oba sta bila loška rojaka. Celotno traso je investirala takratna dežela Štajerska. V ta namen je sprejela celo poseben zakon. Na njegovi podlagi so v Gradcu ustanovili celo poseben urad. Skupni stroški so znašali takratnih 350 tisoč goldinarjev. Pri gradnji so izrazito varčevali. Železnica si

Most čez reko Dravinjo v Zrečah

je namreč delila traso s cesto pod viaduktom Zbelovo. Pred prevozom tega dela trase ceste je vlakovno osebje moralo ustaviti vlak in zavarovati njegovo vožnjo ali ustaviti morebitni cestni promet.

Začetek gradnje ozkotirne železnice je bil 20. junija 1892. V pičlih šestih mesecih so naredili progo v dolžini 14,96 kilometra. Proga je začela obratovati že isto leto, 20. decembra 1892. Proga ni

prinesla le povezave z vasmi, ampak celo telefonsko napeljavo ob progi.

Vožnja

Prva vožnja z lokomotivo Gonobitz je bila slavnostnega pomena. Udeležili so se je takratni pomembni politiki in gospodarstveniki. Prišel je celo cesarjev namestnik Kübeck, minister za trgovino Marquius Baequehen in deželni glavar grof Wurmbbrandt Stupach. Ljudje so bili takrat tako navdušeni, da so okrasili hiše in ponosno zrl v začetek potniškega in tovrnega prometa.

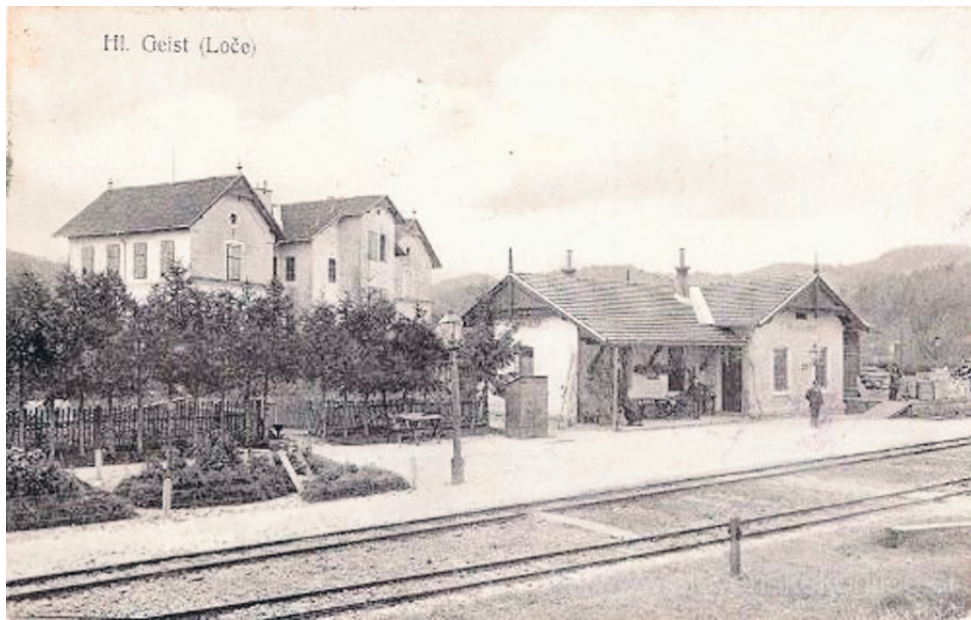
Vlak je sopihal iz Poljčan do Spodnjih Laž – pod viaduktom železnice Dunaj-Trst – in Zbelovega. Nato je vlak peljal prek Dravinjske doline do Loč, od Senožeta, Draže vasi, Prežigala in do Konjic (takrat še niso imele dodanega pridevnika Slovenske).

Postajališča

Vlak se je ustavljal na naslednjih postajališčih: Poljčane, Spodnje Laže, Zbelovo, Loče, Draža vas, Konjice. Sprva je proga potekala le do Konjic, od koder so jo potem podaljšali do Radane vasi, in sicer leta 1916. Zgrajena je bila predvsem zaradi rudnika v Radani vasi.

Nova jugoslovanska država, ki je bila ustanovljena ob koncu prve svetovne vojne, je z upravo železnic SHS leta 1918 zgradila še preostali del železnice do Zreč. Ta del so gradili takratni ruski ujetniki. Odsek do Zreč so predali prometu 15. 1. 1920. Celoten podaljšek proge je meril 6,1 kilometra.

Vir: Jelen, T. (2008).
Železnica Poljčane – Slovenske Konjice – Zreče

Železniška postaja Loče

ALBUM S CELJSKEGA

Naravne katastrofe

Po požaru v Kanjucih

4. maja 1958 je strela zanetila požar v zaselku Lešje v Kanjucih pri Svetini. Do tal je uničil kmetijo Tomaževih in hlev kmetije Zdovčevih.

Fotografija je nastala nekaj dni kasneje, ko so zaselek obiskali cenilci škode. Na fotografiji so domačini s cenilci ob prvem avtomobilu, ki je po kolovoznih poteh pripeljal v kraj. Drugi z desne je lastnik kmetije Tomaževih Andrej Videc.

Prispevala: Andreja Videc

Rubriko pripravlja:
Domoznanski oddelek
Osrednje knjižnice Celje,

Info:
Srečko Maček (03 426 17 36)

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Vir: www.kamra.si,
Album Slovenije –
osebni spomini 20. st.

IZ NAŠE MEDIJSKE HIŠE

Čeprav jo je usoda prikovala na posteljo, se Angela Jesenek še vedno zna nasmejati. Presrečna je, da je njen sopotnik že 50 let Novi tednik. Vsak četrtek Marijo poprosi, da ji ga prinese iz nabiralnika.

Novemu tedniku zvesta že 50 let

Angela Jesenek iz Bovš je gospa, s katero je bilo užitek poklepetati. Čeprav pri 82 letih že malo slabo sliši in je zaradi kapi vezana le na posteljo, je zrla vame presrečna, da je bila izžrebana in da smo jo obiskali.

»Me boste zares slikali? Bom resnično v Novem tedniku?« me je spraševala. Raje bi videla, da bi bila na sliki z možem, čila in zdrava in bi pisali o njuni zlati poroki, ki bi jo morala praznovati letos, a je moža izgubila pred nekaj leti. Kljub temu komaj čaka na četrtek, da bo videla svojo sliko v časopisu, ki ga spremlja iz tedna v teden. Prav zlate poroke so tiste, o katerih tako rada bere. Ko jo vprašam, kdaj je naročila Novi tednik, kot iz topa izstrelili, da pred točno 50 leti. »Ampak takrat je bil to Celjski tednik,« me poduči. O svoji bolezni mi zaupa več, kot je celo pripravljena povedati in pokazati zdravniku. »Nikoli si nisem mislila, da bom tako neboljena. Ko bi se le lahko vsaj po kolenih plazila.«

Angela se zna tudi pošaliti in ko me vpraša, če lahko koristi male oglase, ji odgovorim: »Seveda, da boste ženina našli.«

Že vrsto let živi pri Mariji Mlakar, ki je pazila tudi na njenega moža. Bili so dobri sosedi. In ko je usoda pokazala zobe, je bila Marija tista, ki je bila pripravljena priskočiti na pomoč. Zaradi nje Angela nima nobene preležanine.

Marija mi pokaže slike in pripoveduje, kako je skrbela že prej tudi za svojo mamo, jo po kapi naučila znova hoditi, pisati ... Ob mojem obisku je poskrbela tudi za posladek. Po poklicu je kuharica in Angela zares uživa v njenih jedeh, še posebej pa ima rada sladko. Se pa Marija spominja, kako je tudi Angelca skoraj vsak teden pripravljala odlične krofe in domač koruzni kruh, pečen v krušni peči. »Pridite še,« me povabita spomladi pogledat osličke, na kavo in klepet. Obljubim, da bom res prišla, saj sta v hiši smeh in dobra volja Angele in Marije.

SIMONA BRGLEZ

Mariji Mlakar, ki skrbi za Angelo že dobrih deset let, je Vera Gmajner, ki vodi naročniški oddelek Novega tednika, izročila Organka.

Javna dela: priložno

Največ potreb še vedno za komunalna dela – Da kršitev ni, bi bilo lahkoverno pričakovati, pravijo v ZRSZ

Vlada Republike Slovenije je minuli petek ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti za leto 2015 zagotovila dodatnih osem milijonov evrov za javna dela. Prerazporeditev denarja bo omogočila izvajanje programa javnih del v letu 2015 v podobnem obsegu, kot v letu 2014. To pomeni, da se bo 303 oseb, ki so bile prvotno izbrane za vključitev v program javnih del na območju celjske območne službe zavoda za zaposlovanje, lahko pridružilo še več dolgotrajno brezposelnih.

Javna dela v Sloveniji poznamo že več kot 20 let. Gre za tista opravila, ki pomenijo dopolnjevanje in podporo izvajalcu javnih del pri izvajanju njegovih osnovnih dejavnosti. Udeleženci programov

morajo dela in naloge opravljati pod strokovnim vodstvom mentorja. Delavec, vključen v javna dela, ne sme nadomeščati delavcev, ki so pri izvajalcu zaposleni na sistemiziranih delovnih mestih. Prav tako mora biti za javne delavce opredeljen javni interes. S programi javnih del se izboljšujeta kakovost in dostop do tistih storitev, ki so namenjene večjemu krogu uporabnikov ter prispevajo k splošni koristi širše skupnosti, je pojasnila direktorica celjske območne službe Zavoda RS za zaposlovanje (ZRSZ) mag. Alenka Rumbak.

Prednjači komunala

Področja javnih del so različna, od socialnega varstva, izobraževanja, športa, kulture, kmetijstva do drugih dejavnosti. Na Celjskem so ob zadnjem javnem povabilu največ zani-

manja opazili na področju komunale. V to skupino sodijo enostavna, preprosta dela s področja urejanja in vzdrževanja javnih površin, vzdrževanje občinskih cest, pešpoti, pomoč pri urejanju parkov, gredic, po-
metanje listja, je pojasnila vodja oddelka za programe zaposlovanja **Marjana Kampuš** iz celjske območne službe ZRSZ.

Priložnost za opravljanje javnih del lahko dobijo tudi bolj izobraženi, vendar možnosti zanje niso tako številčne. Gre predvsem za promocijo turizma, učno pomoč in nekatera druga področja. Vendar na odločanje o tem, kakšno stopnjo izobrazbe naj bi imeli javni delavec, vpliva delež denarja, ki ga morata za njegovo zaposlitev zagotoviti občina ali izvajalec. Pri bolj izobraženih je strošek sofinanciranja višji. Mladi diplomanti torej nima-

jo toliko priložnosti za javna dela, v strukturi brezposelnih pa jih je bistveno manj, kot je na primer tistih s peto stopnjo izobrazbe. Kot sta še pojasnili sogovornici, povprečno trajanje brezposelnosti pri mladih izobraženih ni tako dolgo kot pri starejših, ki imajo nižjo stopnjo izobrazbe.

Javna dela so program aktivne politike zaposlovanja. Zato ki tovrstno pomoč najbolj potrebujejo. To so dolgotrajno brezposelni, ki so leto neprekinjeno prijavljene v evidenci brezposelnih, med n ranljive skupine.

Več dobi vzhodni del države

Po javnem povabilu, ki je bilo objavljeno konec decembra lani, je okvirna razdelitev denarja za program javnih del v letu 2015 za celjsko območno službo ZRSZ predvidevala 2,5 milijona evrov, za velenjsko pa malo manj kot 1,5 milijona.

Alenka Rumbak je razložila, da obseg denarja za javna dela določi vlada. Razporeditev kvot po posameznih regijah je odvisna od deleža brezposelnosti v posameznem okolju. Zaradi tega kazalnika nasploh veliko več denarja za program javnih del prejme vzhodni del naše države – Pomurje, Ma-

Na Celjskem so ob zadnjem javnem povabilu največ zanimanja opazili na področju komunale. V to skupino sodijo enostavna, preprosta dela s področja urejanja in vzdrževanja javnih površin, vzdrževanja občinskih cest, pešpoti, pomoč pri urejanju parkov, gredic in

»Delavci, ki so pri nas vključeni v programe javnih del, se počutijo, kot da so zaposleni na občini. Radi sprejmejo to delo, z njimi dobro sodelujemo, po letu, ko se morajo posloviti, jim je težko, ker nas jemljejo kot dobrega delodajalca. Imeli smo tudi že nadzor ZRSZ, vendar ni ugotovil nepravilnosti. Programe namreč opravljamo tako, kot se v pogodbi tudi zavežemo,« je povedala vršilka dolžnosti tajnice občinske uprave Šmarje pri Jelšah Zlatka Pilko.

Dvojna korist

Izkušnje, ki jih imajo občine na Celjskem z javnimi deli, so večinoma dobre. Tako v Šmarju pri Jelšah, Šentjurju, Preboldu in na Polzeli se strinjajo, da imajo javna dela dvojno korist. Prvi vidik je ta, da brezposelnim ljudem omogočijo, da se vključijo v zaposlitev in da se tako zmanjšuje brezposelnost v občini. Drugi vidik je, da programi javnih del prinašajo pozitivne učinke za skupnost, z njimi pa izvajalci privarčujejo nekaj denarja za druga področja dela. A le redkim po enoletnem opravljanju javnih del programi prinesejo tudi zaposlitev.

V Občini Šmarje pri Jelšah so letos prijavi na razpis sicer malo več delovnih mest, kot so jim jih na zavodu odobrili, a kljub temu so z izkupičkom zadovoljni. Štirje delavci se bodo lahko na področju komunale zaposlili za leto in trije za pol leta. Na področju športa bosta v delovno razmerje za leto dni stopila dva javna delavca, eden pa bo pomagal pri delu v občinski upravi, natančneje na področju turizma. Skupaj bo tako Občina Šmarje pri Jelšah sedmim delavcem omogočila opravljanje javnih del za leto, trije pa bodo s pomočjo omenjenega programa zaposleni

pol leta. Lani je bilo za leto na področju komunale zaposlenih osem ljudi, na področju športa so delo dobili trije ljudje. Če bodo možnosti, se bo občina na povabila za javna dela odzvala tudi med letom, je pojasnila vršilka dolžnosti tajnice šmarske občinske uprave **Zlatke Pilko**. Dodala je še, da so bile možnosti za zaposlitve udeležencev javnih del večje pred leti, v zadnjem času pa jih onemogoča Zakon o uravnoteženju javnih financ.

Nekateri so se slabše odrezali

Na povabilu za izvajanje programov javnih del v letu

2015 tokrat po besedah Zlatke Pilko niso bili uspešni. Pri učni pomoči otrokom v šmarskem vrtcu, zdravstvenem domu in centru za socialno delo. Zlasti na področju predšolske vzgoje bo neuspeh prinesel kar nekaj sprememb. »Tam so namreč prijavi program za pomoč otrokom s posebnimi potrebami. Ti otroci sicer nimajo odločb, vendar so jim bili delavci, ki so se preko programa javnih del zaposlili v vrtcu, v veliko pomoč.« V občinski upravi upajo, da bo dodaten denar, ki ga je za javna dela namenila vlada, pomagal rešiti nastalo težavo. Občina Šmarje pri Jelšah je sicer izjavila tudi javni interes za javna dela, ki jih je razpisal tamkajšnji dom upokojecev, ki je bil prav tako uspešen na razpisu ZRSZ.

V Preboldu veseli majhnih stroškov

Občina Prebold je bila do zdaj naročnik javnih del na različnih področjih. Na področju urejanju javnih povr-

šin je zaposlila štiri delavce. Pri učni pomoči otrokom v družinah s težavami sta po eno osebo preko programa javnih del zaposlila še Center za socialne zadeve Žalec in UPI – ljudska univerza Žalec. Za pomoč pri delu pa je eno osebo zaposlil Dom Nine Pokorn Grmovje. Za letos je že odobreno delo v preboldski enoti Doma upokojecev Franca Salamona Trbovlje za eno delavko, ki naj bi se po končani dobi v njem tudi redno zaposlila. Preboldska občina je do zdaj redno zaposlila samo enega javnega delavca, ki se je ravno prejšnji teden tudi upokojil. »Javna dela so za izvajalce dobrodošla, ker je njihov strošek zgolj od 15 do 40 odstotkov dela, preostanek plača država. Javnim delavcem s tem pomagamo za leto dni, kolikor lahko traja tovrstna zaposlitev, malokateremu pa je prineslo tudi daljšo oziroma stalno zaposlitev,« je prepričan preboldski župan **Vinko Debelak**.

Polzelani zaenkrat praznih rok

Tudi Občina Polzela ima dobre izkušnje z javnimi deli. Lani je lahko v program javnih del vključila pet delavcev, letos ji zaenkrat ni bila odobrena niti ena oseba. »Nad sistemom razpisovanja javnih del in razpisom sem močno razočaran. Takšni kriteriji, kot so bili upoštevani pri izboru, se zagotovo ne bi smeli upoštevati. Čeprav smo bili vsa leta resen partner pri javnih delih, nismo letos dobili niti enega delavca,« je razočaran polzelski župan **Jože Kužnik**. Javni delavci so do zdaj opravljali dela v režijskem obratu občine in v Zavodu za kulturo, turizem in šport Polzela, v treh primerih se jim je po končani dobi javnega dela uspelo zaposliti za nedoločen čas.

Potrebe na številnih področjih

Občina Šentjur vsako leto izkaže interes po javnih delih. Ob tem nastopi v vlogi naročnika za vse izvajalce, ki se želijo prijaviti

Zastoji

Pri letošnjem javnem povabilu za odobritev javnih del je kar precej hude krvi sprva povzročilo nedelovanje programske opreme zavoda, nato pa še načelo, da so vloge reševali po vrstnem redu prispetja.

Alenka Rumbak je pojasnila, da je moral kljub temu

vsak prijavitelj izpolnjevati vse pogoje, ki jih je predvidevalo javno povabilo. Omenjen način obravnave ponudb je predpisan s področno zakonodajo. Poudarila je, da pogojev dodeljevanja ni možno spreminjati sredi javnega povabila. Je pa sedanja situacija priložnost

za razmislek, kako se bo ZRSZ tega lotil ob prihodnjih povabilih. Pogoji so bili po njenem prepričanju enaki za vse prijavitelje. Vsi obrazci in dokumenti so bili znani že pred časom, tako da so se lahko zainteresirani izvajalci na nov razpis pripravili že predhodno.

st, potreba ali izkoriščanje?

so lahko vanje vključeni tisti, zposelne osebe, ki so več kot njimi so tudi invalidi in ostale

ribor, Celje. Država denar za izvajanje programov javnih del ne pridobiva iz Evropske unije, po besedah sogovornic so bila javna dela doslej vedno financirana iz domačega proračuna.

Kaj plača kdo

Osebe, vključene v program javnih del, imajo plačo dolo-

enostavna, preprosta dela s področja in pometanje listja.

in izpolnjujejo pogoje za prijavo na razpis ZRSZ. V primeru Centra za socialno delo Šentjur in Javnega komunalnega podjetja (JKP) Šentjur občina javna dela tudi sofinancira. Za dodelitev javnih del za programe na področjih izvajanja pomoči in varstva za starejše ter urejanja in vzdrževanja javnih površin ter občinskih cest sta se omenjena izvajalca prijavila tudi za leto 2015. Na ta način sta v tekočem letu pridobila vsak po dve zaposlitvi. S prvim aprilom letos bodo v JKP Šentjur za pol leta preko javnih del lahko zaposlili še tri dodatne delavce. Te zaposlitve sofinancira Občina Šentjur v skladu z v razpisu določenimi pogoji. Na razpis pa so se prijavili tudi drugi zavodi, na primer Dom starejših Šentjur, tamkajšnja ljudska univerza, varstveno delovni centre, zdravstveni dom, območna organizacija Rdečega križa. Tudi v tem primeru občina sicer potrjuje javni interes, ne pa tudi svojega finančnega vložka.

TV, ŠO, StO

čeno glede na svojo raven izobrazbe. Del denarja, ki ga zavod nameni za sofinanciranje plače delavca, je različen glede na posamezno občino. V Mestni občini Celje pri financiranju plače za udeleženca javnih del zavod na primer krije 85 odstotkov plače, preostanek morata zagotoviti bodisi naročnik bodisi izvajalec javnega dela. Zavod za osebe, vključene v program javnih del, krije tudi stroške prevoza, dodatek za malico, predhodni strošek zdravniškega pregleda. Predvideno ima tudi odpravnino ob upokojitvi, če bi bil udeleženec predhodno pet let zaposlen v programu javnih del, vendar takšnih primerov doslej na Celjskem ni bilo.

Da bi pridobili znanje in poznanstva

Koliko oseb, ki so vključene v program javnih del, po koncu programa dobi zaposlitev? V preteklih letih, ko je bil trg dela bolj živahen, so ljudje po koncu programa javnih

Po javnem povabilu, ki je bilo objavljeno konec decembra, je bilo za programe javnih del na območju celjske območne službe ZRSZ predvidenih 2,5 milijona evrov, kar je zadostovalo za vključitev 303 oseb. Po dodatni odobritvi denarja je znesek za celjsko območno službo okoli 3,2 milijona evrov, kar naj bi po trenutnih neuradnih podatkih zadostovalo za 385 delovnih mest v okviru javnih del. Po javnem povabilu za leto 2014 je bilo na voljo dober milijon evrov več. Podpisanih je bilo 287 pogodb za 503 vključitev. Na teh delovnih mestih se je nato v lanskem letu zvrstilo 669 brezposelnih oseb, saj je nekaterim vključitev potekla med letom, nekaj se jih je v tem času upokojilo ali prezaposlilo.

del pogosteje našli zaposlitev, je povedala Alenka Rumbak. Takrat je zavod že pri obravnavi ponudb spremljal, koliko javnih delavcev so ponudniki predhodno zaposlili. Odkar je v veljavi Zakon o uravnoteženju javnih financ, ki preprečuje zaposlovanje v javnem sektorju, je zaposlovanja vedno manj. Med izvajalci programov javnih

del so tudi društva in nevladne organizacije, ki imajo nenehne težave s financiranjem. Če niso uspešna na povabilu za izvajanje javnih del, je zaposlitev tam že tako ali tako skoraj nemogoča, je razložila Rumbakova.

Interes ZRSZ ni le, da dolgotrajno brezposelni za leto dobi- jo zaposlitev, ampak predvsem to, da ohranijo delovno kondi-

cijo, da pridobijo novo znanje, večšine, spretnosti, sklenejo nova poznanstva in potem lažje in z večjim zagonom zaposlitev najdejo kje drugje.

Pred kršitvami si ne zatiskajo oči

Da javni delavci ne bi opravliali tiste naloge, ki bi jih morali postoriti redno zaposleni,

ali da jih izvajalci ne bi kako drugače izkoriščali, sodelavci ZRSZ izvajajo nadzor na terenu. Gre za razgovore z udeleženci javnih del, ki povedo svoje izkušnje, in za nenapovedane obiske pri izvajalcih, kjer sodelavci ZRSR preverijo, če je vodenje dokumentacije v skladu s pogodbo. Ob morebitnih nepravilnostih zavod izvajalca pozove, naj jih odpravi. Občasno na kakšno pomanjkljivost opozorijo tudi udeleženci programa javnih del, ki se oglasijo v zavodu. Rumbakova je še pojasnila, da nesoglasja pogosto nastanejo zaradi pomanjkljive komunikacije ali ker si ena ali druga stran pogodbe ne prebereta dovolj natančno. Če nastanejo hujše kršitve ali če izvajalec nepravilnosti ne odpravi, zavod prekinje pogodbo. In tudi takšne primere poznajo v celjski območni službi ZRSZ.

TINA VENGUST
Foto: arhiv NT (GrupA)

Velenjska izkušnja: za približno milijon evrov manj denarja

Brez odobritve verjetno okrog 100 ponudb, tudi od občine?

V velenjski območno službi zavoda za zaposlovanje bodo v letošnjem letu imeli za približno milijon evrov manj denarja za program javnih del v primerjavi z lanskim letom. To pomeni, da verjetno ne bodo mogli odobriti kakšnih 100 ponudb, prijavljenih na javno povabilo.

Območni službi velenjskega zavoda za zaposlovanje je bilo po javnem povabilu za Javna dela v letu 2015 odobrenih skoraj 1,5 milijona evrov. Po dopisni seji vladi, na kateri

so za programe javnih del v državi namenili še dodatnih 8 milijonov evrov, pa je območna služba Velenje prejela še 810 tisoč evrov dodatnih sredstev. Skupna kvota za leto 2015 za izvedbo programa javna dela bo torej znašala skoraj 2,3 milijona evrov. Kot je povedala Darinka Sovič Pečnik, z območne služba Zavoda za zaposlovanje Velenje so lani imeli na voljo za približno 3,3 milijone evrov sredstev, kar pomeni, da jih bo letos za okrog milijon evrov manj.

Sistem »okence«

Prvo javno povabilo za prijavo programov javnih del v letu 2015, ki je bilo objavljeno po elektronski poti, so zaradi tehničnih težav morali razveljaviti. Novega so objavili 4. decembra lani, na katerega so se ponudniki lahko prijavili osebno ali po pošti, prijave pa so začeli sprejemati 5. decembra. Kot je še povedala Darinka Sovič Pečnik, se ponudbe oddane na javno povabilo obravnavajo po vrstnem redu njihovega prispetja do porabe razpoložli-

vih sredstev javnega povabila. »Ročni« način sprejemanja ponudb je pred okencem velenjske območne enote povzročil precejšnjo gnečo, pa tudi nekaj negotovanja, predvsem na Mestni občini Velenje, ki je oddala prijavo za vključitev 20 oseb v programe javnih del, v območni službi pa ji po omenjenih merilih niso odobrili nobenega.

Odločajo minute

»295 ponudb, ki smo jih prejeli obravnavamo po vrstnem redu, kot so ponu-

dniki oddajali. Po času, po minuti. Prvotno dodeljeno kvote, milijon 400 tisoč evrov smo izčrpali s ponodbami, ki so bile oddane do približno 8.40«, je še povedala Darinka Sovič Pečnik. Ponudba MOV pa je bila oddana ob 8.54 in zdaj čaka na obravnavo in morebitno odobritev iz kvote dodatnih sredstev, torej 810 tisoč evrov, koliko je kasneje, po dodatnih sredstvih vlade, še prejela velenjska območna enota zavoda za zaposlovanje.

ROBERT GORJANC

Kroženje

Marsikdo si po izteku enoletnega obdobja želi, da bi javno delo lahko opravljal še naprej. Vendar je v celjski območni službi ZRSZ po zadnjih podatkih registriranih več kot 12 tisoč brezposelnih oseb, od tega jih je skoraj 53 odstotkov dolgotrajno brezposelnih, ki izpolnjujejo pogoje za javno delo. Priložnost bo letos dobilo okoli 400 oseb, približno 6 tisoč jih te sreče nima.

Čeprav bi si ljudje in izvajalci morda želeli daljšo vključitev v program javnih del, je s stališča zavoda pošteno, da to možnost ponudijo čim večjemu številu uporabnikov,

je povedala Alenka Rumbak. Četudi so izvajalci pogosto zainteresirani za to, da bi še naprej sodelovali s tistim delavcem, ki je za javno delo že usposobljen, po besedah Rumbakove ta argument vedno ne drži. »Gre namreč za enostavna dela oziroma za pomoč pri redni dejavnosti. To ni astrofizika, da bi se človek moral usposabljal celo leto. Problem so morda res tisti programi, kjer gre za stik z neposrednim uporabnikom, vendar so v letošnjem letu programi osebne asistence izločeni. Izvajamo jih namreč preko posebnega razpisa, zato je tudi ta problem izločen.«

Dobrodošli v svetu, kjer se prepletajo svetloba, umetnost in v trenutek ujete življenjske zgodbe.

Foto atelje in galerija Pelikan

mn7c
muzej novejšezgodovine | celje

UREDNIŠKI OBRISI

Novi tednik ob četrtekih

Dva v enem – Novice iz 33 občin – Zgodbe s Celjskega

Ko sem 1. februarja 2011 prevzela naloge odgovorne urednice Novega tednika, je časopis izhajal še dvakrat na teden, na 24 straneh ob torkih in na 32 straneh ob petkih. Sledi »uredniškovanja« znotraj prvega štiriletnega mandata bom pomnila predvsem po prehodu na enojno številko. V četrtek, 7. februarja 2013, je namreč Novi tednik ponudil bralcem dva v enem: prvi, predvsem informativni snopič in drugi z naslovom Zgodbe s Celjskega.

V novinarskem smislu je prvi snopič zasnovan tako, da bralcem in oglaševalcem – dvem šefom tiskarnih medijev – prinaša informativne zvrsti, torej novice iz 33 občin, ki jih Novi tednik kot regionalni časopis pokriva, ter poročila in članke o aktualnih dogodkih v Savinjski regiji. Med stalnicami so rubrike Gospodarstvo, Kultura, Šport in Kronika. Med »najmlajšimi« je rubrika Teden naokoli, ki od 27. novembra 2014 povzema ključne dogodke minulega tedna, ki se zgodijo v slovenski prestolnici in tako ali drugače vplivajo na življenje v regiji.

Brez novinarskih »prekercev« ...
Novi tednik ustvarjamo profesionalci, torej ne ljubiteljski in popul-

danski pisci, in po tem se regionalni tednik tudi močno razlikuje od posameznih rednih ali občasnih občinskih glasil. Dejstvo, s katerim se lahko predvsem po zaslugi aktualnega direktorja Srečka Šrota, ki ima posluš za sodelavce, pohvalim, pa je, da med novinarji ni prekrernih delavcev. Vsi novinarji so zaposleni za nedoločen čas, z izjemo kolegice, ki jo čaka še diploma in ima zaposlitev za določen čas. Tudi zato, da jo opomnim, da ne pozabi na pridobitev potrebne visokošolske, formalne izobrazbe za profesionalno opravljanje novinarskega dela.

... a tudi številnih honorarcev

Kriza, ki ji v Sloveniji še sredi januarja 2015 nekako ni videti pravega konca, predvsem zaradi odsotnosti vizije, kje smo ter kam in kako gremo, je seveda oklestila tudi proračun časopisa. Poslovili smo se od vseh zunanjih honorarnih sodelavcev, občnih piscev, karikaturistov, avtorjev pisem iz tujine ali plačljivih gostujočih mnenj. Vse breme ustvarjanja je tako na redno zaposleni novinarski delovni sili. A vendar smo k ustvarjanju v še večji meri kot v preteklosti privabili bralce poročevalce, ki pišejo o dogodkih, ki morda niso v širšem, javnem interesu, a so zanimivi in

Biserka Povše Tašič, odgovorna urednica od 1. 2. 2011

odmevni za ožjo ali širšo skupino občanov. Tudi rubriko Otroški časopis smo preimenovali v Mladi za mlade, kjer učenci in srednješolci predstavljajo utrip življenja v šolah in dosežke mladih. Na točki soustvarjanja smo torej razmejili časopisne strani, na katerih smo uredniško zavezani tudi pravilom medijske zakonodaje, vključno s pravicami do popravkov, od tistih, ki jih s prispevki soustvarjajo občani v vlogi naših poročevalcev.

Nove rubrike

Nazaj k vsebini. Prvi snopič smo obogatili tudi z dvema rubrikama: Aktualno in Naša tema. V prvi predvsem na straneh 2 in 3 predstavimo dogodek, ki na ravni države tako ali drugače zaznamuje tudi celjsko regijo, ali poročamo o aktualnem dogajanju v Savinjski regiji. V Naši temi brez »copy-paste« novinarstva odkrivamo lastne teme, osvetljujemo ozadja, smo družbeno kritični, opozarjamo na birokracijo, ki greni življenje ljudem, in nastavljamo zrcalo družbi, katere del je tudi regija, ki jo Novi tednik pokriva. Prvi snopič – dobro leto je izhajal v obsegu 32 strani, za tem pa v obsegu 24 strani – je tako namenjen hitri, kratki, kritični, a v člankih tudi poglobljeni informaciji časa, v katerem živimo. Pušča sledi o dogodkih.

Kar piše življenje

Zgodbe drugega snopiča so predvsem sledi o ljudeh. Tudi društvi, zavodih, podjetjih, kulturnikih, prostovoljcih, gospodarstvenikih, politikih ... In o mnogih »majhnih« ljudeh, ki jim je življenje pokazalo zobe, a so kljub vsemu uspeli. Zgodbe s Celjskega so predstavljene v različnih interpretativnih novinarskih zvrsteh, med katerimi so v ospredju reportaže, portreti in intervjuji. Ob odsotnosti zunanjih sodelavcev smo se novinarji lotili tudi Rešeta oziroma humoreske, kotiček Razvedrila pa smo obogatili z rubriko Na svoj račun. Prostor so dobile nekatere stalne rubrike. Med njimi je Bukvarna, v kateri novinarji vsak teden predstavimo knjigo, ki smo jo prebrali po svojem izboru, v letu 2014 pa smo vpeljali še predstavitev pisateljev in piscev s Celjskega. Za zdravje je stran, ki je namenjena osveščanju o boleznih in prinaša številne nasvete strokovnjakov. Na kolesih je rubrika, ki jo namenjamo vsemu, kar »leze in gre«, torej motorizaciji na tisoč in en način. Med stalnicami so tudi Rekreatcija, podlistki in pri njihovem nastajanju odlično sodelovanje z domoznanskim oddelkom Osrednje knjižnice Celje. Zelo odmevna in med bralci dobro sprejeta je tudi rubrika Živalski svet.

Spodbudno in aktivno

V štirih letih smo predstavili 137 spodbudnih zgodb. Merilo za izbor je bilo enostavno: manjše podjetje ali obrt, ki nudi delo ustanovitelju, morda še družinskim članom in tudi širšemu lokalnemu okolju. Zgodbe ljudi torej, ki so uspeli preživeti z lastno podjetniško idejo in so postali spodbudna zgodba.

Tudi nekaj odmevnih akcij smo izpeljali v teh štirih letih: Naj maturantka, maturant je že med njimi, poleti izbiramo Naj potopis po izboru bralcev, v dobrodelni akciji Za manj bolečin smo celjski bolnišnici pomagali pri nakupu ultrazvočnega aparata, ob izteku starega in začetku novega leta pa svoje bralce nagradimo s tistim, kar najbolj znamo: podarimo jim 12 zgodb za 12 mesecev novega leta.

Ob 70-letnici Novega tednika je pred časopisom veliko izzivov predvsem na tehnološkem področju: aktivna spletna stran, sodobna ureditev fotoarhiva, ponudba vsebine na sodobnih tehnoloških platformah. Ampak v Sledih časa se zdaj oziramo nazaj ...

Prihodnjič: Uredniški obris Tatjane Cvirn, ki je časopis urejala od 19. februarja 2001 do 31. januarja 2011.

Na delo, 13. april 1946

Nekaj naslovov iz prve številke:

Dolžnost vseh žena je sodelovanje v reševanju vprašanj, ki stojijo pred našimi narodi

Redno plačevanje davkov – važen faktor pri obnovi domovine

Predsednik KLO Polje ob Sotli zlorablja svoj položaj

Udarniška nedelja v Laškem

Zagorski rudarji pomagajo kmetom

Uspeh delavcev in nameščencev celjskega mestnega vodovoda

Različna imena ...

... isti časopis (2. del)

»Spomladi leta 1946 je pri oblasteh očitno zopet postala aktualno potreba po celjskem časniku.« lahko preberemo v priložnostni publikaciji 50 let Novega tednika – Naše poti avtorja Branka Goropevska.

V uvodniku, ki je izšel v soboto, 13. aprila 1946 z imenom **Na delo**, prepoznamo motivacijski klic k ustvarjanju nove države. »Na delo za obnovo domovine, za dvig produkcije v tovarnah in na njivah. Na delo za utrjevanje ljudske oblasti ... na delo proti špekulantom, birokratom, saboterjem ... na delo za boljše in lepše življenje.«

Celjani so o vzrokih za ponovno oživitev časninarske dejavnosti v mestu ob Savinji lahko med drugim prebrali: »Že dalj časa se je opažala nujnost izdajanja okrožnega časopisa, ki naj bi obveščal prebivalstvo celjskega okrožja o vseh problemih, nastalih v okrožju na polju obnove, političnega in kulturnega življenja, časopisa, ki bi prebivalstvo seznanjal z delom naše ljudske oblasti, z novimi ukrepi in odredbami. Ta potreba je bila že tako pereča, da je ljudstvo na množičnih sestankih v najrazličnejših krajih našega okrožja zahtevalo ustanovitev takega glasila.«

Na delo postane Naše delo

Pod imenom Na delo je izšlo 26 številk časnika. Njegovo ime se je zatem spremenilo, preimenovali so ga v **Naše delo**. Ceno so mu znižali, kar je, kot piše Goropevšek, za današnji čas nepojmljivo. Časopis je izhajal ob sobotah, največkrat na 6 straneh, odgovorni urednik je bil **Rado Zakonjšek – Cankar**.

Uredništvo se je večkrat selilo; bilo je v Narodnem domu, nazadnje tudi v Domu Osvobodilne fronte oziroma današnjem Celjskem domu. »Da so tudi šefi uredništev v tistih časih na veliko pisali članke in da Rado Zakonjšek ni bil izjema, vedo povedati takratni njegovi sodelavci. Glavnega in odgovornega urednika se spominjajo kot suhljatega možaka z naočniki, ki je s svojimi dolgimi nogami tekal od gradbišča do gradbišča in poročal o delovnih zmagah delovnih ljudi in občanov ...«

Za Naše delo obstaja veliko neznank; med njimi so naklada in veliko dopisnikov, ki so večinoma objavljali nepodpisane članke ali so se podpisovali zgolj z začetnicami imena in priimka.

Povzetek: BPT

Številko si lahko bralci preberete na www.dlib.si

Prihodnjič: v sodelovanju z Osrednjo knjižnico Celje bomo v Novem tedniku v prihodnjih dveh številkah predstavili še nekaj vsebinskih poudarkov z dveh izbranih naslovnih časopisa Na delo. Zatem bomo omenili leto brez časopisa in nadaljevali zgodbo o rojstvu in delovanju časopisa pod imenom Celjski tednik.

Libojske mažorete pomagajo

Mažoretna skupina Liboje nas je tudi letos presenetila in navdušila na svoji prireditvi 6. decembra v Kulturnem domu Svoboda Liboje. Dekleta so se z mentorico Alenko Polšak in s trenerko Tamaro Kralj odločila, da nam bodo vsako leto pripravila prireditev in nam na njej pokazala ter dokazala, kaj vse so v letu novega naučila. Geslo letošnje prireditve je bilo Mažoterna skupina Liboje se predstavlja.

Dekleta pridno vadijo vsak petek popoldne v prostorih POŠ Liboje. Septembra je mažoretna skupina postala bogatejša za šest novih članic, ki z ostalimi tvorijo mažoretno harmonijo kraja. Te članice so Eva Črešnovar, Ema Frece, Saša Kerle, Jasna Krulec, Laura Krulec in Hana Požin. Vsi, ki jih poznamo in spremljamo, vemo, da so pridne in delavne.

Njihova trenerka in mentorica pravita, da se vsak petek zelo veselita druženja z vsemi skupinami mažoretk. »Nekako smo postale majhna družina, ki jo družijo ena-

ki interesi in cilji. Skupaj si delimo lepe, sončne in tudi tiste manj lepe trenutke, ko vemo, da bi bilo lahko bolje. Druga drugo bodrimo in si stojimo ob strani. Dekleta so pridna in delavna, kar dokazujejo s koreografijami. Vsaka koreografija je zahtevnejša od druge, tako dekleta nadgrajujejo svoje znanje in spretnosti. Vsega, kar smo do zdaj dosegle, ne bi bilo brez staršev, prijateljev, sokrajanov, znancev in celotnega kolektiva Kulturnega društva Liboje.«

Pomoč Loti

Na prireditvi so dekleta presenetila s čudovito gesto. Priznala so, da jih ne družijo le treninki in nastopi, družita jih tudi prijateljstvo in pozitivna energija. Leto 2013 so prireditev mažoretk sklenila z besedami dobrodelnost, solidarnost, sodelovanje. To so tri magične besede. Ko so zbirala sredstva za obleke, so jim drugi priskočili na pomoč, tokrat pa so dekleta priskočila na pomoč drugim.

V letu 2013 so se na pobudo mentorice Alenke Polšak odločila, da bodo priskočila na pomoč Loti. Deklica prihaja iz okolice Slovenskih Konjic in ima hudo obliko cerebralne paralize. Ob prezgodnjem

rojstvu je doživela številne zaplete, zato zaostaja v gibalnem razvoju. Kljub vsem zdravstvenim preprekam in oviram Loti vsak dan dokazuje, da je borka. Dekleta so v slabem letu zbrala veliko

zamaškov, ki so jih na prireditvi predala Loti in njeni družini. Ker je Loti v decembru praznovala rojstni dan, so jo dekleta presenetila s pesmijo Vsaj malo sonca, ki jo je z njeni zapela krajanka Ani Frece.

Vsem ljudem libojske mažoretke želijo, da bi v teh dneh našli čas drug za drugega in poklepetali s prijatelji, sosedi in z znanci.

TK

Jubilejno na Govško brdo

Skoraj nemogoče je verjeti, toda Planinsko društvo Laško je v nedeljo, 4. januarja, izvedlo že 25. pohod na Govško brdo.

Takšen jubilej je odraz zares dobrega in predanega dela vseh, ki so vodili delo planinskega društva v tem obdobju, in zlasti tistih, ki so nase prevzeli dolžnost za neposredno operativno izvedbo pohoda.

Med temi zagotovo s predanostjo izstopa Tone Šterban, dolgoletni član PD Laško, usposobljen vodnik PZS in v letu 2014 tudi dobitnik naziva častni vodnik PZS. Član PD Laško in Lovske družine Rečica Andrej Mavri je skupaj s članom lovske družine Francem Napretom kot vsa pretekla leta poskrbel, da so si pohodniki po opravljeni poti iz Laškega lahko od-

dahnili pri lovskem domu na Govcah, nato opravili vzpon na Govško brdo in se vrnili do lovskega doma. Tam jih je čakala brezplačna pogostitev, ki jo je pripravila lovska družina. Izvedli so kratek kulturni program s pomočjo prijateljev planinskega društva, pevskega zbora iz Sedraža, ki se mu iskreno zahvaljujemo.

Tisti, ki so se največkrat vzpeli na Govško brdo v

letu 2014, so prejeli nagrade, ki smo jih naprosili pri vedno razumevajočih sponzorjih Pivovarni Laško in Gostilni Čater, nagrado pa sta prispevala tudi člana PD Laško Joco Krašek in Irena Šriber.

Skupaj je bilo v letu 2014 več kot 3.400 vzponov, največ, 740, pa jih je opravila vztrajna planinka.

Vidimo se naslednje leto in vabljeni tudi vsi, ki se letos pohoda niste mogli udeležiti.

ZDENKA PEŠEC

Srečanje upokojencev

V okviru KS Ostrožno, ki pokriva naselja Dobrova, Lokrovec, Lopata in Ostrožno, deluje tudi DU Ostrožno s 300 člani.

Kot že dve leti prej se je upravni odbor društva odločil organizirati božično-novoletno srečanje članov. To se je zgodilo na lep jesensko-zimski dan 19. decembra v prostorih GD Ostrožno.

Ob 17. uri so se začeli zbirati prvi udeleženci in že na začetku pričarali praznično vzdušje. Mize so

bile pogrnjene z belimi prti in okrašene z novoletnimi izdelki naših članic. Kmalu je zadonela pesem skupine Milana Verbotna s prijatelji, pozdrav predsednika društva Milana Krofliča, nato je sledila bogata in okusna večerja.

Po večerji sta nas obiskala Božiček in dedek Mraz s

skromnimi darili in pismi našim nekaterim članom, ki so opisovali in na šaljiv način prikazali in se spominjali dogodkov skozi leto. Vedeti moramo, da ima DU svojo etno skupino Sončnice, ki sodelujejo na vseh prireditvah in tudi drugod. Zlasti so ponosne na svoje vsakoletne nastope v Pliberku.

Sledil je zabavni program z geslom DU Ostrožno ima svoj talent. V šali nas je obiskala tudi evropska poslanka Mary, ki prenaša interese društev upokojencev v Evropski parlament.

Kot ena starejših članic čutim dolžnost, da organizatorjem iskreno čestitam, ostale pa vabim, da se nam pridružijo. Zelo veseli bi bili novih članov.

Krajanom želimo srečno in zdravo 2015, polno zadovoljstva, strpnosti in spoštovanja.

MARIJA TURNŠEK

Botrstvo na Celjskem

V Medgeneracijskem centru Celje že nekaj let z velikim zadovoljstvom spremljamo razvoj projekta Botrstvo, ki ga v slovenskem prostoru v življenje umešča Zveza prijateljev mladine Moste – Polje Ljubljana. Ob doživljanju zadovoljstva vseh vrst, ki ga ta projekt prinaša, smo se odločili, da celjskemu okolju Botrstvo bolj približamo.

V sodelovanju z osnovnimi šolami v Mestni občini Celje se projekta Botrstvo lotevamo z drugačno naravnostjo. Za izbor učenke ali učenca za botrstvo sicer še vedno postavljamo učenčevo potrebo po zagotavljanju enakih možnosti za napredovanje v izobraževalnem procesu, vendar s poudarkom na spodbudi in nagradi za prizadevanje pri šolskem delu, za sodelovanje pri vzdrževanju uspešnosti razredne skupnosti kot celote in za razvoj lastnih talentov. S takšnim pristopom »botrsko pomoč« smiselno razumemo kot »botrsko nagrado« in se s tem izogibamo »uvrščanju med revne«, kar je pri šolskih otrocih še posebej občutljivo dejanje.

Za enake možnosti otrok

Kriteriji za pridobitev nagrade botrstva ne terjajo odličnega ali prav dobrega uspeha. Pomembno je, da se učenec trudi in da ima odgovoren odnos do šolskega dela in do šolskih interesnih dejavnosti; da je pri prizadevanjih za zgled ostalim sošolcem; da se odlikuje v spoštljivem odnosu do vsega in do vsakogar; da se vključuje v medgeneracijske dejavnosti v bivalnem ali širšem okolju in se s tem kar najboljše pripravlja za življenje.

V MGC botrstvo razvijamo kot odnos »dajanja in sprejemanja« – kot priložnost za doživljanje ponosa v svoji človeški naravnosti. Postati boter pomeni šolskim otrokom brez enakih možnosti pomagati verjeti vase, slediti lastnim sposobnostim in željam, razvijati občutenje lastne vrednosti in enakovrednosti v razredni skupnosti; zato da se bodo ti otroci kasneje lahko samozavestno spopadali z izzivi življenja in bili dobri znanilci prijaznejšega življenja za vse ljudi.

Smo šele na začetku utemeljevanja botrstva na Celjskem in sedem že vzpostavljenih botrstev je videti res bolj skromno. A pomembno je, da je projekt na Celjskem doživel svoje rojstvo, da ostaja kot trajen izziv in da že doživlja priznanje ljudi za drugačen pristop pri razumevanju medsebojne pomoči.

Lahko nas obiščete na sedežu Medgeneracijskega centra Celje, Jamova ulica 2/b ali nam pišete na e-naslov info@mgc.si ali nas pokličete po telefonu 041 621 823.

AŠ

Stari plesi in noše

V začetku decembra so v Celju odprli Pravljlično deželo. K sodelovanju smo bili povabljeni tudi celjski folklorniki, ki smo se vabilu z veseljem odzvali.

V dveh dneh smo obiskovalcem Pravljlične dežele predstavili ples naših dedkov in babic. Plesali smo v ravno takšnih oblekah, kot so jih naši predniki nosili kot vsakdanje oblačilo tudi pozimi, ko je bil mraz za ta letni čas še nekaj običajnega.

V okviru pravljlične dežele v decembru pa smo v sodelovanju s Humanitarnim društvom Desanke Maksimović iz Celja predstavili tudi košček tradicije naše nekdanje skupne domovine. Člani društva Desanke Maksimović so zaplesali ples iz Srbije, folklorniki KD Celjske folklorne skupine pa smo pokazali delček zaklada, ki ga skrivamo v naši garderobi – predstavili smo noše pokrajin bivše Jugoslavije. V nošah, starih več kot 30 let, smo bili resnično kot pravi manekeni.

TATJANA PEVEC, foto: KATARINA PAVLIČ

Prvi novoletni pohod

Člani Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje smo se na novega leta dan zbrali z namenom, da se družimo, poklepetamo, se povesečimo in malo razgibamo.

Z zavedanjem, da moramo tudi sami nekaj narediti, da nam je lepše, da poskrbimo za svoje zdravje, smo organizirali prvi novoletni pohod proti Šmartinskemu jezeru. Sonček, prijeten mraz in čudovita narava so nas spremljali proti »Pušn šanku«, kjer smo se zbrali v zelo lepem številu.

Najprej smo drug drugemu zaželeli obilo zdravja in sreče ter veliko prijetnih druženj v novem letu. Okrepčali smo se ob odličnem »kuhančku«, ki ga je za nas pripravila Erika.

Nato nas je pot vodila po hribu navzdol proti Brani in naprej. Da nismo prehitro omagali, je poskrbela Urška s toplim čajem.

Klepetali smo o pomenu druženja in skrbi za svoje zdravje. Vodstvo našega društva se tega zelo zaveda, zato smo okrepili zdravstvenovzgojno delo, rekreacijo in tudi povečali število pohodov. Takšni pohodi so pomembni, saj ponujajo priložnost spoznati nove ljudi, nove prijatelje, priložnost druženja in izmenjava mnenj. Težave in skrbi smo za kratek čas odložili in si nabrali elan za naprej, bolečine pa so za kratek čas izzvenele.

Ko smo se vračali, smo si obljubili, da se naslednje leto ob istem času na istem mestu spet dobimo, saj smo se počutili prijetno utrujeni in zadovoljni.

Hvala vsem, ki ste poskrbeli, da je bilo naše prvo letošnje druženje nepozabno.

DRAGICA MIRNIK

Proslavili zakonske obletnice

V polzelski župniji že vrsto let ob godu sv. Cecilije, 22. novembra, zavetnice cerkvenega petja, glasbe, zborovodij in organistov, proslavljajo tudi »okrogle« obletnice zakonskih zvez.

Na letošnji slovesnosti se je v župnijski cerkvi zbralo 38 parov, med njimi sta bila Ivica in Robert Sredenšek, ki sta praznovala 60 let poroke, Cvetka in Milan Vasle s 55 leti ter Rozalija in Rudolf Jazbec in Zofka in Anton Zajc s 50 leti poroke.

Enako slovesnost so imeli tudi v župniji Andraž nad Polzelo, udeležilo se je je 23 parov, od tega sta 65 let poroke praznovala

Jožefa in Ferdo Krk, trije pari so proslavili 50 let poroke, to so Ivanka in Franc Plaskan, Marija in Mihael Sitar ter Jakob in Zofija Satler. Obe župniji vodi župnik Jože Kovačec. Med sv. Mašo so zakonci obnovili svojo zakonsko zaobljubo in poleg blagoslova prejeli rdečo vrtnico in voščilo ter napotke, naj svojo zakonsko zvezo še naprej negujejo in naj vztrajajo v medsebojni ljubezni in naklonjenosti. Na slovesnostih so sodelovali vsi cerkveni zbori in skupine, ki so s tem počastili sv. Cecilijo, zavetnico cerkvenega petja.

TT

Zakonca Jožefa in Ferdo Krk sta praznovala 65 let zakona. Na sliki z župnikom Jožetom Kovačcem.

Praznični december v domu starejših

V Domu starejših Šentjur je vse leto veliko aktivnosti in prireditev, gostuje veliko pevskih zborov, folklornih skupin, nastopajo otroci iz vrtcev, učenci osnovnih šol, imajo potopisna predavanja, nastopil je tudi čarodej in še bi lahko naštevali. V decembru pa je bilo še posebej veliko dogodkov.

Pravzaprav je bil uvod že novembra, in sicer so jih obiskali člani Društva upokojencev Šentjur. Pod vodstvom Olge Krampl, ki prostovoljno vodi literarno skupino stanovalcev doma, so s člani društva in pevskim zborom pod vodstvom Gojka Jevšenaka pripravili pester kulturni program. Njihov predsednik Stane Zupanc je poudaril pomen celoletnega dobrega sodelovanja pri različnih aktivnostih.

Prve dni v decembru so vonj po praznikih pričarali dijaki Šolskega centra Šentjur, ki so s stanovalci pekli medenjake, in le nekaj dni kasneje je na obisk prišel že

prvi dobri mož – Miklavž. Ker so bili stanovalci tudi letos zelo pridni, je prišel brez spremstva parkeljnov in obdaril vsakega stanovalca.

Glasba in darila

Naslednji so gostovali člani folklorne skupine Kobula iz Petrovč, ki so razgibali decembrsko popoldne. Ko se je mesec nagnil v drugo polovico, so v domu pripravili tradicionalno novoletno zabavo. V uvodnem programu so nastopili člani literarne skupine doma, kitarški orkester Glasbene šole skladatelj Ipatcev in otroški cerkveni pevski zbor in skavti iz Šentjura, ki so tudi prinesli lučko miru. Potem so za veselo vzdušje in ples poskrbeli člani an-

sambla Mladi upi in sledila je še slavnostna večerja. 22. decembra je prišel stanovalce obiskat Božiček in tudi on je vsakogar obdaril z lepim darilom. Naslednji dan so prišli zapet kolecniki iz Osnovne šole Franja Malgaja, 24. decembra pa je bila tudi tokrat vsako leto božična maša, ki je hkrati prva polnočnica v šentjurski fari in se je radi udeležijo tudi nekateri zunanji obiskovalci. Kot vsako leto je bila tudi tokrat nad vse prijetna in polna topline ob petju številnih cerkvenih pevcih, ki so se je udeležili in tako prispevali k temu, da so stanovalci doživeli ta najlepši praznik slovesno in hkrati prisrčno.

BARBARA JAZBEC

Prejeli smo

Pokopališke storitve

Proti koncu lanskega leta je pogrebna služba iz Vojnika razposlala položnice za plačilo najemnine za grobove v letu 2014. Pohvalno je, da je cena nižja za skoraj 5 evrov. Poleg položnic smo v dveh izvodih dobili tudi pogodbo o najemu grobnega prostora. Prejšnji koncesionar je zraven dodal listek, da je treba pogodbo podpisati in en izvod vrniti, ta pa ne. Najbrž vsem to ne bo samoumevno. Še lepše bi bilo, če

bi bila zraven pogodbe priložena kuverta z naslovom pošiljatelja za vračilo podpisane pogodbe. Sicer pa se po poteku te koncesije utegne najti kakšen podjetnejši interesent za opravljanje pogrebnih storitev.

MIRKO RUTAR,
Celje

Pohvale

Zahvala zaposlenim v Domu sv. Jožefa

»Nikar v žalosti ne tožite, da je ni več, temveč živite s hvaležnostjo, da je bila.«

Smrt je od nekdaj burila človeško domišljijo in vznemirjala človeškega duha. Življenje ni večno in žal pride čas, ko se moramo posloviti od nekoga, ki smo ga imeli resnično in neizmerno radi. Tik pred božičem, 24. decembra, se je odločila in utrjena zaspala4, naša draga zlata mami Stanislava Stamenkovič.

Ob boleči izgubi bližnjega, še posebej če je to tvoja mami, ki je del tebe, se porajajo različna čustva in občutki, žalost, jeza, strah, radovednost, ki jih je treba nekako premagati. V Domu sv. Jožefa, kjer je bivala zadnjih šest let, so nam skuša-

li vse te občutke olajšati in premagati na načine, ki jih poznajo le oni. Pri mami smo bili vsak dan na obisku in verjemite, imeli smo čas opazovati in videti njihovo delo. Občutek smo imeli, da smo kar nekako del njihove

UREDNIŠTVO

ekipe, saj so nas o vsaki spremembi in zdravstvenem stanju mame skrbno in sprotno obveščali. Vsi zaposleni so povezani, si pomagajo in stopijo skupaj, ko je to potrebno, takšen občutek dobiš, ko jih opazuješ, in to je lepo, to

je bistvo vsega. Nekatere od zaposlenih prevzamejo občutja in tolažijo, nekateri so nekoliko hudomušni, nekateri modri, najdejo pa se tudi takšni, ki ti dajo misliti.

Zahvalili bi se radi prav vsakemu, saj so nam vsak na svoj način vsa ta leta stali ob strani, nas bodrili, bili razumevajoči in v zadnjem letu, ko se je zdravstveno stanje naše mami zelo poslabšalo, močno sočustvovali z nami. Toliko zaupanja, podpore in razumevanja, kot smo ga doživeli in občutili v Domu sv. Jožefa v Celju, si lahko kot svoje samo želiš. Hvala vam!

ANIKA VRHOVEC,
Celje

Če radi pišete in fotografirate, zabeležite dogodke med vrstniki v šoli, društvu, kraju!

Naj še drugi vedo, kaj se dogaja pri vas!

Mladi za mlade

Avtorji prispevkov naj bodo učenci in dijaki in ne njihovi mentorji oziroma učitelji!

Prispevke pričakujemo na elektronski naslov **tednik@nt-rc.si**

Žlahtna glasbena tradicija

Leto 2015 se je na Gimnaziji Celje – Center začelo harmonično in uglaseno, kar ni prav nič nenavadnega. Že dvajsetič zapored smo pevke, pevci in instrumentalisti na prvi šolski dan v novem letu izvedli tradicionalni novoletni koncert, in sicer v cerkvi sv. Duha v Novi vasi.

Dekliški pevski zbor DPZ GCC pod vodstvom profesorja Davida Preložnika, fantovska vokalna zasedba Favozza pod vodstvom profesorja Gregorja Deleje in instrumentalna skupina The Šlagers pod vodstvom profesorja Saša Šonca so občinstvu znova pričarali praznični božično-novoletni duh. Program je bil delno sestavljen iz skladb, ki smo jih izvajali že na Miklavževem koncertu 5. decembra v veliki dvorani Narodnega doma v Celju. Tudi ta dogodek je del žlahtne glasbene tradi-

cije na GCC, nepogrešljiv pa je tudi v knežjem mestu, saj dijaki že vrsto let z njim uvajamo predpraznične in praznične dogodke v Celju. Letos je bil koncert prav poseben, saj smo ga posvetili dvajseti obletnici umetniškega delovanja profesorice Barbare Arlič Kerstein.

Razgibana kulturna dejavnost

»Na GCC res nikoli ni dolgočas,« lahko zapišem v imenu vseh dijakov. Razgibanost pouka, številni projekti in obšolske dejavnosti so stalnice šole, ki je v svojih dobrih stotih letih in z edinstvenim sobivanjem treh izobraževalnih programov razvila prav posebno dušo in atmosfero, ki nas vedno znova spodbuja, da skušamo biti še inovativnejši in uspešnejši. Tudi kultura se v šoli piše z veliko začetnico – od gledališčnikov do improligašev, recitatorjev, literatov, naših likovnih umetnikov, snemalcev, fotografov in glasbenikov, ki smo ponosni ambasadorji šole, mesta

in države. Sploh glasbeniki se radi pohvalimo, da imamo prav posebno mesto v šoli. Smo pa tudi posebni, saj se, tako kot nekoč naša šola, ki je bila namenjena posebej dečkom in posebej deklicam, še danes malce »delimo po spol«. Lansko leto pa smo vsi stopili na povsem novo pot in odšli na veliko skupno turnejo v Srbijo, kjer smo tamkaj živečim Slovencem popestrili slovenski kulturni praznik. V oktobru smo bili na Tirolskem in uvedli nov mednarodni projekt šole z naslovom Srečevanja in tudi v letošnjem letu imamo v načrtu velike projekte, od februarске turnee v Pulj in Ruskega večera v Celju do aprilskega sodelovanja z Mladinskim zborom RTV Slovenija.

Ponosna sem, da sem del ustvarjalnega dogajanja in da lahko, kljub mladim letom s svojim delom, znanjem in idejami aktivno prispevam k življenju šole in širšega okolja.

JANJA TRNOVŠEK, 3.b
Gimnazija Celje – Center

Tudi OŠ Hudinja ima talent

Kot vsako leto smo tudi tokrat decembra na OŠ Hudinja prisluhnili pevskim talentom. Predstavilo se je devet pevcev v osmih pevskih točkah, glasove so jim najprej dali učenci, nato pa še strokovna žirija.

Zmagala je devetošolka Eva Šorn s pesmijo Say something, na klavirju pa jo je spremljala Karmen Šorn, tako da je bila točka še toliko bolj posebna in izvirna. In kako je vse skupaj potekalo? Prav je, da odgovore izveste iz prve roke, zato poglejmo, kaj nam je o občutkih ob zmagi povedala Eva.

»Bodi idol Hudinje je glamurozna prireditelj, ki da naši šoli prav poseben čar. Najprej je bila avdicija, nato pa temeljite priprave na nastop. Vsak pa je seveda moral še veliko vaditi doma, da se je na dan D izkazal. In res smo se – čisto vsi. Na koncu je bila na tretjem mestu Tinkara Žerovnik s pesmijo Heaven, druga je bila Eva Jazbec s Proud Mary, zmagali pa sva jaz in Karmen. Letošnja glasbena gostja je bila Adrijana Kamnik, ki jo poznamo iz oddaje Slovenija ima talent.

Z največjim veseljem smo jo sprejeli medse, še posebej so je bili veseli fantje.

Vprašanje, kako se počutiš po zmagi, je precej zapleteno. Ko sem sama slišala najino ime, sem bila izredno presenečena, saj tega niti najmanj nisem pričakovala. Vesela sem, da se je izšlo tako, saj je bil najin trud plačan in želja izpolnjena. Prav pa se mi zdi, da pohvalim še vse ostale nastopajoče, saj brez njih te prireditve ne bi bilo. Čisto vsak je zmagovalec, kljub temu da ne prejme naslova Idol Hudinje, saj mora premagati tremo in nastopiti pred celo šolo. Če kdo rad poje, potem ni nobene ovire, ki bi to lahko preprečila. Sama sem verjela v izbrano pesem, se poglobila v vsebino in predvsem zaupala Karmen. In tako nama je skupaj uspelo!«

Prepričani smo, da je Bodi idol Hudinje ena izmed prireditev, ki našim učencem zelo veliko pomeni. Tokrat je bila že 10. leto in pevske talente bomo z veseljem odkrivali tudi v prihodnjih letih.

MATEJA HRASTNIK, OŠ Hudinja

Zmagovalci Eva Šorn in Karmen Šorn (klavir)

LJUBLJENČKI ZNANIH LJUDI

Matevžu in Zarji se je s prihodom psička Inkyja v družino izpolnila dolgoletna želja.

Velike oči, ki se jim ne moreš upreti

Družino Ozvatič spremlja mali kavalir po imenu Inky

»Bili smo pripravljeni na obveznosti, skrbi in delo, ki jih s seboj prinese pes. Kar me je zares presenetilo, pa so neizmerna prisrčnost, predanost in ljubezen, ki nam jo je v tem času poklonila ta kosmata kepica z velikimi očmi,« je nad novim družinskim članom še vedno raznežena Tanja Ozvatič, ki z možem Simonom in otrokoma Zarjo in Matevžem po Celju spremlja kavalirja kralja Karla po imenu Inky.

Tiha želja, da bi imeli psa, je pri družini Ozvatič tlela že dolgo. A razen male Zarje si v stanovanju o tem niso upali niti na glas razmišljati. Z vselitvijo v hišo pa je ideja spet oživela. Ko je bil pri vzrediteljih v Krškem kot

zadnji v leglu na voljo kužek zaželene pasme cavalier king Charles španjel, so ga šli samo pogledat. A prvo srečanje je bilo usodno. »Bila je ljubezen na prvi pogled. Mislim, da smo bili od prvega trenutka vsi čisto nori nanj, jaz še bolj kot Zarja, Simon je bil pa tiho očaran,« pove sogovornica. Ravno takrat so načrtovali potovanje v London, zato so prihod kužka domov malo odložili. »Sicer smo se imeli krasno, ampak je bilo očitno, da komaj čakamo, da se bomo vrnili. Bilo je pozimi, ceste so bile zasnežene, ampak nas ni ustavilo, da se ne bi nemudoma odpeljali ponj.« Tako so pred poldrugim letom dobili še enega družinskega člana.

Tudi kuža spremlja svojo družino

V pasjo pustolovščino so se podali z veliko mero realizma. Naj sta si ga otroka še tako želela, sta Tanja in Simon vedela, da bo večji del obveznosti na njunih ramenih. »Pripravljena sva bila na vse, kar pride zraven. Otroka ga zjutraj pred šolo pač ne moreta sprehajati, se pa razume, da popoldne in med počitnicami prevzameta svoj del obveznosti.« Mali kosmatinec se je izkazal tudi kot priročen izgovor za sprehod, ko si moraš zbristriti misli, po drugi strani pa je neizprosna spodbuda za gibanje tudi v razmerah, ko bi se človek najraje skril pod odejo pred televizorjem. »Saj godrnjaš, ko je treba iti, ampak na koncu dobro dene. Te enostavno prisili in če sem odkrita, nam sploh ni težko.« Drugače pa se je kužek zelo hitro prelevil v maminega ljubljence. Tanja, sicer strokovnjakinja za javno nastopanje in odnose z javnostmi, dela doma, Inky pa se je ob tem drži kot senca. »V glavnem leži ob mojih nogah v kabinetu. Natančno ve, kako poteka najin dan, in če se rutina spremeni, me z velikimi očmi sprašuje, kaj je zdaj.«

Prisrčnost, ki se ji skoraj vse odpusti

Če je le mogoče, vzamejo Inkyja povsod s seboj. Tudi počitnice si organizirajo tako, da je deležen vseh poletnih radosti. Kot pravi Tanja, po potrebi sicer velikodušno počaka pri starih

Simon Ozvatič, vodja komercialnega sektorja pri Celjski Mohorjevi družbi, in Tanja, strokovnjakinja za javno nastopanje in odnose z javnostmi, svoj prosti čas seveda najraje preživljata z otrokoma Zarjo in Matevžem. Odkar jim družbo dela kužek Inky, je vse skupaj le še bolj zabavno.

starših, vendar si roko na srce sama težko predstavlja, da bi bila za dolga dva tedna ločena od njega. Malček z velikimi prijaznimi očmi je seveda povsod glavna atrakcija, ki človeku nehote zleze v srce. »Ogromno ljudi smo spoznali na ta način. Večina ga ogovori in poboža. Cel kup prijateljev pa si s svojim pasjim radarjem najde kar sam.« Ob tem se Tanja velikokrat spomni vzrediteljev, ki so jo opozorili, da se pes od vsega tega občudovanja

lahko tudi prevzame. V časovni stiski so nekako vzeli v zakup, da njihov kuža pač ni dresiran, ampak zgolj nekoliko razvajen. »Včasih sem si predstavljala, da je pes, ki skoči na obiskovalca, izjemno nevzgojen. Zdaj ko imam sama takega psa, pa se mi zdi prisrčno in ljubko, da kuža pozdravi goste,« o spremenjenih standardih nasmejjano razloži Tanja. »Zelo je poslušen in odziven, kadar sliši mesoreznicco v domači kuhinji. V javno-

sti pa ne tvegamo. Vedno ga imamo na vrvi, prosto lahko teka le kje v naravi. Doslej imamo le eno slabo izkušnjo, ko se je drug pes zapodil vanj. Lastnik se je opravičeval, da se še nikoli ni zgodilo. Jasno, da je vse enkrat prvič. Je pa pravi užitek gledati komunikacijo med kavalirji, ko se srečajo. Kot bi poslušal stare prijatelje, ki si imajo ogromno povedati.«

SAŠKA T. OCVRK
Foto: GrupA

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 17. januarja.

15. ČE	cvet
16. PE	-----
17. SO	konec presajanja
18. NE	list do 10. ure, od 11. ure plod
19. PO	plod
20. TO	plod do 11. ure, od 12. ure korenina
21. SR	korenina do 9. ure

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priročnika Marije Thun za leto 2014, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzenec, tel.: 01/754 07 43.

APARTMAJI Celeia NA GOLTEH

APARTMAJI OB SMUČIŠČU ZELO UGODNE SMUČARSKÉ VOZOVNICE

tel.: +386 (0)3 49 25 886 / e-mail: info@celeia.si / www.celeia.si

Krožišča smo hitro posvojili

Nekateri vozniki jih še vedno ne znajo uporabljati – Najpogostejše napake

Krožišča smo v Sloveniji hitro posvojili, vendar jih precej voznikov ne zna varno uporabljati. Dejstvo je, da krožišča prispevajo k umirjanju hitrosti in večji pretočnosti prometa, zaradi njih je prometnih nesreč manj. Ponekod, kjer so običajna križišča preuredili v krožišča, naj bi se število prometnih nesreč celo prepolovilo.

Na semaforiziranih križiščih so ob trkih tudi smrtno žrtve, v krožnih križiščih bolj kot ne ostaja pri zviti pločevini. Na krožnih križiščih pa je zato toliko več težav pri pravilni vožnji, zlasti starejši vozniki se slabo znajdejo. Tudi bojijo se jih. Nesreč je kar precej, med vzroki je prehitevanje pred križiščem, trki se zgodijo pri uvozi in izvozi ter menjanju prometnih pasov, tudi poškodovanih pešcev in kolesarjev ne manjka ... Najpogostejše napake voznikov na krožnih križiščih so nadaljevanje vožnje po zunanjem prometnem pasu, zapuščanje krožnega križišča z notranjega prometnega pasu in prepozno razvrščanje na zunanji prometni pas.

Kot vemo, so krožišča različna; lahko so z enim prometnim pasom, z dvema pasovima ali več ali z ločenimi prometnimi pasovi. Naj-

Najlažje se je znajti na krožišču z enim samim prometnim pasom.

lažje se je znajti na krožišču z enim prometnim pasom, saj vemo, da ima vozilo, ki je že v krožišču, prednost pred tistim, ki bo tja šele zapeljalo.

Več pasov

»Če ima krožišče več prometnih pasov, praviloma vozimo po notranjem. Izjema

so večja vozila, za katera so premiki v krožiščih težko izvedljivi,« opozarja Dejan Letnar, strokovni vodja Šole vožnje v AMZS. »Premik je treba nakazati s smerno utripalko, dobro moramo opazovati ostala vozila na pasu, na katerega se vključujemo, še

posebej mrtvi kot. Šele nato se lahko varno premaknemo,« dodaja Letnar.

Med izključevanjem iz krožišča moramo biti pozorni, da desni smernik vključimo pravočasno in tako voznikom, ki se želijo vključiti, sporočimo svojo namero.

Če ne moremo pravočasno zapustiti krožišča, se v njem ne ustavljamo, ampak se zapeljemo še en krog, opozarja Dejan Letnar. Krožišče vedno zapuščamo z desnega prometnega pasu, razen če je z označbami urejeno drugače. Vozniki namreč pogosto

zapuščajo krožišče kar z notranjega pasu.

In kako naj ravnamo v krožiščih, ki imajo pri vstopu več prometnih pasov? Tam moramo biti seveda pozorni na obvestilne table za razvrščanje, ki so praviloma postavljene pred krožiščem. Te nam nato pri izhodu iz krožišča sporočajo smer.

Ustavljanje izjemoma

Način vožnje v krožnih križiščih je določen v 60. členu Zakona o pravilih cestnega prometa. Ta na krožnem križišču ustavljanje prepoveduje, razen ustavljanja zaradi omogočanja prečkanja pešcev pri izvozu iz križišča. Za voznika, ki ravna drugače, je v zakonu določena globa osemdeset evrov.

In če pride v krožišču do prometne nesreče? V tem primeru veljajo ista pravila kot v klasičnih križiščih. Če so poškodovani ljudje, je treba pred prihodom policije prizorišče prometne nesreče zavarovati, drugače je, če pride zgolj do materialne škode. V primeru materialne škode je treba kraj dogodka označiti z varnostnim trikotnikom in vozila čim prej umakniti.

BRANE JERANKO

Foto: BJ

Z NOVIM TEDNIKOM živite ceneje!

Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu in ene čestitke na Radiu Celje. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristiti tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

POPUSTI IZ POSEBNIH AKCIJ SE NE SEŠTEVAJO S POPUSTOM NA KARTICI

 10%	 10%	 10%	 10%	- PIZZERIA VERONA, Mercator center Celje – 10% popust pri nakupu hrane - kartico predložite ob naročilu! - PROTECT TRADE, d.o.o., Ul. Leona Dobrotinška 27, 3230 Šentjur, Rogaška cesta 19, 3240 Šmarje pri Jelšah – na storitve 10% dodatnega popusta - CASINO FARAON CELJE, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje – ob nakupu 100 žetonov 10 gratis - VINSKA KLET GORIŠKA BRDA Z.O.O., Ul. Frankolovskih žrtev 17, 3000 Celje, Telefon: 03 425 16 80, 10 % popust na naše lastne proizvode. - FOTO RIZMAL, Mariborska c. 1, 3000 Celje – 10% popust velja za storitve - THERMANA, D. D., Zdraviliška cesta 6, 3270 Laško, www.thermana.si, 080 81 19. nudi 10% popust za bazen, savno + bazen, fitnes, solarij ter masaže, kopeli in druge wellness storitve, mesečne in letne vstopnice - CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA - MOHORJEVA KNJIGARNA, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, telefon: 03 490 14 20, e-pošta: knjigarna-ce@celjska-mohorjeva.si, 5% popust na knjižne izdaje celjske Mohorjeve družbe - GOLTE - 5% popusta za nakup vozovnice za nihalko - SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P., Vrunčeva 10, Celje – 10% popust - LESNINA D.D., Levec 18 – 3% popust na oblazinjeno pohištvo (sedelne grt., trosedi, počivalniki ...) - MRAVLJICA ART d.o.o., Lilekova 1, Celje, trgovina za ustvarjalne - 10% popust za vse izdelke - SLADA, D.O.O., Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 - 10% popust. - TOP-FIT D.O.O., Ipavčeva ulica 22, Celje – 10% popust
 10%	 10%	 5%	 5%	- HURSTLJAVASKUŠNJAVA - prodajalna v EK centru v Celju, Mariborska cesta 88, Celje - 10% popust na vse vrste kruha - Lai Thai, Tajska masaža Kenika Sripanha, s.p. Zagata 6, 3000 Celje. Več vrst različnih masaž, 20% popust na vse. Tel: 051 611 078 - Optika TERŽAN, Marjan Teržan s.p., Mariborska cesta 54, 3000 Celje, P. P. 1013, 3102 Celje. Telefon: 03 491 38 00, delovni čas: od ponedeljka do petka od 8.00 - 18.00, sobota: 8.00 - 12.00 5% popusta na storitve! - FLIKCA MAGDALENA ZUPAN s.p., - Zg. Rečica 7, 3270 Laško. Telefon 031 843-029. - 10% popusta na storitve. - Avtohiša ŠKORJANEC; Mariborska 115, 3000 Celje. Telefon: 03/426 08 84, 031 609 416. Kartica velja za nakup blaga in storitev v vrednosti nad 100 EUR. Ne velja za blago v akciji. - 12% popust na njihove storitve in blago. - ROČNA AVTOPRALNICA GRAJŽL; Teharska cesta 35, Celje, pon.-pet. 9.00-16.00, sob. 10.00-16.00, ned. 10.00-14.00; dežurni telefon 070 771-262. NAROČNIKI Novega tednika 5 % popusta! - SLIKOPLESKARSTVO PETER OCVIRK s.p., Arja vas 56a, 3301 Petrovče, nudi 15% popust na vse storitve. Popusti se ne seštevajo. Tel.: 041 346 328 - CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK NATAŠA, NATAŠA HRIBERNIK, s.p., Drofenikova ulica 15, 3230 Šentjur, podarja 10% popust na vse svoje storitve - AVTO SAFIR, PROFESIONALNO POLIRANJE IN GLOBINSKO ČIŠČENJE AVTOMOBILA, Jolanda Salamon s.p., Delavnica: PGD Celje - Gaberje, Mariborska cesta 80/b, 3000 Celje. Telefon: 041-698-283. www.avtosafir.com - 10% popust na vse svoje storitve
 10%	 3%	 10%	 12%	
 10%	 10%	 10%	 10%	
 20%	 5%	 5%	 15%	 10%
				 10%

Ko nas »voda« ne uboga

Zdravljenje uhajanja urina je učinkovito, a nujna je tudi sprememba življenjskega stila

Urinska inkontinenca oziroma uhajanje urina sicer ni zdravstveno stanje, ki bi ogrozilo življenje, a bolnikom kljub temu povzroča kar nekaj tako psiholoških kot socialnih težav, saj je zelo moteče. Čeprav je uhajanja urina več pri starejših, se s tem sooča vedno več mlajših ljudi, lahko pa se začne že v mladosti. Med bolniki je več žensk. Veliko jih poišče pomoč zdravnika, saj je zdravljenje učinkovito oziroma stanje omili, a še vedno urinska inkontinenca ostaja skrita težava marsikoga.

Pogosta vzroka za nastanek urinske inkontinenca sta slabost mišic medeničnega dna (ki povzroči pomik sečnice) in obolenja sečnega mehurja (ki povzročijo prekomerno krčenje mehurja). Velikokrat je vzrok za nastanek urinske inkontinenca tudi neznan, posebej pri ženskah, ki še niso rodile. Dejavniki tveganja so tudi težje delo, kajenje, staranje, nevrolška, ginekološka in urološka obolenja.

Kot navaja **Sandi Poteko**, dr. med., specialist urologije in predstojnik Urološkega oddelka Splošne bolnišnice Celje, poznamo stresno, urgentno in mešano inkontinenco. V manjši meri še obstajajo druge diagnoze, ki pa so posledica drugih bolezenskih stanj, nevrolških obolenj, vnetij mehurja in podobno. »Šele na podlagi celovitega pregleda bolnika se odločimo o možnostih in načinu zdravljenja,« pove Poteko.

Sečnica se spusti

Za stresno urinsko inkontinenco je značilno, da urin uide ob kašljanju, kihanju, poskoku, dvigovanju bremen ali pri hoji po

Sandi Poteko, dr. med., specialist urologije in predstojnik Urološkega oddelka Splošne bolnišnice Celje: »Dogajali so se že primeri, ko so pregledi pokazali, da ima oseba, ki je na pregled prišla zaradi urinske inkontinenca, celo tumor na možganih, raka na mehurju ali multipli sklerozo.«

stopnicah ali hribu navzdol. Kljub nazivu stresna takšna oblika uhajanja urina nima povezave s psihičnim stresom. Gre za to, da se slabša tkivo pod mehurjem, zaradi česar se sečnica nekoliko spusti. Bolnica, ki ima težave s stresno urinsko inkontinenco najprej išče pomoč pri osebnem zdravniku. Zdravniki vedno najprej svetujejo konzervativno zdravljenje. Bolnica dobi vse informacije o tem, kako lahko spremeni svoj življenjski slog, da težave prepreči oziroma jih omili. Nato ji svetujejo ustrezen režim pitja tekočin in uriniranja ter opustitev kajenja. »Priporočamo jim tudi izvajanje vaj za krepitev mišic medeničnega dna. Ni rečeno, da to popolno-

ma ozdravi nastalo stanje, a verjetno bo pomagalo. Možna je še elektrostimulacija mišic medeničnega dna, ki jo opravljamo na urološkem ali ginekološkem oddelku bolnišnice,« razlaga Poteko. Pri takšnem postopku vstavijo v nožnico posebno elektrodo in s pomočjo elektrike okrepijo tonus mišic. Če to ni dovolj, se zdravniki odločijo tudi za operativni poseg, če gre za stresno urinsko inkontinenco. Operacija ni zapletena in praviloma lahko bolnica bolnišnico zapusti že naslednji dan. Med posegom ji v predel pod sečnico napeljejo poseben trak, ki prepreči spuščanje sečnice. Poseg opravijo v lokalni ali splošni anesteziji. Zelo pomembna sta pravilna odločitev za operativno zdravljenje in dobra kirurška tehnika. »Po operaciji za nekaj tednov odsvetujemo težko fizično delo. Bolnice se lahko samo tuširajo in ne kopajo, piti pa morajo dovolj tekočine. Šivi se v nožnici sami odstranijo, vsaj mesec po posegu odsvetujemo tudi spolne odnose,« navaja Poteko.

Brez operacije

Bolj moteča je tako imenovana urgentna urinska inkontinenca. »V tem primeru urin nenadoma uide in oseba se na to ne more

Za osebe, ki jim urin uhaja, je pomembno, da vzdržujejo redno higieno. Pri urgentni inkontinenci je treba predloge menjavati vsaj na osem ur ali celo pogosteje. S tem namreč preprečijo nastanek vnetij.

pripraviti kot na primer pri stresnem tipu, kjer se določenim gibom lahko izogne. Vzroki za urgentno obliko urinske inkontinenca so prekomerno aktiven mehur, ta prekomerna aktivnost pa nastane zaradi nevrolških obolenj, najpogosteje pa je razlog za to neznan. Urgentne urinske inkontinence ne zdravimo z operacijo, ampak z zdravljenjem,« pojasnjuje urolog. Zdravila zmanjšajo jakost in hitrost krčenje mehurja, bolniki manj pogosto urinirajo, zmanjša se urgencia in tudi urgentna inkontinenca. Zdravila lahko pri nekaterih bolnikih povzročajo suha usta, težave z vidom in pri starejših bolnikih slabšajo

Rubriko Za zdravje ureja Simona Šolinič. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na simona.solinic@radiocelje.com

Kako izvajati vaje?

Medenično dno je na dnu odprtine male medenice, mišice v tem predelu pa podpirajo maternico, mehur in debelo črevo. So ves čas rahlo napete in tako zadržujejo urin in blato, med odvajanjem se sprostijo in takoj zatem napnejo. Nevarnost je, ko mišice izgubijo svoj tonus. Z vsakodnevnim redno in pravilno vadbo lahko te mišice okrepimo. Vaje lahko izvajamo kadarkoli in kjerkoli, tudi sede, stoje, leže, ne da bi kdo to opazil. Primerne so tako za moške kot ženske. Preden jih oseba začne izvajati, se mora naučiti pravilnega stiska. Najlažje ga je opisati tako, kot da bi človek poskušal istočasno zaustaviti uhajanje vetrov iz črevesja in curek urina. To je stisk mišic medeničnega dna. Vaje oseba izvaja tako, da stisne mišice in v tem položaju vztraja pet sekund, nato sledi enako dolg odmor, da se mišice sprostijo. Sčasoma se lahko čas enkratnega stiska podaljša na deset sekund. V eni vaji naj si sledi deset zaporednih ponovitev. Vaje so lahko tudi hitrejše, kar pomeni, da oseba petkrat mišice hitro stisne in spusti. Tudi v tem primeru naj sledi pet ponovitev. Po dveh do štirih mesecih bi že morali opaziti izboljšanje, trdijo zdravniki.

kognitivne funkcije. Zato je pomemben celosten pristop k zdravljenju, predvsem pri starejših. S to vrsto urinske inkontinenca naj bi se po nekaterih podatkih soočalo kar 35 odstotkov žensk. Pri mešani urinski inkontinenci, pri kateri sta združeni tako stresna kot urgentna urinska inkontinenca, pa je zdravljenje odvisno od tega, kateri tip inkontinenca prevladuje oziroma povzroča večjo težavo

Moški niso izjema

Ne glede na to, da je uhajanje urina pri ženskah pogostejše, se z njim srečujejo tudi moški. Pri njih se takšno stanje pojavi predvsem po operativnih pose-

gih na prostati ali po njeni odstranitvi zaradi raka. Zdravljenje inkontinenca poteka podobno kot pri ženskah, in sicer s prilagoditvijo življenjskega stila, z vajami za krepitev mišic medeničnega dna, elektrostimulacijo ali operacijo. Le da kirurgi operacijo pri moškem izvedejo nekoliko drugače zaradi drugačnega poteka sečnice, ampak prav tako z vstavitvijo traku, ki sečnico povrne v prvotno lego. Če tudi to ne pomaga, okoli moške sečnice nastavi t. i. sfinkter, ki deluje kot umetna mišica zapiralke, ki sečnico stisne in prepreči odtekanje urina.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Pogosto velja napačno mnenje, da je urološki oddelek namenjen le moškim.

Ali ste vedeli ...

Normalno delujoč mehur naj bi zdržal približno 400 do 500 mililitrov tekočine. Ob normalnem vnosu tekočine v telo (1,5 do 2 litra, v kar je všteta tudi tekoča hrana, na primer juha) bi se moral napolniti v 3 do 4 urah.

Povsem normalno je, da gre človek dnevno na malo potrebo od 6- do 8-krat, ponoči pa ne. Pri enem odvajanju je normalna količina približno 300 ml urina.

Podatki Mednarodnega združenja za inkontinenca kažejo, da se kar 70 odstotkov žensk nikoli ne odloči za zdravljenje.

Po prvem tednu že prvi nasmehi. Tanita tehtnica že kaže manj. Bravo!

Prvi vtis: akcijo so vzeli zelo resno!

V enem tednu skupina shujšala že za skoraj 40 kilogramov

Priznamo, udeleženci letošnje akcije Shujšamo z Novim tednikom in Radiem Celje so nas pozitivno presenetili že na prvem srečanju, nato pa so se pozitivni vtisi samo še vrstili. Njihova teža se že vztrajno niža, tudi na delavnicah pozorno poslušajo in si skrbno zapisujejo. Vprašanj za naše zdravstvene strokovnjake jim ne zmanjkuje, kot pravijo, pa sta jim že uvodno srečanje in gradivo, ki so ga dobili o zdravi prehrani pretekli teden, dalo misliti. Marsikdo skrbno pretehta, kaj bo dnevno zaužil, predvsem pa pazi, da je hrana zdrava. In to se že pozna.

Povprečen izračun pokaže, da je vsak v skupini v tednu dni shujšal za dva kilograma. Ana Marija Pinter celo za tri

kilograme! Ko so v skupini skupaj z Jano Govc Eržen in Tatjano Škornik pregledali rezultate prvega tedna, je

sledil aplavz, toda moramo omeniti, da je Govc Erženova malo le zdravniško zastrigla z ušesi. Hitro hujšanje za telo ni zdravo, zato je sledilo prvo opozorilo o previdnosti. Tedensko je priporočljivo znižati težo za 0,5 do 1 kilograma, več od tega pa je že odvisno tudi od stanja človekovega telesa. Če je človek zdrav, se težave ne bodo pojavile, če pa je kje kakšno obolenje, potem je hitro hujšanje še dodaten šok za telo.

Dobro poslušajte nasvete!

Prim. Jana Govc Eržen ima vse udeležence pod strogim zdravstvenim nadzorom, zato morajo vsi njenim nasvetom zelo dobro prisluhniti in jih upoštevati. Tudi tistega, ko je v torek razlagala o debelosti in vmes povedala, da mora človek ves čas spremljati svoje zdravstveno počutje in tudi občasno preverjati, kaj se dogaja z njihovim krvnim tlakom ali holesterolom. Uvodni pogovor in preverjanje zdravstvenega stanja sta pokazala, da ima osem udeležencev nekoliko povišan krvni tlak, enajst povišan holesterol, trije povišan krvni tlak, osem jih jemlje zdravila. To se lahko do konca marca spremeni – seveda na boljše. Kajti, kot jim je povedala Govc Erženova, že 5-odstotno znižanje telesne teže se na telesnem zdravju odrazi pozitivno.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

Anketa, ki so jo naše strokovnjakinje opravile med udeleženci akcije, je pokazala, da imajo pri hrani najraje piščanca, kruh, ocvrte stvari. Najraje pijejo vodo, radensko, pivo in kavo. Od sladkih stvari največkrat zaužijejo čokolado, sladoled, gibanico, kdaj pa posrkajo tudi sladkano mleko. Ena izmed udeleženk je v anketi zapisala celo: »Jem vse – preveč«. Tudi tak odgovor najprej sprejememo. Zakaj? Ker vemo, da bo konec marca popolnoma drugačen.

Tatjana Škornik Tovornik bo vsak teden takole v računalnik vnašala podatke, ki so za udeležence v akciji zatem vidni na ekranu zadaj. Tako lahko sproti spremljajo vsak izračun o nihanju teže. No, malo pa ti podatki učinkujejo tudi tekmovalno. Zdrava tekmovalnost pa je vedno dobrodošla.

Vsi v skupini imajo majčke naše medijske hiše. Če boste videli, kako z njimi pridno telovadijo v fitnesu Top Fita ali se sprehajajo kje v naravi, jim le recite kakšno spodbudno! Ker si zaslužijo vse pohvale.

Najbolj nam je všeč, da si udeleženci podatke, ki jih slišijo, zapisujejo. Vse to jim bo namreč ostalo, ko akcije ne bo več.

ODLOČENA SEM ...

Tadeja Škorja iz Celja je najmlajša udeleženka akcije hujšanja. Šteje 26 let. Pri prijavnici ni oklevala, enostavno si je želela sodelovati in želja se ji je izpolnila.

»Rada bi posegala manjkrat po sladkarijah,« nam je srmežljivo povedala v pogovoru. Toda, ali bi rada ali pa se je odločila, da bo manj posegala po sladkih stvareh in nezdravi hrani, jo vprašamo. »Odločila sem se,« so se ji zasvetile oči. Zdaj

ve, da je pomembna trdna in jasna odločitev. Doslej nekako ni zmogla najti moči in predvsem volje, da bi se sama spoprijela s procesom zniževanja teže in videti je, da ji sodelovanje v skupini zelo »leži«. »Resnično želim, da nam uspe. No, pravzaprav, odločeni smo, da nam bo uspelo. In da bomo s tem nadaljevali tudi, ko se bo akcija zaključila,« se še nasmeji. Tadeja Škorja je na dobri poti. V enem tednu je shujšala za dva kilograma!

O ministru kar po domače
Jerica Potočnik je na glas ugotavljala: »Zdravko Počival ... Počivav ... Pa kako se to sploh izgovori? Jaz mu rečem kar Zdravc!«

Skromna
Saška T. Ocvirk: »Sušilec je najboljša stvar, ki se mi je lani zgodila ...« Kdo pravi, da so ženske zahtevne!?

ANEKDOTE

Karikaturist in novinar Zuko Džumhur (1920–1989) se je med družabno prireditvijo v uredništvu Ježa nepričakovano obrnil na maršala Tita. »Ali vam lahko povem, kaj je rekla moja mati, ko je izvedela, da ste se poročili?« »Seveda, kar povej!« »Ko je v časopisu zagledala vašo in Jovankino fotografijo, je rekla: »Hvala bogu, da se je Tito oženil.« Vprašal sem jo, zakaj, pa je rekla: »Zato, da bo v tej Jugoslaviji nekdo tudi nad njim!« »Vsi so se smejali, Tito in Jovanka tudi. »Priznaj, Zuko, da tega tvoja mama ni rekla,« mu je nato dejal Tito. »Sam si si to izmislil, a si nisi upal reči.«

Anekdoto je poslala Martina Žužek z Dobrne.

MODROSTI

Ne izgublajte časa z udarjanjem v zid v upanju, da bodo nastala vrata. (Coco Chanel)

Če želiš prenehati piti, opazuj pijanca, ko si trezen. (kitajska misel)

Spraševali smo vas, kako se imenuje satirični letni pregled dogajanja na Celjskem, ki ga vsako leto objavimo na zadnji strani zadnje številke časopisa. Pravilen odgovor se glasi: Anno domini. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali kupon naročnice **Marije Jakopič s Šmihela pri Laškem**, ki ji bomo poslali majico Novega tednika in Radia Celje. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

V časopisu objavljamo vsak teden koledar, ki pomaga pri opravilih na zemlji. Kako se imenuje?

Ime in priimek

Naslov

Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 20. januarja, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

Nima težav
Nuna je edina ženska, ki ve, kaj bo jutri oblekla.

Ko smreke zelenijo
»Francelj, kdaj tebi »špricer« najbolj paše?«
Francelj: »Ko smreke zelenijo!«
»Pa saj smreke so ves čas zelene?!«
Francelj: »Vem ...«

Prijava
»Halo, policija!«
»Da, kako vam lahko pomagamo?«
»Prijavil bi soseda Jožeta, v drvarnici skriva marihuano.«
»Poslali bomo patroljo.«
Naslednji dan policisti obrnejo celo drvarnico, razsekajo drva, a ne najdejo nič.
Zvečer pri Jožetu zvoni telefon: »Zdravo, so prišli policisti?«
»So, prišli in nasekali drva.«
»Super, zdaj pa me ti prijavi, vrt je treba prekopati ...«

Pogovor
Policist zvoni Marjanu pred vrati. Marjan: »Kdo je?«
Policist: »Policija!«
Marjan: »Kaj hočete?«
Policist: »Radi bi se pogovorili z vami!«
Marjan: »Koliko pa vas je?«
Policist: »Dva.«
Marjan: »Potem pa se kar vidva pogovorita.«

Napaka
Jože sedi v dnevni sobi in napeto nekaj gleda na televiziji. Nato naenkrat zakriči: »Neee! Bedak, kaj vendar delaš!«
Žena priteče v sobo in zaskrbljeno vpraša: »Zakaj kričiš? Kaj se je zgodilo?«
Jože: »Ah, nič. Spet sem pogledal posnetek najine poroke.«

Izpit
Teta Mateja se je zaletela v avto drugega voznika in mu uničila celotni zadnji del karoserije. Voznik poškodovane avta je izstopil, pristopil k nesrečni tetici in ji dejal: »Ali ste sploh delali vozniški izpit, neroda stara?«
»Sem! In to večkrat kot vi,« se pohvali Mateja.

Čakajoč na tele
Jure potoži sosedu: »Že tri noči spim v hlevu in zaman čakam, da bo krava skotila.«
»Mogoče pa misli, da je že skotila, ko tebe vidi v hlevu!«
Šali nam je poslala Milka Selič iz Gorice pri Slivnici.

135 SUDOKU

			1			8		
1	3		9					
6			3			4		
9	1							
				7			9	
8	2			9			1	7
		5			4	9		
		6			5			
						2		8

Z REŠETA RAZSVETLJENIH
NOVINARJEV

Bližnja srečanja

Priznate, da je bil naporen zadnji mesec v letu? Res se malo januarskega zatišja kar prileže, da končno lahko malo zadihamo in se spočijemo. Ne vem, zakaj, ampak ko se leto bliža koncu, nas vse popade nekakšna ihta.

V podjetjih je treba obračunati z iztekajočim se letom in javnosti ponosno sporočiti, koliko dobička si obetajo, ali pojamrati, kdo vse je kriv, da so (spet) pridelali izgubo. V večini občin sicer ugotavljajo, da se proračuna za prihodnje leto tako ali tako še ne splača pripravljati, ker bi čisto prehitro sledili prvi popravki – a nekaj je le treba narediti. Občani si zaslužijo izvedeti, koliko dobrega je bilo zanje storjenega v preteklih 12 mesecih, čeprav so se tega naposlušali že pred jesenskimi lokalnimi volitvami in večine v tako kratkem času še ni zapustil spomin. Svoje seveda dodajo še kulturniki, in če bi človek hitel zgolj s težko pričakovanega koncerta na gledališko predstavo in vmes samo pokukal na eno od sicer petih razstav, bi zagotovo zamudil vse tisto, kar se dogaja v otrokovi šoli. Aja, še otroci so tu ... »Najmlajši se ima sicer v vrtcu tako lepo, da je z njim doma še najmanj opravkov, a starejši bi ob šolskih prireditvah rad odšel popoldne še v knjižnico, zvečer v Pravljичno deželo,« se kar ni nehala pritoževati znan-ka, čeprav je bil klepet izza volana ob spuščnem oknu v križišču na poti domov res kratek.

In doma? Decembrski do-bri moške in pričakovanje novega leta gor ali dol, pri nas za povrh še tri petine družine v teh dneh praznuje rojstni dan. In ker je ob takih priložnostih lepo sesti skupaj, je seveda pred tem treba še zavihati rokave, divjati s seksualnikom sem in tja in vmes, bogne-daj, ne pozabiti, kaj se dogaja v kuhinji. Med vse-mi gospodinjskimi aparati pri nas doma namreč samo pečica ne piska, ampak na to, da je opravila svoje delo, opozarja le s precej neprijetnimi vonjavami. In potem seveda sledijo še panično zračenje in začudena vpraša-nja prijateljev, ki samo malo prehitevajo, o tem, kdaj smo se iz pretiranih zmzljivcev spremenili v ... Bom zapisala milejšo različico, torej v ču-dake, ki konec decembra pri odprtih vratih in oknih leta-jo naokrog v kratkorokavnih majicah.

Se je po vsem tem nekaj prvih januarskih dni res prileglo, čeprav so se se-veda najhujše decembrske peripetije dogajale prav v službi. Za večino sicer (so) krivde ne priznam, nekaj pa sem si jih zakuhala tudi sama. Tiste, ko v hitrici po-mešaš kakšno uro in loka-cijo in zato po nepotrebnem izgubljaš čas, ki ga že tako ali tako »sploh nimaš«, je že klasika – vsaj pri meni. Lani pa mi je uspelo dodati še dvoje. Skoraj se mi je na-mreč uresničil decembrski novinarski zimzelenček, ko se s kolegi šalimo, kdo in kdaj bo v vsem tem hitenju prvi srečal samega sebe. No, v fizični obliki mi to sicer ni uspelo, sem pa bila dvakrat zelo blizu. Se mi zdi, da pri mojih letih ni prav dobro imeti štirih elektronskih naslovov. Dva službena in enega domačega namreč še obvladam, sporočilo s četr-tega, ki ga sicer uporabljam le za klepete na socialnem omrežju, pa me je dodobra razbudi-lo nekega dne zgo-daj zjutraj v službi. Seveda ni šlo za kakšno novodobno različico srečevanja same-ga sebe, temveč racionalna razlaga narekuje dosledno preklapljanje med različni-mi uporabniškimi računi. Da pa je bila mera za tisti dan več kot polna, se je na pisalni mizi le nekaj tren-utkov kasneje zatresel še telefon. Da ni »čisto tak«, kot je sicer moj, me sploh ni zaskrbelo, zato pa sem kar s precejšnim strahom začela brati sporočilo, ki sem si ga poslala sama. Kako? Brez skrbi, le najdražji mi je sporočal, da sem v jutra-nji naglici pograbila njegov telefon – in da bo, naj nič ne skrbim, kljub naročilom, kaj vse bi bilo tistega dne še dobro narediti, učinkovito odigral tudi vlogo telefonske tajnice ... Se kesam? Vseka-kor, zato pa sem vesela ja-nuarja.

ISTA

REŠITEV SUDOKU 134

4	9	7	6	1	2	8	3	5
5	6	1	9	8	3	7	4	2
8	2	3	5	7	4	9	6	1
3	1	5	7	2	9	4	8	6
7	8	6	3	4	1	2	5	9
2	4	9	8	6	5	3	1	7
9	5	2	1	3	8	6	7	4
6	3	4	2	5	7	1	9	8
1	7	8	4	9	6	5	2	3

V Novem tedniku
novice iz
33 občin

Kongres za spremembe

Čas bo pokazal, kako uspešni so bili Socialni demokrati na svojem 10. kongresu minulo soboto v Celju. Po šestletnem upadanju podpore pri volivcih so si namreč za cilj postavili postopno vrnitev v sam vrh slovenske državne politike. Kako zelo pomembne so volitve, so preizkušali kar na lastni koži. Če ob enem samem kandidatu z izvolitvijo predsednika ni bilo težav, je bilo teh toliko več pri preštevanju drugih glasovnic. Ker se je to kar krepko zavleklo v večer in je »zmanjkalo« uradnega programa, so za kratkočasenje poskrbeli kar delegati sami. Slišati je bilo vse; od pozdravnih nagovorov do prepevanja, manjkalo je le to, da bi kdo s seboj prinesel še kakšen inštrument.

IS, foto: SHERPA

Po razglasitvi volilnih izidov je bil prvi komentar predsednika Dejana Židana, da bi bilo morda dobro v stranki ponovno razmisliti, ali je bila prepolovitev podpredsedniških mest pametna odločitev. Bojan Kontič tega ni komentiral. Niti popolna rdeča oprava mu ni pomagala do izvolitve.

V opravičilo nasmejani velenjski poslanki Andreji Katič lahko zapišemo le to, da je bil njen prešeren smeh v družbi Janka Vebra (levo), strankinega piarovca Denisa Sarkiča in člana predsedstva s Primorske Patrika Vlačiča (v ozadju) ter evropske poslanke Tanje Fajon v fotografski objektiv ujet še pred razglasitvijo volilnih rezultatov za podpredsednika SD. Potem ko je izvedela, da je Veber za pičlih šest glasov premagal njenega rojaka Bojana Kontiča, je namreč nasmeš izginil z njenega obraza.

Ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anja Kopač Mrak in celjski član predsedstva stranke Primož Brvar sta med čakanjem na volilne rezultate morda rekla tudi kakšno o tem, da bi se v SD, če v bodoče res računajo na boljši uspeh na državnoborskih volitvah, lahko začeli učiti volilne matematike. Kot je delegate na kongresu okrcala predsednica volilne komisije Breda Pečan, je bilo dolgotrajno čakanje na rezultate in nato ponovno glasovanje v drugem krogu za večino mest v kolektivnih organih stranke posledica tega, da preprosto niso znali glasovati. In je kolege poučila: »Če piše, da volimo devet članov, potem je treba obkrožiti devet imen – in ne le tri ali štiri, kot jih je naredilo veliko med vami!«

Nasmejana Slovenija?

Le o čem sta na odprtju novega Tica Podčetrtek razpravljala **Marko Drofenik**, direktor direktorata za regionalni razvoj na gospodarskem ministrstvu, in njegov šef gospodarski minister **Zdravko Počivalšek**? Po nasmešku sodeč, o nečem zabavnem. Mogoče pa je gospodarski minister prav v nasmeških našel novo tržno nišo, ki bo vse bolj žalostno Slovenijo popeljala v svetlejše čase ...

JP

Profesionalca

Ne, to ni slavna dvojica iz filma Blues Brothers, čeprav bi lahko s sončnimi očali konkurirala za vlogo. Levo je župan Občine Bistrica ob Sotli **Franjo Debelak** in ob njem ponovno imenovani direktor Javnega zavoda Kozjanski park **Teo Hrvoje Oršanič**. Oba sta bila precej dobro razpoložena na otvoritvi novega Tica v Podčetrtku in zato tudi s poziranjem nista imela prav nobenih težav. Ni kaj, prava profesionalca!

JP

Še do februarja

Po običajih je treba jaslice pospraviti šele v začetku februarja, na svečnico. **Jože Planinšek**, direktor Doma sv. Jožefa v Celju, je zato verjetno samo preverjal, če je še vedno vse na svojem mestu. Jezuščku nič ne manjka, bi lahko sklepali s fotografije.

NC, foto GrupA

V Novem tedniku
**novice iz
33 občin**